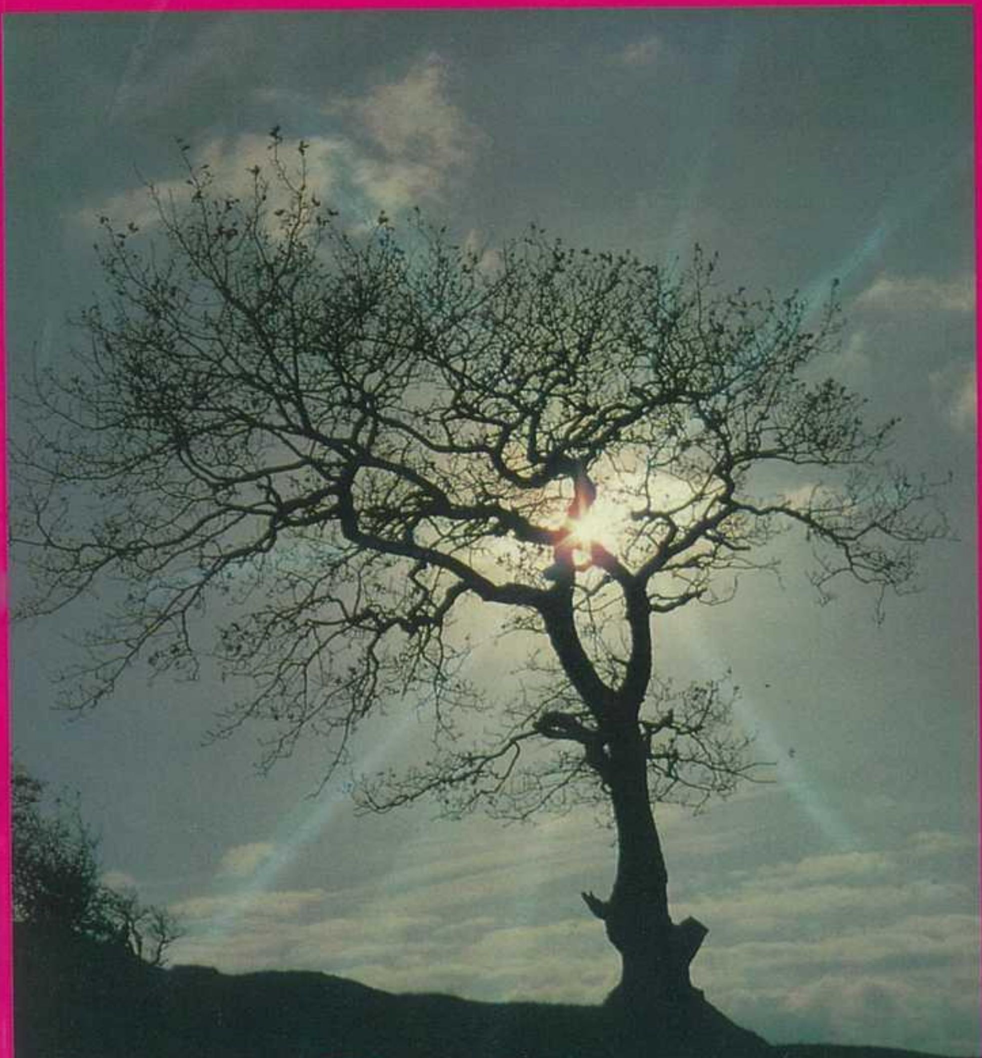

ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΟΜΙΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΜΑΘΗΤΕΙΑ

ΟΜΙΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΜΑΘΗΤΕΙΑ

ΟΜΙΛΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΜΑΘΗΤΕΙΑ

ΤΟΥ ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΑΘΗΝΑ 1996

Τίτλος πρωτοτύπου:
MORNING TALKS

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

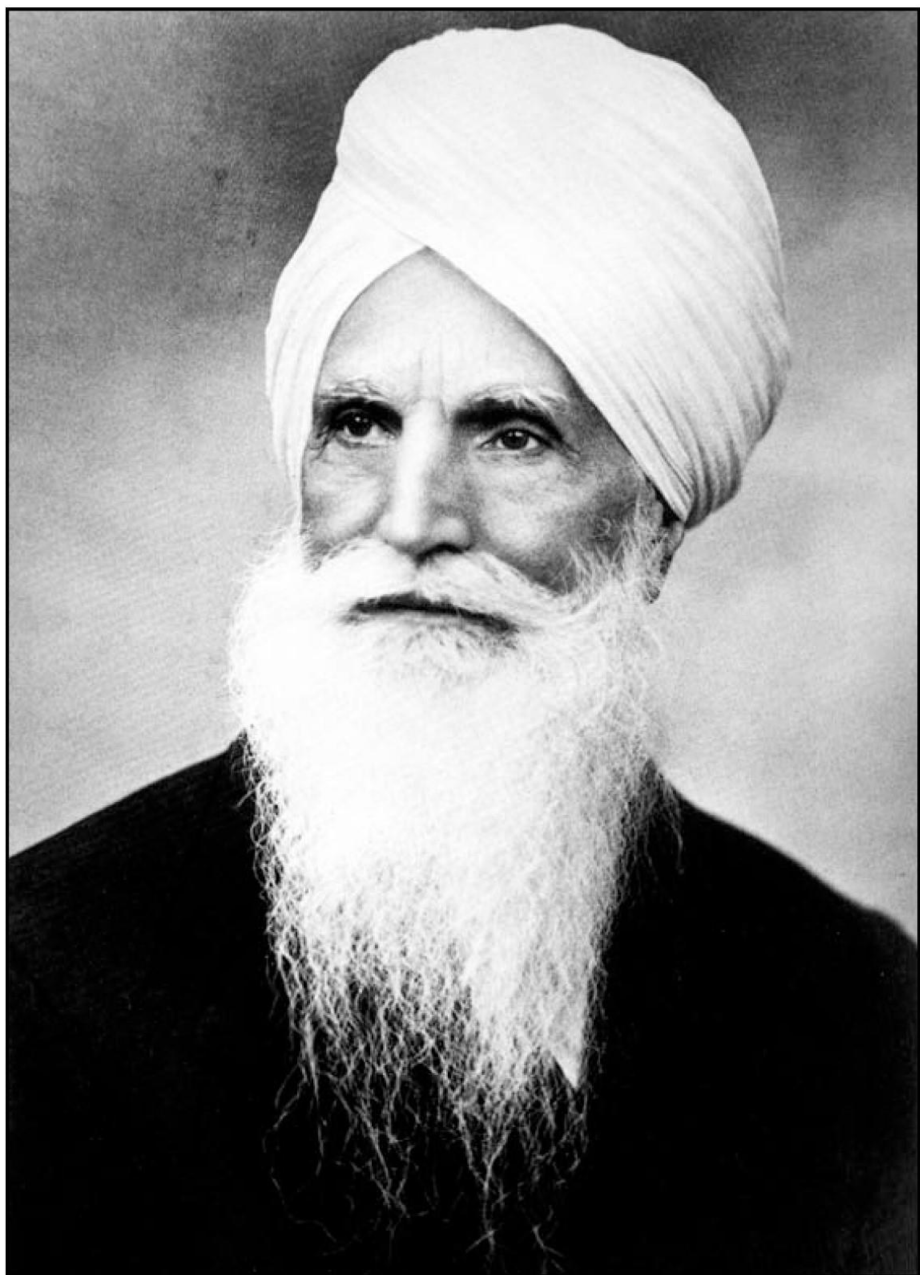
Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

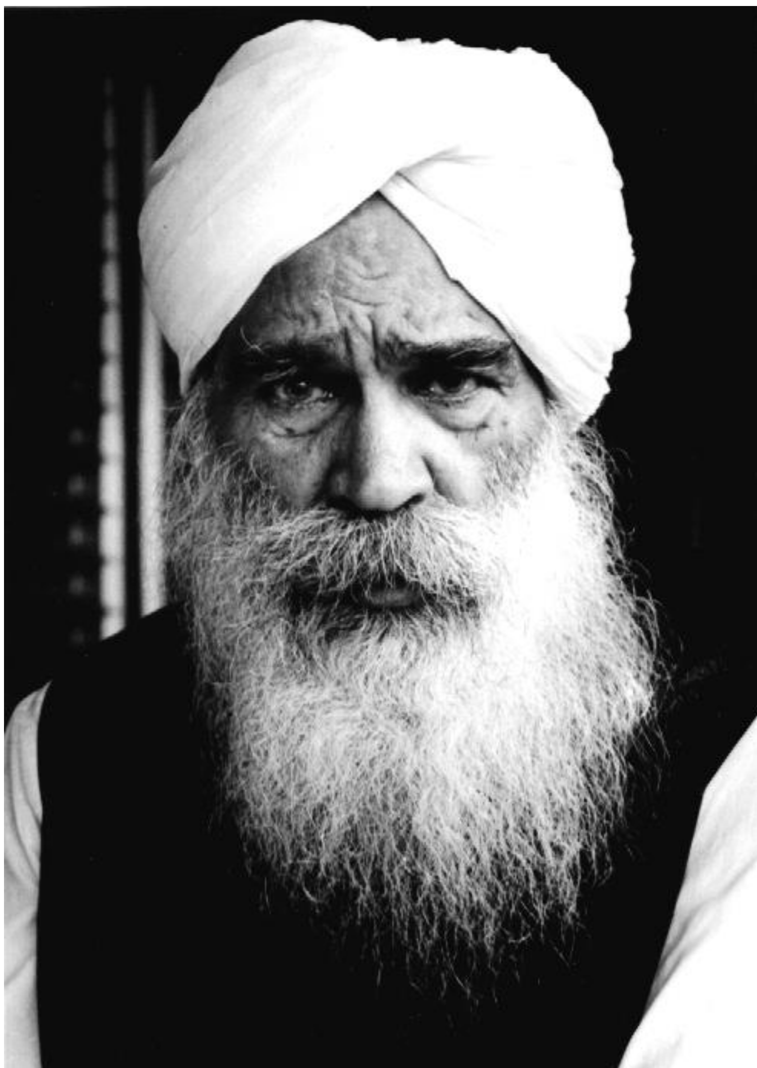

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

Sawan Singh Ji Maharaj

Αφιερωμένο
στον Παντοδύναμο Θεό
που εργάζεται μέσω όλων
των Διδασκάλων που έχουν έρθει
και του **Baba Sawan Singh Ji Maharaj**
στου οποίου τα ιερά πόδια (lotus feet)
συγγραφέας απορρόφησε το γλυκό ελιξίριο
του ιερού Λόγου (Νάαμ).

SANT KIRPAL SINGH JI MAHARAJ
(1894-1974)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οι πνευματικές ομιλίες που ακολουθούν δόθηκαν από το Διδάσκαλο Sant Kirpal Singh Ji στο Sawan Ashram, στο Δελχί της Ινδίας. Με εξαίρεση των δυο τελευταίων ομιλιών, αυτές δόθηκαν τα πρωινά σε μια περίοδο πέντε μηνών, από τον Οκτώβριο 1967 μέχρι το Φεβρουάριο 1968.

Αυτές οι ομιλίες είναι απευθείας στο θέμα και πραγματεύονται ολοκληρωτικά με κάθε τομέα της Πνευματικότητας. Δόθηκαν πρώτα στην ινδική γλώσσα και αμέσως μετά, μεταφράστηκαν στα αγγλικά από το Διδάσκαλο προς όφελος ενός αριθμού δυτικών μαθητών που ήταν εκείνη την εποχή στο Ashram. Το κύριο θέμα των ομιλιών περιστρέφεται γύρω από την αληθινή φύση της αγάπης, πως αυτή αναπτύσσεται και τί αυτή μας δίνει. Ενώ πολλές από αυτές φαίνονται πως είναι πάνω στο ίδιο θέμα, η καθεμία παρουσιάζει κάποια ειδική άποψη και γι' αυτό θα πρέπει να αφομοιωθεί προσεκτικά για να μπορέσει κανείς να εκτιμήσει τις άλλες που ακολουθούν. Καθώς ο αναγνώστης οδηγείται από τη μια ομιλία στην άλλη, θα δει πως αυτές παρουσιάζουν ένα όμορφα συνυφασμένο σύνολο, του οποίου η καθεμία είναι απλώς ένα μέρος.

Το θέμα της Πνευματικότητας, καθαρά και απλά, δεν το είχαν, ποτέ μέχρι σήμερα, διαπραγματευθεί με τόση σαφήνεια ή περιεκτικότητα όπως αυτές οι πρωινές ομιλίες.

Σε πολλούς αναζητητές της αλήθειας, η Πνευματικότητα έχει συχνά φανεί πως είναι καλυμμένη με δυσνόητα ρητά, απρόσιτους ασκητισμούς ή απόκρυφα τεχνάσματα, όπως δίνεται από πολλές σχολές σκέψης που σκοπεύουν να ικανοποιήσουν τις βασικές ανάγκες του ανθρώπου στην έρευνά του

για το Θεό. Σε αυτούς που είναι ειλικρινείς, αυτές οι πρωινές ομιλίες θα φανούν σαν μια λαμπερή αχτίδα φωτός, που θα διασκορπίσει τα μαύρα σύννεφα της άγνοιας, όσον αφορά τη διανοητική κατανόηση. Αυτές μας λένε τί απαιτείται για να αναπτύξουμε την πνευματική πλευρά της φύσης μας, και αν μπορέσουμε να βάλουμε το περιεχόμενό τους σε θετική πράξη, η πνευματική μας ανάπτυξη θα προχωρεί με άλματα. Πρέπει πρώτα να ζούμε μια θεϊκή ζωή προτού να μπορέσουμε να γνωρίσουμε το Θεό και οι τρόποι και τα μέσα με τα οποία αυτό μπορεί να επιτευχθεί καλείται «εξανθρώπιση» από το Διδάσκαλο. Αν εξαλειφθούν όλες οι κακίες και αντικατασταθούν με τις ευγενικές αρετές όπως περιγράφονται μέσα σ' αυτές τις ομιλίες, θα αναπτυχθεί η ζητούμενη αγνότητα της καρδιάς και του νου, που είναι ουσιώδης για την πρόοδο στο Δρόμο. Αν το κάνουμε αυτό, τότε όπως το έθεσε ο Διδάσκαλος, «Σίγουρα και βέβαια, ο Θεός θα μας συναντήσει».

STANLEY SHINEROCK

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Αν το να είναι κανείς πλούσιος είναι μια καλή ιδιότητα, θα έπρεπε να κάνουμε και τους άλλους πλούσιους και αυτό μπορούμε να το κάνουμε μόνο αν δώσουμε κάτι από το μερίδιό μας. Ο Διδάσκαλός μας Baba Sawan Singh συνήθιζε να δίνει το ένα δέκατο στην αρχή, αλλά μετά από λίγο έστελνε τα πάντα στο Διδάσκαλό του, τον Baba Jaimal Singh. Ο Baba Jaimal Singh επέστρεφε τότε κάτι για τα έξοδα του Baba Sawan Singh και της οικογένειάς Του. Ο Baba Sawan Singh απλώς έθετε τα πάντα στα πόδια του Διδασκάλου Του, και ο Διδάσκαλος συνήθιζε να επιστρέφει κάτι για τα έξοδά τους. Λοιπόν ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να λέει ότι θα έπρεπε να δίνετε το ένα δέκατο, και αν τα λογαριάσετε στο τέλος του χρόνου θα δείτε πως έχετε γλυτώσει από έξοδα σε κάποιον άλλο τομέα, π.χ. δεν ξοδέψατε για αρρώστια και άλλα πράγματα. Αν τα λογαριάσετε θα δείτε πως έτσι είναι. Λοιπόν δίνοντας, εσείς δεν χάνετε τίποτα. Όσο περισσότερα μπορείτε να δώσετε, τόσο περισσότερα σας χαρίζονται. Όταν έρχονται οι Διδάσκαλοι δίνουν τα πάντα για το Διδάσκαλό τους. Τι είπε ο Χριστός; «Αν θέλετε να εισέλθετε στη Βασιλεία του Θεού, τότε πουλήσετε τα πάντα που έχετε». Αυτή είναι η τελική παράδοση των πάντων στο Διδάσκαλο. Λοιπόν ο κάθε άνθρωπος θα έπρεπε να μάθει πρώτα να κερδίζει αυτά που χρειάζεται για να ζήσει με τίμιο τρόπο και μετά να τα μοιράζεται με τους άλλους. Δεν θα έπρεπε να αποτελματώνεται.

Αν αποτελματώνεστε θα νιώσετε πως έχετε πετρώσει μέσα σας. Αν τρίψετε χρυσό ή ασήμι μέσα στα χέρια σας, τα χέρια σας θα μαυρίσουν. Η καρδιά που τα έχει μέσα της αυτά «τον χρυσό και το ασήμι», νομίζετε πως θα καθαρίσει; Λοιπόν το πρώτο πράγμα είναι αν θέλετε να εξυπηρετήσετε τον εαυτό σας στον πνευματικό τομέα, θα έπρεπε να κερδίζετε αυτά που χρειαζόσαστε για να ζήσετε με τίμια μέσα και να τα μοιραζόσαστε με τους άλλους. Αρχίσετε με το λιγότερο που μπορείτε, μετά αυξήστε το, ωσότου να δώσετε τα πάντα για το Θεό. Αυτό ήταν το έθιμο από τότε που άρχισε η ιστορία, από την εποχή του Αβραάμ όλοι έδιναν το ένα δέκατο από την περιουσία τους.

Η ανιδιοτελής εξυπηρέτηση γίνεται με δυο τρόπους. Ο πρώτος τρόπος είναι εξυπηρέτηση στο φυσικό τομέα. Αν κάποιος είναι άρρωστος, πηγαίνετε να τον εξυπηρετήσετε. Να δω κάποιον σε ανάγκη, πεινασμένο, γυμνό, φτωχό άνθρωπο; Οι Διδάσκαλοι φροντίζουν πάντα τους φτωχούς, αυτούς που έχουν ανάγκη, να τους παρηγορήσουν, να τους ανεβάσουν στο επίπεδο των άλλων ανθρώπων. Αν το κάνουμε αυτό, αν ο καθένας μοιραζόταν με τους άλλους, δεν θα υπήρχε κανένας φτωχός στον κόσμο. Γιατί υπάρχουν άνθρωποι που έχουν τόσο μεγάλη ανάγκη και πεινούν; Γιατί δεν μοιραζόμαστε. Λοιπόν με το να μοιραζόμαστε με τους άλλους, ο εαυτός μας διευρύνεται. Την ίδια τη στιγμή που δίνετε αισθανόσαστε λίγη χαρά μέσα σας. Αυτή είναι η ανταμοιβή που παίρνετε, απευθείας. Αλλά οποτεδήποτε δίνετε, μη δίνετε με την ελπίδα ότι θα έχετε μια ανταπόδοση. Να δίνετε με σκοπό να μοιραστείτε με τους άλλους. Μερικές φορές δίνουμε για την ανταμοιβή που θα έχουμε στον παράδεισο. Αυτός δεν είναι ο τρόπος, το να δίνει κανείς ανιδιοτελώς είναι αυτό που χρειάζεται. Αυτό είναι ένα από τα προσόντα αυτού που θα ήθελε να προοδεύσει στον πνευματικό δρόμο. Λοιπόν, άνθρωπος είναι αυτός που ζει για τους άλλους, που μοιράζεται με τους άλλους, με αυτούς που έχουν ανάγκη, με αυτούς που πεινούν, με αυτούς που είναι σε πολύ φτωχική κατάσταση και δεν έχουν ούτε για να ζήσουν. Εμείς τί κάνουμε; Τρέφουμε τα παιδιά μας πολύ πλουσιοπάροχα, ενώ τα παιδιά του γείτονα

μας πεθαίνουν από πείνα. Αυτό δεν θα έπρεπε να γίνεται.

Μια Μωαμεθανή αγία, ετοιμάστηκε μια φορά να πάει στη Μέκκα για προσκύνημα. Η Μέκκα είναι ένας τόπος προσκυνήματος για τους Μωαμεθανούς, και βρίσκεται στην Αραβία. Αυτή είχε μερικά χρήματα για το ταξίδι και καθώς επρόκειτο να ξεκινήσει, πρόσεξε κάποιο φτωχό, πεινασμένο άνθρωπο στη γειτονιά της. Έδωσε όλα τα χρήματα σ' αυτόν και έτσι δεν μπορούσε να πάει στον τόπο προσκυνήματος. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Εμφανίστηκε ένας άγγελος σ' αυτήν και της είπε πως το προσκύνημά της το είχε εκτελέσει.

Με παρακολουθείτε τι εννοώ; Μόνο ο άνθρωπος που ζει με τα δικά του κέρδη, που τα κερδίζει με τον ιδρώτα του προσώπου του, τίμια και που τα μοιράζεται με τους άλλους, μπορεί να προοδέψει στον Πνευματικό δρόμο. Μη δίνετε για χάρη της ανταμοιβής ή της ανταπόδοσης. Δίνετε για να μοιραστείτε με τους άλλους. Αυτό είναι το καθήκον σας προς τους αδελφούς και τις αδελφές σας.

Μια φορά ο Χριστός καθόταν σε μια συνάθροιση και ήρθε η μητέρα Του και κάθισε πίσω Του. Κάποιος είπε στο Χριστό πως είχε έρθει η μητέρα Του και Αυτός είπε: «Αυτοί είναι οι αδελφοί και οι αδελφές μου, αυτοί είναι επίσης οι μητέρες μου». Όλοι οι Διδάσκαλοι συμπεριφέρονται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Όταν ο Διδάσκαλός μας πήγε στον τόπο που γεννήθηκε, πήγαν σ' Αυτόν όλοι οι φτωχοί και Εκείνος τους εξυπηρέτησε γενναιόδωρα. Το να εξυπηρετεί κανείς τους άλλους, το να ζει για τους άλλους, είναι πραγματικά το κριτήριο για να καταλάβουμε ποιος είναι άνθρωπος. Είμαστε όλοι κτήνη μέσα σε ανθρώπινα σώματα.

Λοιπόν το θέμα σήμερα είναι, πρώτα απ' όλα, να κερδίζετε αυτά που χρειαζόσαστε για να ζήσετε με τίμια μέσα, μετά να μοιραζόσαστε με τους άλλους, όσο μπορείτε. Αρχίσετε με το λιγότερο που μπορείτε, ίσως το ένα δέκατο, ίσως το ένα τεσσαρακοστό, αλλά πρέπει να δίνετε κάτι.

Εδώ γίνεται καταγραφή και κρατιέται λογαριασμός και αυτά ελέγχονται. Κρατιέται κανονικός λογαριασμός και ελέγχεται από το Γενικό Λογιστή. Εγώ δεν έχω να κάνω τίποτα με αυτό.

Έχω το δικό μου εισόδημα, τη σύνταξή του. Μια φορά, όταν ελέγχονταν οι λογαριασμοί, ήρθε μια πολύ φτωχιά γυναίκα και έδωσε μια πένα (ένα εκατοστό της λίρας). Ο λογιστής είπε: «Μερικοί δίνουν 100 ρουπίες, άλλοι δίνουν 50 ρουπίες, αλλά αυτή η δωρεά έχει τη μεγαλύτερη αξία απ' όλες». Η μια πένα έχει μεγαλύτερη αξία όταν δίνεται από έναν φτωχό άνθρωπο, που μοιράζεται τα τίμια κέρδη του, αν και πολύ πενιχρά. Αν ακόμη και από αυτά τα πενιχρά κέρδη δίνει μια πένα, αυτό έχει περισσότερη αξία από αυτόν που είναι πλούσιος και δίνει εκατό ή χίλιες ρουπίες.

Εδώ το έχω θέσει ως κανόνα, πως αυτοί που δίνουν παραπάνω από τριάντα ή σαράντα ρουπίες, να έρχονται σε μένα. Πρέπει να δω αν αυτοί είναι σε θέση να δώσουν ή όχι. Μερικές φορές από αφοσίωση, θέλουμε να δώσουμε τα πάντα, θυσιάζοντας τα παιδιά μας. Αυτοί που δίνουν λίγα είναι πολύ ευπρόσδεκτοι. Η δωρεά τους είναι δεκτή με μεγάλη εκτίμηση. Δεν την αρνούμαστε. Αλλά μερικές φορές βλέπω πως είναι οι άνθρωποι που δεν μπορούν να δώσουν, που θέλουν να στείλουν τα χρήματά τους χωρίς να αναφέρουν το όνομά τους. Μια φορά είχα μια τέτοια περίπτωση εδώ. Μερικές φορές αρνούμαι, μερικές φορές τα επιστρέφω, μερικές φορές δέχομαι τα μισά, μόνο και μόνο για να δω μήπως κάποιος από αφοσίωση δεν φροντίζει για την οικογένειά του. Αυτό με ενδιαφέρει. Με ενδιαφέρει επίσης να φροντίσω για τα συμφέροντα σας. Ανέφερα προηγουμένως για την περίπτωση που αφορούσε κάποιον που συνήθιζε να δίνει 150 ρουπίες το μήνα. Ολόκληρο το μηνιαίο του εισόδημα δεν ήταν παραπάνω από 200 ρουπίες. Πώς μπορούσε να δίνει 150 ρουπίες από τις 200; Έτσι κοίταξα την υπόθεση και είδα πως δεν είχε δώσει το όνομά του. Ζήτησα να έρθει μπροστά μου κατά τη διάρκεια του Satsang, καθώς είχα κρατήσει τα χρήματα να του τα δώσω, χωρίς να πάρω τίποτα.

Είναι καθήκον του μαθητή να δώσει τα πάντα και του Διδασκάλου είναι να μη δεχθεί τίποτα για τον εαυτό του. Ο μαθητής μπορεί να δώσει για το καλό της Αποστολής του Διδασκάλου, αλλά πρέπει συγχρόνως να βλέπει και πόσο μπορεί πραγματικά να δώσει. Αν δεν ενδιαφέρεται για την ευημερία

των παιδιών του, και αυτό επίσης δεν είναι σωστό. Έτσι είναι ο κανονισμός εδώ. Αυτοί που δίνουν παραπάνω από ένα ορισμένο ποσό, έρχονται σε μένα. Αυτός είναι ένας αυστηρός όρος που έχει δοθεί στον Dalip Singh. Μπορεί να δεχτεί τις δέκα, είκοσι ή τριάντα ρουπίες, αλλά αυτοί που θέλουν να δώσουν παραπάνω πρέπει να έρθουν σε μένα. Μερικές φορές τα δέχομαι, μερικές φορές δεν τα δέχομαι. Μερικές φορές τα επιστρέφω όλα, μερικές φορές επιστρέφω τα μισά. Λοιπόν ο άνθρωπος πρέπει να μοιράζεται με τους άλλους, αυξάνοντας βαθμιαία. Ας αρχίσει με το ελάχιστο, ίσως με το ένα τεσσαρακοστό, ή το ένα εικοστό. Το ένα δέκατο ήταν ο μέσος όρος. Αυτοί που δεν μπορούν να δώσουν το ένα δέκατο, ας δίνουν το ένα εικοστό, ας δίνουν το ένα τεσσαρακοστό, ας μοιραστούν ακόμη και μια πίτα (ψωμάκι). Λοιπόν, αυτοί που θέλουν να προοδεύσουν στον πνευματικό δρόμο πρέπει πρώτα απ' όλα να κερδίζουν αυτά που τους χρειάζονται για να ζήσουν με τίμια μέσα και μετά να μοιράζονται με τους άλλους.

Ξέρετε γιατί δεν δέχομαι χρήματα από αυτούς που δεν είναι μυημένοι; Ποιος ξέρει πώς κέρδισαν αυτά τα χρήματα. Όταν ένας άνθρωπος μυηθεί, παρακολουθείται από το Διδάσκαλο. Τα χρήματα αυτών που δεν έχουν μυηθεί δεν παρακολουθούνται από κανέναν. Ό,τι δώσουν θα πρέπει να τους ανταποδοθεί. Πρέπει να έχετε φιλευσπλαχνία, πρέπει να μοιραζόσαστε με τους άλλους. Μη δίνετε τίποτα με την ελπίδα της ανταπόδοσης, ή για να ανταμειφτείτε μετά το θάνατο. Αυτό δεν θα έπρεπε να γίνεται. Δώστε το μια για πάντα, μοιραστείτε με τους άλλους. Είναι οι αδελφοί και οι αδελφές σας από το Θεό. Καταλαβαίνετε τώρα ποιά είναι η έννοια της λέξης φιλανθρωπία; Αυτά τα πράγματα δεν εξηγούνται στα βιβλία. Να μη δεχόσαστε τίποτα για τον εαυτό σάς. Λοιπόν ο κύριος κανόνας είναι: πρώτα απ' όλα να κερδίζετε αυτά που χρειαζόσαστε για να ζήσετε, με τίμια μέσα, μετά να μοιραζόσαστε με τους άλλους, έστω και το ελάχιστο. Όσο περισσότερα μπορείτε να δώσετε, ενώ φροντίζετε την οικογένειά σας, τόσο το καλύτερο. Μετά θα δώσετε τελικά τα πάντα για χάρη του Θεού. Θα πρέπει να δίνουμε χωρίς την παραμικρή

ελπίδα ανταπόδοσης, ανιδιοτελής εξυπηρέτηση. Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές από το Θεό.

Υπήρχε ένας άγιος, με το όνομα Baba Kahan, στον οποίο ο Baba Sawan Singh συνήθιζε να δίνει 10 ρουπίες κάθε φορά που τον συναντούσε στο Peshawar. Μια φορά ο Baba Sawan Singh υπηρετούσε στο πεδίο της μάχης και κέρδισε ένα καλό ποσό, μια ή δυο χιλιάδες ρουπίες. Ξανασυνάντησε τον Baba Kahan εκείνη την εποχή. Και εγώ επίσης τον συνάντησα, καθώς ήμουν τότε στο Peshawar. Ο Baba Kahan είπε στον Baba Sawan Singh, «Ε! Κοίταξε, θέλω 20 ρουπίες αυτή τη φορά». Ο Διδάσκαλος τού είπε, «Τι, έγινες τώρα άπληστος;» «Όχι καθόλου», απάντησε ο Baba Kehan, «Θέλω το επιπλέον έτσι ώστε να φύγει το δηλητήριο από όλα αυτά τα χρήματα που έχεις κερδίσει. Πριν κέρδιζες λιγότερα και έπαιρνα 10 ρουπίες και τις έδινα στους φτωχούς. Θέλω τώρα 20 μόνο και μόνο γιατί πήρες περισσότερα χρήματα. Μοιράσου τα με τους άλλους. Δεν δεχόταν τίποτα για τον εαυτό του. Αυτό θα πει να δίνετε.

Αν δίνουμε κάτι και θέλουμε κάποια ανταπόδοση, αυτό δεν είναι ανιδιοτελής εξυπηρέτηση. Στο ημερολόγιό σας (αυτοελέγχου), έχετε μια στήλη γι' αυτό. Αυτό σημαίνει κάτι, είναι για το καλό σας. Καταλαβαίνετε το σκοπό για τον οποίο είναι η φιλανθρωπία; Αν θέλετε ανταπόδοση, θα επέλθει δράση και αντίδραση. Αλλά η μητέρα, της οποίας τα παιδιά πεινούν, θα βγάλει μια μπουκιά από το δικό της στόμα και θα δώσει στα παιδιά. Δεν ενδιαφέρεται για καμιά ανταπόδοση. Λοιπόν βοηθάτε τους άλλους από αυτή τη σκοπιά, με αυτό το πνεύμα.

Εμείς μερικές φορές δίνουμε για επίδειξη. Αυτό είναι μόνο για το όνομα και τη φήμη. Τέτοια φιλανθρωπία δεν είναι φιλανθρωπία. Ο Χριστός είπε: «Αν το ένα χέρι δίνει, το άλλο να μην το γνωρίζει». («Μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου»). Όταν το ένα χέρι δίνει κάτι, να μην το γνωρίζει το άλλο σας χέρι. Λοιπόν, αυτό θα πει φιλανθρωπία.

2

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΚΑΙ ΚΕΡΔΗ ΜΕ ΣΚΛΗΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Σας είπα χθες, πως δίνοντας κάτι από φιλανθρωπία, για το οποίο δεν ζητάτε καμιά ανταπόδοση, ανιδιοτελώς, αυτό καρποφορεί. Εσείς απλώς δίνετε σε αυτούς που πραγματικά είναι σε ανάγκη, είναι φτωχοί, χωρίς ρούχα, που δεν έχουν κανένα να τους συντηρήσει, τα ορφανά, τις χήρες και αυτούς που ντρέπονται να ζητιανέψουν και που μερικές φορές αυτοκτονούν γιατί δεν έχουν τα μέσα για να ζήσουν. Τέτοιου είδους άνθρωποι θα έπρεπε να βοηθιούνται. Ο συνηθισμένος τρόπος είναι να δίνει κανείς σε ορισμένους οργανισμούς όπου τα χρήματα απλώς συναθροίζονται σε χιλιάδες και εκατομμύρια. Αυτά τα χρήματα δεν τα χρησιμοποιεί κανείς, μόνο συλλέγονται. Αφού υπάρχουν χρήματα εκεί, γιατί να συνεισφέρουμε; Ας μοιραστούμε τα χρήματά μας με εκείνους που είναι πραγματικά σε ανάγκη, γυμνοί, χωρίς κανένα να τους συντηρήσει. Αυτοί οι άνθρωποι ντρέπονται να πάνε να ζητιανέψουν. Όμως, αυτοί βέβαια θα πάνε σε κάποιο πνευματικό άνθρωπο. Λοιπόν είναι καλύτερα να δίνετε σ* Αυτόν έτσι ώστε Εκείνος να τα μοιράσει στους ανθρώπους που πρέπει.

Το να δίνετε χρήματα για φιλανθρωπικό σκοπό είναι ακριβώς σα να συσσωρεύετε χρήματα για τον εαυτό σας. Ο δέκατος Διδάσκαλος λέει: «Χαίρομαι όταν δίνω κάτι στο στόμα των άλλων. Αυτά τα στόματα είναι το στόμα μου. Τα στομάχια

τους είναι το στομάχι μου. Μόνο μια τέτοια εξυπηρέτηση μου αρέσει, όχι όλες οι άλλες».

Αν κάπου έχουν δοθεί εκατομμύρια δολάρια, το αποτέλεσμα είναι πως όπου υπάρχει τόσο πολύ χρήμα, πάντοτε γίνονται συγκρούσεις. Όταν θελήσουν να τα μοιράσουν προκύπτουν προβλήματα. Μετά υπάρχουν αυτοί που ζουν μόνο από τις προσφορές που δίνονται από τους άλλους ανθρώπους, που έχουν κερδίσει τίμια τα χρήματά τους. Ποιό είναι το αποτέλεσμα; Οι άνθρωποι που ζουν μόνο από τις προσφορές των άλλων χωρίς να υπάρχει αιτία, αυτά τα χρήματα που είναι τίμια κερδισμένα από άλλους, γίνονται δηλητήριο γι' αυτούς που τα παίρνουν, δηλητήριο σκεπασμένο με ζάχαρη. Τέτοια επίδραση θα έχουν. Αυτοί θα πρέπει να αφιερώνουν περισσότερο χρόνο στο διαλογισμό τους, αλλιώς θα υποφέρουν. Ας υποθέσουμε πως κάποιος σας δίνει ένα ποτήρι νερό ή ένα ποτήρι γάλα. Υπάρχει κάποιος λόγος πίσω από αυτό, αυτός θέλει κάποια ανταμοιβή. Μπορεί να μην έχετε χρήματα στην τράπεζά σας, όμως αυτό θα σας χρεωθεί. Είναι πάντοτε καλύτερα, να κερδίζετε τίμια τα μέσα για να ζείτε, με τον ιδρώτα του προσώπου σας και να μοιραζόσαστε με τους άλλους. Όχι για να σας ανταποδοθεί, αλλά για να μοιραστείτε, σκεπτόμενοι πως είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές από το Θεό. Όλες οι ψυχές είναι παιδιά του Θεού.

Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά. Βλέποντας από αυτή τη σκοπιά θα πρέπει να μοιραζόσαστε με εκείνους που έχουν πραγματικά ανάγκη. Το να δίνουμε τα χρήματά μας μόνο στα ιδρύματα όπου ήδη υπάρχουν εκατομμύρια, τί καλό κάνει αυτό; Η φιλανθρωπία φέρνει πραγματικά καρπό αν μοιραζόμαστε με τους άλλους, που έχουν ανάγκη, που είναι γυμνοί και φτωχοί. Έτσι λένε όλοι οι Διδάσκαλοι και αυτή είναι και η άποψη των πραγματικά πνευματικών ανθρώπων.

Το έθιμό μας είναι απλά να συνεισφέρουμε, αλλά δεν βλέπουμε πως ξοδεύονται τα χρήματα. Αν τα χρήματα έχουν ξοδευτεί για τη συντήρηση μόνο ενός ή δυο ανθρώπων, για ένα μοναδικό άνθρωπο, ε, αυτός πρέπει να πληρώσει γι' αυτό. Ο Θεός δεν τον λυπάται. Απλά ζείτε με ό,τι κερδίζετε και να

μοιραζόσαστε και με άλλους: Μόνο αυτοί οι άνθρωποι μπορούν να προοδέψουν στον πνευματικό δρόμο. Έτσι διευρύνεται ο εαυτός μας. Την ώρα που δίνετε νιώθετε μέσα σας λίγη χαρά. Είναι φυσικό και είναι η κυριότερη ανταμοιβή που έχετε αμέσως. Λοιπόν γενικά, όλοι οι άνθρωποι, θα έπρεπε να μοιράζονται με τους άλλους, που έχουν ανάγκη, που είναι γυμνοί, φτωχοί, με τα ορφανά και τις χήρες που είναι χωρίς στήριγμα και μ’ αυτούς που δεν έχουν κανένα να τους φροντίσει. Ή [να δίνονται] για κάποιο συγκεκριμένο ευγενικό σκοπό που θα βοηθήσει τους ανθρώπους να καθίσουν μαζί και να βρουν το δρόμο που οδηγεί πίσω στο Θεό. Λοιπόν τέτοιου είδους φιλανθρωπία συνιστούν όλοι οι άγιοι. Πρώτα θα έπρεπε να κερδίζουμε τίμια αυτά που χρειαζόμαστε για να ζήσουμε, και μετά να μοιραζόμαστε με τους άλλους, έστω και το ελάχιστο.

Εχθές σας έλεγα πως οι αρχαίοι σοφοί από τότε που άρχισε η ιστορία, καθώς και από την εποχή του Αβραάμ, όριζαν γενικά [να δίνεται] το ένα δέκατο. Αν δεν είναι δυνατόν να δώσετε το ένα δέκατο, τότε δώσετε το ένα εικοστό, το ένα τριακοστό, το ένα τεσσαρακοστό, ακόμη και μια μονάχα πένα [το ένα εκατοστό της Αγγλικής λίρας], αλλά θα πρέπει να έχει σαν σκοπό το να μοιραστείτε με τους άλλους. Ένας άνθρωπος που κερδίζει, ας πούμε ένα δολάριο το μήνα, και δίνει το ένα δέκατο, ε, αυτό αξίζει περισσότερο από αυτόν που κερδίζει χιλιάδες δολάρια και δίνει μόνο πέντε δολάρια. Οι Διδάσκαλοι δεν αρνούνται [να δώσει κανείς] ακόμη και μια πένα. Ποτέ δεν απορρίπτουν [τίποτα] και γι' αυτό κρατιέται κανονικά λογαριασμός και ελέγχεται. Ο Διδάσκαλος ζει με τα δικά του κέρδη.

Μερικοί άνθρωποι το κάνουν επιχείρηση. Είναι ένας καλός τρόπος για να κερδίζει κανείς λεφτά, σας λέω! Μπορείτε να έχετε εκατοντάδες και χιλιάδες χωρίς καθόλου να δουλέψετε. Αλλά εκείνος που το κάνει αυτό θα υποστεί την αντίδραση γι' αυτό που έχει κάνει και τότε κλαίει. Λοιπόν ο γενικός κανόνας είναι να κερδίζετε τίμια αυτά που σας χρειάζονται για να ζήσετε, χωρίς να έχετε πιει κανενός το αίμα και χωρίς να έχετε σφετεριστεί ξένα πράγματα. Ο Θεός βλέπει τι κάνετε.

Ο άλλος κανόνας είναι πως τα κέρδη σας θα πρέπει να είναι για να συντηρήσετε τον εαυτό σας και να μοιραστείτε με τους άλλους.

Για παράδειγμα, αν κωπηλατείτε μέσα σε μια βάρκα και η βάρκα έχει μια τρύπα από την οποία μπαίνει το νερό και τη γεμίζει, τι κάνετε; Ρίχνετε το νερό έξω από τη βάρκα με τα χέρια σας, αλλιώς θα πνιγείτε. Αν έχετε περισσότερα χρήματα από ότι πραγματικά χρειαζόσαστε για τη συντήρησή σας, τότε απλά μοιραστείτε με τους άλλους, αλλιώς θα καταδικαστείτε γι' αυτά. Δίνοντας, εσείς δεν χάνετε Στο τέλος της

χρονιάς, θα δείτε πως τα χρήματα εξοικονομήθηκαν με κάποιο άλλο τρόπο, με το να μην αρρωστήσετε ή με το να μην έχετε άλλα προβλήματα που συνήθως προκύπτουν και απαιτούν έξοδα.

Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να λέει: «Εντάξει, δώστε το ένα δέκατο και στο τέλος της χρονιάς απλώς μετρείστε τα. Αυτά τα χρήματα που έχετε δώσει έχουν εξοικονομηθεί γιατί δεν αρρωστήσατε». Καταλάβατε; Πρώτα απ' όλα, να κερδίζετε αυτά που έχετε ανάγκη για να ζήσετε με τίμιο τρόπο. Γιαυτό δεν δέχονται τίποτα από αυτούς που δεν είναι μυημένοι, γιατί ποιος ξέρει πως έχουν κερδίζει αυτά τα χρήματα! Ακόμη και οι μυημένοι αν τα κερδίζουν με άτιμα μέσα, και αυτό επίσης επιδρά. Αλλά οπωσδήποτε, υπάρχει η Διδάσκαλος Δύναμη πάνω από το κεφάλι τους για να λογαριαστεί γι' αυτό. Το πρώτο πράγμα είναι πως πρέπει να κερδίζετε τα χρήματα σας με τίμια μέσα, μετά να μοιραζόσαστε όσο μπορείτε περισσότερο, για το καλό των άλλων. Αυτό θα διευρύνει τον εαυτό σας. Απλά αρχίσετε με το ελάχιστο, μετά δίνετε όλο και περισσότερο ωσότου να δώσετε και τον εαυτό σας . Ο Baba Sawan Singh συνήθιζε να δίνει το ένα δέκατο, αλλά μετά έστελνε όλα όσα κέρδιζε στο Διδάσκαλο του, ο οποίος επέστρεφε κάτι για τα έξοδα της οικογένειας του Baba Sawan Singh. Αυτό είναι το τελευταίο. Πρέπει να δώσουμε το σώμα μας, τη διάνοιά μας, την ψυχή μας, τα πάντα μας. Όσο περισσότερο απαλλάσσεστε από όλα αυτά τα πράγματα τόσο περισσότερο είσαστε πιο κοντά στο θεό.

Υπάρχουν παραδείγματα γι αυτό στις ζωές των αγίων.

Ο Χριστός είπε: «Είναι πιο εύκολο να περάσει μια καμήλα από το μάτι της βελόνας παρά ένας πλούσιος άνθρωπος να μπει στη Βασιλεία των Ουρανών». Επίσης είπε: «εντάξει, δώστε τα πάντα στους φτωχούς και μετά ελάτε σε μένα». Λοιπόν πρέπει να δίνουμε σιγά σιγά, λίγο λίγο, ωσότου δώσουμε τα πάντα στο θεό.

Οι Διδάσκαλοι δίνουν διδάγματα για όλους τους τομείς της ζωής. Πρώτα να ζείτε μια ηθική ζωή, να μοιραζόσαστε με τους άλλους, μετά να αφιερώνετε χρόνο [στο διαλογισμό] για να έρχεται η ψυχή σας εσωτερικά σε επαφή με τη δύναμη που διαπερνά τα πάντα, και επίσης να είσαστε χρήσιμοι για τους άλλους. Ένας άνθρωπος καλείται άνθρωπος μόνο αν είναι χρήσιμος στους άλλους. Ακόμη και τα ζώα είναι χρήσιμα για τα παιδιά τους. Αν και σεις δράτε σαν κι αυτά, τότε ποια είναι η διαφορά μεταξύ του ανθρώπου και ενός ζώου; Αυτά τα πράγματα πρέπει να τα σημειώσετε και να δράτε σύμφωνα με αυτά. 6α δείτε τότε πόσο θα αλλάξετε.

Την πρώτη μέρα του μήνα, σύμφωνα με τα έθιμα της Ανατολής, οι άνθρωποι διερωτώνται τι πρόκειται να τους συμβεί κατά τη διάρκεια αυτού του μήνα. Έτσι οι Διδάσκαλοι λένε πως οι άνθρωποι θα έπρεπε να στραφούν στο σωστό δρόμο. Το ειδικό μήνυμα γι' αυτόν το μήνα είναι: «Ό,τι έχετε σπείρει, αυτό θα φυτρώσει», ή «όπως σπείρατε έτσι και θα θερίσετε». Αν έχει προκύψει κάποιο πρόβλημα, αυτό είναι αντίδραση από το παρελθόν. Τώρα στρώσετε το δρόμο σας σωστά. Τα βάσανα που περνάτε είναι το αποτέλεσμα των δικών σας πράξεων. Πρέπει να αλλάξετε την πορεία της δράσης σας και να θυμόσαστε το Θεό. Αυτό είναι το Δίδαγμα. Οι Διδάσκαλοι ποτέ δεν προσκολλούνται σε τυπικότητες, ποιος μήνας αρχίζει ή ποιος μήνας τελειώνει. Αυτοί λένε να έρχεται η ψυχή σας σε επαφή με το Θεό ή να έχετε τη γλυκιά ενθύμηση του Θεού, και επίσης να προσέχετε πως κερδίζετε τα μέσα που συντηρείστε. Τα βάσανα που περνάτε είναι μια αντίδραση από το παρελθόν.

Οι Διδάσκαλοι λένε: «εν τάξει, ό,τι κάνατε πρέπει να υποφέρετε γι’ αυτό, αλλά για το μέλλον πρέπει να αλλάξετε τον τρόπο που ζείτε».

Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο δίνονται τα Διδάγματα,

και πάντα δίνονται με τον τρόπο που αρέσει περισσότερο στους ανθρώπους. Έτσι αυτό που έχει δοθεί γι' αυτόν το μήνα είναι πως ό,τι σπείρατε, θερίζετε. Αν θέλετε να έχετε καλύτερες προσδοκίες, τότε να σπείρετε με τον άλλο τρόπο. Αυτοί που δίνουν, παίρνουν. Αυτοί που δεν δίνουν, πως μπορούν να πάρουν; Αν αυτό δίνεται στη Φύση, τότε η Φύση το επιστρέφει με κάποια άλλη μορφή, αυτό είναι όλο. Το άλλο πράγμα είναι, αρχίσετε από σήμερα να θυμόσαστε το Θεό. Το μήνα που θα το κάνετε αυτό θα σπείρετε σπόρους ευημερίας για σας. Οι άνθρωποι έχουν κολλήσει μόνο στις εξωτερικές τυπικότητες. Δεν καταλαβαίνουν το νόημα του Διδάγματος ή του Μηνύματος, που αφορά τη μέλλουσα ευημερία μας στο φυσικό και στον πνευματικό τομέα, καθώς επίσης και το σκοπό για τον οποίο πρέπει να συντηρούμε τη ζωή.

3

Μη Σκεπτόσαστε Άσχημα για τους Άλλους

Ποτέ να μην πληγώνετε κανέναν. Πληγώνουμε τους άλλους σκεπτόμενοι άσχημα γι' αυτούς.
Εμείς σκεπτόμαστε άσχημα για τους άλλους, μηχανορραφούμε. Αυτό είναι λάθος, καθώς οι σκέψεις είναι πολύ δυνατές. Όταν σκεπτόσαστε άσχημα για τους άλλους αυτό αντιδρά σ' αυτούς όπως ένα τηλεγραφικό καλώδιο. Μπορεί να μη λέτε σε κανένα να τίποτα, αλλά αν σκεπτόσαστε γι' αυτούς, υπάρχει η ακτινοβολία.

Μια φορά, ένας υπουργός είπε στον Akbar, που ήταν ένας μεγάλος Αυτοκράτορας της Ινδίας, πως οι σκέψεις είναι πολύ δυνατές και πως θα πρέπει να προσέχει πολύ τι σκέπτεται για τους άλλους.

Ο Akbar, ρώτησε τον υπουργό του πως το ήξερε αυτό. Ο υπουργός είπε, «εντάξει, θα σου δώσω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Ας πάμε έξω». Έτσι βγήκαν και οι δυο έξω και είδαν έναν άνθρωπο να έρχεται προς αυτούς από μακριά. Ο υπουργός είπε στο βασιλιά, «Κοίτα, απλά σκέψου κάτι γι' αυτό τον άνθρωπο και όταν έρθει κοντά, μπορείς να τον ρωτήσεις τι πέρασε από το νου του εκείνη την ώρα. Μόνο κοίταξε και σκέψου». Ο βασιλιάς σκέφτηκε πως αυτός ο άνθρωπος θα έπρεπε να τουφεκιστεί. Ο άνθρωπος πλησίασε το βασιλιά και ο βασιλιάς τον ρώτησε, «Όταν είδες το πρόσωπο μου, τι σκέψη πέρασε από το νου σου;» Ο άνθρωπος είπε,

«Αυτοκράτορα, συγχώρεσε με, αλλά σκέφτηκα πως θα έπρεπε να σε χτυπήσω με τη γροθιά μου και να σου σπάσω το κεφάλι».

Λοιπόν οι σκέψεις είναι πολύ δυνατές. Αν σκεπτόσαστε άσχημα για κάποιον αυτός θα αντιδράσει. Πρέπει να προσέχετε πως μιλάτε στους ανθρώπους. Αν μιλήσετε άσχημα σε κάποιον και πείτε, «Είσαι ανόητος» και κάτι τέτοια, ή αν κάποιος σας βρίσει και σεις αντιδράσετε με τον ίδιο τρόπο, ποιό είναι το αποτέλεσμα; Θα γίνει καβγάς. Ένας άνθρωπος σας βρίζει μια φορά, δύο φορές και καταλήγει σε φιλονικία. Αυτά είναι λόγια, αλλά η ρίζα τους είναι η σκέψη. Ο άνθρωπος μιλάει από το ξεχείλισμα της καρδιάς του. Οτιδήποτε υπάρχει εκεί, αυτά τα πράγματα παίρνουν τη μορφή λόγων, μετά τα λόγια οδηγούν σε καβγά. Λοιπόν μην πληγώνετε τα αισθήματα των άλλων, με τη σκέψη, τα λόγια ή την πράξη. Ακόμη και σε πολύ θρησκευτικούς τόπους, αν μια δωδεκάδα άνθρωποι εργάζονται μαζί και αρχίζουν να σκέπτονται άσχημα ο ένας για τον άλλον, το αποτέλεσμα θα είναι, καθώς οι σκέψεις ακτινοβολούν, να φέρουν αντίδραση ο ένας μέσα στο νου του. άλλου. Καταλαβαίνετε την άποψή μου;

Η καρδιά είναι ο θρόνος του Θεού. Το σώμα είναι ο Ναός του Θεού. Αν μολύνετε το Θρόνο του Θεού τότε πως θα καθίσει εκεί;

Λοιπόν ευλογημένοι είναι οι αγνοί στην καρδιά, γιατί αυτοί θα δουν το Θεό. Αγνότητα είναι κυρίως το να μην σκέπτεται κανείς άσχημα για τους άλλους, στη σκέψη, στα λόγια και στην πράξη. Υπάρχουν επίσης και άλλοι παράγοντες, αλλά αυτός είναι ο κυριότερος. Οπουδήποτε και αν είσαστε, ακόμη και μέσα σε ένα Ashram, αν ένας σκεφτεί κάτι για κάποιον άλλον, αυτό διαδίδεται παντού αμέσως. Είναι ακριβώς όπως την πανώλη, μια επιδημία. Ένας ποντικός που έχει προσβληθεί από πανώλη τριγυρνά και μεταδίδει παντού αυτήν τη μολυσματική ασθένεια. Αυτός είναι ένας πολύ αυστηρός όρος, «Μην είσαστε οι απλήρωτοι μαθητευόμενοι του Τ.Ε.Ε. (Τμήματος της Εμπιστευτικής Έρευνας) του Θεού. Μην παίρνετε το νόμο στα χέρια σας». Αν σκεπτόσαστε καλά για τους άλλους, θα ακτινοβολείτε το καλό. Αν εξαγνίσετε το νου σας θα

εξαγνίσετε το νου των άλλων. Σκεπτόμενοι άσχημα για τους άλλους πρώτα καταστρέφουμε το δικό μας Ναό του Θεού και μετά τον μολύνουμε. Εξωτερικά, είμαστε εντάξει, αρκετά καθαροί, αλλά η καρδιά μας είναι ακάθαρτη. Είμαστε μολυσμένοι σκεπτόμενοι άσχημα για τους άλλους. Είμαστε όλοι μέρη της ίδιας μηχανής. Ακόμη κι αν ένα μέρος δεν είναι εντάξει, η μηχανή θα σταματήσει να εργάζεται. Λοιπόν γι' αυτό λέγεται: «Χρειάζονται αναμορφωτές, όχι των άλλων, αλλά του εαυτού τους». Η φιλανθρωπία αρχίζει από το σπίτι μας. Θα πρέπει να αναμορφώσουμε πρώτα τους εαυτούς μας. Το παράδειγμα είναι καλύτερο από το κήρυγμα.

Λοιπόν το σημερινό θέμα είναι: «Μη σκεπτόσαστε άσχημα για τους άλλους, στο λόγο, στην πράξη και στο νου».

Αν σκεπτόσαστε για κάποιον άλλον, πάντοτε να σκεπτόσαστε καλό γι' αυτόν. Γιατί; Επειδή είναι όλοι αδελφοί και αδελφές σας από το Θεό. Ο Θεός δρα μέσα σε κάθε καρδιά. Το σώμα μας είναι ο Ναός του Θεού. Αν σκεπτόμαστε άσχημα, πρώτα μολύνουμε το Ναό μας και μετά μολύνουμε και τους άλλους. Αντί γι' αυτό θα έπρεπε να σκεπτόμαστε, «Ας υπάρχει ειρήνη σε όλο τον κόσμο, κάτω από το θέλημά Σου, ω Θεέ». Αυτό έλεγε στην προσευχή Του ο Διδάσκαλος Nanak. Ας είναι όλος ο κόσμος ευτυχισμένος. Πως μπορεί να είναι ευτυχισμένος αν εσείς μολύνετε τους πάντες! Λοιπόν το πρωταρχικό πράγμα είναι, μη σκεπτόσαστε άσχημα, μη μιλάτε άσχημα και μην ακούτε λόγια άσχημα για τους άλλους. Αν τύχει και μάθετε κάτι τότε έγκειται σε σας το να το κρατήσετε για τον εαυτό σας και να προσπαθήσετε να μιλήσετε ιδιαιτέρως σ' αυτούς που τους αφορά, για το καλό τους. Δεν θα έπρεπε να γίνουμε αναμορφωτές ο ένας του άλλου. Θα έπρεπε να αναμορφώσουμε πρώτα τον εαυτό μας. Αν έχουμε συμπάθεια για τους άλλους, θα έπρεπε να τους πούμε ιδιαιτέρως αυτό που νομίζουμε πως δεν πράττουν σωστά. Τότε ο άλλος θα ενδιαφερθεί να ακούσει. Αν είναι ένας τυφλός και σεις πείτε, «ω τυφλέ άνθρωπε», θα το πάρει κατάκαρδα. Αν απλά πούμε, «καλά αγαπητέ φίλε, πότε έχασες την όρασή σου;» ο σκοπός έχει εξυπηρετηθεί. Υπάρχει τρόπος και τρόπος για να εκφραστεί κανείς. Έτσι η ομιλία, μπορείτε να πείτε, πως

είναι τέχνη. Οι ίδιες λέξεις που έχουν μια ειρηνική και γεμάτη αγάπη επίδραση μπορούν να δημιουργήσουν επίσης και φωτιά. Από αυτό είναι που πρέπει να φυλλαγόμαστε. Λοιπόν δεν θα πρέπει να σκεπτόμαστε άσχημα για τους άλλους με τη καρδιά μας, το νου μας, τα λόγια ή τις πράξεις μας.

Δεν είναι δύσκολο να συναντήσουμε το Θεό, αλλά είναι δύσκολο να γίνουμε άνθρωποι. Ο άνθρωπος είναι στο «γίγνεσθαι». Ο Θεός ψάχνει να βρει έναν άνθρωπο που να είναι άνθρωπος. Έτσι όταν είσαστε έτοιμοι, ο Θεός όχι μόνο θα έρθει, αλλά θα σας δώσει και μια αποστολή.

Πήγα στο Λονδίνο, θυμάμαι, στην πρώτη μου περιοδεία. Ήταν δυο παιδιά περίπου 7 ή 8 χρονών, που πήραν Μύηση στον Ήχο. Τα ρώτησα, «Τι θέλετε;» «Θέλουμε να γίνουμε Διδάσκαλοι» είπαν. «Εντάξει» τους είπα «έχετε μπει στο Δρόμο, βελτιωθείτε, προοδέψτε και μπορεί να διαλεχτείτε για Διδάσκαλοι». Ο Θεός ψάχνει να βρει κάποιον άνθρωπο που να είναι άνθρωπος, έτσι ώστε το Έργο Του να μπορέσει να συνεχιστεί. Δεν είναι σε μας το να προσευχηθούμε γι' αυτό, αλλά στο Θεό να διαλέξει αυτόν που είναι κατάλληλος για τη δουλειά. Το να λαχταράμε ή μόνο να κάνουμε προπαγάνδα για να έχουμε αυτή τη θέση, πράγμα που δεν είναι στο χέρι του ανθρώπου, δεν θα ωφελήσει σε τίποτα. Αυτό είναι εντολή από το Θεό. Είπα στα παιδιά, «Καλά, μπορεί να γίνετε Διδάσκαλοι, αυτό είναι εντάξει. Έχετε μπει στο Δρόμο, συνεχίστε και μπορεί να διαλεχτείτε για Διδάσκαλοι». Ο καθένας, στο κάτω-κάτω πρέπει να φτάσει στην τελειότητα. Αυτό δεν είναι αμάρτημα. Κάθε άγιος έχει το παρελθόν του και κάθε αμαρτωλός έχει μέλλον. Αυτό αρχίζει από πού; Από τον ίδιο μας τον εαυτό. Πρώτα απ' όλα, δεν πρέπει να σκεπτόμαστε άσχημα. Αν υπάρχει κακό μέσα στο νου σας, από το ξεχείλισμα της καρδιάς του μιλάει ο άνθρωπος. Αυτό ακτινοβολεί, με τη σκέψη και με τα λόγια. Αυτό είναι το πρώτο και το πρωταρχικό στα Διδάγματα των Διδασκάλων. Θα πρέπει να εξετάσουμε τον εαυτό μας και να δούμε πως είμαστε, που βρισκόμαστε. Εφόσον έχουμε αυτά τα πράγματα, πώς μπορούμε να φιλοδοξούμε να γίνουμε Διδάσκαλοι! Λοιπόν η αγνότητα του νου είναι απαραίτητη. Μην τον μολύνετε με το να

έχετε άσχημες σκέψεις, θα έπρεπε να προσευχόσαστε για συγχώρηση. Θα έπρεπε επίσης να συγχωρείτε και να ξεχνάτε. Γενικά, εμείς δεν ξεχνάμε. Λέμε, «ω, δεν με νοιάζει», αλλά αυτό το δηλητήριο συνεχίζει να δουλεύει μέσα στο νου μας. Αυτό επιδρά, αργά ή γρήγορα. Έτσι οποτεδήποτε κάποιος πληγώσει τα αισθήματά σας στο λόγο ή στην πράξη, συγχωρείστε. Η συγχώρηση είναι το μόνο γλυκό νερό που θα ξεπλύνει όλη τη βρωμιά. Η δικαιοσύνη δεν θα το κάνει αυτό, έχετέ το υπόψη σας! Αν θέλετε δικαιοσύνη, τότε αυτό θα φέρει αντίδραση. Μόνο η συγχώρηση ξεπλένει όλη τη βρωμιά. Συγχωρείστε και ξεχάστε, αυτός είναι ο δρόμος προς την πνευματικότητα.

Μια φορά πήγε κάποιος στο Βούδα και άρχισε να τον βρίζει άσχημα. Συνέχισε κατ' αυτό τον τρόπο για μια, δυο, τρεις ώρες, ωσότου σκοτείνιασε. Όταν νύχτωσε ήθελε να φύγει. Έτσι ο Βούδας είπε, «Καλά αγαπητέ φίλε, μόνο πες μου ένα πράγμα». Ο άνθρωπος ρώτησε το Βούδα τί ήθελε να μάθει και ο Βούδας είπε, «Αν ένας φέρει ένα δώρο σε κάποιον και αυτός δεν το δεχτεί, σε ποιόν μένει το δώρο;» Ο άνθρωπος απάντησε, «Σ' αυτόν που έφερε αυτό το δώρο» «Καλά», είπε ο Βούδας, «το δώρο που έφερες, δεν το δέχομαι».

Λοιπόν αυτά είναι τα πράγματα που πρέπει να αναπτύξουμε μέσα μας και να ζούμε σύμφωνα με αυτά. Αν ζείτε σύμφωνα με αυτά, οι σκέψεις σας, η ακτινοβολία σας θα αλλάξει. Δεν είναι, νομίζω, το να προσποιούμαστε και να ποζάρουμε, είναι τρόπος ζωής. Οι Διδάσκαλοι συνήθιζαν να λένε, «Αυτοί που ζουν σύμφωνα με αυτά που λέω, είμαι υπηρέτης τους, αυτοί είναι οι αφέντες μου. Θα τους υπηρετήσω όσο μπορώ καλύτερα». Αληθινά, ο γιος που είναι υπάκουος στον πατέρα του και κάνει όλα όσα εκείνος [ο πατέρας] θέλει, φυσικά είναι πολύ αγαπητός στον πατέρα. Αυτό δεν γίνεται μόνο με την εξωτερική συγκατάθεση, την προσποίηση ή το ποζάρισμα, γιατί ο νους ακτινοβολεί. Ο Διδάσκαλος ξέρει το νου, δεν λαβαίνει υπόψη Του τα εξωτερικά πράγματα.

Αυτά δεν εξηγούνται στις γενικές ομιλίες. Στις ομιλίες καρδιά προς καρδιά σάς δίνονται αυτά τα θέματα. Το μυστικό της επιτυχίας είναι να κρατάτε το νου σας καθαρό.

4

ΦΥΣΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Η φυσική διατροφή αποτελείται από φρέσκα φρούτα, λαχανικά, ξηρούς καρπούς, σπόρους και τα επιτρεπόμενα γαλακτοκομικά προϊόντα. Οι ζωικές τροφές όπως το κρέας, τα ψάρια, τα πουλερικά, τα αβγά ή τα υποπροϊόντα τους, τα καρυκεύματα και τα ποτά που φέρνουν μέθη, θα πρέπει αυστηρά να αποφεύγονται. Μια αυστηρά χορτοφαγική διατροφή είναι αυτό που χρειάζεται. Το στομάχι θα πρέπει επίσης να παραμένει μερικώς αδειανό. Το μισό του στομαχιού σας να γεμίζει με τροφή, το ένα τέταρτο με νερό και το ένα τέταρτο να παραμένει αδειανό, έτσι ώστε η χώνευση να μην είναι δύσκολη. Όσο πιο καθαρό είναι το στομάχι σας, τόσο θα έχετε περισσότερη αυτοσυγκέντρωση. Αν το στομάχι σας είναι αναστατωμένο, τότε φυσικά δεν μπορείτε να καθίσετε, δεν μπορείτε να συγκεντρωθείτε. Λοιπόν για να σας βοηθήσει στο διαλογισμό σας, το στομάχι θα πρέπει να είναι τακτοποιημένο. Δεν πρέπει να παραδινόμαστε σε υποσιτισμό. Να τρώτε όταν πραγματικά νιώθετε πεινασμένοι, όχι όλη την ώρα να βάζετε κάτι στο στόμα σας. Δυο γεύματα την ημέρα είναι αρκετά αν και μπορείτε να πάρετε ένα μικρό πρόγευμα το πρωί. Μερικές φορές οι Διδάσκαλοι λένε πως αυτοί που θέλουν να προοδεύσουν περισσότερο θα πρέπει να παίρνουν μόνο ένα γεύμα την ημέρα.

Αφήστε το στομάχι σας να παραμένει μερικώς αδειανό.

Αν βάζετε μέσα σ' αυτό περισσότερη τροφή απ' όση μπορεί να

χωνέψει, φυσικά ό,τι δεν χωνευτεί θα προκαλέσει ασθένεια. Να τρώτε τόσο όσο μπορείτε να χωνέψετε. Δώστε λίγη ανάπαυση στο φτωχό σας το στομάχι. Θέλει τουλάχιστον τέσσερις με πέντε ώρες για να χωνέψει οποιαδήποτε τροφή. Αν τρώτε πάρα πολύ και πολύ συχνά, το στομάχι σας θα επαναστατήσει. Να τρώτε μια απλή χορτοφαγική τροφή, και μόνο όσο πραγματικά έχετε ανάγκη. Ο υπηρέτης που υποχρεώνεται να δουλεύει 24 ώρες θα επαναστατήσει. Πρέπει να έχει κάποια ανάπαυση κατά τη διάρκεια της ημέρας και της νύχτας. Έτσι και το στομάχι επίσης θα έπρεπε να έχει ανάπαυση και αυτό θα αρχίσει μόνο τέσσερις ή πέντε ώρες μετά τη λήψη της τροφής. Αν φάτε στις 8 π.μ., μετά στις 12 το μεσημέρι, μετά στις 8 μ.μ., το στομάχι σας δεν θα έχει χρόνο να αναπαυθεί. Λοιπόν, απλή διατροφή, απλός τρόπος ζωής και υψηλή σκέψη είναι αυτό που χρειάζεται. Όσο πιο πολύ τρώτε, τόσο δεν θα μπορείτε να χωνέψετε και τόσο πιο πολύ θα αρρωσταίνετε.

Λοιπόν αφήστε το στομάχι σας να έχει κάποια ανάπαυση. Οι άνθρωποι δεν πεθαίνουν μόνο από πείνα, αλλά επίσης και από υπερσιτισμό. Αυτό δημιουργεί ασθένειες. Λοιπόν να τρώτε όσο έχετε ανάγκη, όταν πραγματικά πεινάτε. Μη λέτε από τυπική ευγένεια, «Τώρα πρέπει κάτι να φάμε». Έτσι γίνεται συνήθως με τους περισσότερους από μας, και με τα παιδιά και με τους μεγάλους.

Όσο περισσότερο ζούμε μια τακτοποιημένη ζωή, τόσο θα έχουμε πιο καλύτερη υγεία. Οι Διδάσκαλοι μιλούν για όλους τους τομείς της ζωής για να βοηθήσουν τους ανθρώπους. Αν κάνετε μια απλή διατροφή και τρώτε τόσο όσο μπορεί να χωνευτεί, θα είσαστε υγιείς. Αν τρώτε παραπάνω απ' όσο μπορεί να χωνευτεί, το αποτέλεσμα είναι που δεν μπορείτε να καθίσετε [για διαλογισμό], δεν μπορείτε να σκεφτείτε καθαρά, δεν μπορείτε να αφιερώσετε χρόνο [για διαλογισμό], νιώθετε νωθροί. Λοιπόν απλός τρόπος ζωής, απλή διατροφή και υψηλή σκέψη είναι αυτό που χρειάζεται. Πρέπει να τρώτε μόνο αυτό που πραγματικά είναι απαραίτητο. Μην υπερσιτιζόσαστε. Ο υπερσιτισμός θα σας κάνει νωθρούς και τεμπέληδες. Πάντοτε θα αναβάλλετε, θα λέτε, «Όχι, θα το κάνω

αργότερα, ας ξεκουραστώ». Αυτό είναι γιατί το στομάχι δεν είναι καλά.

Μια φορά ο προφήτης Μωάμεθ έτυχε να έχει σαράντα μαθητές. Ένας γιατρός πήγε κι αυτός μαζί τους, έτσι ώστε αν κανένας τους αρρώσταινε, να του δώσει κάποιο φάρμακο. Έξι μήνες έμεινε ο γιατρός μαζί τους, αλλά κανένας δεν αρρώστησε. Τότε πήγε στον Προφήτη και είπε, «Αφού κανένας δεν αρρώστησε δεν χρειάζομαι εγώ εδώ». Ο προφήτης Μωάμεθ του είπε, «Κοίτα δω, όσο αυτοί ακολουθούν τις εντολές μου, δεν θα αρρωσταίνουν. Τους λέω να τρώνε μια μπουκιά λιγότερη από ό,τι πραγματικά θέλουν, να μην τρώνε μέχρι κορεσμού, να τρώνε λίγο λιγότερο, έτσι ώστε όταν αφήνουν το τραπέζι, να είναι ακόμη λίγο πεινασμένοι. Τους λέω να τρώνε δυο φορές την ημέρα και κατά τη διάρκεια της ημέρας να εργάζονται σκληρά. Πρέπει επίσης να κάνουν το διαλογισμό τους. Αν ακολουθούν αυτές τις εντολές, κανένας δεν θα αρρωστήσει».

Αυτά είναι πολύ μικρά πράγματα, αλλά έχουν μεγάλη επίδραση. Έτσι θα πρέπει να κάνετε μια απλή διατροφή, μια αυστηρά χορτοφαγική διατροφή χωρίς καθόλου καρυκεύματα. Να τρώτε μόνο τόσο όσο έχετε ανάγκη και να αφήνετε το τραπέζι ενώ ακόμη πεινάτε λίγο. Αυτά είναι τα πράγματα που πρέπει να ακολουθείτε και αυτά θα σας κάνουν δραστήριους σε όλες σας τις υποθέσεις, είτε στο διαλογισμό, είτε στην εργασία με το φυσικό σας σώμα ή σε οτιδήποτε άλλο.

5

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΤΗ

Ο Διδάσκαλος παρέχει βοήθεια και προστασία στους μαθητές του. Ακριβώς όπως μια μητέρα που φροντίζει για την άνεση του παιδιού της. Αυτή καθαρίζει το σώμα του που έχει λερωθεί με βρωμιά. Τρέφει το παιδί και βλέπει να μην υποφέρει από το κρύο ή τη ζέστη. Θυσιάζει τη δική της άνεση για το παιδί. Παρ' όλα αυτά το παιδί δεν γνωρίζει τι κάνει η μητέρα του. Ακόμη και όταν η μητέρα φέρει το παιδί μέσα της προσέχει να μην κάνει τίποτα που θα το βλάψει. Παρόμοια, αυτούς τους οποίους ο Διδάσκαλος παίρνει υπό την προστασία Του φροντίζονται όπως ένα παιδί. Ο μαθητής ούτε καν ονειρεύεται τι κάνει ο Διδάσκαλος γι' αυτόν, αλλά ο Διδάσκαλος δεν δείχνει τίποτα. Φροντίζει τον μαθητή Του με κάθε τρόπο, για την άνεσή του, για να τραφεί και να αναπτυχθεί. Επίσης Αυτός φροντίζει και για τις εξωτερικές ανέσεις των παιδιών Του, τους παρέχονται όλες οι ευκολίες. Ακόμη και το αποτέλεσμα της αντίδρασης του παρελθόντος, γίνεται από αγχόνη σ' ένα κοινό τσίμπημα καρφίτσας, τόσο πολύ μεγάλη παραχώρηση δίνεται. Λοιπόν το να έχει κανείς ένα ζωντανό Διδάσκαλο είναι μια μεγάλη ευλογία. Όπως μια μητέρα θυσιάζει κάθε άνεση για χάρη του παιδιού της έτσι ο Διδάσκαλος θυσιάζει τα πάντα για χάρη των παιδιών του. Ακόμη και όταν το παιδί μεγαλώσει και είναι ανόητο η μητέρα φροντίζει για το παιδί να μην πεινάσει. Λοιπόν

όποιος έρθει στο Διδάσκαλο έχει πάρει μια μεγάλη ευλογία. Ακόμη και αν ο μαθητής λοξοδρομήσει ο Διδάσκαλος δεν σταματά να τον φροντίζει, όπως τον άσωτο υιό που ο πατέρας του ποτέ δεν τον ξέχασε. Ο μαθητής μπορεί να αφήσει το Διδάσκαλο, αλλά ο Διδάσκαλος ποτέ δεν τον αφήνει. Αυτός γεμίζει τους μαθητές Του με τη δική Του σκέψη, με τη δική Του ζωή. Λοιπόν όταν το παιδί Τον θυμάται, πάντα είναι ο Διδάσκαλος που πρώτος μας αγαπά και μας θυμάται. Όταν εμείς τον θυμόμαστε Αυτός μας θυμάται με όλη Του την καρδιά και με όλη Του την ψυχή. Πάντοτε φροντίζει για το καλό των παιδιών Του. Αυτός δεν είναι το σώμα. Είναι ο Λόγος προσωποποιημένος, ο Λόγος που έγινε σάρκα. Αυτός είναι παντού. Εμείς απλώς πρέπει να εσωστραφούμε και να δούμε τι κάνει για μας. Ακόμη και αν δεν μπορούμε να εσωστραφούμε Αυτός μάς φροντίζει.

Οι άνθρωποι του κόσμου είναι μαζί μας μόνο όσο εξυπηρετείται ο σκοπός τους. Όταν εξυπηρετηθεί ο σκοπός τους μας εγκαταλείπουν. Μερικές φορές οι άνθρωποι μας εγκαταλείπουν όταν είμαστε σε δυστυχία, όταν είμαστε άρρωστοι, όταν δεν είμαστε καλά ή όταν είμαστε χωρίς λεφτά, αλλά ο Διδάσκαλος δεν μας εγκαταλείπει. Αυτοί που είναι πολύ αφοσιωμένοι στους γονείς τους φροντίζουν για την καλοπέρασή τους, αλλά την ώρα του θανάτου δεν μπορούν να τους βοηθήσουν. Προσεύχονται ο Θεός να τους φροντίσει, να φροντίσει την ψυχή τους, αυτό είναι όλο. Αλλά ο Διδάσκαλος δεν μας αφήνει, ακόμη και εκείνη τη μέρα έρχεται μαζί μας. Λοιπόν πρέπει να πάτε στα πόδια ενός τέτοιου Διδασκάλου, που γνωρίζει και το εδώ και το μετέπειτα, και που μπορεί να σας βοηθήσει και στο Υπερπέραν.

Ανάφερα για έναν άνθρωπο, ένα χωρικό που είναι εδώ. Είναι ένας που καλλιεργεί τη γη, ένας γεωργός. Αυτός καλλιεργούσε κάτι πεπόνια και αυτά είχαν ωριμάσει και έκανε τη συγκομιδή των πεπονιών για να τα ετοιμάσει για την αγορά, αλλά ήτανε σκοτάδι και αποφάσισε να τ' αφήσει μέχρι την επόμενη και είπε στον εαυτό του, «Αυτά είναι όλα του Διδασκάλου δεν χρειάζεται να ανησυχώ». Εκείνη τη νύχτα ήρθαν μερικοί κλέφτες, πέντε ή έξι. Έκοψαν τα φρούτα αλλά δεν

μπόρεσαν να τα πάρουν. Τι συνέβη; Πέντε ή έξι μορφές εμφανίστηκαν με ραβδιά στο χέρι και τους έδειραν ένα ένα και όλοι φύγανε. Την επόμενη μέρα ο κάτοχος του αγρού είδε ότι τα πεπόνια του ήτανε έτοιμα για να τα μεταφέρει και απόρησε γιατί. Μετά από 4 ή 5 μέρες αυτοί οι ίδιοι οι κλέφτες, που ήτανε κατάκοιτοι με πυρετό, πήγανε στο γεωργό να μάθουν τι συνέβη, γιατί είχανε κάνει λάθος. «Εντάξει» είπαν «σε παρακαλώ συγχώρεσέ μας εμείς είμαστε οι κλέφτες». Και ο γεωργός είπε, «δεν είμαι εγώ που θα σας συγχωρήσω, αυτό έγκειται στο Διδάσκαλό μου».

Ο Διδάσκαλος φροντίζει για την άνεση των μαθητών του με κάθε τρόπο και εξωτερικά και εσωτερικά. Ένας αληθινός μαθητής θα δει τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου που θα τον οδηγήσει στα ανώτερα επίπεδα. Αν κάτι έρχεται για να γίνει ο λογαριασμός αυτός λέει, «Εντάξει εγώ θα το φροντίσω». Ο μαθητής πρέπει να διεκπεραιώσει όλες του τις πράξεις από την ημέρα που έρχεται στα πόδια του Διδασκάλου. Λοιπόν το να έχουμε ένα ζωντανό Διδάσκαλο είναι μια μεγάλη ευλογία.

Αυτός που έχει ένα Διδάσκαλο είναι πολύ καλύτερα από αυτούς που δεν έχουν Διδάσκαλο. Το σίδερο αν και σκουριάζει δεν θα το φάνε τα μυρμήγκια, ενώ το κοινό ξύλο θα το φάνε. Λοιπόν αυτοί οι άνθρωποι που έχουν έρθει στο Διδάσκαλο δεν θα πάνε στην κόλαση. Δεν μπορούν να πάνε εκεί. Μπορούν να ξαναγυρίσουν σαν άνθρωποι γιατί ο σπόρος που έχει σπαρθεί μέσα τους δεν μπορεί να ευδοκιμήσει παρά μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα, αλλά δεν θα κατέβουν κάτω από την ανθρώπινη μορφή. Αλλά αν ένας το κατορθώσει σ' αυτή τη ζωή γιατί να ξαναεπιστρέψει; Λοιπόν το να έχει κανείς ένα ζωντανό Διδάσκαλο είναι μια μεγάλη ευλογία. Αυτός σας οδηγεί και εδώ και μετέπειτα. Διεκπεραιώνει τις αντιδράσεις του περασμένου κάρμα και γι' αυτό το λόγο πρέπει να πάτε σ' ένα Διδάσκαλο. Οι Διδάσκαλοι είναι πολύ ειλικρινείς. Λένε, «Ποια είναι η χρησιμότητα του να πάει κανείς σ' ένα Διδάσκαλο αν ακόμη και τότε πρέπει να υποφέρει όλες τις αντιδράσεις του παρελθόντος!» Αν ένας άνθρωπος πάει στα πόδια ενός λιονταριού και τα τσακάλια έρχονται και

ουρλιάζουν γύρω του, θα είναι εντάξει; Λοιπόν το θέμα το σημερινό είναι, «ότι ο Διδάσκαλος φροντίζει μαθητές του και εδώ και μετέπειτα». Δεν τους αφήνει ωσότου να πάρει την ψυχή στα πόδια του Sat Purusha. Ο μαθητής μπορεί να φύγει, αλλά Αυτός ποτέ δεν θα φύγει. Σε κάποια γράμματα που είχαν γράψει προς το Διδάσκαλο αναφέρεται, «Τώρα θέλουμε να σας εγκαταλείψουμε». Ο Διδάσκαλος είπε, «Εσείς μπορεί να με αφήσετε αλλά εγώ δεν μπορώ να σας εγκαταλείψω». Και εγώ είχα επίσης ένα δυο γράμματα σαν και αυτό. Απάντησα, «Η συντροφιά μου, η φιλία μου θα συνεχίσει, εσείς μπορείτε να φύγετε».

Λοιπόν βλέπετε πόσο μεγάλη ευλογία είναι το να πάει κανείς στα πόδια ενός ζωντανού Διδασκάλου, βεβαίως του Θεού μέσα Του. Πόσο τυχεροί είσαστε. Μέσω των διαλογισμών σας αναπτύσσετε αγάπη γι' Αυτόν, που είναι ήδη μέσα σας, βέβαια με τη Χάρη Του. Είναι Αυτός που μας αγαπάει πρώτα, η αγάπη μας είναι μόνο αμοιβαία. Τότε δεν θα ξαναεπιστρέψετε στον κόσμο. Γιατί; Για ποιο λόγο; Αν μάθετε να υπερβαίνετε μέσα στο Υπερπέραν τότε Αυτός φροντίζει για σας ώσπου να σας πάει στα πόδια του Sat Purusha. Αυτά τα πράγματα δίνονται μέσα στα βιβλία. Ο Maulana Rumi είπε: «Καθίστε στα πόδια ενός Διδασκάλου που να γνωρίζει και το εδώ και το μετέπειτα. Που μπορεί να σας βοηθήσει και να σας προστατέψει και στο φυσικό κόσμο και ακόμη και όταν πάτε στο Υπερπέραν. Όλοι οι άλλοι θα σας αφήσουν, αλλά Αυτός δεν θα σας εγκαταλείψει».

Τώρα εμείς τι πρέπει να κάνουμε; Απλώς τηρείτε τις εντολές του. Αν Τον αγαπάτε, κι Αυτός σας αγαπάει. Η αγάπη σας είναι αμοιβαία. Θα σας αγαπά περισσότερο αν εσείς τηρείτε τις εντολές Του. Αυτός θέλει να είσαστε αγνοί. Απλώς διεκπεραιώστε όλες σας τις υποθέσεις με το να υποστείτε το Pralabdh Karma σας. Αυτός δεν θα το αγγίξει αυτό, αλλιώς ένας άνθρωπος θα πέθαινε αμέσως την ώρα της Μύησης. Οι πνευματικές πράξεις σάς δείχνουν τα όρια μέσα στα οποία πρέπει να εργαζόσαστε και αυτό θα σας κάνει ένα συνειδητό συνεργάτη του Θείου Σχεδίου. Όταν δείτε ότι Αυτός είναι ο Πράττων, τότε ποιος θα πάρει τον καρπό από τις αντιδράσεις

του παρελθόντος; Έτσι θα δείτε, ότι το να έχετε ένα Ζωντανό Διδάσκαλο είναι μια μεγάλη ευλογία, και εδώ και στο μετέπειτα. Μόνο πρέπει να ζούμε σύμφωνα με αυτά που λέει. Όταν καθόσαστε μέσα σε μια βάρκα, εντάξει καθίστε μέσα σ' αυτή, μη βουτήξετε έξω. Αυτή θα σας πάρει στην άλλη όχθη του ποταμού. Ακόμη κι αν πέσετε έξω θα γίνει κάθε προσπάθεια για να μην πνιγείτε. Αυτοί που δεν ζουν σύμφωνα με αυτά που λέει, ακόμη και τότε, Αυτός δεν τους εγκαταλείπει. Μιας και έχει σπείρει το σπόρο του Νάαμ πρέπει να καρποφορήσει.

Λοιπόν κάθε μέρα σας δίνετε κάτι καινούριο. Στην πραγματικότητα δεν είναι καινούριο, ήδη υπάρχει εκεί. Πρέπει απλώς να ευχαριστήσετε το Θεό για την ευλογία που έχετε. Όλοι θα σας εγκαταλείψουν, αλλά την τελευταία στιγμή Αυτός θα πει, «Έλα σε παρακαλώ, είμαι μαζί σου». Ακόμη και τώρα όταν αφήσετε το σώμα, Αυτός είναι μαζί σας.

6

ΠΩΣ ΘΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΜΕ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΟ

Θέλουμε να γνωρίσουμε κάποιον που να μπορεί να μας πει για τον άνθρωπο που θέλουμε να συναντήσουμε. Έτσι ακούγοντας τα λόγια του, η προσοχή μας στρέφεται προς εκείνη την κατεύθυνση. Ακόμη και το να σκεφτόμαστε Εκείνον για Τον οποίο έχουμε ακούσει, φυσικά θα θέλουμε, όταν αυτή η επιθυμία γίνει δυνατή, να Τον συναντήσουμε. Θα θέλουμε να είμαστε στη χώρα που Εκείνος διαμένει. Όταν φτάσουμε σ' εκείνη τη χώρα, θα θέλουμε να πάμε στην πόλη που Εκείνος ζει. Όταν πάμε σ' εκείνη την πόλη, δεν θα σταθούμε πουθενά, αλλά θα πάμε κατ' ευθείαν στο σπίτι Του. Αυτό είναι φυσικό.

Λοιπόν γι' αυτούς που έχουν πάρει το ανθρώπινο σώμα, αυτή είναι η χρυσή ευκαιρία για να μπορέσουν να επιστρέφουν στον Πατέρα τους, αλλά πρώτα απ' όλα πρέπει να μάθουν για τον Πατέρα. Στις γραφές διαβάζουμε για εκείνους τους αγίους που συνάντησαν το Διδάσκαλο, που είδαν το Διδάσκαλο μέσα στον οποίο ο Λόγος έγινε σάρκα και κατοίκησε μεταξύ μας, Αυτός θα σας πει για τις πρώτο χέρι εμπειρίες Του με το Θεό, που ακούγοντάς τες η επιθυμία σας φυσικά θα μεγαλώσει, τόσο πολύ, που και σεις θα θέλετε να Τον δείτε και να έχετε την ίδια εμπειρία του Θεού που έχει και ο Διδάσκαλος. Έτσι διαβάζοντας στις γραφές για εκείνους τους Διδασκάλους που είχαν πρώτο χέρι εμπειρία του Θεού, η προσοχή μας στρέφεται προς εκείνη την κατεύθυνση. Όταν

κάνουμε ορισμένες ασκήσεις, όταν διαβάζουμε τις γραφές, όταν προσευχόμαστε γι' αυτό και εκείνο, για ποιο λόγο είναι όλα αυτά; Έτσι ώστε η γλυκιά Του ενθύμηση να είναι μέσα στην καρδιά μας. Ο Θεός είναι αγάπη. Η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού, είναι επίσης αγάπη. Η αγάπη ξέρει την προσκόλληση. Είμαστε συνειδητά όντα και η αγάπη μας θα έπρεπε να είναι για ένα πανσυνείδητο ον. Αντί γι' αυτό, έχει προσκολληθεί στο φυσικό σώμα και στο περιβάλλον και καλείται προσκόλληση. Ερχόμαστε ξανά και ξανά στον κόσμο όπου είμαστε προσκολλημένοι.

Το ανθρώπινο σώμα είναι η χρυσή ευκαιρία που έχουμε, γιατί μέσα σ' αυτό μπορούμε να αλλάξουμε την αγάπη μας από τον κόσμο προς το Θεό. Ο Kabir λέει πως αν έχουμε παραμελήσει αυτό το θέμα σε όλη μας τη ζωή, τώρα θα πρέπει να ξυπνήσουμε και να στρέψουμε την προσοχή μας από τον κόσμο προς το Θεό. Λοιπόν, γι' αυτό τι πρέπει να κάνουμε; Πρώτα απ' όλα, διαβάζουμε τις γραφές, όπου οι Διδάσκαλοι μιλούν για το Θεό. Ακούμε για το Θεό, μαθαίνουμε για το Θεό από τους περασμένους Διδασκάλους που μιλούν μέσω των βιβλίων. Αυτό κάνει να γεννηθεί μέσα μας μια επιθυμία, που γίνεται όλο και πιο δυνατή και νιώθουμε χωρισμό. Στη γλυκιά του ενθύμηση φυσικά η καρδιά γεμίζει και τότε ξεχειλίζει με δάκρυα από τα μάτια.

Λοιπόν όλες αυτές οι εξωτερικές ασκήσεις, το διάβασμα των γραφών, έχουν γίνει γιατί; Για να αναπτυχθεί η επιθυμία να δούμε το Θεό και να αναπτυχθεί η αγάπη προς το Θεό. Ποιό είναι το κριτήριο για την αγάπη προς το Θεό; Αυτόν που αγαπάτε είναι πάντοτε μέσα στην καρδιά σας. Ποτέ δεν τον ξεχνάτε. Αν θέλετε να αγαπήσετε το Θεό, τότε τι θα πρέπει να κάνετε; Θα πρέπει να Τον θυμόσαστε κάθε δευτερόλεπτο της ζωής σας, ποτέ να μην Τον ξεχνάτε. Όταν αγαπάτε κάποιον, φυσικά η συνεχής ενθύμηση αυτού του ανθρώπου θα είναι μέσα στην καρδιά σας. Επιθυμείτε να έχετε αγάπη γι' αυτόν τον άνθρωπο και φυσικά, αν έχετε συνέχεια την ενθύμησή του και τον έχετε μέσα στην καρδιά σας, αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα την αγάπη.

Λοιπόν αυτό είναι το ανθρώπινο σώμα και μπορείτε να δείτε,

τώρα που το έχετε, τι κάνετε και πόσο έχετε επιτύχει. Αν ακούγοντας για το Θεό, αν διαβάζοντας τις γραφές ή συναντώντας κάποιον στου οποίου τη συντροφιά η γλυκιά ενθύμηση του Θεού αναπτύσσεται περισσότερο, αυτό είναι καλό. Αλλά το καλύτερο απ’ όλα, ακόμη καλύτερο και από το διάβασμα των γραφών, είναι απλώς να έχετε τη συντροφιά κάποιου που ξεχειλίζει από αγάπη για το Θεό. Από την ακτινοβολία θα την πάρετε. Αν πάτε σε κάποιον που πουλάει αρώματα, ακόμη και αν δεν σας πουλήσει τίποτα, πάλι θα πάρετε το άρωμα από ακτινοβολία. Αν σας δώσει και μια φιάλη με μυρωδικό, τότε....; Ο καλύτερος τρόπος για να αναπτύξετε τη γλυκιά ενθύμηση του Θεού είναι να έχετε τη συντροφιά αυτών που ξεχειλίζουν από την αγάπη του Θεού. Έχετε πάρει το ανθρώπινο σώμα και μόνο όταν είσαστε μέσα σ' αυτό μπορείτε να πάτε πίσω στον Πατέρα. Δεν μπορείτε να πάτε πίσω αν δεν αναπτύξετε γλυκιά ενθύμηση για το Θεό. Αυτό όπως σας είπα, μπορεί να αναπτυχθεί, πρώτο, με το να διαβάζετε τις γραφές, με το να εκτελείτε ορισμένα τελετουργικά, αλλά επιτυχία πρώτης κατηγορίας θα έχετε όταν, δεύτερο, θα συναντήσετε κάποιον που ξεχειλίζει από την αγάπη και την αφοσίωση για το Θεό. Η συντροφιά ενός τέτοιου ανθρώπου καλείται Σάτσανγκ. Αυτός είναι το φερέφωνο του Θεού και είναι ικανός να ανοίξει το εσωτερικό σας μάτι για να δείτε το Φως του Θεού. Η αληθινή αγάπη γεννιέται μόνον όταν εσείς Τον δείτε. Ωσότου να Τον δείτε σεις οι ίδιοι, πρέπει να έχετε τη συντροφιά κάποιου που είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα. Αυτό είναι που πρέπει να γίνει πρώτα και προηγείται του Θεού. Λοιπόν ο καλύτερος τρόπος για να αναπτύξετε αγάπη είναι να συναντήσετε κάποιον, που ξεχειλίζει από την αγάπη του Θεού.

Οι Διδάσκαλοι λένε πως έχετε πάρει το ανθρώπινο σώμα που είναι το ανώτατο μέσα σε όλη τη δημιουργία, μέσα στο οποίο μπορείτε να στρέψετε την αγάπη σας από τον κόσμο προς το Θεό. Τώρα πρέπει να δούμε πόσο έχουμε αναπτυχθεί. Έχουμε πραγματικά αγάπη για το Θεό; Αν ναι, ο Θεός θα σας συναντήσει, είναι σίγουρο και βέβαιο. Αλλά αν έχετε μέσα στα κατάβαθα της καρδιάς σας αγάπη για τον κόσμο

που ονομάζεται προσκόλληση, τότε θα έρθετε πίσω ξανά και ξανά, αυτό είναι όλο. Πρέπει να αναπτύξουμε αγάπη για το Θεό. Παραμένει όμως το ερώτημα, πού είμαστε τώρα προσκολλημένοι; Αν είμαστε προσκολλημένοι στο φυσικό σώμα και στο περιβάλλον, τότε θα έρθουμε πίσω ξανά και ξανά. Αν αυτή η αγάπη έχει αναπτυχθεί για το Θεό, φυσικά που θα πάμε; Θα πάμε στο Θεό. Δεν μπορούμε να έχουμε αγάπη για κανέναν, αλλά μπορούμε να έχουμε γλυκιά ενθύμηση και αυτό μπορεί να αναπτυχθεί. Δεν μπορούμε να έχουμε αληθινή αγάπη για το Θεό αν δεν Τον δούμε. Για να δούμε το Θεό, χρειαζόμαστε κάποιον που να μπορεί να ανοίξει το εσωτερικό μας μάτι για να δούμε το Φως του Θεού και το εσωτερικό μας αυτί για να ακούσουμε τη Φωνή του Θεού. Το ανθρώπινο σώμα είναι η μόνη ευκαιρία όπου μπορούμε να το κάνουμε αυτό, και ευτυχώς το έχουμε για τόσα πολλά χρόνια. Έχουμε πάει σε κάποια σχολή σκέψης και κάτι κάναμε, αλλά πόσο έχουμε αναπτυχθεί; Όταν έρχεται η βροχή προηγούνται τα σύννεφα. Αν δεν υπάρχουν σύννεφα δεν υπάρχει βροχή. Αν ένα καρποφόρο δέντρο έχει άνθη υπάρχει ελπίδα για καρπό. Αν δεν υπάρχουν άνθη τότε δεν υπάρχει ελπίδα για καρπό. Τα άνθη και τα σύννεφα της βροχής είναι ο προάγγελος για τους καρπούς και τη βροχή. Παρόμοια, νιώθοντας χωρισμό, κλαίγοντας για το Θεό, η καρδιά σας γεμίζει. Τα δάκρυα κυλούν άφθονα. Αυτό είναι ένας προάγγελος για να δείξει πως πλησιάζετε το Θεό. Ο Θεός έρχεται σε σας. Ένας Μωαμεθανός άγιος ρωτήθηκε αν πρώτα είδε το Θεό και μετά είπε τις προσευχές του ή αν ο Θεός ήρθε μετά τις προσευχές του. Αυτός είπε, «ο Θεός έρχεται πρώτα, μετά προσεύχομαι». Τότε ρωτήθηκε πως ήξερε πως είχε έρθει ο Θεός, και είπε, «Όταν η καρδιά μου γεμίζει, τα μάτια μου αρχίζουν να χύνουν δάκρυα, τότε σκέπτομαι πως Αυτός έχει έρθει, πως με τραβάει από μέσα μου, τότε προσεύχομαι».

Λοιπόν αυτό είναι ο προάγγελος του ερχομού του Θεού. Τώρα, απλώς αυτοεξετάσετε τη ζωή σας και δείτε που βρισκόσαστε. Έχετε πάντοτε τη γλυκιά ενθύμηση του Θεού; Ακριβώς όπως ο άνθρωπος που τον έχουν μαχαιρώσει και νιώθει

πόνο, έτσι θα έπρεπε να νιώθετε πόνο για το Θεό. Αν αυτό δεν έχει αναπτυχθεί δεν είμαστε πουθενά. Χάνουμε την ανθρώπινη ζωή μας. Παραμείνετε μέσα σε οποιαδήποτε κοινωνία είσαστε, αυτό δεν κάνει καμιά διαφορά. Έχουμε προοριστεί γι' αυτήν. Έχετε πάει σε διάφορες σχολές σκέψεις μόνο για την αγάπη του Θεού. Αν έχετε αγάπη για το Θεό μέσα στην καρδιά σας, όλο το διάβασμα των γραφών και οι εξωτερικές σας ασκήσεις, έφεραν καρπό. Αν έχετε διαβάσει τα *πάντα* και τα έχετε μάθει απέξω*,* και μέσα στην καρδιά σας δεν υπάρχει ούτε κόκκος αγάπης για το Θεό, τότε δεν χρησιμεύουν σε τίποτα. Είναι καλύτερα να τα κάψετε. Λοιπόν το κύριο πράγμα είναι να έχετε αγάπη για το Θεό. Το κριτήριο της αγάπης για το Θεό είναι η γλυκιά ενθύμησή Του. Εσείς ποτέ δεν Τον ξεχνάτε, ακόμη και όταν τρώτε, κοιμάστε, ερχόσαστε ή πηγαίνετε. Αν αυτό έχει αναπτυχθεί, τότε φυσικά θα πάτε στο Θεό. Λοιπόν σκάψετε βαθιά μέσα στην καρδιά σας και δείτε που βρισκόσαστε. Η αγάπη έχει αναπτυχθεί με το διάβασμα των γραφών και τις εξωτερικές ασκήσεις. Αλλά το καλύτερο όλων είναι να συναντήσετε κάποιον που ξεχειλίζει από αγάπη για το Θεό. Αυτός σας δίνει αυτή την αγάπη με την ακτινοβολία όταν είσαστε στη Συντροφιά Του. Σας έδωσα το παράδειγμα όταν πηγαίνετε σε κάποιον που πουλάει αρώματα. Αν δεν σας δώσει τίποτα, πάλι θα έχετε τη γλυκιά ευωδία του μυρωδικού. Αν σας δώσει και μια φιάλη γεμάτη μυρωδικό, τότε....; Μπορείτε να το έχετε αυτό ακόμη και από χιλιάδες μίλια μακριά με το να κατευθύνετε την προσοχή σας στο Διδάσκαλο, ο Καμπίρ λέει, «Αν ο Διδάσκαλός σας κατοικεί πέρα από τον Ωκεανό και σεις ζείτε από αυτή τη μεριά, απλώς κατευθύνετε την προσοχή σας σ* Εκείνον». Από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση μπορείτε να ακούτε κάποιου τη φωνή, παρόμοια ο Διδάσκαλος είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα και μπορείτε να Τον δείτε και να Τον ακούσετε από χιλιάδες μίλια μακριά. Λοιπόν αυτό είναι το κριτήριο, τώρα δείτε που βρισκόσαστε. Θυμόσαστε το Θεό πάντοτε και δεν τον ξεχνάτε ποτέ; Νιώθετε έναν πόνο στην καρδιά σας; Η καρδιά σας γεμίζει και τα μάτια σας χύνουν δάκρυα; Αυτά είναι συμπτώματα που δείχνουν πως έχετε

αγάπη για το Θεό. Αυτός ο άνθρωπος που έχει αυτή την αγάπη μέσα του δεν μπορεί να μιλήσει. Η γλώσσα της αγάπης είναι βουβή και κουφή. Μόνον τα δάκρυα από τα μάτια δείχνουν πως έχει αυτή την αγάπη. Λοιπόν αυτό είναι εκείνο που πρέπει να αναπτύξουμε στη ζωή μας. Έχουμε αυτό το ανθρώπινο σώμα για τόσο πολλά χρόνια. Η περισσότερη από τη ζωή μας έχει ήδη φύγει. Στο λίγο χρόνο που έχει απομείνει, πρέπει να βιαστούμε και να αναπτύξουμε αυτή την αγάπη όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, έτσι ώστε να έχουμε μέσα μας αυτό το πάθος για το Θεό να μας κυβερνά, τότε φυσικά δεν μπορούμε να επιστρέφουμε στον κόσμο. Αν μας στείλουν [πίσω στον κόσμο], τότε δεν θα είναι σαν ένα φυλακισμένο, αλλά σαν ένα γιατρό. Έτσι το σημερινό θέμα είναι πολύ σαφές. Πρέπει να αναπτύξουμε αγάπη για το Θεό. Κάνετε τα πάντα αφιερώνοντάς τα στο Θεό. Αυτοί που ξεχειλίζουν από την αγάπη του Θεού, η γλυκιά τους ενθύμηση και η συντροφιά τους μας δίνουν επίσης μια ώθηση προς αυτή την κατεύθυνση. Όλο το διάβασμα των γραφών, οι τύποι ή οι εξωτερικές τελετουργίες, φέρνουν καρπό μόνον όταν η καρδιά σας γεμίζει με τη γλυκιά ενθύμηση του Θεού και τα μάτια αρχίζουν να χύνουν δάκρυα. Νομίζω ότι τώρα μπορείτε να κρίνετε καλύτερα που βρισκόσαστε. Αν την έχετε, ωραία και καλά. Πρέπει να ευχαριστείτε το Θεό. Αν όχι, τότε βιαστείτε. Προσευχηθείτε στο Θεό να αναπτύξει αυτή την αγάπη μέσα σας για Εκείνον. Ή να έχετε τέτοια συντροφιά που θα αναπτύξει την αγάπη σας μ' αυτό τον τρόπο.

7

Τι Είναι Αληθινή Αγάπη-Ι

Αγάπη δεν είναι η αγάπη που έρχεται σαν αποτέλεσμα από τις εξωτερικές μας απολαύσεις, τις φυσικές μας απολαύσεις. Όλοι λένε πως αγαπούν το Θεό, πως αγαπούν κάποιον, αλλά πόσοι πραγματικά ξέρουν τι είναι αγάπη;
Αγάπη είναι η έλξη της καρδιάς προς κάτι. Είναι ένα θέμα της καρδιάς όχι του κεφαλιού. Όταν η καρδιά επιθυμεί κάτι, θα υπάρξει ακτινοβολία και αυτό θα αντιδράσει εκεί όπου κατευθύνονται οι σκέψεις. Έτσι όπως σας είπα, είναι θέμα της καρδιάς και όχι του κεφαλιού. Όποιος έχει αγάπη ξέρει την εξυπηρέτηση και τη θυσία. Δεν υπάρχει θέμα υψηλής ή χαμηλής καταγωγής, βασιλιά ή υπηκόου. Ακόμη και οι βασιλιάδες κάθονται στο πάτωμα σαν αποτέλεσμα της αγάπης. Η αγάπη ξέρει να δίνει τα πάντα, συμπεριλαμβανομένου και του σώματος και της ψυχής σας. Είναι θέμα αυτοπαράδοσης στη θέληση κάποιου άλλου, στον οποίο είσαστε προσκολλημένοι μέσα από το βάθος της καρδιάς σας.

Η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στην ψυχή μας. Ο Θεός είναι αγάπη και οι ψυχές μας είναι σταγόνες του ωκεανού όλης της αγάπης, οι οποίες είναι επίσης η προσωποποίηση της αγάπης. Αλλά η αγάπη ξέρει την προσκόλληση. Η αγάπη της ψυχής που θα έπρεπε να είναι προσκολλημένη στην Υπερψυχή ή στο Θεό, έχει προσκολληθεί στα φυσικά πράγματα και στις εξωτερικές απολαύσεις. Αυτή η ίδια η αγάπη έχει

μετατραπεί σε προσκόλληση. Πού πηγαίνετε; Εκεί που είσαστε προσκολλημένοι. Αυτό που έχετε συνεχεία στο νου σας σ' αυτό είσαστε προσκολλημένοι, και έχετε γι' αυτό αγάπη μέσα στην καρδιά σας. Αν έχετε αγάπη για εγκόσμια πράγματα φυσικά θα έρθετε ξανά και ξανά στον κόσμο. Αν έχετε αγάπη για το Θεό ή για το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, τότε πού θα πάτε; εκεί που Αυτός θα πάει. Αν Αυτός δεν πηγαίνει πάνω κάτω στον Τροχό της Μετεμψύχωσης, πώς θα πάτε εσείς; Αυτός έρχεται από τον Πατέρα και πηγαίνει πίσω στον Πατέρα. Έρχεται με μια αποστολή να πάρει ψυχές πίσω στο Θεό.

Λοιπόν η αγάπη είναι αγάπη αν κατευθύνεται στο Θεό, αλλιώς είναι προσκόλληση. Πρέπει απλά να σκεφθούμε βαθιά μέσα στην καρδιά μας τί θέλουμε, για ποιόν έχουμε πραγματική αγάπη. Η πραγματική αγάπη δεν είναι επιχείρηση, *έχετε* το υπόψη σας. Ξέρει την αυτοπαράδοση και να αφιερώνει τα πάντα σ' Εκείνον. Πώς αναπτύσσεται η πραγματική αγάπη; Αν έχετε αγάπη για κάποιον, φυσικά θα έχετε πάντοτε τη γλυκιά του ενθύμηση μέσα στην καρδιά σας. Αν θέλετε να αναπτύξετε αγάπη, τότε απλώς να έχετε τη γλυκιά ενθύμηση του Θεού όλη την ημέρα και τη νύχτα. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος είναι να καθίσετε δίπλα σε Έναν που ξεχειλίζει από αγάπη και μέθη για το Θεό. Η ψυχή του είναι μεθυσμένη από την αγάπη του Θεού. Με όποια συντροφιά καθίσετε θα έχετε την ίδια ακτινοβολία. Αν καθίσετε δίπλα σε ένα παλαιστή, θα αναπτύξετε μια πραγματική αγάπη για δύναμη. Αν καθίσετε δίπλα σε ένα σπουδασμένο άνθρωπο θα αναπτύξετε αγάπη για φιλολογικά θέματα. Αν καθίσετε δίπλα σε κάποιον που ξεχειλίζει από την αγάπη του Θεού, φυσικά θα έχετε και σεις αυτή την αγάπη από ακτινοβολία. Το Κοράνιο των Μωαμεθανών λέει, «Για κάθε λάτρη θα πρέπει να υπάρχει κάποιος Αγαπημένος». Εμείς είμαστε ψυχές, συνειδητές οντότητες. Ο αγαπημένος μας θα έπρεπε να είναι η Υπερψυχή, που είναι Πανσυνείδητη, που είναι ο Θεός. Αλλά έχουμε κάνει τον κόσμο αγαπημένο μας και φυσικά ερχόμαστε ξανά και ξανά. Λοιπόν η αγάπη μας θα έπρεπε να είναι για το Θεό. Θα έπρεπε να αναπτυχθεί, αλλά μπορεί να αναπτυχθεί μόνο αν καθίσετε στη γλυκιά συντροφιά του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο,

που ξεχειλίζει από θειότητα. Τότε φυσικά, θα έχετε αγάπη από ακτινοβολία. Θα ενσταλάζεται η αγάπη μέσα στην ψυχή σας. Η αγάπη ξέρει την εξυπηρέτηση και τη θυσία, δεν έχει καμιά δίκιά της θέληση.

Σας έλεγα προηγουμένως την ιστορία ενός βασιλιά, που είχε τέσσερις συζύγους. Αυτός θα πήγαινε σε μια ξένη χώρα και ρώτησε τις συζύγους του τί δώρο θα ήθελαν, τι θα έπρεπε να φέρει γι' αυτές. Κάθε σύζυγος είχε κάτι που της άρεσε, αλλά η πιο νέα ήταν αυτή που αγαπούσε πιο πολύ το βασιλιά, του έγραψε, «Θέλω μόνο εσένα και τίποτα άλλο. Εσύ να έρθεις πίσω». Έτσι φυσικά, όταν ο βασιλιάς επέστρεψε, έστειλε τα δώρα στις άλλες του συζύγους και αυτός πήγε στην πιο νεαρή σύζυγο.

Αυτό είναι μόνο για να δείξει πως ό,τι πραγματικά θέλετε, αυτό θα σας δοθεί. Οι Διδάσκαλοι λένε πως ο Θεός έχει υποσχεθεί να δίνει τα πάντα που θέλει ο άνθρωπος, αυτό που η ψυχή του πραγματικά επιθυμεί. Εμείς απλά λέμε επιφανειακά, «Ω, Θεέ, εμείς θέλουμε Εσένα», αλλά στο βάθος, θέλουμε εγκόσμια πράγματα. Αν έχετε πραγματική αγάπη για το Θεό μέσα στην καρδιά σας, ο Θεός θα έρθει σε σας, Αυτός θα εκδηλωθεί σε σας. Αλλά εμείς γενικά, θέλουμε μόνο εγκόσμια πράγματα, εδώ και μετέπειτα. Αυτοί που ενδιαφέρονται για την αγάπη του Θεού δεν κυνηγούν τα εγκόσμια πράγματα, ούτε τον πλούτο των άλλων κόσμων. Δεν θέλουν ούτε ακόμη και τη σωτηρία. Θα ήθελαν να έχουν μόνο ένα πράγμα. Ούτε παράδεισο, ούτε γήινα πράγματα, ούτε τη σωτηρία, μόνο να είναι με το Θεό, αυτό είναι όλο. Αν έχουμε πραγματικά αυτή τη λαχτάρα μέσα στην καρδιά μας, τότε φυσικά σίγουρα θα συναντήσουμε το Θεό. Ο Θεός θα έρθει σε μας. Αν κάνουμε ένα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, Αυτός θα προχωρήσει εκατό βήματα για να μας υποδεχτεί. Πρέπει να αποφασίσουμε τι θέλουμε μέσα στα κατάβαθα της καρδιάς μας. Είμαστε εδώ μόνο για τα εγκόσμια πράγματα; Είμαστε εδώ μόνο για το όνομα και τη φήμη του κόσμου; Είμαστε εδώ μόνο για να έχουμε πράγματα του άλλου κόσμου ή τον παράδεισο; Θέλουμε πραγματικά τη σωτηρία από τις γεννήσεις και τους θανάτους; Ένας πραγματικός αφοσιωμένος δεν θέλει κανένα

από αυτά τα πράγματα. Θέλει το Θεό και μόνο το Θεό. Αυτό είναι το ανώτατο ιδανικό που μπορούμε να το κατορθώσουμε μέσα στο ανθρώπινο σώμα, όχι μέσα σε κανένα άλλο. Λοιπόν πρέπει να αποφασίσετε κάνοντας μια τίμια έρευνα μέσα στην καρδιά σας, τι θέλετε. Αν θέλετε το Θεό, τότε ο Θεός θα σας συναντήσει, είναι σίγουρο και βέβαιο. Αν θέλετε κάτι άλλο, θα το έχετε, αυτό είναι όλο. Δεν θα έχετε τίποτα λιγότερο από αυτό που θέλετε. Αλλά γιατί, όταν πηγαίνετε σε ένα βασιλιά, θέλετε κοινά βότσαλα και πέτρες; Λοιπόν πρέπει να κρίνουμε που βρισκόμαστε, μέρα με τη μέρα. Το αποτέλεσμα του να διαβάζετε τις γραφές, να κάνετε στερήσεις, να εκτελείτε αυτό ή εκείνο το τελετουργικό ή να κάνετε το ένα ταξίδι για προσκύνημα ή το άλλο, όλα εξαρτώνται από το μέγεθος της αγάπης που έχετε μέσα στο βάθος της καρδιάς σας. Αν έχετε αναπτύξει αγάπη για το Θεό, ωραία και καλά. Αν όχι, τότε...; Θα πρέπει να συνεχίσετε στον κύκλο των μετενσαρκώσεων. Εξαρτάται πού κατευθύνετε την προσοχή σας, προς αυτή την κατεύθυνση ή την άλλη.

Ο Bulleh Shah ήταν ένας Άγιος της Ινδίας. Όταν πήγε στο Διδάσκαλό του, που εργαζόταν μέσα σ' ένα κήπο εκείνη την ώρα, βάζοντας μερικά φυτά εδώ, μερικά εκεί, ο Bulleh Shah Τον ρώτησε πως μπορούμε να συναντήσουμε το Θεό. «Ο, είναι πολύ εύκολο», απάντησε ο Διδάσκαλος του Bulleh Shah, «είναι ακριβώς όπως όταν παίρνεις ένα φυτό από εδώ και το βάζεις εκεί».

Λοιπόν πρέπει να στρέψετε την προσοχή σας από τον κόσμο προς το Θεό, αυτό είναι όλο. Ο Θεός είναι ήδη μέσα σας, Αυτός δεν ζει στους Ουρανούς. Είναι αυτή η ίδια η Δύναμη που σας ελέγχει μέσα στο σώμα. Λοιπόν αυτό είναι εκείνο που χρειάζεται, απλώς δείτε που βρισκόσαστε. Αν θέλετε το Θεό ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, θα Τον έχετε. Αυτά είναι πράγματα που πρέπει να τα ελέγχουμε καθημερινά και να βλέπουμε που βρισκόμαστε. Έχουμε κάνει το ένα είδος ασκήσεις ή το άλλο ή έχουμε ακολουθήσει διάφορες σχολές σκέψης, για χρόνια και χρόνια. Ποιος είναι ο καρπός; Ποιό είναι το καθαρό αποτέλεσμα; Έχετε αναπτύξει αγάπη για το Θεό; Αν ναι, έχετε πάρει το αληθινό όφελος από

το ανθρώπινο σώμα σας. Αν όχι, τότε...; κάνατε την προετοιμασία για να επιστρέφετε ξανά και ξανά. Λοιπόν η αγάπη δεν χρειάζεται καμιά παράσταση, τελετουργικά ή εξωτερικές ετικέτες. Δεν χρειάζεται ούτε ακόμη και το σώμα σας. Είναι θέμα μεταξύ εσάς και του Θεού. Το ανθρώπινο σώμα έχει δοθεί σε σας σαν χρυσή ευκαιρία γιατί μέσα σ' αυτό μπορείτε να κατευθύνετε την ψυχή σας προς το Θεό. Θα πάτε εκεί που είσαστε προσκολλημένοι. Είναι πολύ απλό, δεν χρειάζεται καμιά φιλοσοφία. Αν είσαστε πραγματικά προσκολλημένοι από το βάθος της καρδιάς σας στο Θεό ή στ ο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, φυσικά δεν θα επιστρέφετε. Θα πάτε εκεί που Αυτός πάει.

Οι Διδάσκαλοι δεν θέλουν να αλλάξει κανείς τους εξωτερικούς του τύπους και τελετουργίες. Παραμείνετε εκεί που είσαστε. Είσαστε ψυχές, συνειδητές οντότητες. Σας έχει χαριστεί αυτή η χρυσή ευκαιρία να έχετε το ανθρώπινο σώμα. Απλά, κατευθύνετε την ψυχή σας προς αυτή την ίδια τη Δύναμη που σας ελέγχει μέσα στο σώμα. Το σώμα είναι ο αληθινός Ναός του Θεού, μέσα στον οποίο κατοικείτε και εσείς και ο Θεός. Οι διαφορές στους εξωτερικούς τύπους ή τελετουργίες ή ετικέτες της μιας σχολής σκέψης ή της άλλης δεν έχουν καμιά σημασία. Ο Διδάσκαλος σάς κοιτάζει από το επίπεδο της ψυχής, όχι από τα σήματα που φοράτε στο σώμα σας. Σας βλέπει σαν άνθρωπο, σαν ψυχή. Η ίδια Ελέγχουσα Δύναμη δρα μέσα στην καρδιά σας.

Έχετε καταλάβει τι είναι αγάπη; Είναι θέμα της καρδιάς, όχι του κεφαλιού. Ένας πολύ μορφωμένος άνθρωπος μπορεί να μην έχει καρδιά. Η αγάπη εξουσιάζει το κεφάλι, αλλά μερικές φορές το κεφάλι στέκεται εμπόδιο στο δρόμο της αγάπης, στο δρόμο της καρδιάς. Αυτά είναι τα πράγματα που πρέπει να κρίνουμε καθημερινά, πόσο έχουμε αναπτύξει αγάπη και προς ποιά κατεύθυνση, προς αυτή τη μεριά ή προς την άλλη. Προς τον κόσμο (WORLD) ή προς το ΛΟΓΟ (WORD). Η λέξη Κ-Ο-Σ-Μ-Ο-Σ (W-0-R-L-D) γράφεται έτσι γράμμα γράμμα. Αν βγάλετε το «L» από τη λέξη ΚΟΣΜΟΣ (WORLD), τότε γίνεται ΛΟΓΟΣ (WORD). Όταν χάσετε το εγώ από τη λέξη «Ihood» (εγωισμός) γινόμενοι ένας συνειδητός συνεργάτης

του Θείου Σχεδίου, είσαστε ο Λόγος. Ο ΘΕΟΣ είναι ο ΛΟΓΟΣ* «Εν αρχή ήτο ο Λόγος, ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και ο Λόγος ήτο Θεός». Η πνευματικότητα δεν είναι δύσκολη. Είναι νομίζω, ο πιο φυσικός, ο πιο εύκολος δρόμος.

Σε οποιοδήποτε τομέα της εγκόσμιας γνώσης πρέπει να αφιερώσετε χρόνια και χρόνια για σπουδές. Ακόμη και τότε δεν μπορείτε να υπερηφανευόσαστε πως γνωρίζετε τα πάντα από την εγκόσμια γνώση. Αλλά ακολουθώντας τον άλλο δρόμο, φτάνετε στη ρίζα όλης της Δημιουργίας. Πρέπει μόνο να κατευθύνετε την προσοχή σας από αυτήν τη μεριά στην άλλη. Αυτός είναι ο δρόμος προς το Θεό, τώρα μπορείτε να κρίνετε τι θέλετε. Θα έχετε τα πάντα που θέλετε, την κατάλληλη ώρα, αλλά γιατί να μη θέλετε το Θεό; να είσαστε δικός Του και Εκείνος να είναι δικός σας; Κανένας άλλος να μην παρεμβαίνει, ούτε το σώμα, ούτε ο νους ή οτιδήποτε υπάρχει μέσα στον εξωτερικό κόσμο.

Λοιπόν οι Διδάσκαλοι πάντοτε δίνουν αυτή τη συμβουλή ή τη σοφή οδηγία γενικά σε όλους, άσχετα αν αυτοί [οι άνθρωποι] ανήκουν στη μια σχολή σκέψης ή στην άλλη. Για τους Διδασκάλους, δεν υπάρχει διαφορά αν κατοικείτε σε μια εκκλησία, σε ένα ναό, σε μια γκουρντβάρα [ινδικός ναός] ή σε ένα τζαμί. Αυτοί οι τόποι έγιναν για να λατρεύουμε το Θεό, για να αναπτύξουμε αγάπη για το Θεό. Το να παρευρισκόμαστε απλώς σ' αυτούς τους τόπους δεν είναι αρκετό. Πρέπει να δείτε τι έχετε αναπτύξει σαν αποτέλεσμα. Όλες αυτές οι τελετουργίες σε τι καταλήγουν; Για να παρασύρουν τον άνθρωπο. Στη στρατιωτική θητεία, θα έλεγα, παίρνουν τον άνθρωπο με το ζόρι. Πρέπει να εργαστεί όλη τη διάρκεια της ημέρας και το βράδυ δεν παίρνει ημερομίσθιο. Την ώρα της γέννησης, σεις είσαστε σε κατάσταση που δεν μπορείτε να βοηθήσετε τον εαυτό σας και ούτε παίρνετε τίποτα μαζί σας όταν φεύγετε. Λοιπόν, ποιό είναι το όφελος; Ο καρπός όλων των εξωτερικών τελετουργιών, το διάβασμα των γραφών, το να κάνετε ασκήσεις και στερήσεις, είναι για να δείτε πόσο έχετε αναπτύξει αγάπη για το Θεό. Ο καλύτερος τρόπος

* Σημ. Μετ. Εδώ ο συγγραφέας παίζει με τις λέξεις στα αγγλικά.

για να την αναπτύξετε είναι να συναντήσετε κάποιον που ξεχειλίζει από την αγάπη του Θεού, από τη μέθη του θεού. Από που μπορούμε να πάρουμε αυτή τη μέθη; Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής και η ψυχή κοιτάζει έξω μέσα από αυτά. Με ό,τι είναι εμποτισμένη μια ψυχή, εκπέμπεται η ακτινοβολία από αυτό μέσω των ματιών. Όταν πηγαίναμε να υποκλιθούμε με σεβασμό μπροστά στον Διδάσκαλό μας μάς έλεγε, «Τί είναι εκεί κάτω; κοιτάξτε εμένα!» Λοιπόν τα μάτια είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να έχουμε αυτή την ακτινοβολία. Σεις θα ξεχάσετε τα πάντα, το σώμα σας, τον κόσμο,
τα πάντα. Κρίνετε κάθε μέρα πόσο έχετε αναπτύξει αγάπη για το Θεό μέσα σας. Αυτό είναι το ανώτατο πράγμα που μπορείτε να αναπτύξετε μέσα στο ανθρώπινο σώμα, όχι μέσα σε κανένα άλλο σώμα. Αυτά τα πράγματα δεν είναι μόνο για να τα διαβάζετε. Πρέπει απλώς να δείτε τι αγάπη έχετε αναπτύξει μέσα σας. Ένας άγιος είπε, «Αν δεν έχετε αναπτύξει αγάπη για το Θεό, απλώς έχετε φορτώσει τον εαυτό σας με βιβλία, με γραφές και είσαστε παραφορτωμένοι σαν γάιδαροι»". Έχετε γεμίσει με βιβλιοθήκες τον εγκέφαλό σας και ούτε μια σταγόνα από αυτά δεν έχει πάει στην ψυχή σας. Μια φορά ένας σπουδαστής, που κρατούσε ένα βιβλίο κάτω από τη μασχάλη του, πήγε να δει τον Ramakrishna Paramhans και αυτός τον ρώτησε, «Τι είναι αυτό το βιβλίο που κρατάς;» Ο σπουδαστής απάντησε ότι έδειχνε πως να κάνουμε νερό. Ο Ramakrishna Paramhans γέλασε και είπε, «Εντάξει, ζούληξε μερικά φύλλα του βιβλίου και δες πόσες σταγόνες νερού θα στάξουν». Καταλαβαίνετε τι εννοούσε; Λοιπόν το διάβασμα των βιβλίων είναι το πρώτο βήμα. Δεν είναι τα πάντα. Πόσες σταγόνες νερού μπορούν να στάξουν από το ζούληγμα των φύλλων του βιβλίου; Εσείς μιλάτε για το Θεό, μιλάτε για το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, μιλάτε για αγάπη για το Θεό, αλλά πόσες σταγόνες αγάπης έχετε; Αυτό είναι που πρέπει να λάβετε υπόψη σας. Εμείς δεν ενδιαφερόμαστε, γι' αυτά τα πράγματα. Απλώς κολλάμε στα εξωτερικά πράγματα. Δίνουμε τη ζωή μας γι' αυτά και αυτό είναι ξεπεσμός, θα έλεγα. Κάνετε την καλύτερη χρήση τους. Να ξέρετε πως πρέπει να αναπτύξετε θεϊκή συνειδητότητα και να είσαστε

ενήμεροι του πόση αγάπη έχετε αναπτύξει για το Θεό. Λοιπόν θα έλεγα, βήμα βήμα, αυτό είναι το πιο ανώτατο πράγμα που πρέπει να αποκτήσετε. Όταν είσαστε προσκολλημένοι στην εκκλησία, στα τελετουργικά, στις στερήσεις, σ' αυτό και σ' εκείνο το πράγμα, μερικές φορές ξεχνάτε το Θεό και αυτά παίρνουν την πρώτη θέση. Έχουμε δώσει τα πάντα γι' αυτά τα εξωτερικά πράγματα και έχουμε ξεχάσει το Θεό. Αυτό είναι ξεπεσμός, θα έλεγα. Ακόμη μεγαλύτερος ξεπεσμός είναι όταν ξεχνάτε το Θεό, ακόμη και την εκκλησία, τα πάντα. Για εγωιστικούς λόγους γινόσαστε οι προστάτες και οι τροφοδότες του είδους λατρείας των σχολών σκέψης που έχετε ακολουθήσει και έτσι υπάρχει διαφωνία και διαμάχη. Βλέπετε τώρα πού οδηγούν αυτά; Λοιπόν απλώς δείτε πόσο έχετε εξελιχθεί. Με όλα αυτά που έχετε διαβάσει, με όλα αυτά που κουβαλάτε στα χέρια σας και μέσα στο νου σας, ποιό είναι το αποτέλεσμα; Θυμόσαστε το Θεό, ή όταν ακούτε το όνομα του Θεού, η καρδιά σας ξεχειλίζει και ρέουν δάκρυα από τα μάτια σας στα μάγουλά σας; Τότε είναι εντάξει. Κάτι έρχεται στο δρόμο. Υπάρχει ελπίδα. Όπως όταν βλέπετε σύννεφα υπάρχει ελπίδα για βροχή, ή όταν υπάρχουν άνθη πάνω σε ένα δέντρο υπάρχει ελπίδα για καρπό. Αλλιώς, με συγχωρείτε, όλα είναι χωρίς καρπό. Στο κάτω κάτω, για τα καλά πράγματα θα έχετε καλές αντιδράσεις, αλλά αυτό δεν θα φέρει τον αληθινό καρπό, το να φτάσετε το Θεό.

Εγώ δεν έχω εδώ κανένα τελετουργικό, κανένα τύπο, τίποτα τέτοιο. Κανένα ναό, καμιά εκκλησία, κανένα τζαμί. Γιατί; επειδή αυτό που σας λέω είναι το ανώτατο πράγμα. Παραμείνετε εκεί που είσαστε, δεν πρέπει να αφήσετε τη θρησκεία σας, αλλά να κάνετε την καλύτερη χρήση της και να δείτε πόσο έχετε προχωρήσει, πόσο έχετε προοδεύσει στο Δρόμο. Λοιπόν αυτός είναι ένας από τους λόγους που δεν έχω καμιά εκκλησία, κανένα ναό ή οτιδήποτε άλλο. Τα θεωρώ σαν τα πρωταρχικά βήματα. Οι άνθρωποι είναι γερά κολλημένοι μόνο σ' αυτά. Δεν παίρνουν τον καρπό από την εκτέλεση των τύπων ή των μεθόδων των εξωτερικών λειτουργιών. Εδώ δεν έχουμε κανένα τύπο, δεν ενδιαφερόμαστε για την

ετικέτα που φοράτε ή σε ποιο σχολείο σκέψης ανήκετε. Ποτέ δεν ενδιαφερόμαστε γι' αυτό, θέλουμε απλώς να απολαύσετε που είσαστε άνθρωπος, που είσαστε ψυχή. Ο ίδιος Θεός είναι μέσα σας. Πρέπει να υψωθείτε σ' αυτή τη θεϊκή συνειδητότητα. Αυτός είναι ο κύριος σκοπός του Ruhani Satsang,

αυτό που επιδιώκουμε εδώ. Αυτό είναι εκείνο που χρειάζεται ο κόσμος σήμερα. Μην κρίνετε από τις εξωτερικές εμφανίσεις. Αν υπάρχει ένας σωρός από βρωμιές, πάνω στον οποίο είναι απλωμένο ένα μεταξωτό ύφασμα, θέλετε να πείτε πως δεν θα βγαίνει καμιά μυρωδιά από αυτόν; Λοιπόν μπορούμε να εξαπατήσουμε τον κόσμο, αλλά όχι το Θεό μέσα μας. Βάλτε μέσα στην καρδιά σας αυτό που έχει ειπωθεί. Δείτε πόσο έχετε αλλάξει, ή αν είσαστε ο ίδιος άνθρωπος με την ίδια τιποτένια φύση. Εξωτερικά είσαστε πολύ καλοί, τα ρούχα σας είναι πολύ καθαρά και περιποιημένα. Εξωτερικά δείχνετε υπακοή και υποταγή, αλλά η καρδιά σας δεν έχει αλλάξει.

Τι είπε ο Χριστός; Αυτός είπε, «Αλλάξτε την καρδιά σας, γιατί

η Βασιλεία του Θεού είναι εφικτή». Αλλάξετε την καρδιά σας, αυτό είναι εκείνο που λένε όλοι οι Διδάσκαλοι. Εμείς δεν ακούμε τα λόγια τους. Απλώς συνεχίζουμε με τα εξωτερικά πράγματα ή δεν αναζητούμε κάτι πέρα από τα εγκόσμια πράγματα που χρειαζόμαστε. Πόσοι υπάρχουν εδώ που έχουν έρθει μόνο για το Θεό; Αν αυτοί έχουν έρθει για το Θεό θα Τον έχουν, είναι σίγουρο και βέβαιο. Αν έχουν έρθει για κάποιο άλλο πράγμα, τότε...; Αυτοί θα έχουν μόνο αυτό το πράγμα, όχι το Θεό.

8

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ-ΙΙ

Η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στις ψυχές μας. Ο Θεός είναι αγάπη και η ψυχή είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Η αγάπη γνωρίζει την προσκόλληση προς κάποιον. Είμαστε συνειδητές οντότητες και η ψυχή μας είναι μια συνειδητή οντότητα. Η ψυχή μας πρέπει να είναι προσκολλημένη προς την Υπερψυχή που είναι Πανσυνείδητη. Αντί γι αυτό έχει προσκολληθεί στον κόσμο. Αυτή είναι η αιτία που ερχόμαστε ξανά και ξανά. Πρέπει να προσκολληθεί στο Θεό ή στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο. Αν η ψυχή μας είναι προσκολλημένη σ' Εκείνον, το αποτέλεσμα θα είναι ότι όπου θα πάει Εκείνος εκεί θα πάμε και εμείς. Αυτός δεν θα ξαναεπιστρέψει στη γη, τότε γιατί εμείς να ξαναεπιστρέψουμε;

Λοιπόν τι είναι αγάπη; Αγάπη είναι η ιδιότητα της ψυχής. Είναι ήδη ριζωμένη εκεί, είναι έμφυτη μέσα στην ψυχή μας. Χρειάζεται πάντοτε προσκόλληση και δίνει ζωή στον άνθρωπο. Ακριβώς όπως το νερό δίνει ζωή στο ψάρι. Αν το ψάρι το βγάλουμε έξω από το νερό αυτό θα πεθάνει. Επίσης υπάρχει και ένα είδος φυτού που μεγαλώνει μέσα στο νερό. Όσο περισσότερο νερό παίρνει, τόσο περισσότερο μεγαλώνει. Παρόμοια αυτές οι ψυχές που είναι προικισμένες με την αγάπη για το Θεό φυσικά θα την απολαμβάνουν όπως το νερό που δίνει ζωή. Είναι το νερό της ζωής για την ψυχή. Ένας

άνθρωπος που πραγματικά δεν είναι προσκολλημένος στο κόσμο δεν επηρεάζεται από αυτόν. Πραγματική απάρνηση είναι όταν δεν είμαστε δεμένοι στον κόσμο, σε τίποτα εξωτερικό. Ένας άνθρωπος που έχει αγάπη μέσα του, αγάπη για το Θεό, τόσο πολύ που όλα τ' άλλα πράγματα εγκαταλείπουν το νου του, δεν έλκεται από τίποτα άλλο. Π.χ. αν αυτός ο άνθρωπος κάθεται εδώ και υπάρχουν εκατοντάδες άλλοι που κάθονται γύρω του, εκείνος θα είναι ολοκληρωτικά και μοναδικά απορροφημένος στο Διδάσκαλο. Αυτό είναι μια ένδειξη αγάπης. Η αγάπη γνωρίζει επίσης τη θυσία. Οι Διδάσκαλοι λένε ότι αυτοί που θα ήθελαν να παίξουν το παιχνίδι της αγάπης πρέπει να έρθουν με τα κεφάλια τους κομμένα και τοποθετημένα μέσα στην παλάμη τους σαν προσφορά. Ακόμη κα τότε δεν πρέπει να αναφέρουν τι έχουν κάνει. Ο Θεός γνωρίζει κάθε σκέψη που είναι μέσα στο νου μας και τι βρίσκεται μέσα εκεί. Αυτό είναι ένα γεγονός που σας αποκαλύπτω.

Τι θέλει ένας που αγαπάει; Αυτός πάντοτε θέλει να βλέπει το Διδάσκαλο. Αγαπάει τα πάντα του Διδασκάλου. Μιλούσα τώρα για έναν άνθρωπο που παρακολούθησε ένα συνέδριο εδώ, μερικά χρόνια πριν. Ήταν ένας υπουργός της Κορέας και ήρθε στο Ashram και μυήθηκε. Μέθυσε τόσο πολύ που πήγαινε και αγκάλιαζε όλους τους τοίχους και τα δένδρα του Ashram. Έλεγε, αυτά είναι πολύ όμορφα, αυτά είναι πολύ αγαπητά. Γιατί; Χάρη του Διδασκάλου βεβαίως. Η αγάπη ομορφαίνει τα πάντα, αυτό είναι φυσικό. Κάποια άλλη φορά τηλεφώνησε ένας από την Αμερική. «Εντάξει τι θέλεις;» Τον ρώτησα. «Εγώ απλώς θέλω να ακούσω τη φωνή σου τίποτα άλλο. Μόνο μίλησέ μου πες μου κάτι", απάντησε. Και επί μια ώρα περίπου συνέχιζε έτσι κατ' αυτόν τον τρόπο και ήθελε απλώς να ακούσει τη φωνή μου. Ξέρετε πόσο στοιχίζει αυτό το τηλεφώνημα της μιας ώρας; πόσο θα πρέπει να του έχει στοιχίσει; Νομίζω όχι λιγότερο από .... ένα κοινό τηλεφώνημα στοιχίζει 30 ή 40 ρουπίες περίπου, μόνο για να πει κανείς λίγα λόγια. Αυτό σημαίνει ότι θα του στοίχισε τουλάχιστο 200 δολάρια ή ακόμη και παραπάνω.

Λοιπόν αυτό είναι φυσικό. Όποιος έχει αγάπη τα πάντα θα του αρέσουν. Υπάρχει μια ιστορία στην Ινδία για κάποιον

Ματζνού που αγαπούσε πολύ τη Λάϊλα. Μια μέρα συνάντησε ένα σκύλο και άρχισε να του φιλά τα πόδια και να τον αγκαλιάζει, οι άνθρωποι τον ρώτησαν, «τι κάνεις εκεί;» «Ω, είδα αυτό το σκύλο να πηγαίνει μέσα στην αυλή της αγαπημένης μου Λάϊλας», απάντησε. Αυτή είναι αγάπη, και αυτό είναι φυσικό.

Λοιπόν λέγεται ότι τα μάτια που δεν βλέπουν το Διδάσκαλο πρέπει να βγουν. Τα αυτιά που δεν ακούνε τη φωνή του Αγαπημένου είναι καλύτερα αν ήτανε κουφά. Εκείνο το κεφάλι είναι ευλογημένο που σκύβει μπρος στα πόδια του Αγαπημένου. Ο Διδάσκαλος Νανάκ και ο Shamez Tabrez λένε ότι τα χέρια που δεν αγκαλιάζουν το Διδάσκαλο πρέπει να σπάσουν. Λοιπόν αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της αγάπης. Τι θέλει ένας που αγαπάει; Φυσικά να είναι κοντά στο Διδάσκαλο, στο θεό που είναι μέσα Του βεβαίως. Αυτός που αγαπάει θα ακολουθεί αυτά που λέει ο Διδάσκαλος είτε βρίσκεται στην παρουσία του Διδάσκαλου είτε είναι μακριά. Ο Διδάσκαλος είναι ο Λόγος προσωποποιημένος. Ακόμη και αν ο μαθητής βρίσκεται χιλιάδες μίλια μακριά Αυτός τον παρακολουθεί, γιατί ο Διδάσκαλος είναι ο Λόγος που είναι εκδηλωμένος. Μερικές φορές ο Διδάσκαλος εμφανίζεται επίσης και με το φυσικό του σώμα. Λοιπόν ακολουθείτε αυτό που επιθυμεί ο Αγαπημένος. Αυτό κάνει η αγάπη. Και τι στοιχίζει αυτό;

Αυτό δεν στοιχίζει τίποτα. Μόνο μας ζητάει να έχουμε όλη μας την προσοχή στραμμένη προς τον Αγαπημένο. Και όλα τα άλλα πράγματα θα ακολουθήσουν από μόνα τους.

Ξανά γεννιέται η ερώτηση, «Τι είναι αγάπη; Που βρίσκεται; Τι θέλει; Και πως μπορεί να αναπτυχθεί;» Αυτό είναι εκείνο που εξήγησα χθες. Αν αγαπάτε κάποιον αυτός θα είναι πάντοτε μέσα στο νου σας. Αν έχετε κάποιον πάντοτε μέσα στο νου σας φυσικά θα αισθανόσαστε έλξη προς αυτόν. Όταν κάποιος έρχεται σε σας και μιλάει για το Διδάσκαλο θα τον θεωρήσετε σαν αληθινό σας συγγενή. Λοιπόν, αυτό κατορθώνει η αγάπη. Ο πιο πρακτικός και ο πιο αρμόδιος τρόπος με τον οποίο μπορείτε να αναπτύξετε αγάπη είναι να καθίσετε στην ακτινοβολία κάποιου που ξεχειλίζει από την αγάπη και τη μέθη του Θεού. Αυτός είναι ο πιο γρήγορος και ο πιο φυσικός τρόπος, θα έλεγα, για να την κολλήσετε. Θα την κολλήσετε με

Τη συντροφιά του Διδασκάλου που ξεχειλίζει από την αγάπη του Θεού. Και τι στοιχίζει αυτό; Δεν στοιχίζει τίποτα. Ο Αγαπημένος θέλει αυτός που τον αγαπάει να μην κοιτάζει κανέναν άλλο εκτός από τον Αγαπημένο. Αυτό είναι ένδειξη αγάπης. Ο άνθρωπος που έχει μια τέτοια αγάπη, γιατί να ξαναεπιστρέψει στον κόσμο; Μπορεί να ξαναεπιστρέψει σαν ένας Διδάσκαλος, για να φέρει πίσω στο σπίτι τους τα παιδιά του Θεού. Αλλά ποτέ δεν θα έρθει σαν ένας φυλακισμένος, από αντίδραση του παρελθόντος, επειδή ήταν προσκολλημένος στον κόσμο. Λοιπόν αυτό είναι κατόρθωμα της αγάπης και τι αυτή μας δίνει.

Η προσοχή σας είναι διηρημένη σε τόσο πολλά πράγματα. Είναι ακριβώς όπως ένας αγωγός που έχει πολλές τρύπες. Όταν το νερό κυλάει μέσα σ' αυτό τον αγωγό θα τρέχει από κάθε τρύπα σταγόνα σταγόνα. Αν κλείσετε όλες τις τρύπες εκτός από μια, τότε το νερό θα τρέχει μέσα στον αγωγό με ορμή. Λοιπόν αν η αγάπη μας, που είναι τώρα διηρημένη σε τόσα πολλά πράγματα, αποσυρθεί από τον εξωτερικό κόσμο και αφήσουμε μόνο μια δίοδο, προς το Θεό ή προς το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, φυσικά αυτή θα ξεχειλίσει. Η αγάπη είναι ήδη έμφυτη μέσα στην ψυχή μας, αλλά απλώς είναι μοιρασμένη σε τόσο πολλά πράγματα. Στο σώμα μας, στις απολαύσεις μας, στα παιδιά μας, στο όνομα και στη φήμη μας μέσα στον κόσμο. Αν εμείς αφήσουμε μόνο μια τρύπα ανοιχτή και κατευθύνουμε την αγάπη μας προς τα εκεί, φυσικά αυτή δεν θα είναι πια προσκολλημένη στους άλλους. Αυτό θα κάνει θαυμάσια πράγματα.

Τα λόγια που έρχονται από το Διδάσκαλο είναι φορτισμένα με την αγάπη Του και ακτινοβολούν αυτή την αγάπη. Γιατί έρχονται εδώ οι άνθρωποι από χιλιάδες μίλια μακριά; Για ποιό λόγο; Για να δουν το Διδάσκαλο, για να ακούσουν τα λόγια Του. Αυτοί μπορούν βέβαια να έχουν την ίδια επίδραση ακόμη και από χιλιάδες μίλια μακριά, απλώς στρέφοντας την προσοχή τους προς το Διδάσκαλο. Ο Καμπίρ λέει ότι, αν ο Διδάσκαλος ζει πέρα από τον ωκεανό και σεις ζείτε από αυτή τη μεριά του ωκεανού, απλώς κατευθύνετε την προσοχή σας προς Εκείνον. Θα έχετε το ίδιο όφελος. Αλλά ακόμη και αν το

έχετε αυτό, δεν μπορείτε να υποβαθμίσετε την πρώτο χέρι εμπειρία που έχετε όταν είσαστε στη συντροφιά του Διδασκάλου. Λοιπόν αυτό κατορθώνει η αγάπη. Όταν αυτή αναπτυχθεί μέσα μας φυσικά τα πάντα θα ακολουθήσουν από μόνα τους.

Όταν τέτοιοι άνθρωποι έρχονται στον κόσμο, ο κόσμος πλημμυρίζει από αγάπη, γιατί την κολλάτε, την παίρνετε από ακτινοβολία. Όταν καθόσαστε δίπλα σε πάγο φυσικά νιώθετε κρύο. Αν καθίσετε κοντά στη φωτιά νιώθετε ζέστη. Έτσι και όταν καθίσετε δίπλα σε κάποιον που έχει την αγάπη και τη μακαριότητα του Θεού μέσα του φυσικά θα κολλήσετε και σεις. Αν καθίσετε δίπλα σ’ έναν άνθρωπο που είναι βουτηγμένος στην ασέλγεια, στην περιφρόνηση για τους άλλους, στην αντεκδίκηση και σε διάφορες άλλες αμαρτίες, φυσικά θα νιώθετε ζέστη, όχι δροσιά. Είναι γι' αυτό που έχουν μιλήσει τόσο πολύ για τη συντροφιά των Διδασκάλων. Όταν καθίσετε δίπλα σε κάποιον, η συντροφιά του σας επιδρά ανάλογα, από ακτινοβολία.

Ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή μας είναι αγάπη, και ο δρόμος πίσω στο Θεό είναι επίσης μέσω της αγάπης. Το να διαβάζουμε τις γραφές, το να εκτελούμε το ένα τελετουργικό ή το άλλο, είναι για ποιό σκοπό; Για να έχετε την προσοχή σας στραμμένη προς το Θεό. Η αγάπη που είναι μοιρασμένη σε τόσο πολλά πράγματα πρέπει να είναι σ' ένα μοναδικό σημείο, μόνο γι’ αυτό το σκοπό. Αν αυτό δεν είναι το αποτέλεσμα, τότε όλες αυτές οι εξωτερικές λειτουργίες και τελετουργίες που κάνετε είναι άκαρπες. Το να μιλάει κανείς για αγάπη είναι ένα πράγμα, αλλά το να έχει αυτή την αγάπη μέσα στην καρδιά του είναι κάτι άλλο. Σας είπα χθες ότι είναι θέμα της καρδιάς και όχι του κεφαλιού. Το κεφάλι υπάρχει για να καταλάβει, αυτό είναι όλο, αλλά πρέπει να αναπτύξουμε αγάπη. Λοιπόν δεν μπορείτε να φτάσετε το Θεό παρά μόνο μέσω της αγάπης. Αυτή η αγάπη αναπτύσσεται, όπως ήδη σας έχω εξηγήσει χθες και επιπλέον σας εξηγώ και σήμερα. Αυτά είναι τα πράγματα τα οποία πρέπει να δούμε αν τα έχουμε μέσα στην ψυχή μας, αν τα έχουμε αναπτύξει μέσα μας. Το να αγγίξουμε απλώς κάποιο αντικείμενο, το να πηγαίνουμε

σε κάποιο τόπο ή το να ψάλλουμε αυτό και το άλλο δεν θα μας ωφελήσει σε τίποτα. Απλώς δείτε πόσο έχετε αναπτύξει αγάπη μέσα σας για το Θεό. Όταν σκεπτόσαστε το Θεό η αν έχετε αγάπη για το Θεό ή για το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο φυσικά θα αναπτύξετε αυτές τις ιδιότητες που έχει και Αυτός. Το να ακούει κανείς την Αρχή του Ήχου του Θεού είναι σα να κόβει ένα σπαρτό και το βάζει σ' έναν τόπο για να έχει όλο το σπόρο από αυτό. Αυτός ο τόπος τότε γίνεται μια κατοικία για όλους τους σπόρους. Αν βλέπετε το Φως του Θεού ή ακούτε την Αρχή του Ήχου, όλες οι αρετές θα έρθουν και θα κατοικήσουν μέσα σας. Μόνον ερχόμενοι σε επαφή με τον Ήχο ή το Φως του Θεού θα έχετε όλες τις αρετές μέσα σας. Αυτά τα πράγματα θα ακολουθήσουν από μόνα τους. Σ' αυτό έχουμε έλλειψη, αφιερώνουμε λίγο χρόνο. Αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο για τα εξωτερικά πράγματα.

Λοιπόν πρώτα απ' όλα πρέπει να έχετε Θεϊκή συνειδητότητα ολοκληρωτικά, πρώτα προσωπική και μετά παγκόσμια. Ενδιαφερόμαστε περισσότερο για τα τελετουργικά και για τις εξωτερικές λειτουργίες παρά για την αγάπη του Θεού. Αυτό όμως είναι ξεπεσμός. Είναι ευλογημένα αυτά τα τελετουργικά που κάνοντάς τα αναπτύσσετε αγάπη για το Θεό. Μόνο γι' αυτό το λόγο τα εκτελείτε. Είναι καλές πράξεις βεβαίως και θα έχουν καλή αντίδραση, αλλά δεν θα σας πάνε στο Θεό. Λοιπόν παραμείνατε σε οποιαδήποτε χώρα, σε οποιαδήποτε σχολή σκέψης, αυτό δεν κάνει καμιά διαφορά. Η διαφορά είναι στο πόσο έχετε αναπτύξει αγάπη για το Θεό. Αυτά τα τελετουργικά, αυτές οι στερήσεις και οι νηστείες που σας έχουν βοηθήσει να αναπτύξετε αγάπη για το Θεό είναι ευλογημένες. Λοιπόν η συντροφιά των Διδασκάλων είναι πολύ αναγκαία. Η συναναστροφή καλών ανθρώπων φυσικά θα αναπτύξει την καλοσύνη μέσα σας. Και η συναναστροφή πνευματικών ανθρώπων θα αναπτύξει την πνευματικότητα μέσα σας. Γιαυτό λέγεται ότι ένας άνθρωπος γνωρίζεται από τη συντροφιά που έχει. Λοιπόν αυτό κατορθώνει η αγάπη. Όσο πιο πολύ αναπτύσσεστε κατ' αυτό τον τρόπο τόσο πιο πολύ θα είσαστε ευλογημένοι και τόσο περισσότερο θα κάνετε την καλύτερη χρήση της ζωής σας. Αν όχι ακολουθείτε ένα

δρόμο που θα σας φέρει πίσω ξανά και ξανά σ’ αυτό τον κόσμο. Λοιπόν είναι ευλογημένος αυτός ο άνθρωπος που συναντά το Διδάσκαλο, που σπέρνει το σπόρο του Νάαμ μέσα του. Ο σπόρος του Νάαμ μιας και σπαρθεί δεν μπορεί να καταστραφεί. Αν ερχόσαστε συνεχώς σε επαφή με το Νάαμ θα έχετε αγάπη για το Θεό. Δεν θα έχετε πια προσκόλληση στον κόσμο. Ακόμη και ο άνθρωπος που έχει μόλις μυηθεί έχει το σπόρο του Νάαμ μέσα του. Έχει κάποιο κεφάλαιο για να αρχίσει. Αν δεν το έχει αναπτύξει σ' αυτή τη ζωή, αν το έχει ξεχάσει, θα πρέπει να επιστρέφει ξανά σ’ αυτό τον κόσμο, αλλά όχι κάτω από το επίπεδο του ανθρώπου, γιατί μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα μπορεί αυτός ο σπόρος να καρποφορήσει. Αλλά ποιά είναι η χρησιμότητα τού να έρθουμε ξανά πίσω ακόμη και σαν άνθρωποι; Γιατί να μην αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο τώρα και να αναπτυχθούμε σ' αυτή τη ζωή; Μπορείτε να αναπτύξετε περισσότερη αγάπη για το Θεό ή για το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο ακολουθώντας τις οδηγίες Του. Τότε δεν θα ξαναεπιστρέψετε. Όσο περισσότερο προοδεύετε στη γήινη ζωή, τόσο θα είναι ανώτερο το επίπεδο που θα πάτε.

Λοιπόν, σας παρακαλώ, αφιερώνετε περισσότερο χρόνο στις ασκήσεις σας. Αναπτύξετε αγάπη για το Θεό μέσα σας. Θα είσαστε ευλογημένοι. Θα έχετε κάνει την καλύτερη χρήση της ζωής σας. Έχουμε ωκεανούς από ομιλίες αλλά πόσους σπόρους από πράξη; Ένα γραμμάριο πρακτικής είναι καλύτερο από τόνους θεωρίας. Λοιπόν «Χρειάζονται αναμορφωτές, όχι των άλλων, αλλά του εαυτού τους». Το παράδειγμα είναι καλύτερο από το δίδαγμα. Αυτό είναι που χρειάζεται. Εμείς απλώς κάνουμε τα εξωτερικά τελετουργικά και δεν ενδιαφερόμαστε για το σκοπό για τον οποίο γίνονται. Οι άνθρωποι δίνουν και τη ζωή τους για να εκτελέσουν αυτά τα πράγματα, αλλά ξεχνούν το Θεό, για τον οποίο αυτά γίνονται. Αυτός είναι ξεπεσμός, να πούμε την Αλήθεια. Η ανώτατη θρησκεία είναι το να αναπτύξει κανείς μέσα του αγάπη για το Θεό και Θεϊκή συνειδητότητα να είναι πάντοτε στην Ιερή Του Παρουσία, θα έλεγα. Αυτός είναι παντού, πού δεν υπάρχει; Έχουμε το ίδιο μας το είναι μέσα Του.

Το θέμα μόνο παραμένει να ανοιχτεί ο οφθαλμός μας και να Τον δούμε. Αυτός ο οφθαλμός ανοίγεται από το Διδάσκαλο. Αυτός σας δίνει μια επαφή με τη Δύναμη του Θεού σε Έκφραση, που είναι το Φως και η Αρχή του Ήχου. Όσο περισσότερο χρόνο αφιερώνετε [στο διαλογισμό], όλες οι αρετές θα έλθουν και θα κατοικήσουν μέσα σας. Λοιπόν δείτε που βρισκόσαστε.

9

ΠΩΣ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΜΕ ΑΓΑΠΗ

Η αγάπη μπορεί να αναπτυχθεί με πολλούς τρόπους, αλλά ο πιο αποτελεσματικός τρόπος είναι κοιτάζοντας το Διδάσκαλο, κοιτάζοντας μέσα στα μάτια του Διδάσκαλου. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Ο Διδάσκαλος είναι πάντοτε μέσα Του στην εστία των ματιών, λοιπόν όταν εσείς μιλάτε σ' Εκείνον πρέπει πάντοτε να έχετε την προσοχή σας εκεί. Και αυτός επίσης έχει την προσοχή του εκεί [στην εστία των ματιών] όταν μιλάει, και έτσι η ψυχή μιλάει προς την ψυχή. Ο Διδάσκαλος δίνει μαθήματα μέσω των ματιών χωρίς να μιλάει. Αυτός ξεχειλίζει από την αγάπη και τη μέθη του Θεού και η ακτινοβολία έρχεται μέσω των ματιών Του πολύ έντονα. Αυτοί που είναι βυθισμένοι μέσα στα μάτια Του, αν έχουν δεκτικότητα, παίρνουν μια ώθηση. Υπάρχουν και άλλα μέσα επίσης, αλλά αυτό είναι το πιο αποτελεσματικό.

Αυτός είναι ο τρόπος που πρέπει να παρακολουθούμε το Σάτσανγκ ώστε να έχουμε το πλήρες όφελος από αυτό. Όταν έρχεστε στο Σάτσανγκ ξεχάστε το σπίτι σας. Όταν έρθετε καθίστε και ξεχάστε τους πάντες. Ξεχάστε ακόμη και το σώμα σας. Βυθιστείτε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου. Εσείς θα ξεχάσετε ακόμη και το σώμα σας γιατί τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής και η ψυχή ακτινοβολεί τις εντυπώσεις της μέσω των ματιών. Αυτός είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να αναπτύξουμε αγάπη. Υπάρχουν κι άλλοι τρόποι,

όπως το να έχετε τη συντροφιά ανθρώπων που ξεχειλίζουν με την αγάπη του Διδασκάλου. Όταν δυο μαθητές του Διδασκάλου καθίσουν μαζί ή αγάπη για το Διδάσκαλο αναζωπυρώνεται.

Όταν τύχει να πάτε σ' ένα Διδάσκαλο, απλώς βυθίστε την προσοχή σας μέσα στα μάτια Του. Επειδή Αυτός ξεχειλίζει από την αγάπη και τη μέθη του Θεού, αυτή έρχεται απ' ευθείας σε σας. Επειδή ξεχειλίζει αυτή η αγάπη από Εκείνον, αυτό που δεν μπορούν να μεταδώσουν τα λόγια, τα μάτια Του μπορούν να το μεταδώσουν. Αυτές οι εντυπώσεις πάνε μέσα στην καρδιά και οπουδήποτε καθίσετε [για διαλογισμό], θα απολαμβάνετε αυτή τη γλυκύτητα. Έτσι αναπτύσσεται η αγάπη. Ποιος τη δίνει; Αυτός μας αγαπάει πρώτα. Είναι η μητέρα που αγαπάει πρώτη το παιδί. Η αγάπη του παιδιού είναι απλώς αμοιβαία. Τότε γεννιέται η ερώτηση, πως να διατηρήσουμε αυτή την αγάπη; Δεν θα έπρεπε να την κάνουμε επιχείρηση. Μερικές φορές θέλουμε αυτό ή εκείνο το πράγμα του κόσμου. Θα έπρεπε ολόκληρη η αγάπη μας να είναι για το Διδάσκαλο, για την αγάπη του Διδασκάλου. Έτσι μπορεί να διατηρηθεί η αγάπη. Τι είδους αγάπη χρειάζεται; Πρέπει πάντοτε να έχουμε μια αγάπη γεμάτη σεβασμό. Μερικές φορές από αγάπη ξεπερνούμε τα όρια. Μερικές φορές προσπαθούμε να ανταγωνιστούμε το Διδάσκαλο. Όμως, ο βασιλιάς είναι βασιλιάς και ο υπουργός είναι υπουργός. Ο βασιλιάς μπορεί να δώσει στον υπουργό του μια καλή θέση και να τον βάλει να καθίσει δίπλα του. Όμως ο υπουργός πρέπει να σκέπτεται πως είναι υπουργός και όχι ο βασιλιάς. Από κακή κατανόηση εμείς ξεπερνάμε μερικές φορές τα όρια της αγάπης. Ο βασιλιάς μπορεί να μην πει τίποτα, αλλά θα δει ότι εμείς δεν τον σεβόμαστε.

Τώρα μόλις έλεγα την ιστορία του Humayun, που ήταν ένας μεγάλος βασιλιάς της Ινδίας. Αυτός είχε έναν υπηρέτη, που ονομαζόταν Ayaz, τον οποίο αγαπούσε πιο πολύ απ' όλους. Οι υπουργοί του πήγαν σ' αυτόν κάποια μέρα και του είπαν, «Είναι πολύ παράξενο, που αγαπάς τον υπηρέτη σου πολύ περισσότερο από όσο αγαπάς εμάς. Γιατί έτσι;» Ο βασιλιάς απάντησε, «Γιατί ο υπηρέτης μου με θεωρεί βασιλιά.».

Οι υπουργοί του τότε είπαν, «Εμείς δεν σε θεωρούμε βασιλιά;» «Όχι, όχι, καθόλου» απάντησε ο βασιλιάς. Μια μέρα, ό βασιλιάς είπε να φέρουν ένα κύπελλο από το θησαυροφυλάκιο του που ήταν στολισμένο με πολύτιμα πετράδια, . Ήταν ένα πολύτιμο και πανάκριβο κύπελλο, το πιο ακριβό απ' όλους του τους θησαυρούς. Ο βασιλιάς το έβαλε μπροστά του και είπε στον καθένα από τους υπουργούς του να το σπάσουν. Τους διέταξε να το σπάσουν. Αλλά ο κάθε υπουργός έλεγε, «Μα βασιλιά, αυτό είναι πολύ πολύτιμο πράγμα, ένα από τα θαυμαστά του κόσμου, δεν πρέπει να σπάσει.» Ένας ένας, όλοι οι υπουργοί αρνήθηκαν να σπάσουν το κύπελλο. Ο βασιλιάς τότε φώναξε τον υπηρέτη του και του είπε, «Σπάστο». Χωρίς δισταγμό ο υπηρέτης πήρε ένα ραβδί στο χέρι του και έσπασε το κύπελλο. Ο βασιλιάς τότε είπε στον υπηρέτη, «Δεν ξέρεις ότι έχεις σπάσει ένα πολύ πολύτιμο θησαυρό;» Ο υπηρέτης απάντησε, «Ω βασιλιά, αυτό το κύπελλο δεν έχει καμιά αξία συγκρινόμενο με τη διαταγή σου.»

Με παρακολουθείτε; Απόλυτη υπακοή και αγάπη που είναι πάντοτε γεμάτη σεβασμό σας δίνει περισσότερο από κάθε άλλη πειθαρχία. Μπορεί να έχετε άλλες απολαύσεις, άλλες τιμές, αλλά αν δεν παραμείνετε ένας υπουργός θα χάσετε. Μπορεί να σας δώσει τη βασίλεια, αλλά ακόμη και τότε πρέπει μέσα στην καρδιά σας να παραμείνετε ένας υπουργός. Μια φορά έγραψα στο Διδάσκαλο μου και Τον εκλιπαρούσα για αγάπη (είναι ο Διδάσκαλος που μπορεί να δώσει αγάπη, είναι Αυτός που πρώτος μας αγαπά), αλλά μια τέτοια αγάπη που να είναι γεμάτη σεβασμό. Αυτός πήρε το γράμμα και το έβαλε πάνω στο στήθος Του και είπε, «Εγώ θέλω αγάπη, αλλά αυτή θα πρέπει να είναι μια αγάπη γεμάτη σεβασμό».

Λοιπόν, αυτά είναι τα διδάγματα που δίνονται εδώ. Πως μπορεί να αναπτυχθεί η αγάπη, πως μπορεί να διατηρηθεί και ποιος τη δίνει. Επίσης, τι είδους αγάπη πρέπει να είναι αυτή. Πρέπει να είναι πάντοτε μια αγάπη γεμάτη σεβασμό. Ο Θεός είναι αγάπη. Η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στην ψυχή μας και ο δρόμος πίσω στο Θεό είναι επίσης μέσω της αγάπης. Όλες οι εξωτερικές ενδείξεις σεβασμού είναι εκδηλώσεις του σεβασμού που έχετε μέσα στη καρδιά σας.

Όσο περισσότερο αναπτύσσεστε κατ' αυτό τον τρόπο τόσο το καλύτερο και όπως σας είπα ο πιο αποτελεσματικός τρόπος είναι μέσω των ματιών. Μια ματιά γεμάτη αγάπη από το Διδάσκαλο θα πάει μέσα στα βάθη της καρδιάς σας και θα τη θυμόσαστε σε όλη σας τη ζωή, δεν μπορείτε να την ξεχάσετε.

Αυτές οι λεπτομέρειες δεν δίνονται στα βιβλία. Αυτά είναι πρακτικά πράγματα που μαθαίνετε από ένα πρακτικό άνθρωπο. Αν τα καταλάβετε, όπως σας είπα την άλλη μέρα, δεν θα έχετε πια προσκόλληση στον κόσμο, δεν θα νιώθετε προσκόλληση μέσα στην καρδιά σας. Αν είσαστε προσκολλημένοι στον Ένα και Μοναδικό, ολοκληρωτικά και μοναδικά, αυτή είναι η αληθινή απάρνηση. Αυτή η αγάπη, που δεν μπορεί να εκφραστεί με λόγια, εκφράζεται μέσω των ματιών του Δότη στα μάτια που δέκτη, και πάει μέσα στα βάθη της καρδιάς.

Λοιπόν γι' αυτό γίνονται αυτές οι μικρές ομιλίες εδώ. Πρέπει να καταλάβουμε, να δούμε και να βρούμε που βρισκόμαστε.

HAZUR BABA SAWAN SINGH JI MAHARAJ
(1858-1948)

10

Οι Εξωτερικες Ενδειξεις και Εκφρασεις Ενος που Εχει Αληθινη Αγαπη Για το Διδασκαλο

Η ΑΓΑΠΗ ή η φιλανθρωπία είναι η ιδιότητα της ψυχής ή της καρδιάς. Η αγάπη για τον κόσμο δεν είναι αγάπη, αλλά ονομάζεται λαγνεία ή προσκόλληση. Οι άνθρωποι μιλούν για αγάπη, αλλά που είναι αυτή; Αυτοί δεν γνωρίζουν ούτε τι είναι αγάπη. Λέγεται πως η αγάπη μπορεί να βρεθεί απλώς με το να δώσει κανείς την καρδιά του σε κάποιον και μετά να τριγυρίζει χωρίς καρδιά. Αν την καρδιά σας την έχει πάρει κάποιος, τι απόμεινε σε σας; Μόνον ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί πραγματικά να συνειδητοποιήσει τι είναι αγάπη. Οι εξωτερικές ενδείξεις ενός ανθρώπου που αγαπά είναι η απόλυτη υπακοή, η πλήρης αυτοπαράδοση. Του αρέσει αυτό που θέλει ο Αγαπημένος ή ο Διδάσκαλος. Θέλει πάντοτε να ευχαριστεί το Διδάσκαλο, όχι να ευχαριστεί τον εαυτό του. Η αγάπη δεν είναι επιχείρηση. Δεν μεγαλώνει στους αγρούς, ούτε αγοράζεται από κανένα κατάστημα. Είναι ήδη έμφυτη μέσα στην ψυχή σας, αλλά μπορεί να αναζωπυρωθεί όταν συναντήσετε κάποιον που ξεχειλίζει από αγάπη. Έχουμε αποκτήσει το ανθρώπινο σώμα, μέσα στο οποίο μπορεί να αναπτυχθεί αυτή η αγάπη. Όπως σας είπα, η αγάπη είναι ήδη έμφυτη μέσα στην ψυχή σας. Απλά θέλει να προσκολληθεί σε κάποιον. Αντί να προσκολλήσουμε την ψυχή

μας στην Υπερψυχή ή το Θεό, που είναι παν Συνειδητότητα, την έχουμε προσκολλήσει στο σώμα, στις αισθήσεις και στον εξωτερικό κόσμο. Αυτό είναι η αιτία που ερχόμαστε ξανά και ξανά πίσω στον κόσμο. Αν έχουμε αγάπη για το Θεό, που ήδη μας ελέγχει όταν είμαστε μέσα στο σώμα, τότε φυσικά που θα πάμε; Θα πάμε εκεί που είναι ο Θεός, δεν θα ξαναεπιστρέψουμε στον κόσμο. Η αγάπη αναζωπυρώνεται μόνο στην συντροφιά κάποιου που ήδη ξεχειλίζει από αγάπη. Στη συντροφιά Του, θα κολλήσουμε το μικρόβιο της αγάπης, θα έχουμε την ακτινοβολία της αγάπης. Λοιπόν ποιος μπορεί να ακολουθήσει με αυτό τον τρόπο; Εκείνος που μπορεί να παραδώσει τελείως το σώμα, το νου και την ψυχή του και ακόμη και αυτή την ίδια του την πίστη. Ο Αγαπημένος είναι τα πάντα γι' αυτόν. Θα είναι έτοιμος να θυσιάσει τα πάντα για τον Αγαπημένο. Ρώτησαν κάποτε ένα μεγάλο άγιο, που ονομαζόταν Sarmad, «Καλά συ συνάντησες το Διδάσκαλο σου, τι πήρες σε ανταπόδοση;» Αυτός απάντησε: «Για να σώσουμε το ανθρώπινο σώμα μας, πρέπει να θυσιάσουμε τα πάντα, χρήματα και προσκολλήσεις. Για να σώσετε την ψυχή σας, θα πρέπει να θυσιάσετε το σώμα σας. Για να σώσετε την πίστη σας, θα θυσιάσετε τόσες πολλές ζωές. Όλα τα δεσμά του σώματος, του νου, της ψυχής και της πίστης μου κόπηκαν μαχαίρι. Τι περισσότερο όφελος μπορεί να υπάρξει; Ο λόγος του Διδάσκαλου μου είναι η πίστη μου. Ο λόγος του Διδασκάλου μου είναι η ζωή μου. Αυτός είναι ο Άρτος της Ζωής, το Ύδωρ της Ζωής.»

Λοιπόν η πλήρης αυτοπαράδοση και η απόλυτη υπακοή είναι οι εξωτερικές ενδείξεις ενός ανθρώπου που αγαπά. Ποιος μπορεί να τις έχει αυτές; Αυτός που δεν ενδιαφέρεται για όλα τα εξωτερικά πράγματα. Γι αυτόν, ο λόγος του Διδασκάλου είναι το Ευαγγέλιο, οι Βέδες, ή το Κοράνιο. Στο κάτω, κάτω, τι περιέχουν οι Βέδες το Κοράνιο και το Ευαγγέλιο; Αναφέρουν μόνο τις καταθέσεις μερικών παρόμοιων Διδασκάλων, που ήταν ένα με το Θεό, που ήταν ο Θεός μέσα στον άνθρωπο. Τα λόγια που αυτοί εξέφρασαν αποτελούν το θέμα των γραφών μας. Αυτά τα λόγια που προφέρθηκαν από τους Διδάσκαλους, που ήταν «ο Λόγος που έγινε

σάρκα και κατώκησε μεταξύ ημών», είναι καταγραμμένα μέσα στις γραφές. Αν συναντήσετε κάποιον που είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα και κατώκησε μεταξύ ημών», τα λόγια Του είναι το Ευαγγέλιο, το Κοράνιο ή το Γκουρού Γκράνθ Σαχίμπ. Ποιος μπορεί να δώσει το σώμα του, τις προσκολλήσεις, την ψυχή του και τα πάντα; Ένας άνθρωπος που είναι πολύ γενναίος, στο βάθος της καρδιάς του. Η εξωτερική ένδειξη ή έκφραση ενός που αγαπά είναι ότι έχει απόλυτη υπακοή στο Διδάσκαλο. «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Αυτό είναι εκείνο που είπε ο Χριστός. Και όλοι οι άλλοι Διδάσκαλοι είπαν το ίδιο. Ο Guru Nanak λέει, « Ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο είναι ο. ίδιος ο Θεός, ο ίδιος ο Διδάσκαλος»: Υπάρχει λιγότερη ελπίδα για εκείνους που σέβονται το σώμα του Διδασκάλου, σε σύγκριση με αυτούς που σέβονται τα λόγια που Αυτός προφέρει. Γι αυτούς, η λύτρωση είναι οριστική, σίγουρη και βέβαιη. Πρέπει να υπακούμε και να σεβόμαστε τα λόγια που προφέρει ο Διδάσκαλος. Τότε είναι σίγουρο πως θα πάμε πίσω στο Σπίτι του Πατέρα μας. Εκείνοι που σέβονται το Διδάσκαλο μόνο εξωτερικά και δεν ζουν σύμφωνα με αυτά που λέει ο Διδάσκαλος, υπάρχει ακόμη χρόνος. Ο παράγοντας του χρόνου είναι αναγκαίος. Είναι γι' αυτό που ο Χριστός, είπε «Αν με αγαπάτε τηρείτε τις εντολές μου». Αυτό είναι το πρώτο βήμα. Τελικά, δίνουμε σώμα, νου, ψυχή και τα πάντα. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν έχει δίκιά του θέληση, αλλά το θέλημα του Διδάσκαλου είναι το θέλημα του. Απλώς δείτε που πραγματικά βρισκόσαστε. Αν δώσετε τα πάντα, αυτό που μένει είναι ο Θεός. W-0-R-L-D προφέρεται world (κόσμος). Αν βγάλετε αυτό το Εγώ από μέσα σας, είσαστε Θεός. Αν βγάλετε το γράμμα «I_» από τη λέξη «world», μόνο «WORD» (=ΛΟΓΟΣ) παραμένει, «εν αρχή ήτο ο Λόγος, ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και ο Λόγος ήτο Θεός». Αυτό το μικρό εγώ παρεμβαίνει στο δρόμο μας προς το Θεό. Όταν παραδώσετε τελείως τον εαυτό σας στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο (στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, όχι στο σώμα, αν και έχουμε βεβαίως σεβασμό για το σώμα), τότε το «L » σας ή το Εγώ σας εξαλείφεται.

Υπάρχει μια ιστορία του Διδασκάλου Ram Das, που ήταν ο

τέταρτος Διδάσκαλος των Σικχ. Οι Διδάσκαλοι πάντοτε δοκιμάζουν τους μαθητές τους για να δούνε πόσο είναι κατάλληλοι. Λοιπόν ο Διδάσκαλός του (Guru Amar Das), έδωσε διαταγή να κτίσουν ορισμένες εξέδρες, που να είναι από λάσπη. Όλοι οι μαθητές άρχισαν να κτίζουν τις εξέδρες όπως διατάχθηκαν. Όταν αυτές ήταν έτοιμες, ο Διδάσκαλος τις επιθεώρησε και είπε, «Δεν είναι καλές, αυτές δεν είναι εντάξει, θα πρέπει να κάνετε καινούριες εξέδρες». Ξανά οι μαθητές έκτισαν τις εξέδρες. Δυο, τρεις τέσσερις, πέντε φορές το έκαναν αυτό. Τότε ο Διδάσκαλος είπε, «Αυτός ο τόπος δεν είναι καλός. Υπάρχει ένας καλύτερος τόπος εκεί για να τις κτίσετε». Καλά, σιγά σιγά, όλοι οι μαθητές παράτησαν το κτίσιμο των εξέδρων εκτός του Ram Das. Οι άλλοι μαθητές άρχισαν να λένε πως γέρασε και άρχισε να χάνει τα λογικά Του. Ο Διδάσκαλος Ram Das με δάκρυα στα μάτια του, είπε: «Ο Διδάσκαλος είναι όλο σοφία, όλο συνειδητότητα. Αν με διατάξει να κτίζω αυτές τις εξέδρες και να τις γκρεμίζω για όλη μου τη ζωή, το μέλημά μου είναι να υπακούω τις διαταγές Του». Είχε πλήρη αυτοπαράδοση.

Με παρακολουθείτε; Αυτό σημαίνει πλήρη αυτοπαράδοση. Τώρα, βήμα προς βήμα, κρίνετε μόνοι σας που βρισκόσαστε. Αν θέλετε να συναντήσετε το Θεό, τότε πρέπει να έχετε αυτοπαράδοση. Όταν δεν υπάρχει πιάτο «L» [το Εγώ] τότε .. ; ο Θεός είναι μέσα σας, Αυτός δεν θα έρθει απέξω. Είναι το Εγώ σας που παρεμβαίνει στο δρόμο. Αυτό το εγώ έρχεται στην επιφάνεια όταν έχετε συνείδηση του σώματος, είτε του φυσικού, του αστρικού ή του αιτιατού. Όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, ο φυσικός Εγωισμός εξαλείφεται. Όταν υψωθείτε πάνω από το αστρικό σώμα, χάνετε τον αστρικό εγωισμό. Όταν υψωθείτε πάνω από το αιτιατό σώμα, τότε θα καταλάβετε πλήρως ποιος είσαστε. Το θέλημά σας είναι το θέλημα του Κυρίου. Το θέλημα του κυρίου είναι μέσα σας.

Από που αρχίζει το αλφαβητάριο; όταν εσείς υπακούετε τις διαταγές του Διδασκάλου. Τι λέει ο Διδάσκαλος; Αυτός λέει, «Να ζείτε μια ζωή αγνή– Αφήσετε για λίγο τον εξωτερικό κόσμο και εσωστραφείτε – Υψωθείτε πάνω από τη σωματική

συνειδητότητα– ελάτε σε επαφή με τη Δύναμη του Θεού σε έκφραση, την Αρχή του Φωτός και του Ήχου μέσα σας – Μετά υψωθείτε πάνω από το αστρικό και το αιτιατό σώμα. Θα συνειδητοποιήσετε τι εννοεί το, «εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε Ένα». Μπορείτε τότε να υψωθείτε πιο πάνω στην Υπερσυνείδητη κατάσταση. Αυτός είναι ο απώτατος στόχος» Το αλφαβητάριο αρχίζει από την πλήρη αυτοπαράδοση και την απόλυτη υπακοή στο Διδάσκαλο, βεβαίως στο Θεό μέσα Του. Σεβόμαστε το σώμα Του, γιατί είναι ευλογημένος αυτός ο ανθρώπινος πόλος μέσα στον οποίο εργάζεται η Δύναμης του Θεού, μέσα στον οποίο αυτή εκδηλώνεται. Πως μπορεί ο άνθρωπος που είναι προσκολλημένος στα εξωτερικά πράγματα, στο όνομα και στη φήμη, να κάνει έστω και ένα βήμα στο Δρόμο;

Λοιπόν αυτό είναι εκείνο που πάντοτε πρόσταζαν όλοι οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο Παρελθόν. Αυτοί έρχονται εδώ για να σας πάρουν πίσω στο Θεό. Αλλά οι άνθρωποι δεν δίνουν προσοχή σ' αυτούς. Και μερικές φορές παρεκτρέπονται και κακοποιούν τους Διδασκάλους. Λοιπόν αν θέλουμε να προοδεύσουμε στο δρόμο πίσω στο Θεό, αυτά είναι τα βήματα που πρέπει να κάνουμε. Σεις πρέπει να έχετε απόλυτη υπακοή. Γιατί να κολλάτε στις φυσικές απολαύσεις και τα εξωτερικά πράγματα; Θα έπρεπε να υψωθείτε πάνω από αυτά.

11

ΑΓΝΟΤΗΤΑ - ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΥΤΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ

Μιλούσα για την αγνότητα της ζωής, που είναι ο πιο σημαντικός τομέας της πνευματικής ζωής. Η πνευματικότητα δεν μπορεί να ανατείλει μέσα σ' ένα νου που οδηγείται ή έλκεται, μέσω των αισθήσεων, στις εξωτερικές απολαύσεις. Από τις πέντε αισθήσεις, των ματιών, των αφτιών, της μύτης, της αφής και της γεύσης, οι τρεις είναι οι πιο δυνατές. Η λαγνεία μάς επιτίθεται 80% μέσω των ματιών, 14% μέσω των αφτιών και το υπόλοιπο 6%, κυρίως μέσω της αφής. Λοιπόν πως θα τηρήσουμε αγνότητα; Αυτό είναι το θέμα. Πρέπει απλώς να ελέγχετε την προσοχή σας. Ο νους και οι αισθήσεις παίρνουν τη δύναμή τους από την ψυχή, και η εξωτερική έκφραση της ψυχής είναι η προσοχή. Λοιπόν αν η προσοχή μας είναι στραμμένη στο κέντρο της ψυχής μέσα στο σώμα και κάνουμε την καλύτερη χρήση των αισθήσεων, δεν θα επηρεαστούμε από αυτά που βλέπουμε ή ακούμε. Μπορείτε να κοιτάζετε κάποιον, αλλά δεν είναι ανάγκη να το κάνετε αυτό με όλη σας τη συνειδητότητα, ακόμη και με τα μάτια σας ανοιχτά. Κάποιος μπορεί να σας διηγείται διάφορες αισχρές ιστορίες. Αν ελέγχετε την προσοχή σας, ακόμη και με ανοιχτά αφτιά, δεν θα ακούτε.

Εμείς επηρεαζόμαστε από τον εξωτερικό κόσμο και οπουδήποτε πάει η προσοχή μας επηρεαζόμαστε από την ακτινοβολία αυτών με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή. Αν αυτοί

είναι αγνοί, τότε εντάξει. Αν όχι, σεις παίρνετε την ακτινοβολία τους. Γεννιέται η ερώτηση, πως να γίνετε κλιματιζόμενοι, θα έλεγα. Αν υπάρχει ζέστη έξω τι κάνουμε; Πρέπει να γίνουμε κλιματιζόμενοι. Αν συγκεντρωθείτε μέσα στον εαυτό σας, αποσύροντας την προσοχή σας από τον εξωτερικό κόσμο και από το σώμα κάτω από τα μάτια, τότε...; Αν θέλετε να δείτε μέσω των ματιών μπορείτε να δείτε, αφού το θέλετε. Αν είσαστε συγκεντρωμένοι στον εαυτό σας, δεν θα επηρεαζόσαστε από τις αισθήσεις. Αλλά καθώς είμαστε παραδομένοι στις εξωτερικές προσκολλήσεις, φυσικά θα δεχόμαστε εντυπώσεις από τον εξωτερικό κόσμο.

Πρέπει να είμαστε καθαροί γιατί αυτό είναι το έδαφος πάνω στο οποίο εκδηλώνεται ο Θεός. Γι' αυτό ο Χριστός είπε, «ευλογημένοι οι καθαροί τη καρδία γιατί αυτοί θέλουσι ειδεί τον Θεόν». Ο Χριστός, ο Βούδας και οι άλλοι Άγιοι Διδάσκαλοι δίδαξαν με το δικό τους τρόπο αυτό το πράγμα. Όλοι είπαν, «πρέπει να είσαστε αγνοί στην καρδιά». Από το ξεχείλισμα της καρδιάς μιλά ο άνθρωπος. Εσείς λέτε αυτό που έχετε μέσα σας. Αν έχετε αγνές σκέψεις μέσα σας τότε είσαστε αγνοί. Τότε φυσικά οτιδήποτε βγει από σας, μέσω του στόματος ή από την ακτινοβολία, θα έχει την ίδια επίδραση. Οτιδήποτε λέμε, οτιδήποτε ακτινοβολούμε, έχει την επίδραση από αυτό που είμαστε μέσα μας. Είναι γι' αυτό που λένε, «ένας άνθρωπος μιλάει από το ξεχείλισμα της καρδιάς του».

Ο καθένας λέει, «να είσαστε αγνοί, τα τηρείτε αγαμία». Ποιό είναι το μοναδικό κριτήριο ή το ειδικό φάρμακο γι' αυτό; Το να είμαστε αυτοσυγκεντρωμένοι. Εμείς, δίνουμε δύναμη στο νου. Εμείς, δίνουμε δύναμη στις αισθήσεις. Εμείς, βλέπουμε καλό ή κακό στον έξω κόσμο. Αν είμαστε αυτοσυγκεντρωμένοι, μπορούμε να κάνουμε την καλύτερη χρήση των αισθήσεων όποτε μας αρέσει. Τώρα παρασυρόμαστε, μας έλκουν τα εξωτερικά πράγματα πάρα πολύ. Αν είσαστε αυτοσυγκεντρωμένοι και κάποιος σας αγγίξει δεν θα επηρεαστείτε. Θα είσαστε κλιματιζόμενοι. Αλλά αν αγγίξετε αυτούς που δεν είναι κλιματιζόμενοι αυτό θα φέρει την επίδρασή του. Λοιπόν γι' αυτό, όλοι οι Διδάσκαλοι έχουν πει: «Μην

αγγίζετε κανένα, μην κοιτάζετε μέσα στα μάτια των άλλων». Αυτές είναι οι εξωτερικές προφυλάξεις για να σωθείτε. Ακριβώς όπως όταν κόβουμε ένα δέντρο, πρώτα κόβονται τα κλωνάρια και μετά είναι εύκολο να κόψουμε τον κορμό. Αυτές οι προφυλάξεις είναι μόνο για να κόψουμε τα κλωνάρια. Αλλά το παν θα εξαρτηθεί από το αν είσαστε αυτοσυγκεντρωμένοι, αν έχετε την προσοχή σας συγκεντρωμένη μέσα σας.

Η εξωτερική έκφραση της ψυχής ονομάζεται προσοχή ή Surat. Αν είσαστε αυτοσυγκεντρωμένοι, μπορείτε να κάνετε τη χρήση οποιοσδήποτε αίσθησης όποτε σεις το θελήσετε. Εμείς τώρα δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό, παρασυρόμαστε ασυγκράτητα. Σεις είσαστε μέσα στον κόσμο και βλέπετε όλους. Η μόνη προφύλαξη είναι, μην κοιτάζετε μέσα στα μάτια των άλλων και θα σωθείτε. Αλλά παρ' όλα αυτά, το κυριότερο φάρμακο, το ειδικό φάρμακο, είναι το να είσαστε κλιματιζόμενοι. Τότε μπορείτε να έρθετε σε επαφή με οποιονδήποτε, όπως ένας άνθρωπος που ζει με τα φίδια, αλλά έχει κάποιο μαγικό φυλακτό και γι* αυτό ποτέ δεν τον δαγκώνουν. Παρακολουθείτε τώρα την άποψή μου, τι θέλω να σας δώσω να καταλάβετε;

Λοιπόν το να είναι κανείς αυτοσυγκεντρωμένος είναι το κυριότερο πράγμα. Αυτό θα έρθει με την πάροδο του χρόνου, με την τακτική αφιέρωση χρόνου στις πνευματικές σας ασκήσεις. Με το να αερίζεται την ψυχή σας [δηλ. υψωμένοι πάνω από τη σωματική συνειδητότητα] αποκόπτεστε από τον εξωτερικό κόσμο. Με το να προσηλώνεστε με αφοσίωση στο Φως εσωτερικά, αποκόπτεστε από το σώμα και τις αισθήσεις. Ένας γιατρός που συνήθιζε να εξετάζει το Διδάσκαλο μου, είπε κάποτε σ' Αυτόν: «Εσύ λες ότι αποσύρεσαι από το σώμα. Μπορείς να το αποδείξεις;» «Εντάξει» είπε ο Διδάσκαλος, «εξέτασέ με αν θέλεις» και αυτοσυγκεντρώθηκε. Ο γιατρός δύσκολα μπόρεσε να βρει κάποια ένδειξη ζωής στο σώμα Του. Ακόμη και η κυκλοφορία του αίματός Του ήταν πολύ αργή. Είναι η προσοχή που δίνει ζωή στο σώμα. Αυτό το έχουμε ξεχάσει. Είμαστε απασχολημένοι στις εξωτερικές ασκήσεις, που γίνονται με τη χρήση των αισθήσεων. Μπορείτε να τις κάνετε αυτές επί εκατό χρόνια. Μπορεί αυτές να είναι

καλές πράξεις ή κακές πράξεις και θα αντιδράσουν ανάλογα. Αλλά αν δεν είσαστε αυτοσυγκεντρωμένοι, θα το πω ξανά, δεν μπορείτε να σωθείτε από τις εξωτερικές προσκολλήσεις. Λοιπόν ο καλύτερος τρόπος για να κατορθώσετε την αγνότητα, είναι το να είσαστε αυτοσυγκεντρωμένοι. Άμα θέλετε να κάνετε χρήση των ματιών σας ή των άλλων οργάνων των αισθήσεων, χρησιμοποιείστε τες, αλλιώς όχι.

Αυτοσυγκεντρωμένος άνθρωπος είναι, θα έλεγα, αυτός που ονομάζεται Άγιος. Αυτός έρχεται σε επαφή μαζί σας, σας χαϊδεύει, σας χτυπά με το χέρι Του ή σας κοιτάζει φιλεύσπλαχνα. Αυτό δεν σημαίνει ότι Αυτός επηρεάζεται από σας. Εκείνος επηρεάζει άλλους, γιατί είναι αρμόδιος. Εμείς επηρεαζόμαστε από τους άλλους, αυτό είναι το κρίμα Υπάρχει μια απέραντη διαφορά μεταξύ της επίδρασης ενός Αγίου και της επίδρασης των άλλων. Μπορείτε να πείτε ότι Αυτός κάθεται μαζί μας. Μερικές φορές μας μιλάει μ’ ένα εύθυμο τρόπο. Θέλετε να πείτε ότι Αυτός έλκεται από σας; Όχι καθόλου. Αυτός κάθεται μαζί μας, μιλά μαζί μας μόνο και μόνο για να μας ελκύσει, εμάς και άλλους, να ακολουθήσουμε το σωστό δρόμο. Λοιπόν, υπάρχει μια απέραντη διαφορά μεταξύ ενός ανθρώπου που είναι αυτοσυγκεντρωμένος, και έχει έρθει μόνο και μόνο για να βοηθήσει άλλους να είναι αυτοσυγκεντρωμένοι, και ενός ανθρώπου που δεν είναι αυτοσυγκεντρωμένος. Ο παράγοντας του χρόνου είναι βεβαίως αναγκαίος. Η Ρώμη δεν χτίστηκε σε μια μέρα. Κάθε Άγιος έχει το παρελθόν Του και κάθε αμαρτωλός το μέλλον του. Αυτά είναι τα πράγματα που πρέπει να καταλάβουμε και να κάνουμε την καλύτερη χρήση τους. Να είσαστε αυτοσυγκεντρωμένοι και γι' αυτό πρέπει να είσαστε τακτικοί στις ασκήσεις σας. Περάστε όλη σας τη ζωή με την προσοχή σας συγκεντρωμένη μέσα σας.

Έμαθα αυτό το μυστικό από τη ζωή του Ναπολέοντα. Διάβασα παραπάνω από τρεις εκατοντάδες βιβλία που έγραφαν τη ζωή των Αγίων και άλλων μεγάλων ανθρώπων. Ο Ναπολέων ήταν ένας πολύ αυτοσυγκεντρωμένος άνθρωπος, σας λέω. Περίπου στις δυο η ώρα το πρωί καθόταν και έγραφε το πρόγραμμα ενός δημοτικού σχολείου. Ήταν το πρωινό

της μάχης του Βατερλό. Περίπου στις 8 το πρωί περπατούσε στον κήπο. Ένας από τους υπουργούς του ήταν εκεί και τον ρώτησε, «Τί κάνεις; Η μάχη θα αρχίσει στις 9». «Ω, αφού είναι στις 9, τώρα είναι 8», απάντησε ο Ναπολέων. Βλέπετε πόσο αυτό συγκεντρωμένος ήταν. Διάβασα τις βιογραφίες πολλών Αγίων. Μαθαίνουμε κάτι από του κάθε άνθρωπου τη ζωή. Ο άνθρωπος δεν γίνεται μέγας με το να συσσωρεύει διανοητική γνώση μέσα στο κεφάλι του. Είναι αυτό που εκδήλωσε στη ζωή του που τον κάνει μεγάλο. Παρακολουθείτε τώρα την άποψή μου; Ο καθένας δίνει μεγάλη έμφαση στο να είναι αγνός, αλλά παρ' όλα αυτά δεν είμαστε αγνοί. Και η αιτία είναι ότι η ατμόσφαιρα είναι μολυσμένη. Οι άνθρωποι τους οποίους αγγίζουμε είναι μολυσμένοι. Είναι καλύτερα, αν μπορείτε, να έχετε η συντροφιά ενός καλού και αυτοσυγκεντρωμένου ανθρώπου. Αν όχι, τότε είναι καλύτερα να ζείτε μόνοι. Αυτά τα πράγματα αναφέρονται στα βιβλία, αλλά δεν δίνονται καθαρά, ορθά-κοφτά, όπως σας τα λέω τώρα. Θέλετε να είσαστε αγνοί, εντάξει, τότε να είσαστε αυτοσυγκεντρωμένοι. Τα ημερολόγια θα σας βοηθήσουν, όπως το κόψιμο των κλώνων ενός δέντρου. Όταν ο καρπός κοπεί από το δέντρο δεν μπορεί να παραμείνει φρέσκος. Παραμένει φρέσκος όσο δεν έχει αγγιχτεί από το χέρι του ανθρώπου. Αν αγγιχτεί από το χέρι του ανθρώπου, δεν μπορεί να παραμείνει φρέσκος, αν και υπάρχει μια διέξοδος. Και αυτό είναι να τον διατηρήσουμε μέσα σε μέλι, τότε δεν θα χαλάσει. Το μέλι πρέπει να είναι η αγάπη του Θεού, η αγάπη του Διδασκάλου. Με αυτό τον τρόπο, μπορούμε να παραμείνουμε ασφαλείς, τελείως αγνοί, αλλιώς όχι.

Ο Διδάσκαλος έχει δώσει τόσα πολλά παραδείγματα για να μας θυμίσει αυτά τα πράγματα, αλλά εμείς τα διαβάζουμε και συνεχίζουμε τον παλιό μας τρόπο. Θα έπρεπε να καταλάβουμε τι μας λένε και θα έπρεπε να βάλουμε αυτά τα πράγματα μέσα στη ζωή μας. Αν δυο ποτήρια τα μεταφέρουμε μαζί, ένα από τα δυο θα σπάσει. Παρόμοια, με την αφή σεις θα έχετε την ίδια ακτινοβολία που έχει ο άλλος άνθρωπος. Αν δεν γίνεται αυτοσυγκεντρωμένοι δεν μπορείτε να αποφύγετε την

επίδραση των άλλων. Πρέπει να μάθουμε να κολυμπάμε μέσα στο νερό, όχι στη στεριά. Πρέπει να είμαστε μέσα στον κόσμο και όμως έξω από αυτόν, και για να επιτύχουμε αυτό, πρέπει να είμαστε αυτό συγκεντρωμένοι. Παρακολουθείτε την άποψή μου; Η συντροφιά ενός ανθρώπου που είναι αυτοσυγκεντρωμένος θα σας δώσει την ακτινοβολία της ζωής Του. Ο Maulana Rumi λέει, «Αν έχετε τη συντροφιά ενός Αγίου (οι Άγιοι που αναφέρονται μέσα στις γραφές όχι οι επονομαζόμενοι διδάσκαλοι με τους οποίους είναι πλημμυρισμένος ο κόσμος σήμερα) και καθίσετε δίπλα Του για μια ώρα, θα έχετε την ακτινοβολία Του. Θα έχετε περισσότερη πρόοδο και θα προχωρήσετε περισσότερο με αυτό τον τρόπο παρά αφιερώνοντας εκατοντάδες χρόνια στην αφοσίωση». Μιας και καθίσετε δίπλα στη φωτιά όλο το κρύο θα φύγει. Όταν καθίσετε δίπλα σε ένα χιονισμένο βουνό φυσικά θα έχετε κρύο. Λοιπόν, η συντροφιά των Αγίων ή η επικοινωνία με Αυτούς δίνει θαυμάσια πράγματα. Αν αφήσουμε λουλούδια μέσα σε ένα δωμάτιο ολόκληρο το δωμάτιο, θα γεμίσει από ευωδία. Αν τα βάλετε μέσα στο νερό, το νερό θα ευωδιάσει. Παρόμοια, όταν ένας άνθρωπος που είναι αυτοσυγκεντρωμένος βρίσκεται κάπου, τότε η ίδια η ατμόσφαιρα φορτίζεται. Μέσα σε αυτή την ατμόσφαιρα, μπορείτε να έχετε τελείως σαφή κατανόηση των πραγμάτων και επίσης περισσότερη πρόοδο. Η ακτινοβολία, που είναι μέσα στην ατμόσφαιρα γύρω Του, θα ριζωθεί μέσα σας.

Οι άνθρωποι τρέχουν από εκατοντάδες και χιλιάδες μίλια για να έχουν την συντροφιά ενός Αγίου. Όταν πάμε σ' Εκείνον, τί κάνουμε; Δεν παίρνουμε το πλήρες όφελος από τη συντροφιά Του. Γιατί; Επειδή όλη μας η προσοχή δεν είναι στραμμένη προς το Διδάσκαλο. Αν πάτε προς το Διδάσκαλο και απλώς διερωτάσθε: τί τρώει ή τι πίνει, δεν θα μπορέσετε να έχετε το πλήρες όφελος από την ακτινοβολία Του. Όταν είσαστε στα πόδια του Διδασκάλου, δεν πρέπει να κάνετε καμιά φιλία με κανένα, όλη η φιλία σας πρέπει να είναι για το Διδάσκαλο. Όλη σας η προσοχή πρέπει να είναι σ’ Αυτόν συνέχεια. Τι λέει Αυτός; Σας ζητάει να αφήσετε τον κόσμο και να πάτε στην έρημο; Όχι καθόλου. Σας ζητάει να ζείτε μέσα

στον κόσμο αλλά να είσαστε αυτοσυγκεντρωμένοι.

Ο Θεός σας έχει ενώσει μερικούς σαν αδελφούς μερικές σαν αδελφές, μητέρες ή πατέρες. Είναι ο Θεός που σας έχει ενώσει και πρέπει να συμπεριφέρεστε με το σωστό τρόπο, από αφοσίωση προς Εκείνον. Επειδή ο Θεός σας έχει ενώσει και επειδή εσείς αγαπάτε το Θεό, τότε ξεπληρώσετε τελείως, όσο καλύτερα μπορείτε. Αλλά όμως, κάνοντας αυτό, δεν πρέπει να είσαστε προσκολλημένοι, ακριβώς όπως η τροφός που φροντίζει κάποιου άλλου το παιδί. Βέβαια το περιποιείται, αλλά όμως γνωρίζει, μέσα στο βάθος της καρδιάς της, ότι δεν είναι δικό της παιδί. Το κάνει αυτό μόνο και μόνο για να κερδίσει αυτά που έχει ανάγκη για να ζήσει. Παρόμοια, πρέπει να είμαστε μέσα στον κόσμο, να πληρώσουμε όλα μας τα χρέη, να αγαπάμε αυτούς με τους οποίους έχουμε τα χρέη μας, γιατί ο Θεός μας έχει ενώσει, αλλά παρ' όλα αυτά να παραμένουμε μέσα σε κλιματιζόμενα δωμάτια [σώματα]. Θα είναι κλιματιζόμενα μόνο αν είμαστε αυτοσυγκεντρωμένοι. Αυτά τα πράγματα δεν δίνονται απευθείας μέσα στα βιβλία. Αυτοί που έχουν την πρακτική εμπειρία γνωρίζουν που τους πονάει ο κάλος. Με όλες μας τις προσπάθειες να είμαστε αγνοί, να επιθυμούμε να είμαστε αγνοί, παρόλα αυτά δεν είμαστε αγνοί. Η αγνότητα στο νου, στο λόγο και στην πράξη, όλα εξαρτώνται από την προσοχή της ψυχής. Αν κάνετε την προσοχή σας να είναι αυτοσυγκεντρωμένη τότε ποιος θα σας επηρεάσει; Θα έχετε γίνει κλιματιζόμενοι. Αυτά που σας δίνονται είναι πρακτικά πράγματα. Πάρετε σημειώσεις από αυτά που έχουν ειπωθεί. Αν διαβάσετε όλες τις γραφές δεν θα βρείτε να λέγονται αυτά τόσο απευθείας.

Το κυριότερο πράγμα που θα σας σώσει είναι, «Μην κοιτάζετε μέσα στα μάτια των άλλων». Να κοιτάζετε μόνο μέσα στα μάτια αυτού που είναι αυτοσυγκεντρωμένος. Μην αγγίζετε κανέναν και θα σωθείτε. Αν είσαστε αυτοσυγκεντρωμένοι, δεν θα επηρεαζόσαστε από τους άλλους. Αλλιώς, θα επηρεαζόσαστε από όλους. Προσέχετε, αν δεν μπορείτε να έχετε

τη συντροφιά ενός αρμόδιου Διδασκάλου, τότε μείνετε μόνοι. σας. Πληρώσετε όλα τα χρέη σας γιατί σας έχει ενώσει ο Θεός. Για χάρη της αγάπης του Θεού πρέπει να αγαπάμε όλους.

Γι' αυτό δεν πρέπει να εγκαταλείψετε τον κόσμο και να πάτε σε ερημικούς τόπους. Πρέπει να μάθετε να κολυμπάτε όταν είσαστε μέσα στο νερό. Καταλαβαίνετε την άποψή μου; είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα. Απλώς καταλάβετε αυτό που έχει ειπωθεί και προσπαθήστε να αφιερώνετε περισσότερο χρόνο στο διαλογισμό σας. Μόνο με αυτό τον τρόπο θα γίνετε αυτοσυγκεντρωμένοι.

12

ΠΟΙΟΝ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΑΓΑΠΑΜΕ -I

Ο ΘΕΟΣ είναι αγάπη. Η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού, έτσι η αγάπη είναι έμφυτη μέσα μας και πρέπει να έχει κάποιον για να αγαπά. Είμαστε συνειδητές οντότητες και πρέπει ο αγαπημένος μας να είναι ο πανσυνειδητός Θεός. Αλλά εμείς είμαστε προσκολλημένοι στα παιδιά μας, στις οικογένειές μας, στην κοινωνία μας, στη θρησκεία και στη χώρα μας.

Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που είναι σαν τον Νέρωνα. Όταν καιγόταν η Ρώμη, ο Νέρων έπαιζε λύρα, επίσης και στην Ινδία είχαμε ένα βασιλιά που ήταν το ίδιο. Το όνομά του ήταν Μωχάμετ Σαχ Ραμίλα. Ολόκληρη η πόλη του Δελχί καιγόταν και ο λαός τού έστειλε γραπτή παράκληση να τους σώσει. Αυτός έπινε κρασί εκείνη την ώρα και ήταν μεθυσμένος. «Εντάξει», είπε, «βάλτε αυτή την αίτηση μέσα στο ποτήρι με το κρασί». Τέτοιου είδους άνθρωποι υπάρχουν παντού. Ο τύπος τους είναι της κατώτατης τάξης. Έχουν πετρώσει στον ίδιο τους τον εαυτό.

Αν η αγάπη σας είναι μόνο για την οικογένειά σας, τότε θα σκεφτόσαστε μόνο το δικό της καλό. Αν κάθε άνθρωπος έχει αυτή τη στάση, πως τα παιδιά του πρέπει να τρέφονται σωστά, αλλά οι άλλοι μπορούν να μένουν πεινασμένοι, θα υπάρξει ρήξη μεταξύ οικογένειας και οικογένειας. Τα αστυνομικά τμήματα είναι γεμάτα από τέτοιες αναφορές. Η στάση τους είναι βεβαίως καλή για τις οικογένειές τους, αλλά θα έρθουν

σε ρήξη με τους άλλους. Αν η αγάπη μας είναι για την κοινωνία μας ή για τη θρησκεία στην οποία ανήκουμε, φυσικά θα αγαπάμε τους ανθρώπους της δικιάς μας κοινωνίας και θρησκείας περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο. Στις οικογενειακές συγκρούσεις μερικοί άνθρωποι τραυματίζονται και σπάζουν τα κεφάλια τους. Αν έχουμε αγάπη μόνο για την κοινότητα ή τη θρησκεία μας, ποιο είναι το αποτέλεσμα; Χιλιάδες θα σκοτωθούν. Είχαμε μια καθαρή απόδειξη, μια επίδειξη θα έλεγα, όταν σχηματίστηκε το Πακιστάν. Περισσότεροι από ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες άνθρωποι σκοτώθηκαν και από τις δυο πλευρές, γιατί αγαπούσαν τις δικές τους εξωτερικές μορφές της θρησκείας. Είναι καλύτερα το να γεννηθεί κανείς μέσα σε ένα ναό, αλλά το να πεθάνει μέσα σ' αυτόν είναι αμάρτημα. Έτσι αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να χαθούν χιλιάδες ζωές. Αν η αγάπη μας επεκταθεί, αγαπάμε τη χώρα μας. Θεωρούμε πως ένας σκύλος της δικής μας χώρας είναι καλύτερος από έναν άνθρωπο μιας άλλης χώρας. Το αποτέλεσμα είναι πόλεμος και σκοτώνονται εκατομμύρια άνθρωποι. Λοιπόν αυτή η επέκταση της αγάπης, της αγάπης του εαυτού, της οικογένειας, της κοινωνίας και της χώρας, είναι γεμάτη με δυσκολίες και κινδύνους. Στοιχίζει ζωές όλο και περισσότερο. Αν η αγάπη της ψυχής μας δεν επεκταθεί να αγαπήσει έναν πανσυνείδητο, Θεό, που τα πάντα διαπερνά, δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη.

Το ιδανικό μας είναι, ο Θεός είναι αγάπη και εμείς έχουμε έμφυτη την αγάπη μέσα μας. Πρέπει να έχει κάτι να αγαπά. Ποιόν θα έπρεπε να αγαπάμε; Ο Διδάσκαλος Νανάκ είπε: «Ειρήνη ας υπάρχει σε ολόκληρο τον κόσμο κάτω από το Θέλημά Σου, ω Θεέ!». *Ο Θεός* κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά και οι ψυχές μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Λοιπόν αν αγαπάμε το Θεό, φυσικά θα αγαπάμε όλους. Ο δέκατος Διδάσκαλος των Σικχ είπε: «Σας λέω την αλήθεια, μόνον εκείνοι που αγαπούν μπορούν να γνωρίσουν το Θεό», ο Χριστός είπε, «Αυτοί που δεν γνωρίζουν την αγάπη, δεν μπορούν να γνωρίσουν το Θεό». Λοιπόν η αγάπη είναι ο δρόμος επιστροφής στο Θεό. Μιλάμε για αγάπη. Πάνω στους άμβωνες ο καθένας μιλάει για αγάπη. Αλλά πόσοι υπάρχουν που πραγματικά

αγαπούν; Αγαπούν τις οικογένειες τους, τις κοινωνίες και τις χώρες τους. Για χάρη τους θυσιάζουν χιλιάδες ζωές. Δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη στον κόσμο αν δεν αγαπήσουμε το Θεό.

Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά, αλλά εκεί όπου Αυτός είναι εκδηλωμένος, θα έπρεπε να έχουμε περισσότερο σεβασμό γι' Αυτόν, βεβαίως για το Θεό μέσα Του, όχι για τον υιό του ανθρώπου. Τον αγαπάμε και Τον σεβόμαστε γιατί ο Θεός είναι εκδηλωμένος μέσα Του και Αυτός βοηθά τους άλλους να εκδηλωθεί ο Θεός μέσα τους. Λοιπόν ποιόν θα έπρεπε να αγαπάμε; αυτό είναι το θέμα, για να μπορούμε να είμαστε σε πλήρη ειρήνη, σε πλήρη γαλήνη, σε πλήρη μακαριότητα; Αυτό θα συμβεί μόνον όταν αγαπάμε το Θεό. Αυτός θα έπρεπε να είναι ο Αγαπημένος μας. Είναι γι' αυτό που ο Χριστός είπε, «Αγάπα Κύριον τον Θεό σου εξ' όλης την καρδίας σου, εξ' όλης της ψυχής σου, εξ όλης της δυνάμεως σου». Αυτή είναι η πρώτη εντολή και η δεύτερη όμοια αυτής Αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν». Όλοι οι άγιοι που έρχονται λένε, «Ο Θεός λέει, θα έπρεπε να με βλέπετε μέσα σε όλους και όλους μέσα σε μένα. Είσαστε τότε ένας αληθινός μαθητής και θα σας αγαπώ». Αυτός είναι ο τελικός στόχος. Αν έχουμε αυτό το ιδανικό μπροστά μας, θα θρέψουμε τον όλο καρπό που έχουμε το ανθρώπινο σώμα. Το ανθρώπινο σώμα είναι η ανώτατη βαθμίδα μέσα στη Δημιουργία. Είναι μέσα σ' αυτό που μπορούμε να στρέψουμε την προσοχή μας και να ενώσουμε την ψυχή μας με το Θεό και όχι μέσα σε καμιά άλλη μορφή. Είμαστε ευλογημένοι που έχουμε το ανθρώπινο σώμα. Πρέπει να δούμε πόσο έχουμε προχωρήσει. Αν δεν αγαπάτε το Θεό και το Θεό μέσα σε όλους, δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη. Ο Θεός είναι μέσα σας. Δεν έχετε να πάτε πουθενά αλλού, αλλά απλώς να εσωστραφείτε, να μπείτε μέσα σας. Αυτός είναι η Ελέγχουσα Δύναμη μέσα σας. Το σώμα μας εργάζεται τόσο όσο είμαστε μέσα στο σώμα και ελεγχόμαστε μέσα σ' αυτό. Υπάρχουν τόσα πολλά ανοίγματα στο σώμα, τα δύο μάτια, τα δυο αφτιά, τα δυο ρουθούνια, το στόμα και τα δυο ανοίγματα στο κάτω μέρος του σώματος, αλλά δεν μπορούμε να φύγουμε έξω από το σώμα. Κάποια δύναμη

μας ελέγχει μέσα σ' αυτό. Η αναπνοή βγαίνει έξω αλλά υπάρχει κάποια Δύναμη που τη σπρώχνει πίσω. Μόλις αυτή η Ελέγχουσα Δύναμη αποσυρθεί πρέπει να εγκαταλείψουμε το σώμα. Αυτή η ίδια η Δύναμη ελέγχει όλα μέσα στο Σύμπαν. Όταν αυτή η Δύναμη αποσυρθεί από το Σύμπαν, το αποτέλεσμα θα είναι διάλυση και μεγάλη διάλυση.

Λοιπόν ποιό θα έπρεπε να είναι το ιδανικό μας, όταν είμαστε μέσα στο ανθρώπινο σώμα; Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό γιατί είμαστε συνειδητές οντότητες. Μπορούμε να γίνουμε πιο συνειδητοί με το να απορροφήσουμε τον εαυτό μας μέσα στην παν-συνειδητότητα, μέσα στη Θεϊκή Συνειδητότητα. Αυτός είναι ο στόχος μας. Ο Χριστός είπε: «Ο Υιός

γνωρίζει τον Πατέρα και αυτοί στους οποίους ο Υιός Τον αποκαλύπτει». Όπου ο Θεός είναι εκδηλωμένος, αυτό το ανθρώπινο σώμα βοηθά τους άλλους να εκδηλώσουν το Θεό, που είναι ήδη μέσα τους. Αυτός δεν πρέπει να βάλει μέσα κάτι απ’ έξω, αυτό είναι ήδη εκεί. Λοιπόν το σώμα είναι ο αληθινός Ναός του Θεού. Μέσα σ' αυτό μπορείτε να ανοίξετε το εσωτερικό σας μάτι για να Τον δείτε. Σε ποιά μορφή; Όχι στην Απόλυτη Μορφή, αλλά το Θεό σε Έκφραση, που είναι η Αρχή του Φωτός και του Ήχου. Μπορεί να ανοιχθεί το εσωτερικό σας μάτι, ο τρίτος ή ο μοναδικός οφθαλμός. «Όταν ο οφθαλμός σας είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σας θα είναι γεμάτο Φως». Για να Τον δείτε, πρέπει να εσωστραφείτε, να αποσυρθείτε από τον εξωτερικό κόσμο, να αποσυρθείτε από το σώμα και να υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Αυτός σας περιμένει. Σεις απλώς λοξοδρομείτε. Για την αγάπη του κόσμου έχετε ξεχάσει το Θεό.

Λοιπόν το σημερινό θέμα είναι: «Ποιόν θα έπρεπε να αγαπάμε;» Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό. Παραμείνατε σε οποιαδήποτε θρησκεία σας αρέσει. Ο ανώτατος σκοπός όλων των θρησκειών είναι το να δούμε το θεό, και αυτό μπορείτε να το κάνετε μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα και όχι πουθενά αλλού. Είναι θέμα του να δει κανείς, όχι αισθημάτων, συναισθημάτων ή το να βγάζει συμπεράσματα, που όλα υπόκεινται

σε λάθος. Το να δει κανείς είναι πάνω απ' όλα. Μπορούμε να κατορθώσουμε αυτό το ιδανικό μόνο μέσα στο ανθρώπινο

σώμα. Γι' αυτό το σκοπό, έχουμε πάει σε τόσες πολλές σχολές σκέψης, αλλά που βρισκόμαστε; αυτό είναι το θέμα. Λοιπόν πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση του ανθρώπινου σώματος, που μας έχει δοθεί με τη χάρη του Θεού. Αν ένα ζώο, που το κεφάλι του ο Θεός το έκανε να βλέπει προς τα κάτω, συνεχίζει να απολαβαίνει τα κατώτερα πράγματα, έχει καλώς. Σεις είσαστε άνθρωπος στο κάτω-κάτω, κοιτάξετε ψηλά.

13

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΤΕ ΕΤΣΙ ΩΣΤΕ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΤΕ ΝΑ ΖΕΙΤΕ

ΕΙΜΑΣΤΕ όλοι κάτω από μια μεγάλη απατηλότητα. Ποιά είναι αυτή η απατηλότητα της οποίας είμαστε έρμαια; Είμαστε οι κάτοικοι του ανθρώπινου σώματος, αλλά έχουμε ταυτιστεί με το σώμα τόσο πολύ, που έχουμε γίνει σα να είμασταν το ίδιο το σώμα. Αυτό το σώμα έχει δοθεί σε σας με τη χάρη του Θεού, για να βρείτε το δρόμο που οδηγεί πίσω σ' Εκείνον. Είσαστε συνειδητές οντότητες, μια σταγόνα του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Με τη χάρη Του έχετε πάρει το ανθρώπινο σώμα, την ανώτατη βαθμίδα μέσα στη Δημιουργία, που όταν είσαστε μέσα σ' αυτό μπορείτε να πάτε πίσω στο αληθινό σπίτι του Πατέρα σας. Είμαστε κάτω μια μεγάλη πλάνη για δυο λόγους. Το σώμα είναι καμωμένο από ύλη, ολόκληρος ο κόσμος είναι καμωμένος από ύλη. Η ύλη αλλάζει κάθε στιγμή με την ίδια ταχύτητα με την οποία αλλάζει και το σώμα μας. Αν δυο πράγματα αλλάζουν με την ίδια ταχύτητα και είμαστε ταυτισμένοι με ένα από αυτά, τότε και τα δυο φαίνονται πως είναι στάσιμα. .

Ας υποθέσουμε πως μερικοί άνθρωποι κωπηλατούν μέσα σε μια βάρκα και η βάρκα πηγαίνει στην ίδια κατεύθυνση όπως η ροή του ποταμού. Αν είσαστε ταυτισμένοι με τη βάρκα, και η ταχύτητα της βάρκας και του ποταμού είναι η ίδια, τότε φαινόσαστε ότι είσαστε στάσιμοι. Γεννιέται η ερώτηση, πώς να βγούμε έξω από αυτή την πλάνη; Το σώμα και ο κόσμος,

που είναι και τα δυο καμωμένα από ύλη, αλλάζουν. Υπάρχουν δυο τρόποι για να βγούμε έξω από αυτή την πλάνη. Ο ένας είναι με το να βλέπει κανείς μακριά. Όταν ένας άνθρωπος κάθεται μέσα σε μια βάρκα θα έπρεπε να κοιτάζει τις όχθες του ποταμού και θα δει πως πάει με το ρεύμα. Αλλά ο καλύτερος τρόπος είναι να είναι κανείς έξω από τη βάρκα. Λοιπόν, οι Διδάσκαλοι συμβουλεύουν, «Ω άνθρωπε, είσαι κάτω από μια μεγάλη πλάνη, είτε είσαι μορφωμένος ή αμόρφωτος, πλούσιος ή φτωχός. Πρέπει να βγεις από αυτή την πλάνη για να μπορέσεις να δεις αυτό τον κόσμο στη σωστή του προοπτική».

Λοιπόν υπάρχουν δυο τρόποι και ο πρώτος είναι με το να βλέπει κανείς μακριά. Ένας άλλος αποτελεσματικός τρόπος είναι να πάτε να καθίσετε σε ένα νεκροταφείο ή σε έναν τόπο που καίγονται τα νεκρά σώματα. Σ' αυτούς τους τόπους θα δείτε ανθρώπους να μεταφέρουν νεκρά σώματα πάνω στους ώμους τους, είτε για να τους θάψουν ή για να τους παραδώσουν στις φλόγες. Αλλά έχουμε ξεχαστεί τόσο πολύ που αν και βλέπουμε με τα δικά μας μάτια ή μεταφέρουμε νεκρά σώματα πάνω στους δικούς μας ώμους, δεν έχουμε ακόμη πεισθεί πως μια μέρα πρέπει να αφήσουμε το σώμα. Πόσο μεγάλη πλάνη είναι αυτό! Λοιπόν ο ένας τρόπος είναι αυτός, και ο άλλος είναι να είσαστε έξω από το σώμα. Αν είσασταν έξω από τη βάρκα, θα βλέπατε τη βάρκα και τους ανθρώπους που ήταν ταυτισμένοι μ* αυτή, να πηγαίνουν όλα με το ρεύμα. Έτσι για να το δείτε αυτό, οι Διδάσκαλοι έχουν πει, «Πρέπει να μάθετε πως να αφήνετε το σώμα . Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε». Πρέπει να υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, τότε θα δείτε τα πάντα στη σωστή τους προοπτική. Λοιπόν αυτή είναι η κατάστασή μας μέσα στο σώμα που φέρουμε.

Γεννιέται τότε η ερώτηση, τί γίνεται με τους συγγενείς μας; Έχουμε βρεθεί μαζί από αντίδραση του περασμένου μας κάρμα, του πάρε-δώσε μας. Όταν αυτό τελειώσει, ο καθένας πρέπει να φύγει, να πάρει το δρόμο του. Αυτό το σώμα δεν θα παραμείνει εδώ μαζί μας, ούτε οι άλλοι που έρχονται σαν μια αντίδραση του παρελθόντος. Και αυτοί επίσης θα πρέπει να

μας αφήσουν ή εμείς θα τους αφήσουμε. Επίσης όλα μας τα υπάρχοντα πρέπει να τα αφήσουμε εδώ. Και αυτό το ίδιο μας το σώμα, που είναι ο πρώτος σύντροφος που έχουμε όταν γεννιόμαστε σ' αυτό τον κόσμο, πρέπει να το αφήσουμε πίσω μας. Όταν το σώμα μας πρέπει να το αφήσουμε πίσω μας, πως μπορούν όλα τα άλλα πράγματα που έχουν σχέση με το σώμα, να έρθουν μαζί μας; Αυτός ο τόπος, η γη ή το ανθρώπινο σώμα, δεν είναι ο τόπος που θα ζήσουμε για πάντα. Πρέπει να φύγουμε κάποια μέρα, αργά ή γρήγορα. Πολλοί μεγάλοι φιλόσοφοι έχουν έρθει στον κόσμο, Διδάσκαλοι έχουν έρθει στον κόσμο. Όλοι τους είχαν ένα ανθρώπινο σώμα και το άφησαν. Δεν υπάρχει εξαίρεση στον κανόνα. Αν δεν έχουμε αποκτήσει τη σωστή οπτική γωνία, δεν μπορούμε να δούμε τα πράγματα όπως αληθινά είναι. Οι Διδάσκαλοι λένε, «Πρέπει να αφήσετε αυτό τον κόσμο. Αυτά τα πράγματα θα παραμείνουν εδώ, σεις θα πάτε με άδεια χέρια». Αλλά ακόμη δεν έχουμε πεισθεί.

Για να δούμε τα πράγματα με το σωστό τους χρώμα υπάρχουν μόνο δυο τρόποι. Ο ένας είναι με το να βλέπουμε μακριά, ακριβώς όπως ένας άνθρωπος που κωπηλατεί μέσα σε μια βάρκα κοιτάζει τις όχθες ενός ποταμού, ή ο άλλος τρόπος είναι να αφήσουμε τη βάρκα. Λοιπόν αυτή είναι η μεγάλη πλάνη μέσα στην οποία όλοι βυθιζόμαστε. Όταν αυτά τα πράγματα μάς τα πουν και τα καταλάβουμε, τότε η οπτική γωνία μας θα αλλάξει.

Γιατί πίνουμε το αίμα των άλλων; Γιατί τους βασανίζουμε; Αυτοί έχουν το ίδιο ανθρώπινο σώμα όπως εμείς. Αυτοί είναι της ίδιας ουσίας με το Θεό όπως εμείς, μια σταγόνα του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Η ίδια Ελέγχουσα Δύναμη κρατά τον καθένα μας μέσα στο σώμα. Ο ανώτατος σκοπός είναι να υψωθούμε στη Θεϊκή συνειδητότητα. Αυτό θα έρθει μόνο όταν γνωρίσετε τον Εαυτό σας, ποιος είσαστε. Σεις δεν είσαστε το ανθρώπινο σώμα, κατοικείτε μέσα στο ανθρώπινο σώμα, που είναι η ανώτατη βαθμίδα μέσα σε όλη τη Δημιουργία. Πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση του, και αυτό είναι, το να μάθουμε πως μπορούμε να βγούμε έξω από αυτό. Γι' αυτό το σκοπό, οι Διδάσκαλοι πάντοτε μας συμβουλεύουν

να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. «Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να αρχίσετε να Ζείτε». Αν το κάνετε αυτό, θα έχετε τα σωστά γυαλιά για να βλέπετε μέσω αυτών. Τα πάντα θα εμφανιστούν με τη σωστή τους προοπτική. Είναι γι' αυτό που όλοι οι Διδάσκαλοι έχουν πει, «Γνώθι Σεαυτόν». Εμείς φέρουμε τις ετικέτες των διαφόρων σχολών σκέψης, τις οποίες έχουμε ακολουθήσει μόνο και μόνο για να συνειδητοποιήσουμε αυτή την αλήθεια. Όταν γνωρίσετε τον Εαυτό σας, τότε μόνο θα κοπούν οι προσκολλήσεις σας.

Εσείς έχετε έρθει από την Αμερική για ένα, δυο τρεις ή έξι μήνες. Γνωρίζετε πως πρέπει να πάτε πίσω. Αν και εδώ απολαμβάνετε, όμως ξέρετε πως πρέπει να επιστρέψετε. Αν απλώς έχετε αυτή την οπτική γωνία με το να υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, πάντοτε θα είσαστε συνειδητοί γνωρίζοντας πως αυτό δεν είναι το σπίτι σας. Το σπίτι της ψυχής είναι το σπίτι του Πατέρα μας. Είμαστε τυχεροί που έχουμε το ανθρώπινο σώμα, μέσα στο οποίο μπορούμε να πάμε πίσω στο Σπίτι του Αληθινού μας Πατέρα. Αυτό δεν μπορεί να γίνει μέσα στις χαμηλότερες τάξεις (μορφές) της δημιουργίας. Αυτές έρχονται μόνο για να δρέψουν την αντίδραση από τις δράσεις που έκαναν προηγουμένως, για να δρέψουν τον καρπό τους. Μέσα στο ανθρώπινο σώμα, που το πήραμε σαν μια αντίδραση από το παρελθόν, είμαστε ελεύθεροι, μέσα σε ορισμένα όρια, να κατευθύνουμε τα βήματα μας στο σωστό δρόμο, πίσω στο Θεό. Το αλφαβητάριο θα αρχίσει όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Θα μάθετε πως να αφήνετε το σώμα με τη θέλησή σας. Τότε ολόκληρη η οπτική σας γωνία θα αλλάξει. Αυτός είναι ο τρόπος που μπορείτε να βγείτε από αυτή τη μεγάλη πλάνη που βρισκόσαστε.

Σεις δεν είσαστε το ανθρώπινο σώμα, αλλά είσαστε μια συνειδητή οντότητα. "Εχετε τη διάνοια, αλλά είσαστε ένα συνειδητό ον. Σας έχει δοθεί αυτό το ανθρώπινο σώμα με τη χάρη
του Θεού, για να μπορέσετε να πάτε πίσω στο Σπίτι σας. Αυτό δεν σημαίνει πως πρέπει να εγκαταλείψετε τον κόσμο και να πάτε στα δάση. Π ρέπει να παραμείνετε εδώ, να πληρώσετε τα

χρέη σας, το πάρε-δώσε σας και να βρείτε το δρόμο που οδηγεί πίσω στο Θεό. Οι συγγενείς έρχονται μαζί μόνο σαν μια αντίδραση του παρελθόντος, για να πληρωθούν τα χρέη με αγάπη, και όχι για να είμαστε σε πλάνη, όπως είμαστε τώρα. Νομίζουμε πως θα ζήσουμε εδώ για πάντα. Αυτή είναι η χρυσή ευκαιρία που μας έχει δοθεί για να βρούμε το δρόμο πίσω στο Θεό. Γι' αυτόν ακριβώς το σκοπό, έχουμε πάει σε πολλές σχολές σκέψης. Οι ετικέτες που φοράτε έχουν σχέση μόνο με το σώμα σας. Έχετε πάρει το ανθρώπινο σώμα, σεις είσαστε συνειδητές οντότητες. Το αληθινό σας Σπίτι είναι ένα σπίτι που είναι Πανσυνειδητότητα. Λοιπόν για να βρείτε το δρόμο που οδηγεί πίσω στο Θεό, το πρώτο μάθημα είναι, πως είσαστε μέσα σε μια μεγάλη πλάνη και πρέπει να βγείτε από αυτή.

Όταν κάνουμε τις ασκήσεις μας (διαλογισμού), ακόμη και τότε δεν έχουμε συνείδηση γι' αυτές. Αν κάνετε τις ασκήσεις σας σωστά, θα υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Εσείς δεν είσαστε το σώμα. Θα αρχίσετε να έχετε εμπειρία του Υπερπέραν. Πρέπει να αφήσετε το σώμα. Αυτή η μοίρα περιμένει τον καθένα, και δεν υπάρχει εξαίρεση στον κανόνα. Αλλά παρ* όλα αυτά, φοβόμαστε το θάνατο. Ο θάνατος είναι μόνο μια αλλαγή, ακριβώς όπως ο ήλιος δύει από τη μια μεριά του κόσμου και ανατέλλει από την άλλη. Παρόμοια, εμείς αφήνουμε αυτόν το φυσικό κόσμο και υψωνόμαστε στο Υπερπέραν. Αυτό είναι ένα πρακτικό θέμα, και αν κάποιος σας κάνει μια επίδειξη της ανύψωσης πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, θα πρέπει να το αναπτύξετε από μέρα σε μέρα. Λοιπόν ο θάνατος δεν είναι μπαμπούλας. Είναι μια πολύ ωραία αλλαγή, γι' αυτούς που έχουν εμπειρία του Υπερπέραν. Για τους άλλους, αυτοί τον τρέμουν. Γιατί; για δυο λόγους. Ο ένας είναι, επειδή δεν γνωρίζουν πως να αφήσουν το σώμα. Την ώρα του θανάτου πρέπει να εγκαταλείψουμε το σώμα. Αν δείτε έναν άνθρωπο να πεθαίνει, θα δείτε πόσο πόνο έχει στο σώμα του. Η απόσυρση της ψυχής από το σώμα, σύμφωνα με ένα Μωαμεθανό άγιο (και οι Διδάσκαλοι το έχουν αναφέρει αυτό στα γραπτά τους), είναι ακριβώς σα να μας βάζουν ένα ακανθώδη θάμνο μέσα στον πρωκτό και

τον βγάζουν μέσα από το στόμα. Οι Ινδικές γραφές μάς λένε πως ο πόνος που νιώθει κανείς είναι σαν χίλιοι σκορπιοί να τον τσιμπούν συγχρόνως. Μπορεί να έτυχε να είσαστε αυτόπτης μάρτυρας σ' αυτό. Γενικά, οι άνθρωποι περνούν από μεγάλη αγωνία. Αυτός είναι ο ένας λόγος που φοβόμαστε το θάνατο. Ο άλλος λόγος είναι, επειδή δεν γνωρίζουμε που θα πάμε στο Υπερπέραν. Σ' αυτούς που πηγαίνουν στο Διδάσκαλο, τούς δίνεται μια έμπρακτη απόδειξη του πως να υψωθούν για λίγο πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Σεις θα ξεχάσετε τον εξωτερικό κόσμο. Το εσωτερικό σας μάτι ανοίγεται και βλέπετε μέσα στο Υπερπέραν. Σεις δεν είσαστε το σώμα. Αυτή είναι η πρώτη μεγάλη παραχώρηση που σας δίνει ο Διδάσκαλος. Αυτή την εμπειρία μπορείτε να την έχετε μόνο με τη βοήθεια ενός Διδασκάλου. Όταν αφήνετε το σώμα θα αρχίσετε να καταλαβαίνετε πως λειτουργούν όλα αυτά κάτω από το Θείο Θέλημα. Ο άνθρωπος που
γίνεται ένας συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου, ποτέ δεν λέει, εγώ κάνω αυτό ή εκείνο, λέει είναι το Θέλημά Του που γίνεται. «Γεννηθήτω το Θέλημά Σου ως εν Ουρανώ και επί της γης». Ο άνθρωπος που μαθαίνει να πεθαίνει, να εγκαταλείπει το σώμα με τη θέλησή του, παίρνει την αιώνια ζωή και δεν ξαναεπιστρέφει. Όλη η δόξα και η ομορφιά βρίσκονται μέσα σας. Τα αστρικά επίπεδα είναι πιο όμορφα από το φυσικό. Το αιτιατό επίπεδο είναι ακόμη πιο όμορφο απ' όλα. Αυτοί που έχουν την εμπειρία του Υπερπέραν, φυσικά θα ήθελαν να πάνε εκεί, αλλά είναι δέσμιοι. Ακόμη και οι Διδάσκαλοι παίζουν το ρόλο τους. Αυτοί θέλουν να επιστρέφουν, αλλά είναι δέσμιοι λόγω διαταγής, πρέπει να συνεχίσουν.

Αυτό είναι το αλφαβητάριο που πρέπει να μάθει κανείς στο δρόμο προς την πνευματικότητα. Πρέπει να βγείτε έξω από την απατηλότητα. Οι ασκήσεις που σας ζητήθηκε να κάνετε καθημερινά, είναι γι' αυτό το σκοπό. Εγκαταλείπετε το σώμα με τη θέλησή σας; Διασχίζετε το Υπερπέραν; Κάποιος θα πρέπει να είναι εκεί στο Υπερπέραν για να σας οδηγήσει, καθώς και εδώ επίσης για να σας δώσει μια έμπρακτη απόδειξη γι' αυτό. Αυτός που μπορεί να το κάνει αυτό ονομάζεται Άγιος ή Διδάσκαλος. Αυτός ποτέ δεν σας εγκαταλείπει, ούτε

εδώ ούτε μετέπειτα.

Κάθε μέρα σας δίνεται κάποιο μάθημα. Πρέπει να μάθουμε αυτό το μάθημα του πως να εγκαταλείπουμε το σώμα, πως να βγούμε από αυτή τη μεγάλη πλάνη. Αν το έχετε μάθει, τότε νομίζω πως θα έχετε τη σωστή προοπτική. Το αλφαβητάριο αρχίζει εκεί που όλες οι φιλοσοφίες τελειώνουν. Είναι θέμα του να δει κανείς, του να υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, του να έχει την εμπειρία του εαυτού του. Ο Αγιος Πλούταρχος μας λέει, «Η ψυχή αυτών που έχουν μυηθεί στα Μυστήρια του Υπερπέραν, έχει την ίδια εμπειρία της απόσυρσης από το σώμα, όπως έχει και κατά την ώρα του θανάτου». Ο Διδάσκαλος σάς δίνει μια έμπρακτη απόδειξη. Αυτός σας οδηγεί και εξωτερικά και όταν μπείτε μέσα σας. Είναι μια μεγάλη ευλογία να έχει κανείς ένα Ζωντανό Διδάσκαλο. Η Διδάσκαλος Δύναμη ποτέ δεν πεθαίνει, αλλά εργάζεται σε διαφορετικά ανθρώπινα σώματα. Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να δίνει το εξής παράδειγμα, πως όταν μια λάμπα καεί, τοποθετείται μια άλλη. Όταν αυτή καεί, τοποθετείται μια τρίτη. Αυτό το Φως είναι ο Διδάσκαλος, ενσωματωμένο στο ανθρώπινο σώμα. Αυτό ποτέ δεν πεθαίνει.

Λοιπόν αυτό είναι το αλφαβητάριο που πρέπει να μάθουμε σήμερα. Είμαστε όλοι μέσα σε μια μεγάλη πλάνη και πρέπει να βγούμε από αυτή. Αυτό δεν είναι θέμα μόνο του να μιλάμε, είναι ένα πρακτικό θέμα του να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Αν κάθε μέρα υψωνόσαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα με τη θέλησή σας, τότε που είναι ο θάνατος; Δεν θα παραμείνει κανένας φόβος για το θάνατο, θα πάτε χαρούμενοι. Ήρθατε εδώ για να είσαστε με το Διδάσκαλο, δεν είναι έτσι; Είσαστε χαρούμενοι νομίζω. Λοιπόν παρόμοια πρέπει να πάμε στα πόδια του Διδασκάλου μας, του αληθινού Διδασκάλου μας μέσα μας. Αυτός ο τόπος δεν είναι για να ζήσουμε για πάντα, πρέπει μόνο να κάνουμε την καλύτερη χρήση του.

14

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Όλοι οι Διδάσκαλοι έχουν πει πως ο Θεός είναι ο Διδάσκαλος, ο αληθινός Διδάσκαλος. Αυτός είναι η Δύναμη που μας ελέγχει μέσα μας. Στο σώμα έχουμε τόσα πολλά ανοίγματα, δυο μάτια, δυο αφτιά, δυο ρουθούνια, ένα στόμα και δυο επιπλέον στο κάτω μέρος του σώματος, αλλά όμως δεν μπορούμε να φύγουμε έξω από αυτό. Η αναπνοή μας βγαίνει έξω, αλλά δεν μπορεί να παραμείνει έξω. Κάποια δύναμη την σπρώχνει πίσω μέσα στο σώμα. Αυτή η Ελέγχουσα Δύναμη ονομάζεται Θεός. Όταν αυτή αποσυρθεί, πρέπει να εγκαταλείψουμε το σώμα. Λοιπόν ο Θεός είναι ο αληθινός Διδάσκαλος και είναι η Ελέγχουσα Δύναμη μέσα στον καθένα μας. Εκεί όπου αυτή η Δύναμη εκδηλώνεται, αυτός ο εκδηλωμένος Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο ονομάζεται Διδάσκαλος. Όχι ο υιός του ανθρώπου, αλλά ο υιός του ανθρώπου μέσα στον οποίο Αυτός είναι εκδηλωμένος. Λοιπόν ο αληθινός Διδάσκαλος είναι ο Ίδιος ο Θεός. Όχι ο Απόλυτος Θεός, αλλά ο Θεός που έχει έρθει σε Έκφραση, που υποστηρίζει και ελέγχει ολόκληρο το Σύμπαν.

Όταν ο Διδάσκαλος Νανάκ ρωτήθηκε, «Ποιος είναι ο Διδάσκαλός σου;» αυτός απάντησε, «Η Δύναμη του Θεού σε Έκφραση: ο Σάμπτα (Ήχος) είναι ο Διδάσκαλος. Η ψυχή μου είναι ο μαθητής Του». Ο Καμπίρ επίσης είπε το ίδιο πράγμα. Τον ρώτησαν, «Πού κατοικεί ο Διδάσκαλός σου;» Αυτός είπε, «Πέρα και πάνω από αυτές τις αισθήσεις. Αν έρθετε εκεί πάνω,

θα Τον βρείτε». Αυτή η Δύναμη είναι η Ελέγχουσα Δύναμη, που μας κρατά μέσα στο σώμα. Λοιπόν ο αληθινός Διδάσκαλος είναι η Δύναμη του Θεού σε ''Εκφραση που ελέγχει όλο το Σύμπαν. Σε οποιοδήποτε ανθρώπινο σώμα Αυτός είναι εκδηλωμένος, σεβόμαστε αυτό το σώμα. Λόγω της εκδήλωσης του Θεού μέσα Του, Τον σεβόμαστε, Τον αγαπάμε.

Στον κόσμο γεννιέται η ερώτηση, ποιόν θα έπρεπε να αγαπάμε; Ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή μας είναι επίσης αγάπη, η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στην ψυχή μας και φυσικά θέλει να προσκολληθεί σε κάποιον. Η ψυχή είναι τώρα προσκολλημένη στα εξωτερικά πράγματα, στο φυσικό σώμα, στα παιδιά μας και στις οικογένειές μας. Ποιό είναι το αποτέλεσμα; Πρέπει να ξαναεπιστρέψουμε ξανά και ξανά, εκεί που είμαστε προσκολλημένοι. Όλα τα πράγματα αλλάζουν, δεν είναι στατικά. Έτσι θα έπρεπε να αγαπάμε κάποιον που δεν αλλάζει. «Ω Θεέ, Συ είσαι αιώνιος, Συ είσαι η αναλλοίωτη μονιμότητα, επιθυμούμε να προσκολληθούμε σε Σένα». Εκείνοι που είναι προσκολλημένοι στο εναλλασσόμενο πανόραμα της ζωής, δεν μπορούν να δουν το Θεό αν δεν αποσυρθούν από αυτό. Ο αληθινός Διδάσκαλος είναι ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο, ο εκδηλωμένος Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο. Ποιόν θα πρέπει να αγαπάμε πιο πολύ; Αυτόν που μπορεί να αποσύρει την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο, να μας τραβήξει επάνω και να ανοίξει το εσωτερικό μας μάτι για να Τον δούμε. Ο Θεός είναι Φως. Ποιος μπορεί να αποβάλλει το σκοτάδι όταν κλείνετε τα μάτια σας και να εκδηλώσει το Φως μέσα σας; Αυτός που είναι αρμόδιος να το κάνει αυτό ονομάζεται Sadh, Sant, Μαχάτμα ή Διδάσκαλος. Αυτός δεν είναι ο υιός του ανθρώπου. Σεβόμαστε το σώμα Του μόνο γιατί ο Θεός είναι εκδηλωμένος εκεί. Ο Θεός είναι επίσης μέσα μας, αλλά Αυτός είναι σε λανθάνουσα κατάσταση. Ο Θεός μέσα Του είναι αρμόδιος να αποσύρει την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο, να μας τραβήξει επάνω, από το κατώτερο τμήμα του σώματος, στην έδρα της ψυχής μέσα στο σώμα, και να ανοίξει το εσωτερικό μας μάτι για να δούμε το Φως του Θεού. Εκεί όπου ο Θεός είναι εκδηλωμένος είναι ένα θαυμάσιο σώμα, θα έλεγα. Το να Τον αγαπάμε είναι το πρώτο πράγμα για

να φτάσουμε στον ανώτατο στόχο της ζωής μας, που είναι το να γνωρίσουμε το Θεό. Αυτός βλέπει το Θεό και μας κάνει ικανούς να δούμε και μεις το Θεό μέσα στο σώμα. Όταν πάρετε κάτι για να αρχίσετε με αυτό, κάποιο κεφάλαιο, μπορείτε να το αναπτύξετε από μέρα σε μέρα και να υψωθείτε σ' Εκείνον. Αν αγαπάτε κάποιον που έρχεται και φεύγει, θα πρέπει να ξαναέρθετε πίσω. Θα τον ακολουθήσετε. Αν αγαπάτε κάποιον μέσα στον οποίο ο Θεός είναι εκδηλωμένος, που θα πάτε; Θα πάτε εκεί που θα πάει Εκείνος. Αν αυτός δεν ξανάρθει, τότε και σεις δεν θα ξανάρθετε. Αυτός μας λέει πως έχουμε πάρει αυτό το ανθρώπινο σώμα, που είναι η ανώτατη βαθμίδα μέσα στη Δημιουργία. Είσαστε τυχεροί, αλλά ο ανώτατος στόχος που έχετε μπροστά σας είναι το να γνωρίσετε το Θεό. Αυτό μπορείτε να το κάνετε μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα, που ευτυχώς το έχετε πάρει με τη χάρη του Θεού, και όχι μέσα σε κανένα άλλο σώμα.

Λοιπόν, τώρα είναι η σειρά σας να δείτε το Θεό, να συναντήσετε το Θεό. Όλα τα άλλα πράγματα πρέπει να πληρωθούν, όπως τα χρέη του πάρε-δώσε, σαν μια αντίδραση του παρελθόντος. Αν απλώς προσκολλήσουμε την ψυχή μας στο Θεό, φυσικά δεν θα έρθουμε πίσω ξανά. Λοιπόν αν αγαπάτε κάποιον, φυσικά εξυπακούεται πως πρέπει να κάνετε αυτό που Εκείνος λέει. Ο Χριστός είπε, «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Τώρα είναι η σειρά σας να συναντήσετε το Θεό. Το ανθρώπινο σώμα είναι η ανώτατη βαθμίδα μέσα στη Δημιουργία και αυτό το έχετε πάρει με τη χάρη του Θεού. Θα έπρεπε να κάνετε την καλύτερη χρήση του. Ποιά είναι η καλύτερη χρήση του ανθρώπινου σώματος; Είναι το να γνωρίσουμε το Θεό, αλλά για να γνωρίσουμε το Θεό, πρέπει να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας. Η Αυτογνωσία προηγείται της Θεογνωσίας. Αυτό δεν είναι θέμα συναισθημάτων ή το να βγάζουμε συμπεράσματα, αλλά είναι θέμα αυτοανάλυσης, του να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Όταν γνωρίσετε τον Εαυτό γινόσαστε γνώστης του Υπερεαυτού, που σας ελέγχει μέσα στο σώμα. Η Δύναμη του Θεού σε Έκφραση εκδηλώνεται σαν Αρχή του Φωτός και του Ήχου. Όταν αποσυρθείτε από τον εξωτερικό κόσμο και

υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα θα δείτε με το εσωτερικό μάτι το Φως του Θεού και θα ακούσετε με το εσωτερικό αφτί τον Ήχο ή τη Φωνή του Θεού. Ένας που είναι αρμόδιος σ' αυτές τις Αρχές ονομάζεται Διδάσκαλος, Sadh ή Sant Λοιπόν το καλύτερο πράγμα είναι να αγαπάμε τον άνθρωπο μέσα στον οποίο ο Θεός είναι εκδηλωμένος. Αν συναντήσετε έναν Πόλο με τον οποίο αυτή η Γεννήτρια είναι συνδεμένη, ερχόσαστε πιο κοντά στη Γεννήτρια. Ο Maulana Rumi λέει, «Όταν συναντήσετε έναν αληθινό Διδάσκαλο, ερχόσαστε πιο κοντά στο Θεό, γιατί ο Θεός είναι εκδηλωμένος μέσα Του». Όταν πάτε στα πόδια Του, γίνεται η απόσυρση (του αισθητηριακού ρεύματος) από την ακτινοβολία (Του). Όσο περισσότερο η προσοχή σας είναι στραμμένη σ' Εκείνον, όσο περισσότερο Τον σκεπτόσαστε, τόσο περισσότερο αποσύρεστε μέσα σας. Καθώς η ψυχή σας αποσύρεται από το σώμα, βλέπετε το Φως του Θεού. Το ανώτατο ιδανικό που έχουμε μπροστά μας είναι να γνωρίσουμε το Θεό αλλά για να γνωρίζουμε το Θεό πρέπει να συναντήσουμε κάποιον μέσα στον οποίο Αυτός είναι εκδηλωμένος και που μπορεί να εκδηλώνει επίσης μέσα μας τη Δύναμη του Θεού που εργάζεται μέσα στο σώμα. Αυτός δεν σας ζητάει να εγκαταλείψετε τον κόσμο και να πάτε στο δάσος. Λέει να παραμείνετε στον κόσμο, να ξεπληρώσετε όλα σας τα χρέη, το πάρε-δώσε, που οφείλετε να κάνετε σαν αντίδραση του παρελθόντος.

Πληρώσετε όλα σας τα χρέη με γλυκύτητα και κατευθύνετε τα βήματα σας προς το Θεό. Εκείνος που μπορεί να σας οδηγήσει προς αυτή την κατεύθυνση ονομάζεται Διδάσκαλος. Αυτό δεν είναι το αποκλειστικό δικαίωμα καμιάς εξωτερικής θρησκείας. Διδάσκαλοι έχουν έρθει σε όλες, τις θρησκείες. Παραμείνετε οπουδήποτε σας αρέσει, αλλά συναντήσετε ένα Διδάσκαλο μέσα στον οποίο ο Θεός είναι εκδηλωμένος και έχει την αρμοδιότητα να κάνει αυτή τη Δύναμη του Θεού να εκδηλωθεί μέσα σας.

Ένας άνθρωπος που ενώ ζει μέσα στον κόσμο πάντοτε σκέπτεται το Θεό φυσικά θα πάει εκεί που είναι ο Θεός. Αν είσαστε προσκολλημένοι στον κόσμο θα πρέπει να επιστρέψετε

σ' αυτόν ξανά και ξανά. Το ανθρώπινο σώμα είναι η ανώτατη βαθμίδα μέσα στη Δημιουργία και είμαστε τυχεροί που το έχουμε. Η καλύτερη χρήση του είναι το να γνωρίσουμε το Θεό. Για να γνωρίσουμε το Θεό, πρέπει να γνωρίσουμε πρώτα τον εαυτό μας. Είναι ένα πρακτικό θέμα αυτοανάλυσης και μπορεί να μας το δείξει κάποιος που υψώνεται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα καθημερινά. Λοιπόν, Αυτός είναι εκείνος που θα έπρεπε να αγαπάμε μέσα στον κόσμο. Αυτός βλέπει πως ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά και έχει σεβασμό για τον καθένα.

15

ΓΝΩΘΙ ΣΕΑΥΤΟΝ - ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΨΩΘΕΙΤΕ ΕΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΤΗΤΑ

Ποιό είναι το πιο σημαντικό έργο του ανθρώπου; Είναι το να γνωρίσει τον εαυτό του, το να αποσύρετε τον εαυτό σας από τον εξωτερικό κόσμο, από τις αισθήσεις, ακινητοποιώντας το νου και συγκεντρώνοντας τον στην έδρα της ψυχής μέσα στο σώμα, που είναι πίσω από τα μάτια. Έτσι αποσύρεται η ψυχή την ώρα του θανάτου. Εκεί είναι που θα έχετε ενημερότητα του εαυτού σας, όταν υψωθείτε υπεράνω και ξεχάσετε το φυσικό σώμα. Όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, μπορείτε να γνωρίσετε την Ελέγχουσα Δύναμη μέσα σας. Είναι γι' αυτό που όλοι οι Διδάσκαλοι όρισαν πως πρέπει να γνωρίσουμε πρώτα τον εαυτό μας. Η Αυτογνωσία προηγείται της Θεογνωσίας. Όταν γίνετε αυτοσυγκεντρωμένοι, όπου κατευθυνθεί η σούρατ ή η προσοχή, θα έχετε επιτυχία. Όλα είναι επίτευγμα της προσοχής. Αν πρώτα γίνετε προσεκτικοί, συγκεντρωμένοι μέσα στον ίδιο σας τον εαυτό, αποσυρόμενοι από τον εξωτερικό κόσμο, θα μπορέσετε να υψωθείτε πάνω από το φυσικό σώμα, και υψωμένοι ακόμη παραπάνω θα έχετε Κοσμική Συνειδητότητα. Ο μακρόκοσμος είναι μέσα στον μικρόκοσμο. Έχουμε το φυσικό σώμα και πρέπει να υψωθούμε πάνω

από αυτό. Έχουμε επίσης το αστρικό σώμα μέσα στο οποίο πρέπει να εργαστούμε στον ανώτερο εαυτό μας. Μετά ακόμη πιο πάνω υπάρχει ένα επίπεδο όπου πρέπει να χρησιμοποιήσουμε το αιτιατό μας σώμα Με το που θα υψωθείτε πάνω από το φυσικό σώμα θα έχετε την ενημερότητα του εαυτού. Όταν θα υψωθείτε πάνω από το αστρικό και το αιτιατό σώμα, θα φτάσετε στον αληθινό σας εαυτό. Θα δείτε πως, «Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε Ένα». Όλο αυτό εξαρτάται από τη συγκέντρωση της προσοχής σας μέσα στον εαυτό σας. Μετά οπουδήποτε κατευθύνετε την προσοχή σας θα έχετε επιτυχία.

Αυτός που υψώνεται πάνω από το σώμα είναι ένας αληθινός Ινδός, ένας αληθινός Μωαμεθανός, ή ένας αληθινός Χριστιανός. Υπάρχουν πολλές σχολές σκέψης, αλλά πρέπει να δούμε πόσοι σπουδαστές έχουν φτάσει αυτόν το στόχο.

Η σχολή που βγάζει τέτοιους ανθρώπους είναι πολύ αξιέπαινη. Λοιπόν παραμείνετε σε οποιοδήποτε σχηματισμό ή σχολή σκέψης, αλλά το μέλημά σας θα πρέπει να είναι ο σκοπός για τον οποίο έχετε πάει σ' αυτήν τη σχολή. Δηλαδή να έχετε Θεϊκή συνειδητότητα. Δεν μπορείτε να έχετε Θεϊκή συνειδητότητα αν δεν έχετε αποκτήσει τη δίκιά σας συνειδητότητα. Ο καλύτερος τρόπος να εσωστραφείτε από τον εξωτερικό κόσμο είναι να σας δοθεί η άσκηση από κάποιον που έχει πλήρη προσοχή ή σούρατ, που είναι πλήρως συγκεντρωμένος. Με μια μικρή σκέψη Του ακόμη και αν είναι πολλοί οι άνθρωποι που θα καθίσουν [σε διαλογισμό] η προσοχή τους θα αποσυρθεί από τον εξωτερικό κόσμο. Πρέπει να αφήσετε το φυσικό σώμα για λίγο και να ανοίξετε το εσωτερικό μάτι για να Τον δείτε. Όταν τον δείτε, τότε μόνο θα έρθει η αληθινή αγάπη από μέσα σας. Τον απολαμβάνουμε και γι’ αυτό μπορούμε αληθινά να έχουμε αγάπη γι' Αυτόν. Έχουμε αγάπη για τον κόσμο γιατί τον βλέπουμε. Αν δεν τον έχουμε δει, πως μπορεί να υπάρχει αληθινή αγάπη; Γι αυτό πρέπει να καθίσετε κοντά σε κάποιον που να μπορεί να ανοίξει το εσωτερικό μάτι να δείτε το Φως του Θεού-σε-Έκφραση. Αυτός είναι όλο αγάπη και σεις επίσης είσαστε μια σταγόνα του Ωκεανού όλης της αγάπης. Η αγάπη σας θα αναζωπυρωθεί. Όταν

το εσωτερικό σας μάτι ανοιχθεί θα δείτε το Φως του Θεού μέσα σε όλους, μέσα στο Ναό του σώματος, που φέρουμε. Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά. Και σεις επίσης είσαστε εκεί. Αλλά η προσοχή μας είναι στραμμένη στα εξωτερικά πράγματα και έχουμε ταυτιστεί μ' αυτά τόσο πολύ, που έχουμε ξεχάσει τον εαυτό μας. Αν δεν έχουμε την ενημερότητα του εαυτού μας, αποσυρόμενοι από τον εξωτερικό κόσμο, και υψωμένοι πάνω από τις αισθήσεις στην έδρα της ψυχής, δεν μπορούμε να πάμε πιο ψηλά στον Υπερεαυτό. Είναι γι' αυτό που όλοι Διδάσκαλοι έχουν πει, «Γνώθι Σεαυτόν». Χωρίς αυτό δεν μπορείτε να γνωρίσετε το Θεό, γιατί το Θεό δεν μπορούμε να τον έχουμε με την εξωτερική παρατήρηση. Η Βασιλεία του Θεού είναι μέσα μας. Πρέπει να εσωστραφείτε, να «κρούσετε εσωτερικά», όπως το θέτει ο Έμερσον.

Η Θεϊκή συνειδητότητα είναι ο ανώτατος στόχος. Αυτές οι σχολές σκέψεις έγιναν μόνο γι' αυτό το σκοπό, καθοδηγούμενες από τους Διδασκάλους που είχαν αυτή την εμπειρία μέσα τους και που έδωσαν μια έμπρακτη απόδειξη αυτής και στους άλλους. Αυτοί ήταν αρμόδιοι με μια μικρή τους σκέψη να αποσύρουν την προσοχή των άλλων από τον εξωτερικό κόσμο, να τους κάνουν να υψωθούν πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και να ανοίξουν το εσωτερικό τους μάτι για να δουν το Φως του Θεού. Αυτός που μπορεί να το κάνει αυτό, είναι πραγματικά, σύμφωνα με τους Αγίους, ένας αληθινός Διδάσκαλος, Sadh ή Sant. Ο αληθινός Διδάσκαλος είναι ο Θεός μέσα του. Σεβόμαστε τον υιό του ανθρώπου στο σώμα του οποίου ο Θεός είναι εκδηλωμένος. Παραμείνετε εκεί που είσαστε, σε οποιαδήποτε σχολή σκέψης. Όλες οι σχολές σκέψης έγιναν γι' αυτόν το σκοπό. Πρέπει να δούμε πόσο έχουμε προχωρήσει, αν έχουμε επιτύχει στο σκοπό για τον οποίο έχουμε πάει σ' αυτές τις σχολές σκέψεις. Αν ναι, έχε-τε κάνει την καλύτερη χρήση του ανθρώπινου σώματός σας. Αν όχι, θα πρέπει να ξυπνήσετε, έχετε αργήσει. Έχετε ήδη χάσει τη μισή σας ζωή, λοιπόν, απλώς κάνετε μια προσπάθεια να είσαστε στο Δρόμο. Το αλφαβητάριο θα αρχίσει όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Εκεί που

όλες οι εγκόσμιες φιλοσοφίες τελειώνουν, εκεί αρχίζει η αληθινή θρησκεία. Αυτή η εμπειρία της ανύψωσης πάνω από τη σωματική συνειδητότητα δίνετε από κάποιον που είναι αρμόδιος. Πριν από αυτό είσαστε, κατά κάποιον τρόπο, ένας τυφλός άνθρωπος. Βλέπετε μόνο σκοτάδι. Όταν καθίσετε δίπλα Του, βλέπετε Φως. Αν έχετε πάρει ένα μικρό κεφάλαιο για να αρχίσετε, τότε αναπτύξτε το από μέρα σε μέρα. Αυτό είναι ο Άρτος και το Ύδωρ της Ζωής. Από την πνευματική υγεία εξαρτάται η ζωή του νου και του σώματος. Αυτά τα διδάγματα δόθηκαν από σχεδόν όλους τους Διδασκάλους που ήρθαν στο παρελθόν, και άφησαν σε μας τους χρυσούς θησαυρούς τους για καθοδήγηση. Αλλά μια αληθινή εξήγηση μπορεί να δοθεί μόνο από αυτούς τους ανθρώπους που βλέπουν. Οι άλλοι στο επίπεδο της διάνοιας θα τα εξηγήσουν με τόσους πολλούς τρόπους. Οι Διδάσκαλοι βλέπουν και είναι επίσης ικανοί να δώσουν και μια έμπρακτη απόδειξη και στους άλλους για να δουν, και να τους ανοίξουν το εσωτερικό τους μάτι για να δουν το Φως του Θεού.

16

ΠΟΙΕΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΦΕΡΝΟΥΝ ΚΑΡΠΟ

Η ΑΦΟΣΙΩΣΗ αξίζει να ονομάζεται αφοσίωση αν είναι δοσμένη ολοκληρωτικά και μοναδικά σε ένα αντικείμενο. Ο Θεός είναι ένας. Ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο είναι επίσης Ένας. Αυτός δεν είναι το ανθρώπινο σώμα, αλλά ο Θεός μέσα του. Ολόκληρη η προσοχή σας θα έπρεπε να είναι σ' Εκείνον, τόσο πολύ που να ξεχνάτε όλα τα άλλα. Μόλις έδωσα κάποια παραδείγματα για να σας βοηθήσω να καταλάβετε ποια ειδική μορφή αφοσίωσης ή bhakti φέρνει καρπό. Πρέπει να είναι μια αφοσίωση κεντρωμένη και δοσμένη σε Έναν και μόνον Έναν και σε κανέναν άλλον.

Μια φορά ο δάσκαλος του Arjuna του ζήτησε να κάνει μια επίδειξη της τέχνης της σκοποβολής. Έτυχε αυτός να βρίσκεται κοντά σε μια δεξαμενή γεμάτη νερό, και πάνω από τη δεξαμενή ήταν ένα πουλί, που κάθονταν πάνω σε ένα δένδρο. Ο δάσκαλος είπε στον Arjuna να κοιτάξει την αντανάκλαση του πουλιού μέσα στο νερό και να κατευθύνει το βέλος του στο μάτι του πουλιού. Όταν ρώτησε τον Arjuna τι είδε, αυτός απάντησε, «Βλέπω το δέντρο και το πουλί που κάθεται πάνω σ' αυτό». Τον καθοδήγησε να κοιτάξει ξανά με όλη του την προσοχή, μέσα στο μάτι του πουλιού. Πάλι τον ρώτησε, «Τι βλέπεις;» Και αυτός απάντησε, «Βλέπω μόνο το πουλί και όχι το δέντρο.» Του είπε τότε, «Κοίταξε με περισσότερη αφοσίωση, κοίταξε μέσα στο μάτι του πουλιού. Τι βλέπεις

τώρα;» Αυτός είπε, «Βλέπω τώρα το επάνω μέρος του πουλιού» «Κοίταξε ξανά, πιο προσεχτικά μέσα στο μάτι του πουλιού.» «Τι βλέπεις τώρα;» Ο Arjuna είπε, «Βλέπω το κεφάλι του πουλιού». «Όχι κοίταξε ακόμη πιο πολύ, τι βλέπεις;» Αυτός είπε, «Βλέπω τώρα το μάτι του πουλιού;» «Τώρα τόξευσε!»

Όταν ολόκληρη η προσοχή μας είναι στραμμένη σε ένα σημείο, τότε μόνο μπορεί η bhakti {αφοσίωση) μας να φέρει καρπό. Αν είναι στραμμένη και σε κάποιον άλλον εκτός από το Διδάσκαλό σας ή το Θεό μέσα του, καλά αυτό δεν είναι Bhakti (αφοσίωση). Σεβόμαστε τους άλλους που μας βοηθούν στο Δρόμο, αλλά ο Θεός ή ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο είναι ένας για όλους. Αν ολόκληρη η προσοχή σας είναι σ' Εκείνον, τότε φυσικά η αφοσίωσή σας, οι ασκήσεις σας, θα φέρουν καρπό. Ο Θεός είναι Ένας και θέλει ο καθένας να πάει σ' Εκείνον ολομόναχος. Δεν πρέπει να σκέπτεται κανείς ακόμη και το σώμα μέσα στο οποίο κάθεται, πως αυτός ή το ίδιο το Isht (το αντικείμενο της αφοσίωσης) είναι εκεί. Τέτοιου είδους αφοσίωση θα φέρει καρπό.

Μερικοί άνθρωποι βλέπουν το Διδάσκαλο ή το Θεό με ανοιχτά τα μάτια, ενώ άλλοι δεν Τον βλέπουν και απορούν πως εκείνοι που Τον βλέπουν έχουν αυτή την εμπειρία. Ο δυνατός άνθρωπος χαίρεται τη δύναμή του και ο αδύναμος άνθρωπος απορεί πως αυτός την απόκτησε. Λοιπόν αυτό είναι θέμα, ολοκληρωτικά και μοναδικά, της συγκέντρωσης σε ένα σημείο. Τέτοιου είδους αφοσίωση φέρνει καρπό. Οι άνθρωποι που απολαμβάνουν αυτή την κατάσταση είναι ακριβώς όπως μια σύζυγο που είναι αφοσιωμένη στο σύζυγό της και πάντοτε τον σκέπτεται.

Οι άλλοι που δεν είναι αφοσιωμένοι είναι σαν τη σύζυγο που η καρδιά της είναι προσκολλημένη σε άλλους άνδρες, αν και μπορεί να φαίνεται εξωτερικά πως είναι αφοσιωμένη στο σύζυγό της. Καλά, η σύζυγος που είναι αφοσιωμένη μόνο σε έναν άνδρα, απολαμβάνει. Ολόκληρη η προσοχή της είναι στραμμένη στο σύζυγό της. Και σε έναν σύζυγο θα του άρεσε μια τέτοια σύζυγος, που δεν σκέπτεται κανέναν άλλο άνδρα εκτός από εκείνον, που τον λατρεύει και δεν έχει κανέναν

άλλο μέσα στην καρδιά της. Μια καρδιά που είναι αφοσιωμένη σε τόσους πολλούς άνδρες έξω, ενώ είναι παντρεμένη με έναν άνδρα, είναι καλό αυτό; Λοιπόν αν θέλετε η αφοσίωση σας, η αγάπη σας για το Θεό να φέρει καρπό, τότε να είσαστε ολοκληρωτικά και μοναδικά αφοσιωμένοι σε Έναν. Να σκεπτόσαστε Εκείνον, να βλέπετε Εκείνον, να ακούτε για Εκείνον και να γνωρίσετε Εκείνον. Αυτούς που μας *βοηθάνε* στο Δρόμο, τους ευχαριστούμε. Η Bhakti ή η αφοσίωση θα φέρει καρπό μόνον όταν είσαστε ολοκληρωτικά και μοναδικά αφοσιωμένοι σ' Εκείνον, τόσο πολύ που να ξεχάσετε τον εαυτό σας.

Όταν πέσουμε σε βαθύ ύπνο, μερικές φορές μουρμουρίζουμε κάτι. Με οποιεσδήποτε εγκόσμιες σκέψεις είναι γεμάτο το ρεζερβουάρ του υποσυνειδήτου μας, αυτές οι σκέψεις βγαίνουν. Μουρμουρίζουμε κάτι που έρχεται από πολύ βαθιά, για το οποίο δεν γνωρίζουμε, εξαιτίας των σκέψεων που ήδη ξεχειλίζουν από το υποσυνείδητο ρεζερβουάρ του νου μας. Ο Καμπίρ λέει: «Ποιό είναι το κριτήριο ενός ανθρώπου που είναι αφοσιωμένος ολοκληρωτικά και μοναδικά στο Θεό; Αν κάποιος είναι στην κατάσταση του βαθύ ύπνου και βγαίνει από το στόμα του ο λόγος του Θεού ή του Διδασκάλου, τότε αυτός ο άνθρωπος είναι ολοκληρωτικά και μοναδικά αφοσιωμένος σ' Εκείνον. Τι θα πρόσφερα σε έναν τέτοιο άνθρωπο; Θα του πρόσφερα τη σάρκα μου, το, δέρμα μου για να κάνει παπούτσια για τα πόδια του». Παρακολουθείτε ποιά μορφή αφοσίωσης φέρνει πλήρη καρπό; Είναι αυτή που είναι ολοκληρωτικά και μοναδικά αφοσιωμένη σε Έναν. Ο νους μας είναι αφοσιωμένος σε τόσα πολλά πράγματα. Τέτοια αφοσίωση δεν θα φέρνει καρπό. Αν θέλουμε η αφοσίωσή μας να φέρει καρπό από μέρα σε μέρα και να δούμε αυτό τον καρπό κατά τη διάρκεια αυτής της ζωής μας, τότε ολόκληρη η προσοχή μας θα έπρεπε να είναι στραμμένη στα πόδια του Κυρίου ή του Κυρίου που είναι εκδηλωμένος μέσα στο Θεό-μέσα-τον-άνθρωπο. Το αποτέλεσμα θα είναι πως αν αγαπάτε όλο τον κόσμο για χάρη Του, δεν θα είσαστε προσκολλημένοι στον κόσμο. Αν, για παράδειγμα, εγώ σας αγαπώ, φυσικά θα αγαπώ και τα παιδιά σας. Αν αγαπώ τα παιδιά

σας αλλά όχι εσάς, τότε...;

Λοιπόν αγαπάτε το Θεό και για χάρη Του, αγαπάτε όλους τους άλλους που είναι προσκολλημένοι σε σας από αντίδραση του παρελθόντος. Δώστε και πάρτε ελεύθερα, με όλη την αγάπη και την αφοσίωση, γιατί ο Θεός σάς έχει ενώσει. Με αυτό τον τρόπο, δεν θα είσαστε προσκολλημένοι στον κόσμο και δεν θα ξανάρθετε πίσω σ' αυτόν. Σεις απλά πηγαίνετε εκεί που είσαστε αφοσιωμένοι ολοκληρωτικά και μοναδικά. Για παράδειγμα, μια φορά ήταν ένας βασιλιάς που διοργάνωσε μια έκθεση, όπου τοποθέτησε μερικά πολύ όμορφα και ακριβά πράγματα. Μετά είπε στους υπηκόους του να πάνε να διαλέξουν οτιδήποτε ήθελαν από αυτή την έκθεση, αλλά θα έπρεπε να διαλέξουν μονάχα ένα πράγμα. Όταν έκαναν την εκλογή τους, τους επιτρέπετε να πάρουν ότι είχαν διαλέξει και τίποτα άλλο. Έτσι όποιος πήγαινε σ’ αυτή την έκθεση έλεγε, «Ω αυτό είναι πολύ ωραίο, αυτό είναι πολύ ακριβό», και το έπαιρνε. Ένα νεαρό κορίτσι, πολύ σοφό εσωτερικά αν και εξωτερικά φαινόταν πολύ κανονικό, επαινούσε την έκθεση, λέγοντας, «Αυτό είναι πολύ ωραίο, εκείνο είναι πολύ ωραίο, αυτό είναι πολύ ελκυστικό» και συνέχιζε έτσι. Μετά σκέφτηκε, «Αυτά είναι τόσο πολλά και ακριβά πράγματα, πρέπει να έχουν τοποθετηθεί από κάποιον που έχει δώσει ελεύθερη εκλογή στον καθένα να πάρει ό,τι του αρέσει. Αλλά ποιος είναι αυτός; Πού είναι αυτός;» και πέρασε μέσα από όλη την έκθεση, αλλά δεν διάλεγε ποτέ τίποτα. Ο βασιλιάς, που είχε διοργανώσει ολόκληρη την έκθεση, καθόταν εκεί που τελείωνε η έκθεση. Το νεαρό κορίτσι είπε τότε μονολογώντας, «Αυτός είναι ο βασιλιάς, που έχει διοργανώσει όλο αυτό - εντάξει,» και προχώρησε για να βάλει το χέρι της πάνω στο κεφάλι του βασιλιά. Ο βασιλιάς καθόταν εκεί απορώντας. «Κοίτα εδώ,» σκέφτηκε, «όλοι οι υπήκοοί μου θέλουν μόνο τα δώρα μου, όχι εμένα. Αυτός είναι ο μόνος άνθρωπος που θέλει εμένα και τίποτα άλλο». Ο βασιλιάς προσποιήθηκε τον αδιάφορο και είπε, «Ω πήγαινε και διάλεξε κάτι και πάρε το, η έκθεση θα τελειώσει τώρα». Το νεαρό κορίτσι πήγε και έβαλε το χέρι της πάνω στο κεφάλι του βασιλιά και ρώτησε,

«Σε ποιόν ανήκεις τώρα;» Ο βασιλιάς απάντησε, «Είμαι δικός

σου, γιατί με άγγιξες». «Και ποιος διοργάνωσε όλη αυτή την έκθεση;» «Εγώ, όλα αυτά είναι δικά μου.» «Τότε αφού εσύ είσαι δικός μου, και αυτά επίσης είναι δικά μου».

Με καταλαβαίνετε; Αν θέλετε να φέρει καρπό, να πάρετε τον πλήρη καρπό από την αφοσίωσή σας, τότε να είσαστε για λίγο αφοσιωμένοι ολοκληρωτικά και μοναδικά, κάνετε ένα πράγμα τη δεδομένη στιγμή. Αν έχετε τέτοια αφοσίωση, ακόμη και αν είναι για λίγα λεπτά, αυτό θα φέρει καρπό. Αν καθίσετε για ώρες και η προσοχή σας είναι σκορπισμένη, διηρημένη σε τόσο πολλά πράγματα, τέτοια αφοσίωση δεν θα φέρει καρπό. Τώρα δείτε που βρισκόσαστε.

17

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Πρώτα απ' όλα οι γυναίκες και οι άντρες δεν πρέπει πάντοτε να σκέπτονται για το αντίθετο φύλο ή να διαβάζουν βιβλία ή μυθιστορήματα, που αναφέρονται στο αντίθετο φύλο, και που φέρνουν σκέψεις λαγνείας. Λοιπόν οι γυναίκες δεν πρέπει να σκέπτονται για τους άντρες και οι άντρες να σκέπτονται για τις γυναίκες ή να διαβάζουν βιβλία γι' αυτά τα πράγματα. Αυτό αναπτύσσει σκέψεις λαγνείας μέσα τους. Όταν πάμε σ' ένα Διδάσκαλο πρέπει να πάμε για το Διδάσκαλο και να ξεχάσουμε αν είμαστε άντρες ή γυναίκες. Εμείς είμαστε το ίδιο, άτομα, και δεν πρέπει να σκεπτόμαστε για το αντίθετο φύλο. Όταν κάποιος σας μιλάει για το Διδάσκαλο, εσείς φυσικά θα αφοσιωθείτε, θα προσκολληθείτε σ' Εκείνον. Όταν όμως δεν σκεπτόσαστε πάντα το Διδάσκαλο τότε Αυτός παραμερίζεται και ο άλλος άνθρωπος τον οποίον εσείς σκεπτόσαστε παρεμβαίνει, είτε αν είναι άντρας, είτε γυναίκα. Και ποιό είναι το αποτέλεσμα; Η εσωτερική σας πρόοδος σταματά, γιατί είσαστε αφοσιωμένοι κάπου αλλού. Λοιπόν οι γυναίκες και οι άντρες δεν πρέπει να διαβάζουν αυτά τα βιβλία, όπου αναφέρονται τέτοιες ιστορίες. Οι γυναίκες δεν πρέπει να σκέπτονται τους άντρες, ούτε οι άντρες να σκέπτονται τις γυναίκες. Αυτό είναι το πρώτο εμπόδιο στο δρόμο. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλον. Χάρη του Διδασκάλου ή του Θεού πρέπει να αγαπάμε όλους τους άλλους γύρω μας.

Μιλούσα τις προάλλες για κάποιον .Majnu, που αγαπούσε πάρα πολύ τη Laila, την αγαπημένη του. Μια μέρα είδε ένα σκύλο και άρχισε να φιλά τα πόδια του. Οι άνθρωποι άρχισαν να τον ρωτούν με απορία γιατί το κάνει αυτό. Αυτός απάντησε ότι είδε αυτόν το σκύλο να πηγαίνει μερικές φορές στην αυλή της αγαπημένης του. Από αφοσίωση μπορείτε να αγαπάτε, αλλά πρέπει να είναι για χάρη του Διδασκάλου. Αλλιώς αυτό είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο από το οποίο οι άνθρωποι παραστρατούν, και η προσοχή τους πηγαίνει από ένα ανώτερο επίπεδο προς ένα κατώτερο. Αυτό είναι το ένα. Ένα άλλο είναι, ότι αν εσείς πάντοτε διαβάζετε για χρήματα και σκεπτόσαστε ότι αυτός και εκείνος ο άνθρωπος έχουν γίνει πολυεκατομμυριούχοι ή ακούτε ομιλίες για τέτοια πράγματα, θα αναπτύξετε απληστία. Και τρίτο, ένας άνθρωπος καταλαβαίνουμε τι είναι από τη συντροφιά που έχει. Να μην έχετε τη συντροφιά κάποιου που είναι παραδομένος σ' αυτά τα δυο πράγματα, γιατί με τη συντροφιά θα γίνετε και σεις το ίδιο. Αυτές οι σκέψεις πάντοτε θα βρίσκονται μέσα στο νου σας. Το τέταρτο εμπόδιο είναι, ότι μερικές φορές σκεπτόσαστε κάποιον που είναι εχθρός σας ή ότι ο τάδε άνθρωπος είναι εναντίον σας. Αυτό θα έρχεται πάντοτε μέσα στο νου σας, ξανά και ξανά θα σκεπτόσαστε αυτόν, και τελικά θα δημιουργηθεί μίσος μέσα σας.

Μερικές φορές χάρη του ονόματος και της φήμης, σκεπτόμαστε ότι ο τάδε και ο τάδε άνθρωπος όλο και προοδεύουν μέσα στον κόσμο, ότι αυτοί γίνονται γνωστοί και απορείτε γιατί όχι εσείς. Ένας άνθρωπος που σκέπτεται έτσι μπορεί στην αρχή να ήτανε αφοσιωμένος. Ένα ένα αυτά τα πράγματα που έχω αναφέρει έρχονται εμπόδια στο δρόμο και η αφοσίωσή μας δεν φέρνει καρπό. Αργοπορεί και δεν υπάρχει πρόοδος. Οτιδήποτε σας κάνει να έχετε σκέψεις λαγνείας θα πρέπει να το αποφεύγετε, είτε αν είναι συναναστροφή ή μυθιστορήματα που ίσως να διαβάζετε. Πρέπει να αποφεύγετε αυτά τα βιβλία ή τη συναναστροφή ανθρώπων που είναι δοσμένοι στις γυναίκες και στο χρυσό. Η συντροφιά τους θα σας κάνει να έχετε και σεις παρόμοιες σκέψεις. Επιπλέον, αν υπάρχει κάποιος που έκανε κάτι εναντίον σας ή σας αδίκησε,

είναι καλύτερα να συγχωρέσετε και να ξεχάσετε, αλλιώς θα αναπτυχθεί εχθρότητα και μίσος μέσα σας. Μερικές φορές, η επιθυμία για όνομα και φήμη, η προσποίηση και το ποζάρισμα, παρεμβαίνουν στο δρόμο.

Ένα άλλο εμπόδιο είναι όταν κάποιος είναι αφοσιωμένος σε σας. Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Υποθέστε πως έχετε 100 ρουπίες ή 100 δολάρια στην τράπεζα. Όποιος σας σκέπτεται ή είναι αφοσιωμένος σε σας σάς στέλνει ένα λογαριασμό. Αυτός που είναι αφοσιωμένος θα θέλει μια ανταπόδοση γι' αυτή την αφοσίωση, είτε έχετε τα χρήματα στην τράπεζα είτε όχι. Θα χρεοκοπήσετε, έχετέ το υπόψη σας! Αυτοί που μπορούν να δώσουν κάτι, περιμένουν ανταπόδοση. Κανένας δεν μπορεί να σας δώσει ακόμη και ένα ποτήρι νερό χωρίς κανένα σκοπό. Αν κάποιος σας δώσει γλυκά ή κάτι άλλο (δεν τίθεται θέμα για το Διδάσκαλο - Αυτός είναι ένας ανιδιοτελής εργάτης), θα περιμένει κάτι σαν ανταπόδοση. Είτε εσείς θέλετε να το δώσετε είτε όχι, αυτό θα χρεωθεί σε σας. Με καταλαβαίνετε τώρα; Είναι γι' αυτό που όλοι οι Διδάσκαλοι λένε, «Να κερδίζετε τα χρήματα που έχετε ανάγκη, να ζείτε με τα δικά σας κέρδη και να μοιραζόσαστε με τους άλλους». Πρέπει να υπάρχει πάρε δώσε. Ανιδιοτελής εργασία για το καλό της Αποστολής είναι άλλο πράγμα. Γι' αυτό δεν πρέπει να θέλετε τίποτα σαν ανταπόδοση. Μόνον τότε θα είναι ανιδιοτελής, όχι αλλιώς. Αν θέλετε κάτι από κάποιον, σεις δίνετε κάτι. Όταν κάνετε μια καλή δουλειά θα θέλετε κάτι σαν ανταμοιβή. Λοιπόν αν εσείς μοιραζόσαστε ή συμβάλλετε, κάνετέ το χωρίς να σκεπτόσαστε καμιά ανταμοιβή, τότε έχετε σωθεί.

Λοιπόν δυο πράγματα ειδικά, οι γυναίκες να μην σκέπτονται τους άντρες και οι άντρες να μη σκέπτονται τις γυναίκες, και να μη διαβάζετε τίποτα που αναφέρεται σ’ αυτά τα πράγματα γιατί θα αναπτύξετε λαγνεία. Με αυτό τον τρόπο προσκολλιέται κανείς περισσότερο σ' αυτή παρά εκεί που ήταν προσκολλημένος πριν. Αυτά είναι δυο πράγματα που έρχονται εμπόδια στο δρόμο. Η αγάπη μας και η αφοσίωσή μας δεν θα φέρουν καρπό. Μερικές φορές για το όνομα και τη φήμη, έχουμε συναγωνισμό, συνέχεια σκεπτόμαστε

με αυτό τον τρόπο και αυτό δημιουργεί μίσος μέσα μας. Μερικές φορές προσποιούμαστε και ποζάρουμε και παριστάνουμε πως είμαστε αυτό που προσποιούμαστε. Στην πραγματικότητα δεν είσαστε αυτό που προσποιείστε, εξαπατάτε τον εαυτό σας, το Θεό μέσα σας πρώτα και μετά εξαπατάτε τους άλλους. Πόσο διάστημα μπορεί να συνεχιστεί αυτό; Η αλήθεια θα φανερωθεί. Λοιπόν δεν πρέπει να σκεπτόσαστε για το αντίθετο φύλο, είτε αν είσαστε άντρας είτε γυναίκα. Αν εσείς σκεπτόσαστε συνέχεια για το σώμα, φυσικά θα σκεπτόσαστε και το αντίθετο φύλο. Ο Χριστός είπε ότι οι σύζυγοι πρέπει να αγαπούν τις γυναίκες τους όπως ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία. Ακόμη και οι σύζυγοι δεν θα έπρεπε να σκέπτονται ο ένας τον άλλο σαν άντρας και γυναίκα. Μπορεί να έχουν ένα καθήκον να κάνουν παιδιά, αλλά αυτό δεν είναι τα πάντα. Το κυριότερο είναι για να έχει κανείς ένα σύντροφο στη ζωή και να έχουν και οι δυο σαν σκοπό να φτάσουν το Θεό.

Λοιπόν πρώτον, οι άντρες δεν πρέπει πάντοτε να σκέπτονται για τις γυναίκες και οι γυναίκες δεν πρέπει να προσκολλούνται στους άντρες. Αν πρέπει να αγαπάτε ο ένας τον άλλο να αγαπάτε για χάρη του Διδασκάλου, ξεχνώντας το φύλο σας. Δεύτερο, αν εσείς έχετε τη συντροφιά κάποιου που είναι πολύ πλούσιος και είσαστε πάντα με αυτή τη συντροφιά, τότε και εσείς θα θέλετε να γίνεται πλούσιος σαν εκείνον. Θα αναπτυχθεί απληστία μέσα σας. Το τρίτο πράγμα είναι ότι ένας άνθρωπος καταλαβαίνουμε τι είναι από τη συντροφιά που έχει. Η συντροφιά που έχουμε πολύ γρήγορα θα αναπτύξει μέσα μας την ποιότητα που έχει, ό,τι είδους συντροφιά κι αν είναι αυτή. Το τέταρτο πράγμα είναι η προσποίηση και το ποζάρισμα και να κάνουμε πράγματα χάρη του ονόματος, της φήμης και του συναγωνισμού. Αυτά είναι τα πράγματα που στέκονται εμπόδια στο δρόμο της αφοσίωσής σας.

Αν σκεπτόσαστε κάποιον άνθρωπο που έχει πιο πολλά χρήματα από σας, θα αναπτυχθεί απληστία μέσα σας. Ένας άνθρωπος που ήδη παίρνει 100 δολάρια θα θέλει να παίρνει 200. Ένας άνθρωπος που παίρνει 200 θα θέλει να παίρνει 1.000. Ένας άνθρωπος που παίρνει 1.000 θα θέλει να παίρνει

παραπάνω. Οι άνθρωποι πάντοτε σκέπτονται τη λαγνεία, τις γυναίκες ή το χρυσό. Αν εσείς ακούτε σιωπηλά, θα δείτε ότι οι περισσότεροι άνθρωποι μιλάνε για γυναίκες και για χρυσό. Αν έχετε ένα καλό σύντροφο τόσο το καλύτερο, αλλιώς παραμείνατε μόνοι με τον εαυτό σας, με το Διδάσκαλο ή με το Θεό που είναι μέσα σας. Αν ζείτε με αυτό τον τρόπο η αφοσίωσή σας ακόμη και αν γίνεται για λίγο χρονικό διάστημα, θα σας αποδώσει περισσότερο, εκατό φορές περισσότερο, παρά όταν ζείτε με τον άλλο τρόπο. Αν ζείτε με τον άλλο τρόπο, θα πάψετε να είσαστε αφοσιωμένοι. Ένα άλλο εμπόδιο είναι, ότι αυτοί που δεν πιστεύουν στο Θεό, φυσικά θα κάνουν να αναπτυχθεί μέσα σας κάποια αμφιβολία. Λοιπόν αποφύγετε όλα αυτά τα πράγματα. Αν έχετε καλή συντροφιά, όπου μπορείτε να αναπτύξετε αγάπη για το Διδάσκαλο ή το Θεό, ωραία και καλά, αλλιώς ζήστε με τον εαυτό σας.

Υπάρχει και ένα άλλο πράγμα που στέκεται εμπόδιο στο δρόμο μας και που επιδρά όλους, είτε είναι αντιπρόσωποι είτε αρχηγοί ομάδας ή οποιοσδήποτε. Αυτό είναι όταν λένε «εγώ είμαι ανώτερος από τον άλλον». Προσποιούνται και ποζάρουν και θέλουν να είναι αυτοί οι διευθυντές, και φυσικά, αυτό προξενεί μίσος και έχει σαν αποτέλεσμα το να μην προοδεύουμε. Αυτή η στάση σιγά-σιγά γίνεται σαν δόγμα και επιβολή. Αλλά το Sant Mat, το μονοπάτι των Διδασκάλων και τα διδάγματα των Διδασκάλων, είναι χρωματισμένα πέρα ως πέρα με ταπεινοφροσύνη, απλότητα και αγάπη.

Λοιπόν χθες σας μίλησα για τα πράγματα, που αν τα ακολουθείτε θα φέρουν περισσότερα αποτελέσματα στην αφοσίωσή σας. Σήμερα σας μίλησα γι' αυτά τα πράγματα, που είναι εμπόδια στο δρόμο της αφοσίωσης. Αυτά τα πράγματα σας τα έχω εξηγήσει και πρέπει να τα ακολουθείτε. Όσο περισσότερο τα ακολουθείτε τόσο θα έχετε περισσότερη πρόοδο. Μερικές φορές προοδεύετε και μετά αισθανόσαστε ότι είσαστε άγονοι. Γιατί; Είναι γιατί κάτι άλλο έχει παρέμβει στο δρόμο. Λοιπόν πρέπει να είσαστε πολύ προσεκτικοί. Να σκεπτόσαστε το Θεό ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο σε όλες σας τις υποθέσεις. Αφήστε τη βελόνα της πυξίδας σας να δείχνει πάντοτε προς βορά, τότε έχετε σωθεί. Να αγαπάτε ο ένας τον

άλλο για χάρη του Διδασκάλου. Αν αγαπάτε χάρη του άλλου ανθρώπου αυτό θα σταθεί εμπόδιο στην αγάπη σας για το Διδάσκαλο. Αν αγαπάτε για το Διδάσκαλο, τότε να τηρείτε τις εντολές Του. Αυτά τα πράγματα σας έχουν εξηγηθεί με μεγάλη λεπτομέρεια, έτσι ώστε να έχετε το πλήρες όφελος από την αφοσίωσή σας. Λίγο διάστημα να ζήσετε με αυτό τον τρόπο θα σας δώσει περισσότερα αποτελέσματα. Αν πότε πότε έρχονται μερικά εμπόδια στο δρόμο, τότε η πρόοδός σας θα σταματήσει. Αυτοί οι πρακτικοί κανόνες έχουν εξηγηθεί σ' αυτούς που θέλουν να προοδεύσουν στο Δρόμο. Οι συνηθισμένες ομιλίες αναφέρουν αυτά τα θέματα γενικά. Αυτές οι πρωινές ομιλίες δίνονται με πολλές λεπτομέρειες και δίνουν πρακτικές νύξεις που θα σας βοηθήσουν στο Δρόμο.

18

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ

Γιατί πρέπει να λατρεύουμε κάποιον; Γιατί πρέπει να προτιμάμε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο; Πρώτα απ' όλα ο Θεός είναι εκδηλωμένος μέσα Του. Αυτός είναι επίσης και μέσα μας, αλλά δεν είναι εκδηλωμένος. Μόνο με μια μικρή σκέψη Του, Αυτός μας δίνει μια ώθηση να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Μας δίνεται κάποιο κεφάλαιο, κάτι για να αρχίσουμε με αυτό, για να ακούμε και να βλέπουμε το Θεό. Γιατί πρέπει να λατρεύουμε και να προσκυνάμε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο; Ο Θεός είναι αγάπη και εμείς επίσης είμαστε προσωποποιημένη αγάπη. Η φύση της αγάπης είναι να είναι πάντοτε προσκολλημένη σε κάτι. Εμείς είμαστε προσκολλημένοι μέσω της αγάπης στο σώμα μας, στα παιδιά μας, στην κοινωνία μας, στη χώρα μας. Η αγάπη μας είναι διηρημένη σε τόσο πολλά μέρη. Ο σκοπός που αγαπάμε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο είναι γιατί η αγάπη μας πρέπει να είναι ενωμένη και συγκεντρωμένη σ’ ένα σημείο. Είναι όπως σε ένα αγωγό του νερού που έχει μερικές τρύπες, το νερό θα βγαίνει από αυτές τις τρύπες σταγόνα σταγόνα. Αν κλείσετε όλες τις τρύπες του αγωγού, αλλά αφήσετε μόνο μια τρύπα ανοιχτή, τότε μέσω αυτής της ανοιχτής τρύπας θα δείτε ότι το νερό θα εξακοντίζεται με δύναμη. Ο σκοπός που αγαπάμε το Θεό-μέσα-τον-άνθρωπο, είναι γιατί ολόκληρη η αγάπη πρέπει να συγκεντρωθεί μόνο σ’ ένα σημείο, εκεί όπου Αυτός είναι εκδηλωμένος. Επειδή ο

Θεός είναι εκδηλωμένος μέσα Του, Αυτός έχει μεγάλη έλξη. Θα ελκύσει την ψυχή σας προς τον εαυτό Του. Θα έχετε δει ότι ένα πουλί κελαηδάει όταν βλέπει λουλούδια που μεγαλώνουν έξω στους κήπους. Το πουλί όμως δεν θα κελαηδήσει στα λουλούδια που είναι καμωμένα από χαρτί και δεν θα το ελκύσουν οι φωτογραφίες από λουλούδια. Η ομορφιά του Θεού που ακτινοβολεί μέσα στο Θεάνθρωπο έλκει τη ψυχή των άλλων. Όσο περισσότερο κατευθύνετε την προσοχή σας προς Αυτόν, αυτή η ακτινοβολία, που είναι μέσα Του, θα σας ελκύσει και θα γίνει τόσο δυνατή, που όλες οι άλλες προσκολλήσεις θα αποκοπούν. Αυτή είναι μια από τις κυριότερες αιτίες, που πρέπει να προσκυνούμε και να λατρεύουμε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο.

Η άλλη αιτία είναι «Όπως σκεπτόσαστε έτσι γινόσαστε». Κάθε μέρα ενσταλάζει τη Ζωή Του μέσα στην ψυχή σας. Παίρνετε με αφθονία αυτή τη Ζωή μέσα σας, που έρχεται από την ίδια τη Ζωή. Αν αγαπάτε κάποιον, ακόμη και αν υπάρχουν εκατοντάδες άλλοι άνθρωποι γύρω σας, η προσοχή σας θα είναι προς Εκείνον. Παρόμοια, η ακτινοβολία από το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο θα σας ελκύσει. Κάθε στιγμή θα Τον προσκυνάτε και θα Τον λατρεύετε. Λοιπόν, «Όπως σκεπτόσαστε έτσι γινόσαστε». Με την πάροδο του χρόνου θα ξεχάσετε αν είσαστε εσείς ή Εκείνος. Όπως είπε ο Απόστολος Παύλος, «Είμαι εγώ, όμως τώρα δεν είμαι εγώ, είναι ο Χριστός που ζει μέσα μου». Ένας τέτοιος μαθητής γίνεται τόσο καλός όσο και ο Διδάσκαλος, και ο Διδάσκαλος είναι τόσο καλός όσο ο Θεός. Λοιπόν είναι γι' αυτό που πρέπει να αγαπάμε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο.

Γιατί πρέπει να τηρούμε τις εντολές Του; Αν σας έλκει κάποιος άνθρωπος εσείς θα τον ακολουθήσετε, οπουδήποτε πάει. Αλλά αν έχετε αγάπη για το Διδάσκαλο, το Θεό ,που είναι μέσα Του που θα πάτε; Θα πάτε εκεί που πάει Αυτός. Αν Αυτός δεν επιστρέφει στον κόσμο, πώς μπορείτε εσείς να επιστρέφετε; Υπάρχουν τόσες πολλές αιτίες και λόγοι που πρέπει να έχουμε αγάπη για το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο.

Σας έδωσα το παράδειγμα του λάτρη ενός Διδασκάλου, που το όνομά του ήταν Bheek. Ο μαθητής συνήθιζε να

επαναλαμβάνει συνέχεια το όνομα του Διδασκάλου του. Ήταν τόσο πολύ συντονισμένος με το Διδάσκαλο. Τότε εκείνη την εποχή βασίλευαν οι βασιλιάδες των Μουσουλμάνων. Οι άνθρωποι τον άκουσαν να επαναλαμβάνει: «Bheek, Bheek» και τον ρώτησαν, «Ποιος είναι ο Θεός σου;» Αυτός απάντησε, «Ο Bheek είναι ο Θεός μου». «Ποιος είναι ο προφήτης σου;» «Ο Διδάσκαλός μου είναι ο μόνος προφήτης». Λοιπόν, σύμφωνα με τα Μωαμεθανικά τελετουργικά και τους τύπους, αποφάσισαν να τον αποκεφαλίσουν και η περίπτωσή του αναφέρθηκε στο βασιλιά για να δοθεί η διαταγή. Ο βασιλιάς είδε τα μάτια του που ήταν μεθυσμένα από το Θεό και είπε, «Αφήστε τον, αφήστε τον». Αλλά οι άνθρωποι είπαν, «Αυτός θα μας ξεφύγει». Ο βασιλιάς είπε, «Όχι, όχι, δεν θα φύγει». Ο βασιλιάς τότε του μίλησε και του είπε, «Κοίταξε, υπάρχει ανομβρία στη χώρα μας, μπορείς να ζητήσεις από το Διδάσκαλό σου τον Bheek να μας στείλει λίγη βροχή, έτσι ώστε να έχουμε αρκετό νερό για τους αγρούς μας;» «Εντάξει θα του το πω», απάντησε. Τέτοια εμπιστοσύνη είχε στο Διδάσκαλό του ο μαθητής του Bheek. Έχουμε εμείς τόση εμπιστοσύνη στο Διδάσκαλό μας; «Εντάξει», του είπε ο βασιλιάς. «Πότε θα επιστρέφεις;» «Τη μεθεπόμενη μέρα, μεθαύριο», απάντησε ο μαθητής του Bheek. Έφυγε και φυσικά άρχισε να βρέχει καταρρακτωδώς. Η χώρα πλημμύρισε από νερό. Την τρίτη μέρα επέστρεψε και ο βασιλιάς τού προσέφερε κάποιο χρηματικό ποσό και χωριά και είπε, «Αυτή είναι η προσφορά μου προς το Διδάσκαλό σου». «Ω, όχι, όχι, αυτά είναι φθαρτά πράγματα και εγώ δεν μπορώ να πάω φθαρτά πράγματα στο Διδάσκαλό μου,» απάντησε ο μαθητής του Bheek.

Ποιό είναι το καλό του να προσκυνούμε και να λατρεύουμε ένα Διδάσκαλο; Εσείς δεν έχετε δει το Θεό και ωσότου να δείτε το Θεό, τότε τι πρέπει να κάνετε; Το καλύτερο φάρμακο είναι, να Τον δείτε εκεί που είναι εκδηλωμένος. Αν δείτε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, βλέπετε το Θεό. Ο Χριστός είπε: «Αυτός που έχει δει εμένα έχει δει τον Πατέρα μου». Λοιπόν η λατρεία του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο είναι λατρεία του Ίδιου του Θεού. Συνεχώς να είσαστε βουτηγμένοι μέσα στη γλυκιά του ενθύμηση, από το κεφάλι μέχρι τα πόδια. Τότε,

με την πάροδο του χρόνου, ξεχνάτε τον εαυτό σας, αν είσαστε εσείς ή Αυτός. Ο Maulana Rumi είπε: «Ο εσωτερικός μου εαυτός ξεχειλίζει τόσο πολύ από το Διδάσκαλό μου, που έχω ξεχάσει ποιος είμαι. Εγώ δεν υπάρχω πια».

Λοιπόν γι' αυτούς τους λόγους, για τόσο πολλούς λόγους, λατρεύουμε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο. Αν Τον προσκυνάτε και Τον λατρεύετε που θα πάτε; Θα πάτε εκεί που θα πάει Αυτός. Και αν κατευθύνετε ολόκληρη την προσοχή σας προς Αυτόν, Αυτός θα σας ελκύσει και θα κόψει όλα σας τα δεσμά. Σεις θα είσαστε ολομόναχος, ακόμη και αν είσαστε μεταξύ χιλιάδων ανθρώπων. Θα είσαστε αφοσιωμένοι στο Διδάσκαλό σας. Εξωτερικά θα φαίνεται ότι είσαστε ένας άνθρωπος, που κινείται πάνω στη γη, αλλά εσείς δεν είσαστε πια ένας άνθρωπος, είσαστε ένας άνθρωπος του Διδασκάλου. Και αν ο Διδάσκαλος είναι ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο και σεις γίνετε ένας άνθρωπος του Διδασκάλου, τότε θα γίνετε ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο. Αυτός είναι ο πιο φυσικός τρόπος. Δεν χρειάζεται καμιά φιλοσοφία. Όπως σκεπτόσαστε έτσι γινόσαστε. Απλώς πρέπει να τηρούμε τις εντολές του Διδασκάλου. Και το αλφαβητάριο αρχίζει από 'κει.

Χθες, σας είπα για τα πράγματα που παρεμβαίνουν στο δρόμο της αφοσίωσης και πως η αφοσίωση σάς δίνει τον πλήρη καρπό. Τώρα σας λέω γιατί πρέπει να λατρεύετε και να προσκυνάτε το Διδάσκαλο. Αυτά τα πράγματα σας τα λέω για να τα καταλάβετε. Κάθε πράγμα έχει το γιατί και το πως. Αλλά να προσέχετε, να μην είσαστε αφοσιωμένοι σ' έναν ψεύτικο διδάσκαλο. Ποιό είναι το κριτήριο ενός αληθινού Διδασκάλου και ενός διδασκάλου που απλώς προσποιείται και ποζάρει; Ένας αληθινός Διδάσκαλος μπορεί να σας δώσει μια ανύψωση. Σας δίνει κάτι για να δείτε μέσα σας, και κάτι για να ακούσετε μέσα σας. Αν το κάνει αυτό για λίγο και αν επίσης σας δώσει κάτι για να αρχίσετε με το Φως και τον Ήχο, εντάξει, αυτά είναι τα κριτήρια. Να μην παρασυρθείτε από την εξωτερική πομπώδη επίδειξη. Δείτε τι μπορεί να σας δώσει. Ο κόσμος είναι πλημμυρισμένος με τους επονομαζόμενους διδασκάλους. Πραγματικός Διδάσκαλος είναι αυτός που μπορεί να σας δώσει κάτι για να αρχίσετε με αυτό,

από την πρώτη μέρα. Μετά μπορείτε να το αναπτύξετε καθημερινά. Αν ένας σπόρος φυτευτεί στη γη και ποτίζεται τακτικά, τότε θα μεγαλώσει. Η αγάπη του Διδασκάλου είναι το νερό. Όσο περισσότερο αγαπάτε, τόσο περισσότερο θα τηρείτε τις εντολές Του και θα έχετε τη συνεχή Του ενθύμηση. Όσο περισσότερο Τον αγαπάτε, τόσο περισσότερο θα έχετε τον παλμό ζωής του Διδασκάλου και θα ξεχειλίζετε από ζωή. Υπάρχουν τόσο πολλά οφέλη. Ο Χριστός είπε, «Εγώ είμαι η άμπελος και σεις είστε οι κλώνοι. Όσο εσείς είστε ριζωμένοι σε μένα θα φέρετε πάρα πολύ καρπό». Τα ίδια διδάγματα δόθηκαν απ' όλους τους διδασκάλους που ήρθαν στο παρελθόν.

Η Θεϊκή συνειδητότητα μπορεί να αναπτυχθεί όταν ερχόσαστε σε επαφή με έναν άνθρωπο που έχει Θεϊκή συνείδηση. Αυτός ο ίδιος είναι Θεϊκή συνειδητότητα. Έχει ανυψωθεί
μέχρι αυτή. Τι συμβαίνει αν υψωθείτε μέσα στο Διδάσκαλο; Επειδή Αυτός έχει συνείδηση του Θεού και σεις θα γίνετε ένας άνθρωπος που θα έχει τη συνείδηση του Θεού. Αυτός είναι ο απλός τρόπος και αν είσαστε τακτικοί στο διαλογισμό σας, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα μπορείτε να κατορθώσετε τα πάντα. Το κρίμα είναι ότι τόσο πολλά πράγματα παρεμβαίνουν στο δρόμο, όπως σας είπα χθες. Πρέπει να είσαστε πολύ προσεκτικοί πάνω σ' αυτά που σας μίλησα. Αν έχετε τη συνεχή ενθύμησή του, θα έχετε περισσότερη αγάπη. Αν σας μαχαιρώσουν π.χ. (Θεός φυλάξει), σεις θα έχετε μετά ένα συνεχή πόνο μέσα στην καρδιά σας. Παρόμοια αν έχετε αγάπη για το Διδάσκαλο ποτέ δεν Τον ξεχνάτε. Μπορεί απλώς να σκεπτόσαστε το Διδάσκαλο και δάκρυα να κυλούν από τα μάτια σας. Είναι γι' αυτό που πρέπει να αγαπάμε το Διδάσκαλο και αυτή η αγάπη θα αρχίσει όταν τηρούμε τις εντολές Του.

19

ΠΩΣ ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΟΥΜΕ ΤΗ BHAKTI Η ΤΗΝ ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΜΑΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ εννέα τρόποι και μέσα για να δυναμώσουμε τη Bhakti ή την αφοσίωσή μας στο Θεό. Πρώτα απ' όλα, η αφοσίωση αναπτύσσεται και δυναμώνει μέσω των ματιών. Έτσι όταν βλέπετε το Θεό μέσα σας, που είναι η αρχή του Φωτός και του Ήχου, ή το Φυσικό Σώμα που ακτινοβολεί αυτό το Φως και τον Ήχο, σεις βλέπετε Εκείνον. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής, μέσω των οποίων παίρνουμε εντυπώσεις απ' έξω. Περίπου το ογδόντα τοις εκατό από όλες τις εντυπώσεις, που έχουμε απέξω, τις δεχόμαστε μέσω των ματιών. Έτσι τα μάτια είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να αναπτύξουμε, για να δυναμώσουμε μέσα μας την αφοσίωση για Εκείνον, τον οποίο αγαπάμε. Όταν κοιτάζετε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, θα λαβαίνετε εντυπώσεις. Αυτές οι εντυπώσεις θα βυθιστούν μέσα στην καρδιά σας και αν κλείσετε τα μάτια σας, θα δείτε το Φως που ακτινοβολεί από Εκείνον. Σεις απλώς πρέπει να Τον κοιτάζετε, εντατικά, συνεχώς, διαπεραστικά, ξεχνώντας όλα τα άλλα, πάρετε εντυπώσεις, κλείστε τα μάτια σας και αφήστε αυτές τις εντυπώσεις να μπούνε βαθιά στην καρδιά σας. Το αποτέλεσμα θα είναι πως με την πάροδο του χρόνου, θα αναπτυχθεί αφοσίωση μέσα σας και θα δυναμώνει μέρα με τη μέρα, τόσο που θα νιώσετε πως Αυτός είναι μέσα μου και εγώ είμαι μέσα Του. Αυτή είναι αληθινή αφοσίωση, αληθινή bhakti και μπορεί να

αναπτυχθεί μέσω των ματιών.

Ο Θεός ακτινοβολεί μέσω των ματιών του Θεανθρώπου. Μέσω των ματιών σας, θα βλέπετε μέσα στα μάτια Του. Αυτός μέσω των ματιών Του ρίχνει σε σας ματιές γεμάτες με την Ανώτερη Θειότητά Του. Σεις θα έπρεπε να λάβετε τις εντυπώσεις, να κλείσετε τα μάτια σας και να απορροφηθείτε μέσα σ' αυτές. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να δυναμώσετε την αφοσίωση μέσα σας.

Από τους εννέα τρόπους, ο ένας είναι να θεωρήσουμε [το Θεό και την ψυχή] σαν το γαμπρό και τη νύφη. Ο Χριστός έχει πει, «Ο Θεός είναι ο Νυμφίος μας, ο αιώνιος Νυμφίος μας. Οι εγκόσμιοι νυμφίοι είναι το πολύ για εκατό χρόνια. Ο Νυμφίος της ψυχής είναι ο ίδιος ο Θεός και όλες οι ψυχές μας είναι οι παρθένες Του. Λοιπόν αν θέλετε Αυτός να «ενσταλαχτεί» μέσα σ' αυτή την ίδια τη ζωή σας, τότε δεχτείτε εντυπώσεις μέσω των ματιών του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο. Αυτός είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για να αναπτύξουμε αγάπη ή αφοσίωση. Ο Ιησούς, η Αγία Αικατερίνη και άλλοι είπαν, «Νυμφεύτηκα με το Χριστό». Η Αγία Αικατερίνη συνήθιζε να φοράει ένα δαχτυλίδι στο δάκτυλό της σαν ένδειξη πως ήταν παντρεμένη με το Θεό. Αυτά τα εξωτερικά παραδείγματα δίνονται απλώς για να δείξουν την αλήθεια. Όταν δυο ενώνονται με αυτό τον τρόπο, ξεχνούν το σώμα τους, ξεχνούν τα πάντα. Αυτοί απλώς απολαμβάνουν με την απορρόφηση της μιας ψυχής μέσα στην άλλη και ξεχνούν τον κόσμο. Παρόμοια, όταν η ψυχή σας δέχεται εντυπώσεις και αυτές ριζώνουν στην καρδιά σας, νιώθετε μέρα με την μέρα, πως Αυτός
είναι μέσα μου και εγώ είμαι μέσα Του. Αυτό θα συμβεί στον κατάλληλο χρόνο, η υπομονή είναι αναγκαία, η επιμονή είναι αναγκαία.

Ο Καμπίρ έχει δώσει ένα παράδειγμα, «Απλώς ετοιμάστε το λίκνο μέσα στα μάτια σας και κοιτάζετέ Τον, απορροφήστε την ακτινοβολία που σας δίνει και κλείστε τα μάτια σας, Θα είσαστε σεις εκεί και Αυτός θα είναι επίσης μέσα σας. Μην κοιτάζετε κανέναν άλλο, και μην Τον αφήσετε να κοιτάζει κανέναν άλλον». Αυτό είναι ένα παράδειγμα. Μ' αυτό τον τρόπο θα ευχαριστήσετε τον Κύριο και ο Κύριος θα ευχαρι-

στηθεί μαζί σας. Όταν λαβαίνετε τις εντυπώσεις Του μέσα σας, φυσικά η καρδιά σας θα ξεχειλίζει από αφοσίωση και αγάπη. Αυτός τι θα σας δώσει; Σεις πάντοτε θα τον σκεπτόσαστε. Όταν συναντάτε άλλους, θα μιλάτε για τον Κύριο ή το Νυμφίο, ακριβώς όπως και στον εξωτερικό κόσμο, αυτές οι νύφες που έχουν μόλις παντρευτεί θα καθίσουν μαζί και θα μιλούν για τους συζύγους τους. Είναι το ίδιο με εκείνους που βρίσκονται στο δρόμο πίσω στο Θεό. Όταν δυο τους συναντηθούν, μιλούν για το Θεό ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο. Αυτή η αφοσίωση ξεχειλίζει ακόμη περισσότερο, γίνεται όλο και πιο δυνατή, τόσο πολύ, που από ακτινοβολία, ξεχειλίζετε από Θεία Αγάπη. Αυτός είναι ένας τρόπος του πως μπορούμε να έχουμε αφοσίωση. Υπάρχουν και άλλοι τρόποι, που μιλήσαμε γι' αυτούς προηγουμένως.

Λοιπόν το σημερινό θέμα είναι, «πως να αποκτήσετε αφοσίωση στον Κύριο». Τον παλιό καιρό, την εποχή των Ρίσι και την εποχή του Soami Shiv Dayal Singh, οι άνθρωποι συνήθιζαν να κοιτάζουν μέσα στα μάτια του Διδασκάλου. Κάθονταν και κοίταζαν μέσα στα μάτια του Διδασκάλου για μερικά λεπτά και δέχονταν τις ματιές Του. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να πάρετε την ακτινοβολία του Διδασκάλου. Όταν πήγαινα στο Διδάσκαλό μου, Αυτός συνήθιζε να λέει, «Εντάξει, κάθισε δίπλα μου και δώσε μια ομιλία». Έτσι μιλούσα σ' Εκείνον και οι άνθρωποι απολάμβαναν. Λοιπόν, εγώ τώρα μόλις εξηγούσα πως τον παλιό καιρό, οι Διδάσκαλοι επέτρεπαν στους μαθητές τους να κάθονται μπροστά τους και να κοιτάζουν μέσα στα μάτια τους. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Είναι ο Θεός μέσα Του που κοιτάζει σε σας. Όταν είσαστε δεκτικοί, λαβαίνετε όλες αυτές τις εντυπώσεις. Αυτή νομίζω είναι η καλύτερη διέξοδος. Μετά έφτασε η εποχή που ένας από τους μαθητές προσπάθησε να αγγίξει τα πόδια του Soami Ji, αλλά δεν του επιτράπηκε να τό κάνει. Ο Soami Ji είπε, «Γιατί το κάνεις αυτό; κοίταξέ με!» Ένας από τους μαθητές που καθόταν εκεί φώναξε, «Ο Διδάσκαλε, γιατί δεν μας επιτρέπεις να το κάνουμε αυτό;»

Λοιπόν αυτός είναι ένας από τους εννέα τρόπους αφοσίωσης ή bhakti, που είναι θα έλεγα, ο πιο αποτελεσματικός.

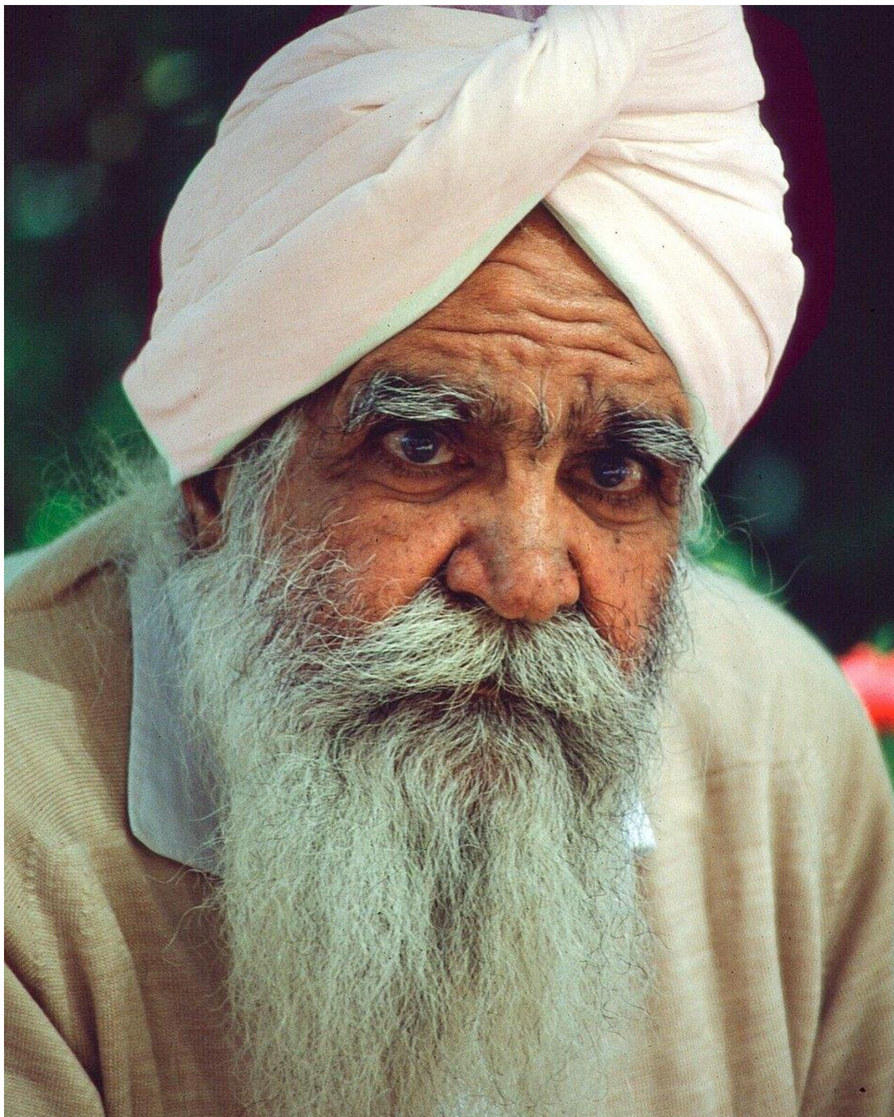
Φυσικά, όταν η αφοσίωση είναι ριζωμένη μέσα στην καρδιά σας, από το ξεχείλισμα της καρδιάς, του μιλάει ο άνθρωπος. Σεις πάντοτε θα ψάλλετε ύμνους προς το Θεό ή το Θεό μέσα στον άνθρωπο. Όταν δυο μαθητές καθίσουν μαζί, πάντοτε θα μιλούν για το Διδάσκαλο. Όταν περισσότεροι από δυο κάθονται μαζί, η αφοσίωση προς το Θεάνθρωπο δυναμώνει. Με παρακολουθείτε τώρα, πως αναπτύσσεται η αφοσίωση; Αυτά, τα πράγματα δεν δίνονται στις κοινές ομιλίες. Αυτές είναι πρακτικές νύξεις, που δίνονται κάθε μέρα το πρωί. Φυσικά, όταν η αφοσίωση είναι ριζωμένη μέσα στην καρδιά σας, θα μιλάτε από το ξεχείλισμα της καρδιάς σας. Όταν δυο μαθητές συναντηθούν θα σκέπτονται Εκείνον, όχι αυτόν που μιλούν. Όπως δυο κοπέλες που μόλις έχουν παντρευτεί μιλούν για τους συζύγους τους, παρόμοια δυο μαθητές που είναι αφοσιωμένοι στο Διδάσκαλο ή στο Θεό, πάντοτε θα μιλούν για το Διδάσκαλο ή το Θεό. Τότε φυσικά, η αγάπη Του θα ακτινοβολείται μεταξύ τους. Όταν μιλάτε για το Νυμφίο σας πόσο πιο κοντά θα νιώθετε ο ένας με τον άλλον μέσα στην καρδιά σας. Όταν αυτοί που είναι στο δρόμο μιλούν για το Θεό, θα νιώθουν περισσότερη αγάπη. Αυτή είναι μια τέτοια σχέση που δεν μπορεί να σπάσει ούτε μετά το θάνατο. Ο Θεός μάς ενώνει με μια σχέση που συνεχίζεται ακόμη και μετά που εγκαταλείπουμε το σώμα. Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να λέει, «Από έναν αριθμό ανθρώπων που διασχίζουν έναν ποταμό, μερικοί θα φτάσουν στην άλλη μεριά πριν από τους άλλους, αλλά όλοι τελικά θα συναντηθούν μαζί». Παρόμοια, αυτοί που είναι μυημένοι στο δρόμο πίσω στο Θεό όλοι επιστρέφουν σ' Εκείνον. Αλλά ποιος θα πάει; Αυτός που θα έχει bhakti (αφοσίωση) μ' αυτό τον τρόπο. Αυτά λέγονται για να μπορέσουμε να κρίνουμε που βρισκόμαστε.

Λοιπόν ο ανώτατος σκοπός στην ανθρώπινη ζωή είναι το να γνωρίσουμε το Θεό. Δεν μπορείτε να γνωρίσετε το Θεό αν δεν γνωρίσετε πρώτα τον εαυτό σας. Πρέπει να αποσυρθείτε από τα πάντα, πρέπει να αποκοπείτε από τον εξωτερικό κόσμο. Αυτός είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος, θα έλεγα. Αυτός είναι ο Άρτος της Ζωής για τον οποίο ο Χριστός είπε, «Εγώ είμαι ο Άρτος της Ζωής. Αυτός ο Άρτος της ζωής

ήρθε από τον Ουρανό. Αυτοί που συμμετέχουν αυτού θα έ-χουν αιώνια ζωή». Αυτός δεν είναι ο εξωτερικός άρτος της ζωής. Παίρνετε αυτόν τον Άρτο της ζωής κοιτάζοντας από τα παράθυρα της ψυχής σας μέσα στα παράθυρα μέσω των οποίων ο Διδάσκαλος ή ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο ακτινοβολεί την Αγάπη Του. Αυτός είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος, που εκφράζεται με λόγια, μέσω του οποίου εσείς πραγματικά παίρνετε τον Άρτο της ζωής. Όταν τον έχετε, φυσικά θα απολαμβάνετε. Αυτοί που είναι στο δρόμο θα μιλούν μόνο για το Διδάσκαλο. Θα ψάλλετε πάντοτε ύμνους γι' Αυτόν, το Θεό-μέσα-Του. Λοιπόν, αυτός είναι ένας τρόπος με τον οποίο αναπτύσσεται, καθώς και δυναμώνει η αφοσίωσή σας. Αλλά ο παράγοντας του χρόνου είναι αναγκαίος, η υπομονή είναι αναγκαία και η επιμονή είναι αναγκαία. Αυτό δεν θα συμβεί σε μια μέρα. Όταν αυτό συμβεί, θα ξεχάσετε ποιος είσαστε. Θα λέτε, «Είναι εγώ, όχι πια εγώ, είναι Αυτός που κατοικεί μέσα στο στήθος μου». Το τελικό κριτήριο είναι, αν θέσετε την ίδια ερώτηση στο Διδάσκαλο και στο μαθητή, που είναι συντονισμένος με το Διδάσκαλο, τα ίδια λόγια θα ειπωθούν από το Διδάσκαλο όπως αυτά που θα ακούσετε από το μαθητή, ακριβώς τα ίδια λόγια. Αν ο Διδάσκαλος μιλά-ει γι' αυτόν το μαθητή, που μπορεί να είναι εκατοντάδες μίλια μακριά, ο μαθητής θα νιώσει την ακτινοβολία που έρχεται από το Διδάσκαλο, οπουδήποτε και αν βρίσκεται. Έμαθα τα πάντα από το Διδάσκαλό μου απλώς κοιτάζοντάς Τον. Σε όλη μου τη ζωή Του έθεσα δυο ή τρεις ερωτήσεις, όχι περισσότερες. Έτσι ο Διδάσκαλος έρχεται μέσα μας, ο Θεός είναι μέσα Του και έρχεται επίσης μέσα σας. Πολύ απλό, δεν χρειάζεται καμιά φιλοσοφία. Σεις μαθαίνετε περισσότερα από ακτινοβολία, χιλιάδες φορές περισσότερα, από ό,τι μπορείτε να έχετε μέσω των ασκήσεών σας. Οι ασκήσεις θα γίνουν καρποφόρες μόνον όταν είσαστε δεκτικοί. Αν καθίσετε για λίγο, αποσυρθείτε και μπείτε μέσα σας, όλες οι ξένες σκέψεις δεν θα παρεμβαίνουν, δεν θα παρενοχλούν.

Αυτός λοιπόν είναι, είναι ο πιο αποτελεσματικός από τους εννέα τρόπους για να αναπτύξουμε bhakti. Οτιδήποτε είναι μέσα σας, γι' αυτό σεις θα μιλάτε. Από το ξεχείλισμα της

καρδιάς του μιλάει ο άνθρωπος. Οποτεδήποτε δυο είναι μαζί στον ίδιο δρόμο, ξεχειλίζουν από αγάπη για το Θεό, όχι από αγάπη ο ένας για τον άλλο. Ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο μας ενώνει με μια τέτοια σχέση που ποτέ δεν σπάει, ακόμα και μετά που εγκαταλείπουμε το σώμα. Είσαστε όλοι στον ίδιο Δρόμο. Πρέπει να κρίνετε πόσο έχετε αναπτυχθεί. Δεν υπάρχει θέμα υψηλής ή χαμηλής καταγωγής, πλούσιου ή φτωχού. Όποιος τα εφαρμόζει αυτά, την έχει.

SANT DARSAHN SINGH JI MAHARAJ

(1921-1989)

20

ΠΩΣ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΜΕ ΑΦΟΣΙΩΣΗ- Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΤΗΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΠΟΥ

Μιλούσα για την αφοσίωση, πως αναπτύσσεται και τι εννοούμε με αυτή τη λέξη. Αυτό είναι θέμα της καρδιάς όχι του κεφαλιού. Η καρδιά πάντοτε παραμένει προσκολλημένη κάπου, μπορείτε να την ονομάσετε καρδιά, νου ή όπως σας αρέσει. Τώρα είμαστε προσκολλημένοι στον κόσμο, στις οικογένειες μας και στα εξωτερικά πράγματα. Αυτή η προσκόλληση έχει αναπτυχθεί με τη συνεχή μας επαφή με αυτά. Όσο περισσότερο ερχόμαστε σε επαφή με τα εξωτερικά πράγματα, τόσο περισσότερο προσκολλούμαστε σ' αυτά. Για παράδειγμα, μια μητέρα φέρνει ένα παιδί στον κόσμο και το μεγαλώνει. Αν το παιδί φύγει έξω για τρεις, τέσσερις ή πέντε ώρες και δεν επιστρέφει, της μητέρας η καρδιά ανησυχεί. Γιατί; Γιατί η καρδιά της είναι προσκολλημένη στο παιδί, επειδή αυτή πάντοτε έρχεται σε επαφή με αυτό. Τώρα οι καρδιές μας είναι προσκολλημένες στα φυσικά σώματα, στις εξωτερικές προσκολλήσεις. Η αφοσίωση είναι θέμα της καρδιάς, όχι του κεφαλιού, πρώτα απ’ όλα. Πρέπει να αναπτύξουμε προσκόλληση προς το Θεό. Τώρα είμαστε προσκολλημένοι στον κόσμο. Όλα τα εξωτερικά πράγματα είναι εφήμερα, ένα πανόραμα που αλλάζει. Η καρδιά που είναι προσκολλημένη σ' αυτό το πανόραμα, πως μπορεί

να μην επηρεαστεί από αυτό. Και αυτή επίσης πάντοτε αλλάζει. Λοιπόν πρώτα πρέπει να αναπτύξουμε προσκόλληση. Πρέπει να αλλάξουμε από τον εξωτερικό κόσμο προς το Θεό μέσα μας. Το αλφαβητάριο αρχίζει με το να ερχόμαστε σε επαφή συνεχώς με αυτόν με τον οποίο θέλουμε να αναπτύξουμε προσκόλληση. Γι' αυτό το σκοπό, αυτό είναι το πρώτο βήμα σε κάθε θρησκεία. Μπορείτε να πάτε στην Εκκλησία και να πείτε μια προσευχή το πρωί, το απόγευμα και τη νύχτα. Οι Σικχ πηγαίνουν στους Ναούς των Σικχ, οι Μωαμεθανοί πηγαίνουν στα Τζαμιά και οι Ινδοί πηγαίνουν στους Ινδικούς Ναούς. Μια φυσική προσκόλληση θα αναπτυχθεί προς αυτή την κατεύθυνση όσο πιο συχνά πηγαίνετε εκεί. Μερικές φορές εγκαταλείπουμε όλους τους εξωτερικούς κανόνες, γι' αυτό έχει συνταχθεί το ημερολόγιο.

Πρέπει να κάνετε τα πάντα για χάρη του Ενός προς τον οποίο είσαστε πλήρως αφοσιωμένοι. Η καρδιά σας είναι προσκολλημένη σ' Αυτόν και για χάρη Του σεις αγαπάτε όλους τους άλλους που είναι προσκολλημένοι σ' Εκείνον, που είναι δημιουργημένοι από Εκείνον, μπορείτε να πείτε. Με αυτό τον τρόπο, δεν δεσμεύεστε. Αν έχετε ένα πάθος που σας κυβερνά για τον Ένα, τότε για Χάρη Του αγαπάτε όλους. Καταλαβαίνετε τώρα, πως αναπτύσσεται η αφοσίωση, πως να την πάρετε από τον ένα και να την προσκολλήσετε στον άλλο; Το πρώτο βήμα είναι το να ερχόσαστε σε συνεχή επαφή με το Θεό, με τον ανθρώπινο πόλο όπου Αυτός είναι εκδηλωμένος. Με αυτό τον τρόπο θα αναπτυχθεί προσκόλληση. Όταν αναπτυχθεί, τότε δεν θα μπορείτε να κάνετε αλλιώς, γιατί η καρδιά σας θα είναι προσκολλημένη. Αν πηγαίνετε προς μια κατεύθυνση και η καρδιά σας είναι προσκολλημένη κάπου αλλού, πάντοτε θα τραβιόσαστε εκεί που είναι η καρδιά σας προσκολλημένη. Λοιπόν αυτή είναι η αρχή της αφοσίωσης ή bhakti.

Τα ημερολόγια δείχνουν πόσο χρόνο αφιερώνετε και σε πόσα μέρη είναι η καρδιά σας προσκολλημένη στα εξωτερικά πράγματα με τη μια μορφή ή την άλλη. Η αφοσίωση απαιτεί αγνότητα καρδιάς. Για να έχουμε αγνότητα της καρδιάς, πρέπει καμιά άλλη σκέψη να μην είναι μέσα την καρδιά μας, παρά

Αυτού τον οποίο εμείς αγαπάμε. Αν δεν υπάρχει καμιά άλλη σκέψη μέσα στην καρδιά μας για κανέναν άλλο και είναι αδειανή απ' όλες τις εξωτερικές προσκολλήσεις, τότε ο Θεός είναι εκεί μέσα. Η αφοσίωση αρχίζει όταν εσείς ξεκολλήσετε την καρδιά σας από τα εξωτερικά πράγματα και την προσκολλήσετε στο Θεό ή στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο. Αυτό αναπτύσσεται με το να ερχόσαστε σε συνεχή επαφή με Εκείνον. Το αλφαβητάριο αρχίζει με το να είσαστε τακτικά αφοσιωμένοι στις πνευματικές σας ασκήσεις.

Γιατί πηγαίνετε στην Εκκλησία ή σε οποιοδήποτε άλλο ιερό τόπο; Απλώς για να σκεφτείτε τον Κύριο για λίγο, έτσι δεν είναι; Αν πάτε σε έναν ιερό τόπο ή σ' ένα ναό και η καρδιά σας είναι προσκολλημένη στα εξωτερικά πράγματα, ποιό είναι το όφελος από αυτό! Υπάρχει μια ιστορία για δυο φίλους, ο ένας ήθελε να παίξει ποδόσφαιρο και ο άλλος ήθελε να πάει την Εκκλησία. Έτσι και οι δυο επέμεναν πεισματικά σ' αυτό που θέλανε. Αυτός ο φίλος που ήθελε να παίξει ποδόσφαιρο πήγε να παίξει ποδόσφαιρο και ο άλλος πήγε στην Εκκλησία να προσευχηθεί. Αλλά ενώ ο ένας έπαιζε ποδόσφαιρο στο γήπεδο και ο άλλος προσευχόταν στην Εκκλησία, τί έκαναν στην πραγματικότητα; Αυτός που έπαιζε ποδόσφαιρο στο γήπεδο σκεπτόταν, «Ο φίλος μου τώρα είναι στην Εκκλησία και πρέπει να λέει προσευχές». Αυτός που ήτανε στην Εκκλησία σκεπτότανε, «ο φίλος μου πρέπει τώρα να απολαμβάνει παίζοντας ποδόσφαιρο».

Λοιπόν κάνετε όλες σας τις εργασίες, τις φυσικές ή του εξωτερικού κόσμου, μόνο χάρη της αγάπης του Θεού. Η καρδιά σας πρέπει να είναι προσκολλημένη σε Έναν. Μερικοί άνθρωποι πάνε σε έναν ιερό τόπο ή να δούνε έναν Άγιο άνθρωπο και είναι προσκολλημένοι κάπου αλλού. Ποιο είναι το όφελος από αυτό; Είναι καλύτερα να είσαστε στο γήπεδο και να σκεφτόσαστε την εκκλησία παρά να είσαστε στην εκκλησία και να σκεφτόσαστε το γήπεδο. Λοιπόν αυτή η προσκόλληση είναι θέμα της καρδιάς και αναπτύσσει αφοσίωση με την πάροδο του χρόνου. Αυτό το πρώτο βήμα είναι αναγκαίο, αλλά εμείς τι κάνουμε γενικά; Αρχίζουμε κάτι και εγκαταλείπουμε τα άλλα πράγματα. Αν εγκαταλείψουμε ένα πράγμα

και δεν βάλουμε όλη μας την προσοχή στο άλλο, τότε φυσικά χάνουμε και τα δυο. Πώς αναπτύσσεται αυτή η αφοσίωση; Αυτό είναι το πρώτο πράγμα. Είναι με το να είμαστε σε επαφή με το αντικείμενο με το οποίο θέλουμε να έχουμε, που έχουμε αποφασίσει να έχουμε, προσκόλληση. Είναι κρίμα που εμείς είμαστε έρμαια. Ακόμη δεν έχουμε αποφασίσει το στόχο μας, τι θέλουμε να κάνουμε. Γι' αυτό πάντοτε τονίζω, «Αποφασίστε τι θέλετε να γίνετε ή τι θέλετε να κάνετε». Μερικές φορές είμαστε αφοσιωμένοι σε ένα πράγμα για δέκα μέρες, ένα μήνα ή δυο μήνες και μετά αλλάζουμε κατεύθυνση προς ένα άλλο πράγμα. Το αποτέλεσμα είναι ότι ο χρόνος μας σπαταλιέται με το να σκάβουμε πηγάδια, μερικά δυο μέτρα, άλλα τρία μέτρα, μερικά πέντε μέτρα βάθος, αλλά ποτέ δεν φτάνουμε μέχρι το νερό. Λοιπόν πρώτα αποφασίστε τι θέλετε να γίνετε, σε ποιον θέλετε να είσαστε αφοσιωμένοι, μοναδικά και ολοκληρωτικά.

Αν έχετε διαβάσει τις γραφές, θα δείτε ότι όλοι οι Διδάσκαλοι λένε όταν έχετε το ανθρώπινο σώμα, το ανώτατο πράγμα είναι να προσκολληθείτε στο Θεό. Οπουδήποτε είσαστε προσκολλημένοι, εκεί εσείς θα πάτε. Έχετε έρθει στον κόσμο ξανά και ξανά. Η αιτία είναι γιατί δεν είσαστε προσκολλημένοι στο Θεό, αλλιώς θα είχατε πάει στο Θεό. Λοιπόν τηρείτε τα ημερολόγιά σας και αποβάλλετε όλες τις άλλες σκέψεις από την καρδιά σας. Τώρα η καρδιά σας είναι διαιρημένη. Δεν θα έπρεπε να έχει καμιά άλλη σκέψη εκτός Αυτού στον οποίο θέλετε να είσαστε αφοσιωμένοι. Σας μιλώ επιστημονικά. Όταν η αφοσίωση έρθει στην καρδιά σας, τότε δεν μπορείτε πια να κάνετε διαφορετικά. Ας υποθέσουμε ότι καθημερινά λέτε προσευχές μια ορισμένη ώρα επί ένα, δυο, τρεις ή τέσσερις μήνες. Μια μέρα μπορεί να συμβεί να μην έχετε χρόνο να αφοσιωθείτε καθόλου και να πείτε προσευχές. Η καρδιά σας θα είναι αναστατωμένη και θα αισθανόσαστε σα να έχετε χάσει κάτι. Έτσι αναπτύσσεται η αφοσίωση.

Τ ο δεύτερο πράγμα είναι το να έχετε τη συντροφιά κάποιου του οποίου η καρδιά είναι αφοσιωμένη στο Θεό. Αν θέλετε να αφοσιώσετε την καρδιά σας στο Θεό πρέπει να έχετε τέτοια συντροφιά που και αυτή να είναι αφοσιωμένη στο Θεό. Αν

Θέλετε να την αφοσιώσετε στον κόσμο, εντάξει. Έχετε απόλυτη ελευθερία γι' αυτό.

Ο τρίτος και ο πιο αποτελεσματικός τρόπος είναι το να έρθετε σε επαφή εκεί όπου αυτή η αφοσίωση είναι εκδηλωμένη, όπου ο Λόγος έχει γίνει σάρκα, εκεί όπου το γράμμα «L» έχει φύγει από τη λέξη WORLD (κόσμος). Αυτό που παραμένει τότε είναι WORD (Λόγος) ή Θεός.

Η ακτινοβολία θα έρθει από Εκείνον απευθείας και αυτήν μπορείτε να την έχετε από χιλιάδες μίλια μακριά. Γι' αυτό πρέπει να αναπτύξετε δεκτικότητα. Μέσω των ραδιοφώνων και της τηλεόρασης ακούτε τη φωνή ή βλέπετε αυτόν που μιλάει από χιλιάδες μίλια μακριά. Ο Θεάνθρωπος είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα και Αυτός είναι παντού. Απλώς πρέπει να στρέψετε την καρδιάς σας και το νου σας προς τη δική Του κατεύθυνση και θα έχετε βοήθεια από Αυτόν. Όμως, το να έρθετε στη φυσική Του παρουσία δεν μπορεί να υποτιμηθεί. Στη συντροφιά Του θα έχετε την ακτινοβολία πρώτο χέρι. Από αλλού πρέπει να κατευθύνετε την προσοχή σας προς Αυτόν. Ενώ όταν είσαστε κοντά Του δεν πρέπει να κάνετε σχεδόν καθόλου προσπάθεια για να κατευθύνετε την προσοχή σας. Βλέπετε με τα δικά σας μάτια. Με παρακολουθείτε, πως αναπτύσσεται η αφοσίωση και πως μπορεί να δυναμώσει; Τώρα κρίνετε που βρισκόσαστε.

Αν οι καρδιές μας είναι αφοσιωμένες σε Έναν και κάνουμε ανιδιοτελή εξυπηρέτηση για χάρη του Ενός στον οποίον είμαστε αφοσιωμένοι, αυτή δεν μας δεσμεύει. Αν δεν είσαστε αφοσιωμένοι, αλλά αντί γι' αυτό είσαστε αφοσιωμένοι μόνο στο όνομα και στη φήμη, για το καλό όνομα που θα έχετε μέσα στον κόσμο, τότε αυτό σας δεσμεύει. Θα πάτε εκεί που είσαστε προσκολλημένοι. ΟΙ Διδάσκαλοι έχουν εξηγήσει αυτά τα πράγματα ο καθένας με το δικό Του τρόπο. Το βασικό πράγμα που θα βρείτε, είναι ότι όλοι οι Διδάσκαλοι μιλούν για τα ίδια πράγματα και σ' αυτά που λένε και μέσα στις γραφές. Βλέπετε τώρα πως αναπτύσσεται η αφοσίωση; Γι' αυτό το σκοπό πρέπει να είσαστε τακτικά αφοσιωμένοι στις ασκήσεις σας και επίσης να τηρείτε το ημερολόγιό σας. Αυτό θα σας κάνει να είσαστε τακτικοί. Εγώ πάντοτε λέω, «Στείλτε τα ημερολόγια

σας ακόμη και λευκά». Πόσον καιρό θα τα στέλνετε αδειανά; Για ένα μήνα, δυο μήνες, τότε θα αρχίσετε να τα γεμίζετε και θα γίνετε τακτικοί. Και τότε θα σας πω, «Σας παρακαλώ αφιερώνετε περισσότερο χρόνο». Εγώ δεν μαλώνω κανένα, ακόμη και αυτούς που δεν κάνουν όπως εγώ λέω. Εγώ απλώς ξανά τους ζητώ να κάνουν αυτά που λέω. Λοιπόν αυτός είναι ο σκοπός των ημερολογίων και πόσο σημαντικό είναι το να τα τηρούμε. Πόσοι είναι αυτοί που πραγματικά τηρούν το ημερολόγιο; Μερικές φορές οι άνθρωποι απλώς φέρνουν τα ημερολόγιά τους σε μένα και βλέπω ότι είναι τελείως καθαρά, αδειανά, αλλά αναφέρεται μόνο μια πολύ μικρή ή καθόλου εμπειρία. Τους λέω, «Αγαπητέ μου φίλε το ημερολόγιό σου είναι εντάξει, αλλά εσύ θα έπρεπε να έ-χεις φτάσει τουλάχιστον στο τρίτο επίπεδο». Μια καρδιά που δεν είναι προσκολλημένη στον κόσμο ποτέ δεν σκέπτεται για εγκόσμια πράγματα. Όποιος δεν έχει καθόλου παραπτώματα κάτω από τις διάφορες επικεφαλίδες και έχει μια αγνή καρδιά, τότε ο Θεός πρέπει να καθίσει μέσα *σ'* αυτή. Αυτός είναι ήδη εκεί, αλλά τότε θα γίνει έκδηλος.

Όπως σας είπα υπήρχαν δυο φίλοι, ο ένας ήθελε να πάει στο γήπεδο να παίξει ποδόσφαιρο και ο άλλος ήθελε να πάει στην Εκκλησία. Ο καθένας πήγε εκεί που ήθελε. Αυτός που πήγε στο γήπεδο και έπαιζε ποδόσφαιρο σκεφτόταν, «Ω, ο φίλος μου κάθεται στην Εκκλησία και προσεύχεται». Αν και το φυσικό του σώμα ήταν στο γήπεδο η καρδιά του ήταν στην Εκκλησία. 0 άλλος φίλος που ήταν στην Εκκλησία σκεπτόταν, «Ο φίλος μου πρέπει τώρα να χαίρεται και να παίζει ποδόσφαιρο». Λοιπόν όταν καθόσαστε μπροστά στο Διδάσκαλο, πρέπει να δείτε που πραγματικά είσαστε προσκολλημένοι. Θα μπορέσετε τότε να έχετε το πλήρες όφελος από τη συντροφιά Του.

Πρώτα απ' όλα το αλφαβητάριο της αφοσίωσης αρχίζει με το να τηρούμε το ημερολόγιο. Αυτό επινοήθηκε έχοντας στο νου ένα πολύ υψηλό σκοπό. Με καταλαβαίνετε τώρα, ποιος είναι ο σκοπός του ημερολογίου; Αυτά τα πράγματα σας τα εξήγησα λεπτομερώς. Αναφέρονται επίσης και μέσα στα βιβλία, αλλά δεν δίνονται λεπτομερώς. Αυτοί λοιπόν που δεν

τηρούν το ημερολόγιό τους πρέπει να το τηρούν. Εγώ πάντοτε ξανά και ξανά επιμένω σ' αυτό το θέμα. Αυτοί που δεν κρατούν ημερολόγιο συνεχώς θα πέφτουν. Με την πάροδο του χρόνου ολόκληρη η καρδιά τους θα προσκολληθεί στον κόσμο. Εξωτερικά μπορεί να φαίνονται πως είναι πολύ αφοσιωμένοι, αλλά στην πραγματικότητα είναι αφοσιωμένοι στον κόσμο. Λοιπόν τώρα καταλαβαίνετε πως αναπτύσσεται η αφοσίωση, τί δίνει, πως δυναμώνει και πως φτάνετε να γίνετε αυτή η ίδια η αφοσίωση. Αυτό είναι εκείνο που χρειάζεται. Κάθε μέρα κάτι σας εξηγείται λεπτομερώς, έτσι ώστε να μπορέσετε να καταλάβετε καλύτερα. Αλλά το να τα καταλάβετε δεν θα σας ωφελήσει σε τίποτα, αν δεν ζήσετε σύμφωνα με αυτά. Όσο περισσότερο ζείτε σύμφωνα με αυτά, τόσο περισσότερο θα αλλάζετε. Οι καρδιές σας θα προσκολληθούνε σε ανώτερα πράγματα σε σύγκριση με τα εγκόσμια πράγματα.

21

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ BHAKTI Η ΑΦΟΣΙΩΣΗΣ

Σας μιλούσα για την αφοσίωση, την πραγματική bhakti. Η πρώτη αρχή, η βασική αρχή και θα έλεγα η μεγαλύτερη απ' όλες, είναι το να γνωρίσουμε ότι ο Θεός είναι παντού. Εμείς ζούμε μέσα σ' Αυτόν και Αυτός είναι μέσα μας. Ζούμε και έχουμε την ύπαρξή μας μέσα σ' Αυτόν, όπως το ψάρι μέσα στον ποταμό. Το ψάρι ζει μέσα στο νερό, ολόκληρη η ζωή του εξαρτάται από το νερό. Αυτό ζει μέσα στο νερό, ζει από το νερό, απ' όπου παίρνει την τροφή του. Όταν ο Θεός θέλησε, «Είμαι Ένας και επιθυμώ να γίνουν πολλοί», ολόκληρο το Σύμπαν ξεπήδησε, ήρθε σε ύπαρξη. Ολόκληρος ο κόσμος είναι μια έκφραση, μια εκδήλωση του Θεού. Πού υπάρχει αυτός ο τόπος όπου Αυτός δεν είναι; Εμείς είμαστε μέσα σ' Αυτόν, Αυτός είναι μέσα μας και είναι η Δύναμη που μας Ελέγχει. Όλα τα εμψυχωμένα σώματα είναι οι σταγόνες από τον Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας. Όταν το γνωρίζουμε αυτό, όλα είναι όμορφα. Ο Θεός είναι όμορφος και κάθε κόσμος που έχει γίνει από Αυτόν, εκδηλωθεί από Αυτόν, είναι επίσης ωραίος. Η ομορφιά έρχεται από την ομορφιά, όχι από την ασχήμια. Οτιδήποτε μας φαίνεται ότι είναι άσχημο μέσα στον κόσμο, είναι το αποτέλεσμα των γυαλιών που φοράμε. Αν το τζάμι από τα γυαλιά είναι μουτζουρωμένο, θα τα βλέπετε όλα μουτζουρωμένα. Αν αυτό είναι κόκκινο, τα πάντα θα φαίνονται κόκκινα. Αν είναι μαύρο, τα πάντα θα φαίνονται μαύρα.

Όμως ο κόσμος δεν είναι μαύρος, κόκκινος ή μουτζουρωμένος, έχετε το υπόψη σας. Λοιπόν πρέπει να αλλάξουμε τη ροπή του νου μας, της καρδιάς μας.

Η πρώτη αρχή που πρέπει να τηρούμε είναι να γνωρίζουμε ότι Αυτός είναι παντού. Είμαστε μέσα Του και Αυτός είναι μέσα μας. Όταν το γνωρίζετε αυτό, θα έχετε σεβασμό για τον καθένα. Όλοι είναι εκδηλώσεις μέσα στο ανθρώπινο σώμα. Όταν γνωρίζουμε ότι Αυτός είναι παντού, και ότι Αυτός γνωρίζει τα πάντα που είναι μέσα στην καρδιά μας, πως μπορούμε να κάνουμε κάτι που να μην είναι καλό ή να διαπράξουμε μια αμαρτία! Ο Διδάσκαλος συνήθιζε να λέει, «Όταν ένα παιδί 5 ετών κάθεται δίπλα σας, ποτέ δεν τολμάτε να κάνετε κάτι που να μην είναι σωστό». Αν πιστεύετε ότι Αυτός είναι μέσα μου, Αυτός είναι έξω μου, εγώ είμαι μέσα Του, πως μπορείτε να διαπράξετε κάτι. Μπορείτε; Αυτή είναι η ουσία, η βασική αρχή. Αν τηρείτε αυτή την αρχή, τα πάντα θα ακολουθήσουν από μόνα τους, ο κόσμος θα είναι όμορφος. Η ομορφιά έρχεται από την ομορφιά. Αν ο κόσμος φαίνεται ότι είναι άσχημος ή ότι δεν είναι ωραίος, αυτό είναι το αποτέλεσμα των γυαλιών που φοράτε.

Αν αποβάλλετε τις κακές σκέψεις για τους άλλους, όλοι θα είναι φιλικά διατεθειμένοι. Αν κάποιος έκανε κάτι κακό εναντίον μας εμείς απλώς αντεκδικούμε, και έχουμε αυτές τις σκέψεις συνέχεια μέσα μας. Οι Άγιοι έρχονται στον κόσμο και οι άνθρωποι τους συμπεριφέρονται με ασέβεια. Μερικές φορές τους βάζουν στο σταυρό, μερικές φορές τους καίνε ζωντανούς. Έχουν βγάλει το δέρμα από το σώμα ενός Αγίου. Οι άνθρωποι φωνάζουν, «Ω Θεέ στείλε μας κάποιον άνθρωπο να μας σώσει». Ο Θεός είπε, «Εντάξει εγώ σας έστειλα πολλούς ανθρώπους να σας σώσουν, αλλά πώς τους συμπεριφερθήκατε; Αυτοί έρχονται για να σας δώσουν μια ορθή κατανόηση όλης της παράστασης δηλαδή ότι όλη η Δημιουργία είναι εκδήλωση του Θεού. Ότι είσαστε όλοι παιδιά μου, σταγόνες από τον Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας. Ότι εγώ είμαι η Δύναμη που σας ελέγχει. Σεις ζείτε μέσα μου και εγώ ζω μέσα σας, αλλά εσείς με έχετε ξεχάσει». Το να ξεχάσει κανείς είναι απατηλότητα ή αυτό που ονομάζεται Maya. Αν πάτε

σε κάποιον του οποίου το μάτι είναι ανοιχτό, ακόμη και αν μιλάτε άσχημα γι' Αυτόν, Αυτός προσπαθεί να σας φέρει έξω από την άβυσσο της άγνοιας. Αν Αυτός σας δώσει κάτι, πρέπει να το αναπτύξετε. Όταν δείτε μέσα σας, ολόκληρη η οπτική σας γωνία θα αλλάξει. Ακόμη και εξωτερικά θα βλέπετε ότι τα πάντα είναι η εκδήλωση του Θεού. Έτσι είναι, και όταν συναντήσουμε ένα Διδάσκαλο αρχίζουμε να βλέπουμε ότι όλα είναι η εκδήλωσή Του.

Λοιπόν η πρώτη αρχή της αφοσίωσης ή της bhakti είναι το να γνωρίσουμε ότι ο Θεός είναι παντού. Ζούμε μέσα σ' Αυτόν και Αυτός είναι μέσα μας. Αν αποκτήσετε αυτή την ορθή κατανόηση, τότε φυσικά θα ακολουθήσουν οι σωστές σκέψεις. Με τις σωστές σκέψεις θα υπάρξει σωστός λόγος και με το σωστό λόγο, θα κάνετε τη σωστή δράση. Λοιπόν πάντοτε να προσεύχεστε στο Θεό, «Ο Θεέ, ας συναντήσουμε κάποιον που να είναι έξω από αυτή την άγνοια και να βλέπει ότι ολόκληρος ο κόσμος είναι η εκδήλωσή Σου». Αλλά πόσοι υπάρχουν που είναι έτσι; Αυτοί είναι πολύ σπάνιοι, πολύ λίγοι. Ο Θεός στέλνει συνέχεια τέτοιους ανθρώπου με ορθή κατανόηση, για να σας δώσουν και σας ορθή κατανόηση, και πώς έχετε συμπεριφερθεί σ' αυτούς; Ο Θεός είπε, «Σας έχω στείλει ανθρώπους που σας έχουν πει ότι είναι ο Θεός, αλλά εσείς δεν τους σεβαστήκατε. Επίσης σας έχω στείλει εκείνους που είπαν ότι, «Εγώ είμαι ένας άνθρωπος σαν και σας, και τα πάντα είναι η Χάρη του Θεού». Τι λέτε τότε εσείς; Λέτε ότι αν Αυτός είναι ένας άνθρωπος σαν και μας, τότε πως μπορεί Αυτός να μας βγάλει έξω;» Έτσι έχουν τα πράγματα, πως ο Θεός μας στέλνει ανθρώπους της ορθής κατανόησης και πως εμείς τους συμπεριφερόμαστε.

Η κυριότερη αρχή είναι να γνωρίσουμε ότι ο Θεός είναι παντού. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να το αναπτύξουμε, να ανοίξουμε αυτό το μάτι που βλέπει ότι έτσι έχουν τα πράγματα. Αυτό το μάτι ανοίγεται μόνο όταν συναντήσετε κάποιον που το ανοίγει για σας. Αυτό ονομάζεται ο τρίτος Οφθαλμός ή ο Μοναδικός Οφθαλμός. Τότε θα αρχίσετε να βλέπετε ότι τα πάντα είναι η εκδήλωση του Θεού. Δεν υπάρχει κανένα κακό μέσα στον κόσμο. Αν φαίνεται ότι υπάρχει κακό, αυτό

οφείλεται στα μουτζουρωμένα ή στα χρωματισμένα γυαλιά που φοράτε στην καρδιά σας ή στο νου σας. Θα δείτε πως αν σκέπτεστε με τον τρόπο που σας είπα μόλις τώρα, τότε φυσικά θα έχετε σεβασμό και αγάπη για όλους, ακόμη και για τους εχθρούς σας. Αυτοί μπορεί να σκέπτονται διαφορετικά για σας, αλλά αν έχετε αποβάλλει κάθε κακή σκέψη από μέσα σας για όλους, θα δείτε από αυτή την οπτική γωνία, που σας δίνουν οι Διδάσκαλοι, πως τα πάντα είναι εκδήλωση του Θεού. Τότε φυσικά, ο καθένας θα είναι ωραίος. Θα βλέπετε αυτή την ομορφιά ακόμη και στους εχθρούς σας. Η διαστρεβλωμένη θέα είναι μόνο λόγω των μουτζουρωμένων γυαλιών.

Οτιδήποτε έρθει στη ζωή μας, μερικές φορές καλό, μερικές φορές όχι της αρεσκείας μας, οφείλεται στην αντίδραση του περασμένου μας κάρμα. Αυτό που έχετε σπείρει πρέπει και να το θερίσετε. Δεν είναι λάθος του Θεού, είναι δικό μας λάθος. Αυτό που έχουμε σπείρει πρέπει να το θερίσουμε. Αν έχετε σπείρει ένα σπόρο από πιπέρι, αυτό θα μεγαλώσει, θα γίνει ένας θάμνος και θα σας δώσει εκατοντάδες πιπέρια. Αν σπείρετε ένα σπόρο από μάνγκο, τότε θα γίνει ένα δέντρο που θα σας δώσει εκατοντάδες από μάνγκο. Λοιπόν αν αποβάλλετε όλο το κακό από το νου σας, έχοντας την ορθή κατανόηση, τότε τα πάντα θα είναι ωραία. Οτιδήποτε άλλο έρθει ή είναι αντίδραση από το παρελθόν ή αυτό έρχεται από πάνω, θα έπρεπε να αντιμετωπίζουμε όλα αυτά που μας έρχονται με ευρύ νου, χαρούμενα. Μερικές φορές συμβαίνει να έρχεται κάτι στο δρόμο μας που νομίζουμε ότι δεν είναι καλό, αλλά αυτό το πράγμα που μας έρχεται είναι φάρμακο για να μας βάλει πάλι στο σωστό δρόμο, έτσι ώστε να μπορέσουμε να έχουμε κάτι ανώτερο. Ο άνθρωπος μαθαίνει να κολυμπάει μέσα στο νερό όχι στη στεριά. Όταν αναπτύξετε αυτή την οπτική γωνία, θα έχετε ανοίξει το μάτι σας για να βλέπετε τα πράγματα με το σωστό φως. Θα δείτε ότι τα πάντα είναι η εκδήλωση του Θεού. Τότε θα δυναμώσετε. Αυτή η αρχή που σας έχω εκθέσει είναι γεγονός, δεν είναι καμωμένη από τον άνθρωπο.

Έδωσα ένα ή δυο παραδείγματα από τη ζωή του Guru.

Nanak. Μια φορά όταν αυτός ζύγιζε σιτάρι ή καλαμπόκι, ήταν τόσο απορροφημένος στο Θεό, που Τον έβλεπε παντού. Λοιπόν όταν σκεπτόσαστε πως, «Εγώ δεν είμαι ο πράττων», γίνεστε ο συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου. Πως μπορείτε να πείτε ότι είσαστε εσείς που κάνετε αυτό ή εκείνο! Θα έπρεπε να λέτε ότι Αυτός είναι που το κάνει, όχι εσείς. Δεν είσαστε παρά μια μαριονέττα στα χέρια Του. Όταν έχετε αυτή την οπτική γωνία, τότε όπως ο Guru Nanak θα πείτε, «Εγώ είμαι δικός Σου - είναι Εσύ όχι εγώ». Θα είσαστε τόσο απασχολημένοι και απορροφημένοι που θα έχετε ξεχάσει τον ίδιο σας τον εαυτό. Λοιπόν ο Guru Nanak ζύγιζε σιτάρι και όταν Αυτός έφτασε στη λέξη Tera (που σημαίνει και δεκατρία και δικός σου) μέθυσε τόσο πολύ που άρχισε να επαναλαμβάνει, «Εγώ είμαι δικός Σου, εγώ είμαι δικός Σου». Ο δέκατος Guru όταν μιλούσε για το Θεό είπε, «Ολόκληρος ο κόσμος είναι δικός Σου, όλοι οι ποταμοί και τα βουνά είναι δικά Σου. Είσαι Εσύ που έχεις εκδηλωθεί μέσα σε όλα αυτά». Αυτός ήταν τόσο πολύ απορροφημένος, που ήταν σε μια κατάσταση μέθης επί ώρες κάθε φορά. Λοιπόν αυτή είναι η βασική αρχή, να γνωρίσουμε ότι ο Θεός είναι παντού. Είμαστε μέσα Του και Αυτός είναι μέσα μας. Είμαστε σταγόνες του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Αυτή είναι η ορθή κατανόηση. Όταν την αποκτήσετε, τότε θα έχετε σωστές σκέψεις. Οι σωστές σκέψεις θα σας δώσουν σωστή ομιλία και η σωστή ομιλία θα σας δώσει τη σωστή δράση. Τα πάντα είναι εκδήλωση του Θεού. Αυτός είναι η ίδια η ζωή της ζωής μας. Πάνω σ' αυτή τη βασική αρχή έχει υψωθεί το οικοδόμημα της bhakti ή της αφοσίωσης. Όταν ένα παιδί πέντε ετών κάθεται δίπλα μας, δεν τολμούμε να κάνουμε τίποτα που να μην είναι σωστό. Αν γνωρίζουμε πως ο Θεός παρακολουθεί κάθε μας πράξη, ακόμη και αυτή την ίδια τη ροπή της σκέψης μας, πως μπορούμε να κάνουμε κάτι που να μην είναι σωστό!

Λοιπόν το σημερινό θέμα είναι, «Ποιές είναι οι αρχές της Bhakti ή της Αφοσίωσης». Πρώτο και πρωταρχικό είναι το να γνωρίσουμε ότι ο Θεός είναι παντού, το να γνωρίσουμε ότι τα πάντα είναι η εκδήλωσή Του. Αυτός είναι η Δύναμη που Ελέγχει τα πάντα και εμείς είμαστε μια σταγόνα από τον Ωκεανό

που είναι Αυτός. Ζούμε και έχουμε την ύπαρξή μας μέσα Του. Όλες οι άλλες αρχές θα ακολουθήσουν από μόνες τους. Αν κάτι μας έρθει, που δεν είναι της αρεσκείας μας, αυτό είναι η αντίδραση απ' ό,τι έχουμε κάνει στο παρελθόν. Αυτό οφείλεται στα μουτζουρωμένα ή στα χρωματιστά γυαλιά που φοράμε. Η αλήθεια παραμένει ότι τα πάντα είναι η εκδήλωση του Θεού. Αν μέσω της χάρης κάποιου Διδασκάλου, του Θεού που είναι μέσα Του, έρθει σε σας η ορθή κατανόηση, θα δείτε ότι έτσι έχουν τα πράγματα.

Ολόκληρος ο κόσμος είναι μέσα στην άγνοια της απατηλότητας ή της Maya. Πρέπει να υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, να ανοίξετε τον εσωτερικό σας οφθαλμό και να δείτε σεις οι ίδιοι. Γι' αυτό το σκοπό σας έχει δοθεί ένα κεφάλαιο για να αρχίσετε με αυτό. Αν ζείτε σύμφωνα με αυτές τις αρχές, θα δρέψετε τον πλήρη καρπό της bhakti και θα δείτε ότι ο Θεός είναι μέσα σας. Ποιο είναι το τελικό αποτέλεσμα των στερήσεων και των αγρυπνιών και το να κάνουμε μια σωστή ζωή; Είναι το να γνωρίσουμε το Θεό. Παραμείνατε εκεί που είσαστε. Δεν πρέπει να αλλάξετε τους εξωτερικούς τύπους και τις τελετουργίες ή τα σύμβολα των θρησκειών που ανήκετε, καθόλου. Πρέπει να αγαπάτε το Θεό. Ολόκληρος ο κόσμος είναι μια εκδήλωση αγάπης. Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές από το Θεό. Η ίδια Ελέγχουσα Δύναμη μας κρατάει μέσα στο σώμα. Λοιπόν αυτή είναι η ουσία, η βασική αρχή της αφοσίωσης ή της αγάπης. Ο Bhagat (ο αφοσιωμένος) υψώνεται στον Bhagwant (στο Θεό). Αν έχουμε αγάπη για το Θεό, θα αισθανόμαστε χαρούμενοι όταν εξυπηρετούμε τους άλλους. Με αυτό τον τρόπο, θα μπείτε σε έκσταση, σε μια μακάρια έκσταση. Ακριβώς όπως μια γεμάτη αγάπη μητέρα που πλένει το παιδί της που έχει λερωθεί με βρωμιά και μετά το παίρνει στην αγκαλιά της, έτσι θα έπρεπε να μισούμε την αμαρτία, αλλά να αγαπάμε τον αμαρτωλό. Αυτό είναι φυσικό επακόλουθο.

Λοιπόν η κύρια ή η βασική αρχή της αφοσίωσης είναι το να γνωρίσουμε ότι είμαστε μέσα Του και Αυτός είναι μέσα μας. Δεν υπάρχει τόπος όπου Αυτός δεν είναι. Αυτός είναι εδώ, μέσα μου, έξω, παντού. Μόνο ο εσωτερικός σας οφθαλμός,

ο μοναδικός ή ο τρίτος οφθαλμός, δεν έχει ακόμη ανοίξει. Ένας άνθρωπος του οποίου ο οφθαλμός είναι ανοιχτός θα σας δώσει κάποια έμπρακτη απόδειξη από αυτό. Αν ακολουθείτε τις καθοδηγήσεις Του σωστά, μια μέρα θα το δείτε σεις οι ίδιοι.

22

Οι Δυσκολιες στην Αναπτυξη Αφοσιωσης προς το Διδασκαλο

ΤΟ να τηρούμε τα διδάγματα του Διδασκάλου είναι ακριβώς σα να περπατάμε πάνω στην κόψη του ξυραφιού. Όσο περισσότερο περπατάτε πάνω στην κόψη του ξυραφιού, τόσο περισσότερο αυτό θα κόβει τα πόδια σας. Τι σημαίνει αυτό; Όσο περισσότερο τηρείτε τα διδάγματα του Διδασκάλου, αυτά που λέει ο Διδάσκαλος, τόσο περισσότερο θα πρέπει να ξεσκίσετε το παλιό σας όνομα και φήμη, αυτό που είσαστε, είτε είσαστε υψηλής ή χαμηλής καταγωγής. Πρέπει να ενδιαφερόσαστε μόνο για το Διδάσκαλο. Ό,τι λέει Εκείνος είναι βιβλική αλήθεια. Αυτό είναι εκείνο που είπε ο Θεός μέσω του Κορανίου και αυτό που είπαν όλοι οι Διδάσκαλοι. Λοιπόν πρέπει να τηρούμε αυτά που λέει, είτε οι άνθρωποι μας θαυμάζουν είτε όχι. Πρέπει να είσαστε αληθινοί προς το Θεό μέσα σας και προς το Θεό μέσα Του, χωρίς να σας νοιάζει τι λέει ο κόσμος. Ο Χριστός είπε, «Αν με αγαπάτε τηρείτε τις εντολές μου». Το να τηρούμε τις εντολές του Διδασκάλου είναι δύσκολο. Μερικές φορές για τον ένα ή τον άλλο λόγο δεν τις τηρούμε. Φοβόμαστε τι θα πουν οι άλλοι. Λοιπόν πάντοτε να τηρείτε αυτά που λέει ο Διδάσκαλός σας, ο Θεός μέσα Του, είτε οι άνθρωποι σας θαυμάζουν είτε όχι. Πρέπει να τηρείτε τα διδάγματα, τα λόγια

ή τις διαταγές του Διδασκάλου και να ζείτε σύμφωνα με αυτά, άσχετα με το αν ο κόσμος σας θαυμάζει ή όχι.

Όταν ο άνθρωπος αναπτυχθεί εσωτερικά, φυσικά βλέπει το Θεό μέσα στο Διδάσκαλο. Κάποτε ήταν ένας μαθητής του Nijamuddin Aulia, που ονομαζόταν Khusro και λάτρευε το Διδάσκαλο πάρα πολύ. Οι άνθρωποι άρχισαν τότε να λένε, «Κοίταξε αυτός είναι Μωαμεθανός και λατρεύει έναν άνθρωπο, ένα σώμα. Αυτός δεν είναι Μωαμεθανός». Ο Khusro απάντησε, «Δεν με ενδιαφέρει τι λέει ο κόσμος για μένα, είτε λέει αυτό ή εκείνο το πράγμα, εγώ είμαι αφοσιωμένος του Διδασκάλου μου και τηρώ αυτά που λέει».

Λοιπόν πρέπει να ζούμε σύμφωνα με αυτά που λέει ο Διδάσκαλος. Αν αυτός λέει, «Αλτ» τότε πρέπει να σταματήσουμε.

Αυτός που ζει σύμφωνα με αυτά που λέει ο Διδάσκαλος, που σέβεται τα λόγια, τις διαταγές του Διδασκάλου, είναι ο πρώτος που θα πάρει τη σωτηρία. Γι' αυτούς που απλώς τον υπακούουν φαινομενικά, αλλά δεν ζουν σύμφωνα με αυτά που λέει, υπάρχει ακόμη χρόνος. Ο παράγοντας του χρόνου είναι πολύ αναγκαίος για να μπορέσετε να έχετε τη σωτηρία. Λοιπόν, το πρώτο δύσκολο πράγμα για να έχετε αφοσίωση στο Διδάσκαλο είναι ότι πρέπει να τηρείτε αυτά που λέει, άσχετα με το αν ο κόσμος σας επαινεί ή όχι. Μπορεί αυτά που λέει να μην αρέσουν στη διάνοιά σας, αλλά ποιό είναι το καθήκον σας; Όταν ο αξιωματικός στο πεδίο της μάχης διατάζει «πυρ» τι πρέπει να κάνει ο στρατιώτης; Πρέπει να πυροβολήσει. Ο Διδάσκαλος ποτέ δεν θα πει κάτι που να μη είναι σωστό. Μπορεί να μην καταλαβαίνετε τι λέει, αλλά αυτός έχει κάποιο ευγενικό σκοπό πίσω από αυτό, για την πρόοδό σας. Είναι γι αυτό που είναι πολύ δύσκολο να ακολουθήσουμε τις διαταγές του Διδασκάλου.

Σας είχα δώσει ένα παράδειγμα από τη δίκιά μου ζωή. Μου είχε δώσει διαταγή ο Διδάσκαλός μου να μην πηγαίνω πουθενά εκτός από τον τόπο του Σάτσανγκ. Εγώ πάντοτε ήμουν απασχολημένος στο να πηγαίνω στους αρρώστους, στους φτωχούς, να κάνω το Σάτσανγκ και να βοηθάω τους ανθρώπους που ήταν σε δυσκολία, μερικές φορές μέχρι αργά τη νύχτα. Τότε σταμάτησα τελείως. Μερικοί πήγαν στο Διδάσκαλο

και του είπαν ότι εγώ δεν τους επισκέπτομαι πια. 0 Διδάσκαλος είπε, «Αυτός δεν θα έρχεται». Μια κυρία ήρθε σε μένα εκείνη την εποχή και μου είπε ότι ο σύζυγός της ήταν άρρωστος και πέθαινε, και μου ζήτησε να πάω να τον δω. Της είπα, «Αγαπητή μου κυρία, λυπάμαι, αλλά δεν μπορώ να έρθω. Δεν μπορώ να υπερβώ τις διαταγές που μου έδωσε ο Διδάσκαλός μου» και έτσι αυτή έφυγε. Την επομένη μέρα ήρθε ξανά και είπε, «Ο σύζυγός μου είπε, στο όνομα του Διδασκάλου, σε παρακαλώ έλα». Έχυσα δάκρυα. Της είπα, «Ο Διδάσκαλος θα φροντίσει γι' αυτόν. Λυπάμαι, αλλά δεν μπορώ να υπερβώ τις διαταγές Του». Ο σύζυγός της πέθανε. Δυο ή τρεις μέρες μετά ο Διδάσκαλος ήρθε στη Λαχώρη. Τον συνάντησα και αυτή η κυρία ήρθε επίσης να Τον συναντήσει και παραπονέθηκε στο Διδάσκαλο λέγοντας, «Κοίταξε, Διδάσκαλε, ο σύζυγός μου έκλαιγε και του ζητούσε να έρθει αλλά αυτός δεν ήρθε». Ο Διδάσκαλος με κοίταξε και είπε, «Αν συναντάς τέτοιες περιπτώσεις, θα πρέπει να πηγαίνεις». Τώρα οποτεδήποτε εγώ πρέπει να πάω, οποιονδήποτε πρέπει να δω, αυτός πρέπει να πεθάνει, γιατί εγώ πρέπει να πηγαίνω μόνο όταν ένας άνθρωπος πεθαίνει και όχι πριν. Οι άνθρωποι παραπονέθηκαν στο Διδάσκαλο, «Αυτός δεν έρχεται πια να δει τους αρρώστους. Ακόμα και όταν αυτοί πεθαίνουν αυτός δεν ενδιαφέρεται». Ο Διδάσκαλος τους είπε τότε πολύ απότομα, «Εντάξει, αν κάποιος από τους δικούς του πεθαίνει, να μην πάτε και σεις».

Απλώς δείτε τη δυσκολία, βλέπετε, πόσο είναι δύσκολο το να τηρεί κανείς αυτά που λέει ο Διδάσκαλος. Μια φορά ο μεγάλος μου γιος (αυτός είναι εδώ) αρρώστησε και οι γιατροί είπαν ότι θα πέθαινε μετά δυο ή τρεις μέρες. Την τρίτη μέρα, ήταν σχεδόν στα τελευταία του. Μου είπαν ότι θα έπρεπε να πάω κοντά του, έτσι πήρα άδεια. Ευτυχώς ή δυστυχώς, ήταν μια μέρα που έπρεπε να φύγω, σύμφωνα με τις διαταγές του Διδασκάλου μου, για να πάω να δώσω μια ομιλία σ’ έναν τόπο περίπου 30 μίλια από τη Λαχώρη. Σκέφτηκα, «Οι γιατροί λένε ότι ο γιος μου θα πεθάνει και έχω και τη διαταγή του Διδασκάλου μου. Τι πρέπει να κάνω; Εντάξει, είναι στο Διδάσκαλο το να φροντίσει γι' αυτόν, δεν μπορώ να παρατείνω ή να σταματήσω

τη ζωή του». Έτσι έφυγα για τον τόπο όπου έπρεπε να δώσω την ομιλία, και όταν τελείωσα ήταν περίπου μεσημέρι. Ο τόπος που έδωσα την ομιλία ήταν κοντά στη Beas και σκέφτηκα ότι θα ήθελα να δω το Διδάσκαλο. Ήταν μια πάρα πολύ ζεστή μέρα, όπως θυμάμαι, και έφτασα εκεί περίπου στις 2 μ.μ. Όταν έφτασα ο Διδάσκαλος έστειλε κάποιον να με φωνάξει και πήγα να Τον δω. Ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι και όταν έφτασα σηκώθηκε και κάθισε. Το πρώτο πράγμα που μου είπε ήταν, «Τι γίνεται με το γιο σου, πώς πάει;» Είπα στο Διδάσκαλο ότι ήταν πάρα πολύ άρρωστος και οι γιατροί είπαν ότι θα πεθάνει μέσα σε τρεις μέρες, αλλά οι διαταγές του Διδασκάλου μου ήταν να πάω να δώσω μια ομιλία. Ο Διδάσκαλος λυπήθηκε πάρα πολύ και του είπα, «Οποιοσδήποτε Σε σκέπτεται όλη Του η στεναχώρια και η θλίψη φεύγουν. Γιατί εσύ είσαι τόσο θλιμμένος;» Ο Διδάσκαλος είπε, «Κοίταξε, εσύ έχεις πετάξει το φορτίο σου σε μένα και εγώ πρέπει να το φροντίσω». Έτσι ο γιος μου ποτέ δεν πέθανε και είναι ακόμη ζωντανός. Παρακολουθείτε πόσο δύσκολο είναι το να δρα κανείς σύμφωνα με τα λόγια του Διδασκάλου; Κάποια άλλη φορά, η κόρη μου που ήταν μωρό πέθανε το απόγευμα και εγώ έπρεπε να πάω να δώσω Σάτσανγκ σ' ένα μακρινό τόπο. Αυτά είναι πολύ συνηθισμένα πράγματα, αλλά πρέπει να υπακούμε στις διαταγές του Διδασκάλου. Νωρίς το πρωί έστειλα και φώναξα τον Dalip Singh και του έδωσα οδηγίες να φροντίσει για την καύση του σώματος, κατά την απουσία μου. Ο κόσμος είπε για μένα, «Τι κάνει αυτός;» αλλά εγώ πήγα στη δουλειά μου. Με παρακολουθείτε; Το να τηρεί κανείς τις εντολές του Διδασκάλου είναι πάρα πολύ δύσκολο. Εμείς απλώς κάνουμε μια εξωτερική επίδειξη ότι υπακούμε στις διαταγές του Διδασκάλου, αλλά δεν ζούμε σύμφωνα με αυτές. Ακόμη και στην απουσία Του, οι διαταγές είναι διαταγές. Η ίδια η διαταγή είναι ο Διδάσκαλος. Αυτοί που υπακούουν στα λόγια του Διδασκάλου είναι σίγουρο ότι θα έχουν τη σωτηρία. Αυτός είναι ο ένας λόγος γιατί η αφοσίωση προς το Διδάσκαλο είναι σα να περπατάμε πάνω στην αιχμηρή κόψη του ξυραφιού.

Δεύτερο, η bhakti ή η αφοσίωση προς το Διδάσκαλο δεν

χρειάζεται κανένα εξωτερικό τύπο ή τελετουργικό, να προσποιούμαστε ή να ποζάρουμε. Μόνο να ζούμε με ένα απλό τρόπο. Ο Διδάσκαλος είναι πάρα πολύ ανθρώπινος, θα έλεγα. Αυτός είναι ένας άνθρωπος σαν και σας και ζει μ' ένα πολύ φυσικό τρόπο, χωρίς προσποίηση ή ποζάρισμα, χωρίς επίδειξη, τίποτε τέτοιο πράγμα. Αυτό είναι φυσικό. Λοιπόν αυτά είναι τα δυο πράγματα που μας εμποδίζουν στο να έχουμε πλήρη αφοσίωση στο Διδάσκαλο. Είναι γι' αυτό που είναι δύσκολο να μιλάμε για την αγάπη του Διδασκάλου. Μπορούμε να δώσουμε χιλιάδες ομιλίες, αλλά πόσο τηρούμε τις εντολές Του; Ένα γραμμάριο πρακτικής είναι καλύτερο από τόνους θεωρίας. Αυτοί που υπακούουν στις εντολές Του θα ξεχάσουν αν αυτοί είναι Σικχ, Μωαμεθανοί, Ινδουιστές ή Χριστιανοί. Αυτοί ποτέ δεν θα σκέπτονται με αυτό τον τρόπο. Απλώς θα θεωρούσαν τον εαυτό τους ότι είναι αφοσιωμένοι του Διδασκάλου.

Μια φορά με κάλεσε ένας πολύ αγαπητός μαθητής του Διδασκάλου σ' έναν τόπο που ήταν μέσα στην ερημιά της ζούγκλας και εγώ υποσχέθηκα να πάω. Υπήρχαν κάτι άλλοι άνθρωποι που ζούσαν εκεί κοντά σ' αυτό τον τόπο που ήταν εναντίον μου και που είπαν πως αν πήγαινα θα με σκότωναν. Αυτοί που ήταν μαζί μου φοβήθηκαν να πάνε. Τους είπα «Σεις ή θα έρθετε μαζί μου ή εγώ θα πάω μόνος μου. Εφόσον έχω υποσχεθεί πρέπει να πάω!» Όταν μπήκα σ' αυτή την ερημιά αυτοί οι άνθρωποι που ήταν εναντίον μου εμφανίσθηκαν μπροστά μου. «Εντάξει, φίλοι μου, ελάτε και δείξτε μου το δρόμο», είπα. Αυτοί έτρεχαν πριν από μένα, στον τόπο όπου έπρεπε να δώσω την ομιλία. Τους είπα, «Κοιτάξτε εγώ δεν είμαι ένας Σικχ ή ένας Μωαμεθανός ή ένας Radhasoami. Δεν είμαι ένας Χριστιανός, αλλά είμαι ένας αφοσιωμένος του Διδασκάλου. Ο «ισμός» μου είναι αυτός του Διδασκάλου μου. Μπορείτε να έρθετε σε μένα ή όχι». Αυτοί όλοι άλλαξαν. Ο αγαπητός μαθητής με περίμενε, ήταν σε αγωνία και έκλαιγε για μένα.

Λοιπόν η bhakti γνωρίζει μόνο την αφοσίωση προς το Διδάσκαλο. Σεις θα κάνετε αυτό που Εκείνος θέλει. Ένας αφοσιωμένος δεν θα περιμένει τις διαταγές του Διδασκάλου, αυτός

θα μαντέψει την πρόθεση που έχει και θα την ακολουθήσει, χωρίς να πρέπει να του την πει. Είναι γι' αυτό που υπάρχουν δυσκολίες στο δρόμο της αφοσίωσης προς το Διδάσκαλο. Είναι τόσο δύσκολο όσο το να περπατά κανείς πάνω στην αιχμηρή κόψη ενός ξυραφιού. Λοιπόν, ποιό είναι το κυριότερο πράγμα; «Αν με αγαπάτε τηρείτε τις εντολές μου». Αυτό είναι εκείνο που είπε ο Χριστός. Αυτοί που τηρούν τις εντολές και ζουν σύμφωνα με αυτές, θα έχουν τη σωτηρία, αυτό είναι σίγουρο και βέβαιο. Το να τηρείτε τις εντολές του Διδασκάλου, είναι το να ζείτε σύμφωνα με αυτές, όχι μόνο να τις έχετε μέσα στο μυαλό σας. Αυτός μπορεί να είναι μπροστά σας ή μπορεί να απουσιάζει. Εσείς πρέπει να τηρείτε τα λόγια Του. Δηλαδή Του Θεού μέσα σας, του Διδασκάλου μέσα σας.

Λοιπόν γι' αυτούς τους δυο λόγους η αφοσίωση προς το Διδάσκαλο ή η Guru bhakti είναι δύσκολη. Αυτός μπορεί να μας δώσει κάτι ή να πάρει κάτι από μας. Όλα είναι δικά Του. Όπως ένας θησαυροφύλακας αυτός μπορεί να σας στείλει μερικές χιλιάδες ρουπίες και να σας ζητήσει να στείλετε 2.000 ρουπίες στον τάδε άνθρωπο. Εσείς είσαστε μόνο ένας φύλακας. Το να είσαστε αληθινός προς το Διδάσκαλο είναι το να είσαστε αληθινός προς τα λόγια Του, σ' αυτά που Εκείνος λέει. Θα έπρεπε να ζούμε σύμφωνα με αυτά, είτε οι άνθρωποι μας θαυμάζουν είτε μιλούν άσχημα για μας. Ο Διδάσκαλος δεν κάνει καμιά επίδειξη, δεν προσποιείται, ούτε ποζάρει. Αυτός ζει πάντοτε μ' ένα φυσικό τρόπο. Το να έχετε τα λόγια Του μέσα στο μυαλό σας δεν είναι αρκετό, πρέπει να ζείτε σύμφωνα με αυτά. Ένα γραμμάριο πρακτικής είναι καλύτερο από τόνους θεωρίας. Η τροφή που έχει χωνευτεί θα σας δώσει δύναμη. Η τροφή που δεν έχει χωνευτεί θα προξενήσει αρρώστια. Αν ο Διδάσκαλος κάθεται σ' έναν τόπο που είναι χιλιάδες μίλια μακριά από σας, τότε πρέπει να αναπτύξετε δεκτικότητα. Από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση ακούτε τη φωνή και βλέπετε αυτόν που μιλάει. Ο Θεάνθρωπος είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα, Αυτός είναι παντού. Εσείς απλώς πρέπει να στρέψετε το νου σας και την καρδιά σας προς τη δική Του κατεύθυνση για να αναπτύξετε δεκτικότητα.

Τότε θα έχετε βοήθεια από Εκείνον. Όμως, το να βρίσκεστε στη φυσική Του παρουσία δεν μπορεί να υποτιμηθεί. Με αυτό τον τρόπο είσαστε απευθείας στη φωτιά. Με τον άλλο τρόπο πρέπει να κατευθύνετε την προσοχή σας. Εδώ πρέπει να κάνετε λίγη ή καθόλου προσπάθεια για να κατευθύνετε την προσοχή σας. Γιατί εσείς Τον βλέπετε με τα δικά σας μάτια. Με παρακολουθείτε τώρα πώς αναπτύσσεται η αφοσίωση, πώς μπορεί να δυναμώσει, πώς μπορεί να αναμορφωθείτε με την αφοσίωση; Λοιπόν τώρα πρέπει να κρίνουμε πού βρισκόμαστε.

Αν η καρδιά μας είναι αφοσιωμένη σε Έναν και για χάρη αυτού του Ενός είμαστε αφοσιωμένοι στην ανιδιοτελή εξυπηρέτηση αυτό δεν θα μας δεσμεύσει, έχετέ το υπόψη σας! Αν όμως είσαστε αφοσιωμένοι μόνο στο εξωτερικό όνομα και φήμη, έτσι ώστε να έχετε ένα καλό όνομα στον κόσμο, τότε εσείς δεσμεύεστε. Θα πάτε εκεί που είσαστε προσκολλημένοι. Οι Διδάσκαλοι έχουν εξηγήσει αυτά τα πράγματα με το δικό τους τρόπο και θα δείτε ότι τα ρητά και τα γραπτά όλων των Διδασκάλων μιλούν για τα ίδια πράγματα. Αλλά αυτός που τα έχει βάλει σε πράξη θα γνωρίζει τι σημαίνει η αληθινή αφοσίωση. Γι' αυτόν το λόγο πρέπει να είσαστε τακτικά αφοσιωμένοι στις πνευματικές σας ασκήσεις. Πρέπει επίσης να κρατάτε το ημερολόγιό σας, καθώς αυτό θα σας κάνει τακτικούς. Εγώ πάντοτε λέω, «Στείλτε τα ημερολόγιά σας κενά». Πόσο διάστημα θα τα στέλνετε με αυτό τον τρόπο; Ένα μήνα, δυο μήνες, μετά θα αισθανθείτε ότι είσαστε υποχρεωμένοι ηθικά να κάνετε κάτι. Και τότε θα πω, «Εντάξει, σας παρακαλώ αφιερώστε περισσότερο χρόνο». Εγώ ποτέ δεν μαλώνω κανένα ακόμη και αυτούς που δεν κάνουν όπως τους λέω. Εγώ απλώς τους ζητάω ξανά να κάνουν όπως λέω. Λοιπόν αυτός είναι ο σκοπός των ημερολογίων και το πόσο σημαντικό είναι το να τα τηρούμε. Πόσοι υπάρχουν που κρατάνε πραγματικά σωστά το ημερολόγιο; Μερικοί άνθρωποι απλώς φέρνουν το ημερολόγιό τους σε μένα και εγώ βλέπω ότι το ημερολόγιο είναι κενό, αλλά δεν έχουν καθόλου ή πολύ μικρή εμπειρία. Τότε τους λέω, «Αγαπητέ μου φίλε, το ημερολόγιό σου είναι πολύ καλό, αλλά θα έπρεπε να έχεις πάει

τουλάχιστον στο τρίτο επίπεδο!» Η καρδιά που δεν είναι προσκολλημένη πουθενά, που ποτέ δεν σκέπτεται για εγκόσμια πράγματα, ούτε δείχνει λάθη κάτω από τις διάφορες επικεφαλίδες του ημερολογίου, θα είναι αγνή και ο Θεός πρέπει να καθίσει σ' αυτή. Αυτός ήδη υπάρχει εκεί, αλλά τότε θα εκδηλωθεί.

23

ΠΩΣ Η ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΣΤΟ ΘΕΟ ΦΕΡΝΕΙ ΚΑΡΠΟ

Πως μπορεί η αφοσίωσή μας στο Θεό ή στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο να φέρει καρπό; Πρώτα απ’ όλα, θα έπρεπε να κερδίζουμε τα χρήματα που έχουμε ανάγκη για να ζήσουμε με τον ιδρώτα του προσώπου μας και με τίμια μέσα. Δεν θα έπρεπε να απομυζούμε το αίμα των άλλων «εν γνώσει ή εν αγνοία μας». Όλες οι πράξεις μας θα έπρεπε να είναι άμεμπτες, κανενός το αίμα να μην πίνουμε. Θα έπρεπε να κερδίζετε με τίμια μέσα τα χρήματα που έχετε ανάγκη για να ζήσετε, να συντηρείτε τον εαυτό σας και την οικογένειά σας και συγχρόνως να μοιραζόσαστε με τους άλλους. Ένα μέρος από τα κέρδη σας πρέπει να το δίνετε για το καλό των άλλων. Η ιστορία δείχνει πως συνηθίζετε από τους παλιούς Χριστιανούς, τους Ινδούς και τους άλλους να δίνουν το ένα δέκατο από το εισόδημά τους. Γιατί; Επειδή κάποιο μέρος από το εισόδημά σας μπορεί να ανήκει στο χρονικό διάστημα που δεν κάνατε τίμια το καθήκον σας, ακόμη και για μισή ώρα ή δέκα λεπτά. Υποθέσετε για παράδειγμα, πως πληρωνόσαστε για έξι ώρες εργασίας και δεν δουλέψατε και τις έξι ώρες, αλλά χασομερήσατε μισή ώρα. Έτσι αυτό που πληρωθήκατε γι' αυτή τη μισή ώρα δεν σας ανήκει. Δεν το έχετε κερδίσει. Αυτό δίδασκαν όλοι οι Διδάσκαλοι.

Ο Διδάσκαλος Νανάκ προσκλήθηκε κάποτε από ένα κυβερνήτη του καιρού του σε μια μεγάλη γιορτή, όπου προσφέρθηκαν

όλων των ειδών τα φαγητά. Αυτός δεν πήγε στην γιορτή αλλά αντί γι' αυτό πήγε σε κάποιο φτωχό άνθρωπο, το Λάλο, που ήταν μαραγκός και δούλευε πολύ σκληρά για να συντηρήσει τον εαυτό του. Ο Διδάσκαλος Νανάκ έμεινε μαζί του και έφαγε από το ψωμί του. Το επόμενο πρωί, ό κυβερνήτης έμαθε πως ο Διδάσκαλος Νανάκ ήρθε, αλλά δεν πήγε στη γιορτή. Έστειλε να Τον φωνάξουν και του είπε, «Καλά Νανάκ, δεν ήρθες στη γιορτή μου. Γιατί;» Ο Διδάσκαλος Νανάκ απάντησε, «Ήρθα βεβαίως, αλλά δεν ήρθα στη γιορτή σου γιατί αυτά που προσφέρθηκαν έγιναν απομυζώντας το αίμα των άλλων. Δεν μπορούσα να πιπιλίζω το αίμα των άλλων και γι' αυτό δεν ήρθα. Ο κυβερνήτης οργίστηκε. Οι Διδάσκαλοι δεν φοβούνται να πούνε την αλήθεια, για να μας δείξουν τι είναι αυτό που κάνουμε. Λοιπόν ο κυβερνήτης ζήτησε από το Διδάσκαλο Νανάκ να τού αποδείξει πως αυτό που του είπε ήταν αλήθεια. «Εντάξει,» είπε ο Διδάσκαλος Νανάκ, «φέρε μου κάποια φαγητά που προσφέρθηκαν στη γιορτή σου». Ο κυβερνήτης διέταξε να τα φέρουν και συγχρόνως, ο Διδάσκαλος Νανάκ έστειλε να φέρουν από το ψωμί που είχε φάει στο σπίτι του Λάλο. Έβαλε το αριστερό Του χέρι μέσα στο φαγητό που προσφέρθηκε στη γιορτή και το δεξί του χέρι στο ψωμί που έφεραν από το σπίτι του Λάλο, και μετά πίεσε μέσα στις γροθιές Του και τα δυο. Το αποτέλεσμα ήταν, πως έπεσαν σταγόνες γάλακτος από το ψωμί που ήταν από το σπίτι του Λάλο, και από τα φαγητά που προσφέρθηκαν στη γιορτή του κυβερνήτη, έπεσαν σταγόνες από αίμα.

Λοιπόν, αν θέλετε να προοδεύσετε στην αφοσίωσή σας προς το Θεό [δηλ. στο διαλογισμό σας], πάντοτε να κερδίζετε τίμια τα χρήματα που έχετε ανάγκη για να ζήσετε. Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να επισκέπτεται κάποιον Baba Kahan στο Peshawar. Εγώ τότε πήγαινα σχολείο και συνήθιζα να πηγαίνω και εγώ επίσης σ' αυτόν. Ο Baba Kahan πήγε μια φορά στο γραφείο του Διδασκάλου μας και του είπε, «Τι κάνεις;» Ο Διδάσκαλος είπε αστειευόμενος, «ε, ετοιμάζω απλά ένα λογαριασμό», «Για πόσα;» «Για 4.000 ρουπίες.» «Δώσε τον σε μένα,» είπε ο Baba Kahan. «Θα σου δώσω δυο χιλιάδες αν θέλεις,» απάντησε ο Διδάσκαλος. Έτυχε τότε να ξεσπάσει

πόλεμος σ' εκείνη την περιοχή και ο Διδάσκαλός μας πήρε προσωρινή απόσπαση Μετά από μερικούς μήνες, κέρδισε περίπου 2.000 ρουπίες. Σκέφτηκε τότε, πως θα έπρεπε να πάει να επισκεφτεί τον Baba Kahan. Προηγουμένως, συνήθιζε να του προσφέρει 10 ρουπίες, αλλά αυτή τη φορά ο Baba Kahan είπε, «ε, κοίτα δω, θέλω 20 ρουπίες αυτή τη φορά.» Ο Διδάσκαλος του είπε, «Τι, έγινες άπληστος;» «Όχι καθόλου,» απάντησε ο Baba Kahan. «Θέλω το επιπλέον έτσι ώστε το δηλητήριο να φύγει από τα κέρδη σου. Πριν κέρδιζες λιγότερο και έπαιρνα 10 ρουπίες που τις έδινα στους φτωχούς. Τώρα θέλω 20 ρουπίες γιατί έχεις περισσότερα χρήματα. Μοιράσου τα με τους άλλους».

Με παρακολουθείτε; λοιπόν, το πρώτο πράγμα που απαιτείται είναι, πως ο τρόπος με τον οποίο κερδίζετε αυτά που έχετε ανάγκη για να ζήσετε πρέπει να είναι τίμιος. Αν τα κερδίζετε πίνοντας το αίμα κάποιου, πως μπορείτε να νομίζετε πως ο νους σας θα είναι αγνός; Πρέπει να ζείτε με αυτά που κερδίζετε τίμια. Το δεύτερο είναι, πως για την αγάπη τίποτα δεν είναι βάρος. Αφοσίωση στο Θεό δεν σημαίνει αναβολή. Ο λάτρης του Θεού εργάζεται πιο σκληρά από τους άλλους ανθρώπους, γιατί για την αγάπη δεν υπάρχει βάρος. Αυτός από αγάπη εξυπηρετεί τον καθένα, δεν κουράζεται. Γενικά, όταν οι άνθρωποι κάθονται για να αφοσιωθούν στο Θεό [δηλ. σε διαλογισμό], κάθονται για επίδειξη και μετά λένε στον εαυτό τους, «Ω, είμαι τόσο κουρασμένος, ας ξαπλώσω». Λοιπόν, ποιό είναι το όφελος; Αυτό είναι επίδειξη, βλέπετε. Αν κάποιος σας δώσει ακόμη και ένα ποτήρι γάλα, σας στέλνει ένα χρεωστικό λογαριασμό και είτε έχετε χρήματα στην τράπεζά σας είτε όχι, θα χρεοκοπήσετε. Λοιπόν προσέχετε, να μην πίνετε το αίμα των άλλων. Αυτά που κερδίζετε για να ζήσετε, πρέπει να είναι με τον ιδρώτα του προσώπου σας. Αυτό είναι το πρώτο πράγμα αν θέλετε να έχετε επιτυχία στην αφοσίωσή σας στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο ή στο Θεό. Επιπλέον, οτιδήποτε σας βοηθά να έχετε τη γλυκιά ενθύμηση του Θεού είναι ένα αληθινό τελετουργικό και πρέπει να το ακολουθείτε. Αν πάτε κάπου που ξεχνάτε το Θεό, αυτό τον τόπο πρέπει να τον αποφεύγετε. Απλώς να έχετε αυτή τη

συντροφιά ή να κάνετε αυτό το τελετουργικό, που σας ωθεί να έχετε την ενθύμηση του Θεού. Η αγάπη δεν κάνει επίδειξη. Η αγάπη δεν νιώθει τίποτα σαν βάρος. Η αγάπη δεν θα ήθελε να πίνει το αίμα κανενός. Αυτό είναι το στάδιο που πρέπει να φτάσετε για να έχετε επιτυχία στην αφοσίωσή σας προς το Θεό. Γενικά, οι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται γι' αυτά τα πράγματα. Λοιπόν πρώτο, πρέπει να είσαστε δραστήριοι. Πρέπει να στεκόσαστε στα πόδια σας. Να κερδίζετε αυτά που χρειαζόσαστε για να ζήσετε με τίμια μέσα, να συντηρείτε τον εαυτό σας και την οικογένειά σας και επίσης να μοιραζόσαστε με τους άλλους, που έχουν ανάγκη, που είναι γυμνοί ή πεινασμένοι. Το έθιμο ήταν γενικά σε όλα τα έθνη να δίνει κανείς το ένα δέκατο από τα κέρδη του. Δεύτερο, αν αγαπάτε το Θεό, πρέπει να αγαπάτε όλους, καθώς ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά. Όλοι είναι παιδιά του Θεού. Αυτά είναι τα δυο πράγματα που απαιτούνται για να έχετε επιτυχία στην αφοσίωσή σας προς το Θεό.

Αν κάποιος άλλος σας φροντίζει και σας εξυπηρετεί, αυτό θα χρεωθεί σε σας. Θα χρεοκοπήσετε. Αν έχετε χρήματα στην τράπεζα, εντάξει, αλλιώς αυτό θα σας χρεωθεί. Λοιπόν, πρώτα απ’ όλα, για να έχετε επιτυχία στη λατρεία σας προς το Θεό πρέπει να κερδίζετε αυτά που χρειαζόσαστε για να ζήσετε με τίμια μέσα και με τον ιδρώτα του προσώπου σας, με αυτά να συντηρείτε τον εαυτό σας και την οικογένειά σας και να μοιραζόσαστε με αυτούς που έχουν ανάγκη, που είναι πεινασμένοι και γυμνοί. Το δεύτερο είναι, πως πρέπει να είσαστε δραστήριοι και να κάνετε οτιδήποτε θα αναζωπυρώσει την αγάπη σας για το Θεό. Όλες οι λειτουργίες, τα τελετουργικά και τα άλλα πράγματα είναι ευλογημένα, αν αυτά αναπτύσσουν ή αναζωπυρώνουν την αγάπη σας για το Θεό. Κάθε δράση ή ασχολία που σας κάνει να ξεχνάτε το Θεό θα πρέπει να αποφεύγεται.

Λοιπόν, αυτό είναι το θέμα για σήμερα. Κάθε μέρα παίρνετε κάτι διαφορετικό. Αυτά είναι βοηθητικοί παράγοντες για να έχετε επιτυχία στην προσπάθειά σας να πλησιάσετε το Θεό. Αν κάποιος ειλικρινής αναζητητής της αλήθειας, που ζούσε με τα κέρδη των άλλων, ερχόταν στο Διδάσκαλό

μας, του έλεγε να κάνει τρεις ώρες διαλογισμό για τον εαυτό του και τρεις ώρες επιπλέον γι' αυτούς που τον εξυπηρετούσαν. Κανένας δεν σας εξυπηρετεί χωρίς να θέλει κάτι σαν αντάλλαγμα. Λοιπόν ο Διδάσκαλός μας ζητούσε απ' αυτούς που εξυπηρετούνταν από άλλους να αφιερώνουν διπλό χρόνο στο διαλογισμό τους, για να έχουν επιτυχία στο δρόμο που οδηγεί στο Θεό.

Σήμερα το πρωί ήρθε εδώ ένας άνθρωπος (έτυχε να είναι ιερέας σε ένα ναό) και με ρώτησε πώς θα έπρεπε να συντηρεί τον εαυτό του. Τον ρώτησα, «Καλά, δεν πληρώνεσαι;» «Ναι», απάντησε ο άνθρωπος, «αλλά όχι πολλά». Του είπα, «Καλά, αν κάνεις κάποια δουλειά για κάποιον, έχεις δικαίωμα να πληρωθείς, αλλά να μη ζεις από προσφορές. Αν κάποιος προσφέρει κάτι στο Θεό ή σε ένα ναό, θέλει κάτι σαν αντάλλαγμα. Αν ζεις απ' αυτές τις προσφορές, αυτές θα χρεωθούν σε σένα».

Λοιπόν, να είσαστε πολύ προσεκτικοί πώς ζείτε. Ακόμη κι αν κανένας άλλος δεν βλέπει τι κάνετε, Εκείνος βλέπει. Πρέπει να δώσετε λογαριασμό για όλες σας τις πράξεις. Αν ακολουθήσετε αυτό που σας εξηγήθηκε σήμερα και αφιερώνετε τακτικά χρόνο στις πνευματικές σας ασκήσεις, θα έχετε επιτυχία.

24

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΕΟ Η ΤΟ ΘΕΟ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

ΜΟΛΙΣ τώρα εξήγησα ποιος είναι σε θέση να υπηρετεί το Θεό ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο. Μόνο αυτός στον οποίο ο Θεός δίνει τη χάρη Του. Κανένας άλλος δεν μπορεί να Τον υπηρετήσει. Ποιό είναι το κριτήριο ενός που υπηρετεί το Θεό ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο; Όποιους θέλει να Τον υπηρετούν τους φέρνει πιο κοντά Του, είτε στην Αποστολή Του είτε το σπίτι Του ή σε άλλες υποθέσεις. Συντονίζεται κανείς με τη Δύναμη του Νάαμ ή Λόγου μόνο όταν ο Θεός το επιθυμεί. Αυτό δίνεται μέσω του ανθρώπινου σώματος μέσα στο οποίο ο Θεός είναι εκδηλωμένος. Ο εκδηλωμένος Θεός μέσα Του δίνει την επαφή με το Λόγο η Νάαμ στους άλλους. Το Νάαμ ή Λόγος είναι η Ελέγχουσα Δύναμη μέσα μας. Μόνο με τη χάρη του Θεού μυείται κανείς. Το ίδιο το γεγονός που ένας άνθρωπος μυείται, σημαίνει πως ο Θεός έστειλε τη χάρη Του και θέλει τα παιδιά Του να πάνε σ' Εκείνον. Γι' αυτό το σκοπό, δίνει μια επαφή μέσω κάποιου ανθρώπινου σώματος μέσα στο οποίο Αυτός είναι εκδηλωμένος. Η μεγαλύτερη εξυπηρέτηση είναι να συντονίσετε τον εαυτό σας με τη Δύναμη του Νάαμ μέσα σας, που είναι η Αρχή του Φωτός και του Ήχου. Αυτός είναι ο δρόμος που οδηγεί πίσω στον Απόλυτο Θεό.

Τώρα γεννιέται η ερώτηση, πώς γίνεται μ' αυτούς που προσλαμβάνονται σε απευθείας εξυπηρέτηση κάτω από

Εκείνον, είτε για να εκτελέσουν την εργασία της Αποστολής Του ή στο σπίτι Του; Είναι ο Θεός μέσα Του που διαλέγει, όχι ο υιός του ανθρώπου. Αυτοί που έχουν διαλεχτεί για να εργαστούν στην Αποστολή Του έχουν διαλεχτεί με τη χάρη Του. Δεν είναι ο καθένας που διαλέγεται να εργαστεί στην Αποστολή Του ή που έρχεται σε πιο κοντινή επαφή μ' Εκείνον. Όταν ο Θεός θέλει κάποιον να έρθει κοντύτερα σ' Εκείνον, τοποθετεί αυτό τον άνθρωπο σε μια θέση όπου να μπορεί να εξυπηρετήσει το Θεό απευθείας, είτε στο σπίτι Του ή στην Αποστολή Του. Είναι η χάρη Του. Λοιπόν, μόνο αυτός που ο Ίδιος ο Θεός επιθυμεί μπορεί να εξυπηρετήσει το Θεό ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο. Το κριτήριο είναι πως πρώτα του δίνεται το Νόαμ ή η Μύηση. Σ' αυτούς που δίνεται η Μύηση τους δίνεται γιατί ο Θεός επιθυμεί να τους φέρει πιο κοντά Του, πρώτα στην ψυχή, μετά εξωτερικά. Γι' αυτό, ο Διδάσκαλος λέει πως πρέπει να αφιερώνουμε χρόνο για διαλογισμό, όσο μπορούμε περισσότερο, έτσι ώστε να μπορέσουμε να ωφεληθούμε από την εσωτερική Φωτεινή Μορφή Του, να μιλήσουμε μαζί του καρδιά με καρδιά και να έχουμε την καθοδήγησή Του απευθείας. Αυτή είναι η μια περίπτωση. Η άλλη περίπτωση είναι, πως σ' αυτούς που διαλέγει Εκείνος δίνει επίσης και εξωτερική υπηρεσία. Τους δίνει να κάνουν κάποια εργασία στην Αποστολή Του. Άλλους τους φέρνει πιο κοντά, να κάνουν κάποια άλλη εργασία κάτω από την άμεση επιτήρησή Του. Είναι η χάρη Του που παροτρύνει κάποιον να πάει πιο κοντά σ' Εκείνον. Αυτοί που έχουν επιλεγεί γι' αυτόν το σκοπό είναι πολύ τυχεροί. Μερικές φορές έχουμε επιλεγεί για ένα ορισμένο σκοπό και νομίζουμε πως είμαστε οι αφέντες της εργασίας που μας έχει δοθεί. Το μικρό εγώ μέσα μας φυσικά αυτοπροβάλλεται. Αυτό δεν είναι εξυπηρέτηση. Η εξυπηρέτηση του Διδασκάλου είναι να γίνει η δουλειά όπως ο Διδάσκαλος επιθυμεί. Μπορεί να ονομαστεί εξυπηρέτηση μόνο αυτή με την οποία ευχαριστιέται ο Διδάσκαλος, οι άλλες δεν είναι. Αυτοί που έρχονται πιο κοντά στο Διδάσκαλο με τον ένα τρόπο ή τον άλλο, αφήνουν το εγώ τους να προβάλλεται. Λένε, «Εγώ κάνω αυτό ή εκείνο το πράγμα». Αυτή η προβολή κάνει αυτό τον άνθρωπο

να έχει έλλειψη γλυκύτητας σε όλη του τη συμπεριφορά. Αυτός θα επιβάλλεται και θα διατάζει. Δεν θεωρεί τον εαυτό του πως είναι μια μαριονέτα στα χέρια του Διδασκάλου. Η εξυπηρέτηση θα έπρεπε πάντα να είναι ανιδιοτελής. Λοιπόν αυτοί που έχουν επιλεγεί για να εξυπηρετήσουν το Διδάσκαλο, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, να κάνουν την εργασία Του εδώ, εκεί ή οπουδήποτε κάτω από την απευθείας επιτήρησή του, είναι πολύ τυχεροί.

Μερικοί άνθρωποι έχουν διαλεχτεί να εργαστούν πολύ κοντά Του. Μόνο αυτοί που Εκείνος επιθυμεί μπορούν να υπηρετήσουν το Θεό ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο. Είναι η χάρη Του, που έρχεται από το Θεό μέσα Του. Αυτοί που έχουν διαλεχτεί έχουν ειδική χάρη από το Θεό. Αλλά εμείς τί κάνουμε; Μερικές φορές το παίρνουμε σαν επιχείρηση. Περιμένουμε ανταμοιβή με τον ένα τρόπο ή τον άλλο. Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να παρομοιάζει εκείνους που έρχονταν από μακριά, για να μείνουν για λίγο, με το μοσχαράκι, που όταν πάει στην αγελάδα, παίρνει μόνο το γάλα της. Ενώ αυτούς που είναι πάντοτε δίπλα στο Διδάσκαλο τους παρομοίαζε με τα τσιμπούρια, που ρουφούν μόνο το αίμα του μαστού, αλλά δεν παίρνουν το γάλα του. Αν θέλουμε να υπηρετήσουμε το Θεό ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσω της χάρης Του και αν Αυτός το επιθυμεί. Κανένας άλλος δεν μπορεί να το κάνει. Αν κάποιος έχει επιλεγεί για να εργαστεί για το Διδάσκαλο, αυτό είναι η χάρη του Θεού. Όταν διαλεχτείτε για ένα σκοπό, τότε εκτελέστε τον με χαρά, ήσυχα, με αγάπη, ανιδιοτελώς. Να ευχαριστείτε το Θεό που έχετε διαλεχτεί γι' αυτή τη δουλειά, που έχετε συμπεριληφθεί σ' αυτούς που βοηθούν στην εκτέλεση του έργου Του. Είναι η χάρη Του.

Θα έπρεπε να είσαστε αληθινοί στο Διδάσκαλο μέσα σας. Όταν δείτε πως Αυτός είναι μέσα σας, θα φοβόσαστε να κάνετε κάτι που δεν είναι σωστό, που είναι ενάντια στην επιθυμία Του, είτε βρισκόσαστε στην παρουσία Του είτε όχι. Αν συνεχίσετε έτσι, πάντοτε θα σκεπτόσαστε το Διδάσκαλο και το αποτέλεσμα θα είναι, «Όπως σκεπτόσαστε, έτσι γινόσαστε». Σιγά σιγά θα δείτε πως, «Εκείνος είναι που εργάζεται

μέσα μου και όχι εγώ». Ο Απόστολος Παύλος είπε, «Είναι εγώ, όχι τώρα εγώ, είναι ο Χριστός που ζει μέσα μου». Αυτός είναι ο τελικός σκοπός. Λοιπόν, αυτοί που έχουν διαλεχτεί να εργαστούν στην εξυπηρέτηση του έργου κάτω από το Διδάσκαλο, έχουν τη χάρη του Θεού επάνω τους. Θα έπρεπε να είναι ευγνώμονες που τους δόθηκε αυτή η εργασία. Θα έπρεπε να εργάζονται ανιδιοτελώς, πάντοτε σκεπτόμενοι πως εξυπηρετούντο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, γιατί είναι Εκείνος που τους διάλεξε γι' αυτόν το σκοπό. Το κριτήριο της εξυπηρέτησης προς το Θεό ή προς το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο είναι ότι σας έχει δοθεί η Μύηση, σας έχει φέρει πιο κοντά και σας έχει δοθεί να κάνετε κάποια εργασία κάτω από το Διδάσκαλο. Αυτή είναι η ειδική χάρη Του και θα πρέπει να αποδειχτούμε αντάξιοι της δουλειάς και να πάρουμε το πλήρες όφελος από αυτή. Μπορούμε να το πάρουμε μόνο αν κάνουμε τη δουλειά μας ανιδιοτελώς, απλώς σα μια μαριονέτα στα χέρια Του. Οποιαδήποτε εξυπηρέτηση έχει γίνει σύμφωνα με το Θέλημα και την Ευχαρίστηση του Διδασκάλου, όπου δεν υπάρχει καθόλου αυτοπροβολή, φέρνει άφθονο καρπό. Αυτοί που έχουν επιλεγεί γι' αυτή την εργασία κάτω από Εκείνον θα έπρεπε να είναι ευγνώμονες γι’ αυτό. Αλλιώς θα είναι δεσμευτική και ακόμη και αν ζείτε κοντά στο Διδάσκαλο, δεν μπορείτε να έχετε τον πλήρη καρπό.

Λοιπόν, το σημερινό θέμα είναι γι' αυτούς που έχουν μυηθεί από το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, μέσω της χάρης Του. Αυτοί θα έπρεπε να αναπτύξουν αυτό που τους έχει δοθεί ακολουθώντας πιστά τις σωστές προφυλάξεις και περιορισμούς, έτσι ώστε να μπορέσουν να αναπτυχθούν εσωτερικά και να συναντήσουν τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου και να μιλήσουν μαζί Του καρδιά με καρδιά. Αυτή είναι η μια άποψη. Η δεύτερη άποψη είναι ότι μερικές φορές έχετε διαλεχτεί για μια εργασία. Ποιά είναι η δουλειά Του; Να φέρει όλα τα παιδιά του Θεού μαζί. Θα έπρεπε να είσαστε ένα παράδειγμα για τους άλλους ανθρώπους. Το παράδειγμα είναι καλύτερο από το κήρυγμα. Αν σας έχει δοθεί μια εργασία στην Αποστολή Του, τότε πρέπει να την κάνετε, είτε εδώ κάτω από την άμεση επίβλεψή Του είτε οπουδήποτε. Αυτοί που

έχουν διαλεχτοί για τον ένα σκοπό ή τον άλλο, είναι πάρα πολύ τυχεροί. Αλλά θα έπρεπε να εκτελούν τα καθήκοντά τους χωρίς καμιά επιβολή ή εγωισμό μέσα τους. Θα έπρεπε να το κάνουν απλώς για να ευχαριστήσουν το Διδάσκαλο, χωρίς να περιμένουν ανταμοιβή η ανταπόδοση. Ο Διδάσκαλος θα δώσει ό,τι Εκείνος επιθυμεί, ό,τι είναι κατάλληλο για τον καθένα, ό,τι Εκείνος νομίζει καλύτερο γι' αυτόν. Όταν εξυπηρετείτε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, φυσικά θα ανταμειφθείτε. Τι ανταμοιβή θα σας δώσει; Θα σας απελευθερώσει πρώτα από τον κόσμο και μετά θα σας ενώσει για πάντα με το Θεό. Αν ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο θέλει το καλό σας, τότε νομίζω πως είναι ο Θεός που επιθυμεί το καλό σας.

Αυτοί που έχουν μυηθεί είναι από ειδική χάρη του Θεού. Ο σκοπός της Μύησης είναι για να πάει η ψυχή μας πίσω στην αγκαλιά του Πατέρα μας, μέσω της Αρχής του Φωτός και του Ήχου, που απορρέει από τον Απόλυτο Θεό. Επιπλέον ειδική χάρη δίνεται όταν ένας μυημένος διαλεχτεί για κάποια εργασία για να βοηθήσει στην εκτέλεση του έργου. Είναι αυτοί που θέλουν να είναι πιο κοντά στο Διδάσκαλο που τους δίνεται να κάνουν κάποια ειδική εργασία, κάποιο καθήκον να εκτελέσουν. Αν ο άνθρωπος στον οποίο έχει δοθεί η εργασία, την κάνει ανιδιοτελώς, χωρίς εγωισμό μέσα του, αυτό θα φέρει καρπό. Όταν δείτε πως τα πάντα γίνονται σύμφωνα με το Θέλημά Του και όπως Ευχαριστεί το Διδάσκαλο, τότε φυσικά, θα είσαστε ένα με Αυτόν. Δεν θα έχετε δίκιά σας θέληση. Το Θέλημά Του είναι και θέλημά σας και το Θέλημά Του είναι το Θέλημα του Θεού. Λοιπόν ο καθένας σας θα έπρεπε να είναι ευγνώμων που έχει μυηθεί. Έχετε μπει στο δρόμο που οδηγεί πίσω στον Απόλυτο Θεό. Όταν σας έχει διαλέξει για κάποιο ειδικό καθήκον, είσαστε ακόμη πιο τυχεροί, αλλά εκτελέστε το με πλήρη πίστη, αφοσίωση και ανιδιοτέλεια. Αν το κάνετε αυτό, τί θα σας δώσει Εκείνος; Θα σας δώσει αυτήν την ίδια Του τη θέση.

Ο Διδάσκαλος Har Gobind, ο έκτος Διδάσκαλος των Σικχ, κάποτε ζήτησε να απαγγείλει κάποιος από το Zap Ji, που είναι ένα μέρος από το Guru Granth Saheb, τη γραφή των Σικχ.

Αυτός είπε, «Όποιος θα το απαγγείλει αυτό με την προσοχή του αποκλειστικά εφ' ενός σημείου μπορεί να μου ζητήσει ό,τι επιθυμεί η καρδιά του. Αλλά θα πρέπει να μην παρέμβει καμιά άλλη σκέψη. Πρέπει να γίνει με την προσοχή αποκλειστικά εφ' ενός σημείου». Έτσι άρχισε κάποιος να απαγγέλει από το Zap Ji. Συνέχισε με την προσοχή του αποκλειστικά εφ' ενός σημείου και όταν έφτανε προς το τέλος της απαγγελίας, σκέφτηκε ένα πολύ ωραίο άλογο που είχαν δώσει στο Διδάσκαλο και που το επιθυμούσε. Όταν τελείωσε η απαγγελία ζήτησε το άλογο. Ο Διδάσκαλος τού έδωσε το άλογο και μετά του είπε, «κοίταξε αν δεν ήθελες εκείνο το άλογο, θα σου έδινα τη θέση μου». Με παρακολουθείτε; Αυτοί που εργάζονται ανιδιοτελώς, με την προσοχή αποκλειστικά εφ* ενός σημείου, θα γίνουν ένα με το Διδάσκαλο. Ο Διδάσκαλος θέλει να σας κάνει να γίνετε ένα μαζί Του. Αυτοί που θέλουν κάτι άλλο, καλά αυτό βεβαίως θα τους δοθεί, αλλά η ανιδιοτελής εξυπηρέτηση για το Διδάσκαλο είναι η ανώτατη καλή τύχη, θα έλεγα. Αλλά ποιος το κάνει; Αυτός στον οποίον ο Θεός στέλνει τη χάρη Του.

Λοιπόν πρώτα απ’ όλα, είσαστε τυχεροί που έχετε μυηθεί. Αυτοί που έχουν διαλεχτεί να εργαστούν στην Αποστολή Του και έχουν απευθείας επαφή μαζί Του είναι ακόμη πιο τυχεροί. Αλλά θα έπρεπε να είναι ανιδιοτελείς, έχετέ το υπόψη σας. Δεν πρέπει να υπάρχει καμιά επιβολή του εαυτού μας. Εξαιτίας του εαυτού ή του εγώ που παρεμβαίνει, αντί να πάρετε πλήρες όφελος, παίρνετε λίγο ή καθόλου. Λοιπόν να είσαστε ευγνώμονες που σας έχει δοθεί η Μύηση. Αυτοί που παίρνουν το πλήρες όφελος, κάνοντας εξυπηρέτηση, μερικές φορές νομίζουν πως είναι πάνω από το Διδάσκαλο. Μπορεί να είσαστε τόσο καλός όσο ο Διδάσκαλος, αυτό είναι άλλο, αλλά δεν μπορείτε να είσαστε πάνω από Αυτόν. Είναι η επιβολή του εαυτού σας που σας κάνει να ξεπερνάτε τη θέση σας. Το αποτέλεσμα είναι πως αυτός που δρα με αυτό τον τρόπο δεν θα πάρει το πλήρες όφελος. Ο υπηρέτης είναι ο υπηρέτης και ο Κύριος είναι ο Κύριος. Αν ο Κύριος δεν δέχεται την υπηρεσία σας, τότε μπορείτε να Τον εξαναγκάσετε; Μερικές φορές δεν παίρνουμε το πλήρες όφελος από αυτό

που δόθηκε την ώρα της Μύησης. Ζώντας κοντά στο Διδάσκαλο, ακόμη και τότε δεν παίρνουμε το πλήρες όφελος. Λοιπόν, για να πάρετε το πλήρες όφελος της Μύησης και οποιοσδήποτε εργασίας, που μπορεί να σας έχει δοθεί, πρέπει να εργάζεστε με ένα ανιδιοτελή τρόπο και με εφ' ενός σημείου αφοσίωση. Κάνοντάς την με αυτό τον τρόπο, θα γίνετε ένα με το Διδάσκαλο.

25

ΕΥΘΥΤΗΤΑ - ΑΠΟΚΟΛΛΗΣΗ - ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ

Ρώτησαν κάποτε το Ζωροάστρη τι χρειάζεται για να γνωρίσει κανείς το Θεό. Αυτός είπε, «Ευθύτητα». Μετά τον ρώτησαν, «Τι είναι ευθύτητα;» Αυτός απάντησε, «Καλές σκέψεις, καλά λόγια και καλές πράξεις». Όλα εξαρτώνται από την προσοχή σας, ή σούρατ όπως ονομάζεται, που είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής σας. Οπουδήποτε είναι απασχολημένη ή προσκολλημένη, αυτές οι σκέψεις θα τριγυρνούν συνέχεια στο νου σας. Πρέπει βεβαίως να κάνουμε την καλύτερη χρήση των πραγμάτων, αλλά δεν πρέπει να προσκολληθούμε σ'αυτά. Μόνο αν μπορέσουμε να προσκολλήσουμε την ψυχή μας σε κάτι ανώτερο μέσα μας, θα είμαστε

εντάξει. Αλλά αν η προσοχή μας είναι στραμμένη μέσω των αισθήσεων προς τον εξωτερικό κόσμο, τόσο πολύ που να ταυτίζεται με τα εξωτερικά πράγματα, ποιό είναι το αποτέλεσμα; Δεν μπορούμε να αποσύρουμε την προσοχή μας από αυτά. Αυτό είναι θέμα της προσοχής ή σούρατ, είτε την κρατάτε απασχολημένη στα εξωτερικά πράγματα ή την εσωστρέφετε και την προσκολλάτε στον Υπερεαυτό σας. Έτσι γι' αυτό, πρέπει να δείτε που παρασυρόσαστε μέσω των αισθήσεων, της όρασης, της ακοής, της όσφρησης, της γεύσης και της αφής. Αυτές είναι οι πέντε αισθήσεις που εργάζονται μέσω των πέντε φυσικών εξόδων [ή αισθητικών οργάνων]. Αν δεν αποσυρθούν από τον εξωτερικό κόσμο, δεν θα μπορέσετε να έχετε κάποια ενημερότητα του εαυτού σας ή να

έρθετε σε επαφή με τον Ανώτερο Εαυτό ή το Θεό μέσα σας, που είναι η Αρχή του Φωτός και του Ήχου.

Λοιπόν τι είναι ευθύτητα; Είναι το να μην προσκολλάτε τον εαυτό σας στον εξωτερικό κόσμο. Δεν πρέπει βεβαίως να εγκαταλείψετε τον κόσμο, αλλά πρέπει να κάνετε την καλύτερη χρήση των εξωτερικών πραγμάτων. Αν πάτε σε ένα κήπο, απολαμβάνετε τα λουλούδια και τα διάφορα φυτά. Μπορείτε να τα απολαμβάνετε ολόκληρη την ημέρα και κανένας δεν θα σας πει τίποτα. Αλλά τη στιγμή που θα κόψετε ένα λουλούδι, ο υπεύθυνος κηπουρός θα σας επιπλήξει και θα σας καταγγείλει στην αστυνομία. Λοιπόν, είμαστε εδώ για να κάνουμε την καλύτερη χρήση όλων των εξωτερικών πραγμάτων, αλλά να μην είμαστε προσκολλημένοι σ' αυτά. Θα έπρεπε να τα μεταχειριστούμε σαν σκαλοπάτι για να φτάσουμε στον Ανώτατο Εαυτό. Αν έχετε οποιοδήποτε εθισμό ή έχετε ταυτιστεί με οποιαδήποτε απόλαυση στον εξωτερικό κόσμο, τόσο που δεν μπορείτε ούτε ακόμη και να αποσυρθείτε από αυτά, τότε πώς μπορείτε να εσωστραφείτε και να έχετε μέσα σας αυτή την επαφή με το Θεό, που δίνεται την ώρα της Μύησης; Οι εξωτερικές αισθήσεις θα έπρεπε να είναι κάτω από έλεγχο. θα έπρεπε να τις χρησιμοποιούμε οποτεδήποτε θέλουμε, αλλά δεν θα έπρεπε να μας τραβάνε έξω. Αν υπακούετε το Διδάσκαλο κατά γράμμα, τότε Αυτός θα σας κάνει κύριο του σπιτιού σας. Οι εξωτερικές αισθήσεις θα έπρεπε να σας εξυπηρετούν σαν υπηρέτες σας, όχι σαν αφέντες σας. Τώρα σας σέρνουν έξω, είτε το επιθυμείτε είτε όχι.

Οτιδήποτε κάνετε, είτε για μια μέρα, δυο μέρες, δέκα μέρες, ένα μήνα ή δυο, φυσικά γίνεται μια συνήθεια. Η συνήθεια δυναμώνει και γίνεται φύση. Αν θέλετε να πάτε σε έναν τόπο και είσαστε προσκολλημένοι κάπου αλλού, ο νους σας θα πάει προς τη μια κατεύθυνση, ενώ τα πόδια σας θα πάνε προς την άλλη. Ξέρετε τώρα τί χρειάζεται; Ο Θεός είναι μέσα σας, αλλά αν δεν αποσυρθείτε απέξω, πως μπορείτε να έρθετε σε επαφή με Εκείνον; Αν είσαστε προσκολλημένοι στα εξωτερικά πράγματα, δεν μπορείτε να αποσυρθείτε από τον εξωτερικό κόσμο. Αν εγκαταλείψετε αυτό το κτίριο, παραμένετε οι ίδιοι. Όταν εγκαταλείψετε αυτό το σώμα,

δεν έχετε αλλάξει. Είσαστε ό,τι είσαστε τώρα. Μετά που εγκαταλείπετε το σώμα δεν μπορείτε να γίνετε ένας μορφωμένος άνθρωπος. Αν είσαστε προσκολλημένοι εδώ, ενώ ζείτε μέσα τον κόσμο, η προσοχή σας θα εξακολουθεί να είναι στον κόσμο ακόμη και μετά που θα εγκαταλείψετε το σώμα. Που θα πάτε; Εκεί όπου είσαστε προσκολλημένοι. Πού πρέπει να προσκολλήσουμε τον εαυτό μας; Η ψυχή είναι μια συνειδητή οντότητα, θα έπρεπε να είναι προσκολλημένη στον Υπερεαυτό, που είναι Πανσυνειδητότητα, ακόμη και κατά τη διάρκεια της ζωής. Τότε ενώ παραμένετε στον κόσμο, δεν θα είσαστε προσκολλημένοι σ' αυτόν. Θα είσαστε μέσα στον κόσμο και όμως έξω από αυτόν. Όταν θα εγκαταλείψετε το σώμα, θα πάτε στα πόδια του Κυρίου.

Λοιπόν, πρέπει να έχουμε έλεγχο πάνω σε όλες μας τις αισθήσεις. Θα έπρεπε να μπορούμε να τις χρησιμοποιήσουμε όταν το θέλουμε, να μη μας τραβάνε στον εξωτερικό κόσμο. Είναι γι' αυτόν το λόγο που έγιναν τα ημερολόγια. Πρέπει να γνωρίζετε που είσαστε προσκολλημένοι. Σας έχει δοθεί κάποια επαφή εσωτερικά με τη χάρη του Θεού. Βλέπετε το Φως του Θεού μέσα σας και ακούτε την Αρχή του Ήχου. Όταν στρέψετε όλη σας την προσοχή στο Ηχητικό Ρεύμα, αυτό, σαν Λυδία λίθος*, θα σας τραβήξει επάνω. Ακόμη και εκείνοι που τους έχει δοθεί μια επαφή με τον Κύριο εσωτερικά θα τη χάσουν αν δεν έχουν εγκράτεια. Μόνο αν έχετε κάποιο έλεγχο πάνω στον εαυτό σας, μπορείτε να κατευθύνετε την προσοχή σας οπουδήποτε σας αρέσει.

Λοιπόν, το πρώτο πράγμα είναι, πως η αλήθεια είναι πάνω απ' όλα, αλλά το να ζει κανείς αληθινά είναι ακόμη πιο πάνω από την αλήθεια. Η ηθική ζωή είναι ένα σκαλοπάτι προς την Πνευματικότητα. Παραμείνετε εκεί όπου είσαστε τώρα. Πρέπει να κρίνετε μόνοι σας που ήσασταν πριν και που είσαστε τώρα. Θα δείτε πως μερικοί μυημένοι που έκαναν πρόοδο, αλλά δεν κρατούν το ημερολόγιό τους της αυτοενδοσκόπησης, εγκαταλείπουν τις ασκήσεις τους και προσκολλούνται

* Σημ. Μετ. Λυδία λίθος = η πέτρα με την οποία οι αλχημιστές μετέτρεπαν τα ευτελή μέταλλα σε χρυσό.

σε εξωτερικά πράγματα. Η πρόοδός τους έχει σταματήσει, αλλά στα μάτια των άλλων είναι πολύ ευσεβείς. Αυτοί δεν είναι ειλικρινείς ούτε προς τον ίδιο τους τον εαυτό, ούτε προς το Θεό μέσα τους. Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Ένας τέτοιος άνθρωπος θα κλαίει μέσα του, αλλά στα μάτια των άλλων, είναι ένας πολύ καλός άνθρωπος. Αλλά ο Θεός μέσα μας βλέπει τι είναι. Η ζωή μας θα έπρεπε να είναι μια ζωή εγκράτειας και καλού χαρακτήρα. Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό και για χάρη της αγάπης του Θεού, να αγαπά με όλους τους άλλους. Αν ξεχνάτε τον Κύριο, τότε είσαστε προσκολλημένοι. Θα πάτε εκεί που είσαστε προσκολλημένοι. Τώρα βλέπετε πόσο σημαντικό είναι το να τηρούμε εγκράτεια. Κάνετε χρήση ενός πράγματος όταν το θέλετε. Τώρα τραβιόσαστε ασυγκράτητα από τα εξωτερικά πράγματα. Πρέπει να ζείτε μέσα στον κόσμο τελείως μη προσκολλημένοι. Όταν θέλετε να χρησιμοποιήσετε μια αίσθηση, χρησιμοποιήστε την. Όταν θέλετε να την εγκαταλείψετε, αφήστε την. Τώρα δεν κάνετε έτσι. ΓΓ αυτό το σκοπό, σας έχει δοθεί μια επαφή με την Αρχή του Φωτός και του Ήχου μέσα σας. Όταν θα έχετε περισσότερη μακαριότητα εκεί, οι εξωτερικές σας προσκολλήσεις θα κοπούν. Φαινομενικά, μπορεί να ζείτε μέσα στον κόσμο, αλλά δεν θα είσαστε προσκολλημένοι σ' αυτόν. Θα κάνετε μόνο την καλύτερη χρήση του, ακριβώς όπως ένας άνθρωπος που πάει σ' ένα κήπο, αυτός απολαμβάνει και επιστρέφει όποτε το θελήσει, οποιαδήποτε ώρα. Παρόμοια, είναι πολύ σημαντικό να έχετε μια καρδιά που να είναι προσκολλημένη στο Θεό, όχι στον κόσμο. Αν παίρνετε δηλητήριο, αυτό θα προκαλέσει διαταραχές μέσα σας. Λοιπόν θα έπρεπε να σταματήσετε πια να τρώτε δηλητήριο, έτσι ώστε το άλλο να μπορέσει να καθαρίσει. Δεν οφείλει το να κλαίμε και να εξακολουθούμε να παίρνουμε ακόμη περισσότερο δηλητήριο. Ποιό είναι το όφελος; Αυτό το δηλητήριο έρχεται μέσω των αισθήσεων. Δεχόμαστε εντυπώσεις από τον εξωτερικό κόσμο μέσω των ματιών, των αυτιών, της γλώσσας, της όσφρησης και της αφής. Λοιπόν, πρέπει να έχουμε εγκράτεια. Μόνο αυτός που κάνει τακτικά διαλογισμό και αυτοενδοσκόπηση, μπορεί να προοδεύει από μέρα σε μέρα. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Αν η ψυχή σας, της οποίας η εξωτερική έκφραση καλείται προσοχή ή σούρατ, είναι απασχολημένη στον έξω κόσμο, σας είναι αδύνατον να κοιτάξετε μέσα σας. Τώρα, δεν μπορώ να δω τι γίνεται πίσω μου. Αν ήμουν προσηλωμένος να κοιτάζω το Διδάσκαλο μπροστά μου, δεν θα τολμούσα ούτε και θα ενδιαφερόμουν να κοιτάξω πίσω μου. Αν δεν στρέψω το πρόσωπό μου από αυτή την πλευρά, για να κοιτάξω προς την άλλη πλευρά, δεν μπορώ να δω τι γίνεται εκεί. Μπορούμε να δούμε μέσα μας μόνο αν στρέψουμε την προσοχή μας εσωτερικά. Αυτός είναι ήδη εκεί και μας περιμένει.

Σ' αυτούς που μυούνται τους δίνεται ένα κεφάλαιο για να αρχίσουν με αυτό. Με την τακτική άσκηση, την αυτοενδοσκόπηση και την εγκράτεια, πρέπει να το αναπτύξουν όλο και περισσότερο μέρα με τη μέρα. Θα έχετε περισσότερη μακαριότητα, ενώ ακόμη παραμένετε μέσα στον κόσμο, αλλά δεν θα είσαστε προσκολλημένοι. Λοιπόν, θα έπρεπε να δούμε που βρισκόμαστε και που βρισκόμασταν προηγουμένως, δυο χρόνια πριν, ένα χρόνο πριν. Γενικά, βλέπουμε πως είμασταν καλύτερα προηγουμένως παρά τώρα. Γιατί; Θα έπρεπε να προοδεύουμε. Λοιπόν, πρέπει κανείς να είναι ειλικρινής προς τον ίδιο του τον εαυτό . Ο Θεός είναι μέσα σας. Ο Διδάσκαλος ή η Διδάσκαλος Δύναμη είναι μέσα σας. Αυτός σας περιμένει, αλλά σεις είσαστε προσκολλημένοι στον εξωτερικό κόσμο. Αυτό δεν σημαίνει πως θα έπρεπε να εγκαταλείψετε τον κόσμο και να πάτε στα Ιμαλάια. Πρέπει να μάθουμε να κολυμπάμε μέσα στο νερό, όχι στη στεριά, και όχι μόνο με διανοητικούς διαπληκτισμούς. Αυτό είναι μια εξάσκηση, στην οποία σας δίνετε κάτι για να αρχίσετε με αυτό, μέσα σας. Είναι σαν τη βελόνα της πυξίδας, που πάντα δείχνει προς Βορά. Αυτό πρέπει να γίνει ενώ κάνετε την εργασία σας μέσα στον κόσμο. Ένας αληθινός Διδάσκαλος δεν σας συμβουλεύει να εγκαταλείψετε τον κόσμο, αλλά να παραμείνετε μέσα σ' αυτόν, όμως, να μην ανήκετε σ' αυτόν. Μια βάρκα παραμένει μέσα στο νερό και σεις μπορεί να κωπηλατείτε μέσα σ’ αυτή, αλλά να προσέχετε να μη μπει το νερό μέσα στη βάρκα, αλλιώς θα πνιγείτε. Αν οι εξωτερικές εντυπώσεις ξεχειλίζουν μέσα σας, θα πνιγείτε μέσα στο νερό του κόσμου

και θα πρέπει να γυρίσετε πίσω ξανά και ξανά.

Λοιπόν, γι' αυτό το λόγο, σ' ένα μυημένο δίνεται κάτι για να αρχίσει με αυτό μέσα του. Αν αφιερώνετε χρόνο τακτικά, θα είσαστε προσκολλημένοι εκεί. Θα είσαστε μέσα στον κόσμο, όμως δεν θα ανήκετε σ' αυτόν. Γι' αυτό, πρέπει να είσαστε ειλικρινής προς τον ίδιο σας τον εαυτό. Αυτό είναι το κυριότερο πράγμα που πρέπει να μάθει κανείς. Αν συνεχίσετε με αυτό τον τρόπο, θα προοδεύετε μέρα με τη μέρα. Αν όχι, ακόμη και αν πήρατε κάτι, θα σας το πάρουν πίσω, θα έλεγα. Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να δίνει ένα παράδειγμα ενός πατέρα που έδωσε στα παιδιά του κάτι για να διασκεδάσουν, για να κάνουν την καλύτερη χρήση αυτού που τους έδωσε. Στο ένα από τα παιδιά έδωσε είκοσι ρουπίες, στο άλλο έδωσε δέκα ρουπίες και στο τρίτο έδωσε πέντε ρουπίες. Το παιδί στο οποίο έδωσε είκοσι ρουπίες τις έκανε σαράντα, το δεύτερο παιδί στο οποίο έδωσε δέκα ρουπίες, τις έκανε είκοσι, ενώ το τρίτο παιδί στο οποίο έδωσε πέντε ρουπίες, απλώς τις κράτησε και δεν τις χρησιμοποίησε. Έτσι σ' αυτόν που κερδίζει είκοσι επιπλέον από αυτό που του δόθηκε, ο Διδάσκαλος δίνει κάτι παραπάνω. Σ' εκείνους που τους δόθηκε κάτι, αλλά αυτοί απλώς το κράτησαν, έμειναν με αυτό που τους δόθηκε από το Διδάσκαλο, δεν το αύξησαν. Λοιπόν γενικά, εμείς τί κάνουμε; Παίρνουμε κάτι για να αρχίσουμε με αυτό και το κατασπαταλάμε, με το να είμαστε προσκολλημένοι στον εξωτερικό κόσμο. Ο πατέρας θα ευχαριστηθεί με το παιδί που έκανε την καλύτερη χρήση αυτού που του δόθηκε. Αν γίνει ένας τίμιος άνθρωπος που να μπορεί κανείς να βασιστεί σ' αυτόν, θα του δοθούν όλο και περισσότερα. Βλέπουμε ανθρώπους που λένε, «Είμασταν πολύ καλύτερα προηγουμένως, αλλά όχι τώρα». Αλλά γιατί όχι τώρα; Κάναμε τους εαυτούς μας ζητιάνους. Λοιπόν πρέπει να προσέχουμε. Η αυτοενδοσκόπηση είναι πάρα πολύ σημαντική. Εκείνοι που δεν την τηρούν, το κεφάλαιό τους θα σπαταληθεί.

26

ΑΛΗΘΙΝΟ ΣΑΤΣΑΝΓΚ

ΜΟΛΙΣ τώρα μιλούσα και έλεγα κάτι για το Σάτσανγκ, ή το να παρευρίσκεται κανείς στην ιερή συνάθροιση ενός Αγίου. Αυτό είναι μια σχολή όπου δεν διδάσκεστε μόνο αλλά σας δίνεται και μια έμπρακτη απόδειξη του Θεού μέσα σας. Αν θέλετε να σπουδάσετε ένα ειδικό θέμα, πρέπει να πάτε σε μια σχολή ή ένα κολλέγιο όπου διδάσκεται αυτό το θέμα. Αν θέλετε να μάθετε για το φυσικό σας σώμα, γιατί επιβραδύνονται οι λειτουργίες του και πώς μπορεί να ανανεωθεί, πρέπει να πάτε σε μια σχολή όπου διδάσκεται το πως θα έχουμε καλή υγεία. Αν θέλετε να μάθετε μηχανική, θα πρέπει να πάτε σε μια σχολή όπου υπάρχει κάποιος μηχανικός για να σας διδάξει. Λοιπόν πραγματικά, αυτή η σχολή που είσαστε τώρα είναι μια σχολή όπου διδάσκεται το «πως θα συναντήσουμε το Θεό». Το Σάτσανγκ είναι μια σχολή όπου υπάρχει κάποιος που γνωρίζει το Θεό, που βλέπει το Θεό και που είναι αρμόδιος να δώσει στους άλλους κάποια έμπρακτη απόδειξη του Θεού μέσα τους, κάποιο κεφάλαιο για να αρχίσουν. Μόνο μια τέτοια σχολή ονομάζεται Σάτσανγκ. Η λέξη «Σάτσανγκ» σημαίνει πραγματικά ένωση της ψυχής με το Θεό που διαπερνά τα πάντα και που παντοτινά υπάρχει. Αυτό είναι δυνατόν μόνο όταν η ψυχή μας έχει ελευθερωθεί από το νου και τις αισθήσεις. Μόνο όταν γνωρίσουμε τον εαυτό μας είμαστε σε θέση να γνωρίσουμε το Θεό που διαπερνά τα πάντα, που ελέγχει τα πάντα, μέσα στον οποίο ζούμε και έχουμε το είναι μας.

Λοιπόν αυτή η σχολή που ακολουθείτε ονομάζεται Σάτσανγκ. Έχουμε πάει σ' αυτή για να έχουμε μια επαφή με το Θεό. Αυτό είναι δυνατόν μόνο αν είναι εκεί κάποιος άνθρωπος που βλέπει το Θεό και είναι ικανός να κάνει και τους άλλους να Τον δουν. Ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο και ο άνθρωπος-μέσα-στο-Θεό βλέπει το Θεό παντού και μέσα στον καθένα. Εκείνοι που γίνονται δεκτικοί προς Αυτόν αρχίζουν να βλέπουν το Θεό μέσα σε όλους. Είναι ο Θεάνθρωπος που μπορεί να σας δώσει μια επαφή, μια έμπρακτη απόδειξη του Θεού μέσα σας και παντού. Η διδαχή σας αρχίζει αληθινά όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Είσαστε τότε στο δρόμο για να γνωρίσετε τον Εαυτό σας και μετά τον Υπερεαυτό, που σας ελέγχει μέσα στο σώμα. Ολόκληρο το Σύμπαν είναι κάτω από τον έλεγχό Του. Λοιπόν, αν θέλετε να γνωρίσετε το Θεό, πρέπει να πάτε σε κάποια σχολή όπου υπάρχει κάποιος που γνωρίζει το Θεό, που βλέπει το Θεό και που είναι αρμόδιος να σας δώσει κάτι για να αρχίσετε με αυτό, κάποια έμπρακτη απόδειξη της Δύναμης του Θεού που είναι ήδη μέσα σας. Αν πάτε σε έναν υφασματοπώλη που πουλάει μόνο μεταξωτά υφάσματα και του ζητήσετε μια σιδηρά ράβδο, θα μπορεί να σας τη δώσει; βεβαίως όχι. Αν πάτε σε μια σχολή που διδάσκει πώς να χρησιμοποιείτε τις μηχανές και τους ζητήσετε να σας διδάξουν πως να γνωρίσετε το Θεό, θα μπορούν να σας δώσουν κάποια έμπρακτη απόδειξη γι' Αυτόν; Όχι καθόλου. Παρόμοια, όταν πάτε σε μια σχολή για να γνωρίσετε το Θεό, είναι αληθινά μια σχολή όπου μπορείτε να Τον γνωρίσετε, μόνον αν είναι κάποιος εκεί που να έχει επαφή με το Θεό και είναι αρμόδιος να σας δώσει κάτι για να αρχίσετε με αυτό. Όταν βρείτε μια τέτοια σχολή, γεννιέται η ερώτηση, πώς μπορείτε να πάρετε το πλήρες όφελος πηγαίνοντας σ' αυτή; Όταν πάτε εκεί θα πρέπει να ξεχάσετε τα πάντα. Αφήστε τα πάντα πίσω σας, το σπίτι και τους συγγενείς σας, το περιβάλλον σας, ακόμη και το σώμα σας. Όταν
δείτε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο να κάθεται εκεί, θα πρέπει να βάλετε όλη σας την προσοχή μέσα στα μάτια Του, όπου λειτουργεί η ψυχή Του Θεού μέσα Του. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Η ψυχή Του είναι μουσκεμένη με την

αγάπη του Θεού και λάμπει με τη δόξα του Θεού. Αν γίνετε δεκτικοί προς Αυτόν, θα μάθετε το Αλφαβητάριο της πνευματικότητας, που δίνεται χωρίς λόγια. Πάντοτε θα σκεπτόσαστε Εκείνον και όπως σκεπτόσαστε, έτσι γινόσαστε. Αυτός που μπορεί να το κάνει αυτό ονομάζεται Gurumukh, και μπορεί να πάρει το πλήρες όφελος από το Σάτσανγκ.

Αυτοί που έρχονται εδώ είναι τυχεροί. Θα έπρεπε να ξεχάσουν το παρελθόν, το εξωτερικό περιβάλλον και να είναι εδώ μόνο με το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, που βλέπουν εμπρός τους. Θα έπρεπε να γίνετε δεκτικοί, ξεχνώντας το σώμα σας και όλα τα εξωτερικά πράγματα. Αν το σώμα σας κάθεται εδώ και ο νους σας τριγυρνά έξω σε διάφορα πράγματα, δεν μπορείτε να πάρετε το πλήρες όφελος από το Σάτσανγκ. Ξανά θα ήθελα να σας τονίσω πως Σάτσανγκ είναι μια σχολή, που μπορεί ορθά να ονομαστεί Σάτσανγκ, αν είναι κάποιος εκεί που έχει δει το Θεό, που γνωρίζει το Θεό και έχει επαφή μαζί Του. Αυτός είναι μεθυσμένος από την αγάπη του Θεού, και η αγάπη ξεχειλίζει από Αυτόν με την ακτινοβολία. Αν θέλετε να πάρετε το πλήρες όφελος που πηγαίνετε σ' αυτή τη σχολή, θα πρέπει να ξεχάσετε το περιβάλλον σας, αυτούς που κάθονται γύρω σας και ακόμη και το φυσικό σας σώμα. Θα έπρεπε να δώσετε όλη σας την προσοχή στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο που βλέπετε εμπρός σας. Με αυτό τον τρόπο, θα μάθετε πολλά πράγματα από ακτινοβολία, με το να είσαστε δεκτικοί. Η ψυχή μιλάει στην ψυχή χωρίς λόγια.

Στο Σάτσανγκ, σας δίνονται δυο πράγματα συγχρόνως. Πρώτα εξηγείται η θεωρία με τα λόγια και σας δίνεται επίσης και κάποιο κεφάλαιο μέσω των ματιών. Αυτό ακτινοβολείται σ' αυτούς που παρευρίσκονται και έρχονται στη σχολή με σκοπό να γνωρίσουν το Θεό. Τέτοιες σχολές είναι σπάνιες. Υπάρχουν πολλές σχολές, όπου οι άνθρωποι μιλούν μόνο για τις ιστορίες του παρελθόντος και τη θεωρία, όπως δόθηκε από τους Rishis [τους αρχαίους σοφούς των Ινδιών] του παλιού καιρού. Μπορεί να σας δώσουν κάποιες αναφορές από τους περασμένους Διδασκάλους, αλλά αυτό είναι μόνο για να καταλάβετε. Αν δεν μπορείτε να έχετε κάποια έμπρακτη απόδειξη για να αρχίσετε με αυτή, πώς μπορείτε να πάρετε

το πλήρες όφελος από τη θεωρία; Ένας άνθρωπος μπορεί να δώσει μια θαυμάσια ομιλία πάνω στο θέμα του πως να λειτουργεί με επιτυχία μια επιχείρηση. Δίνει μια θαυμάσια ομιλία, αλλά αν οι άνθρωποι γύρω του δεν έχουν καθόλου χρήματα για να αρχίσουν, τι καλό τους κάνει η διάλεξη; Αν μπορείτε να έχετε κάποιο κεφάλαιο για να αρχίσετε με αυτό, τότε μόνο θα έχει η διάλεξη κάποιο ουσιαστικό όφελος για σας. Αυτή είναι μια σχολή πνευματικότητας. Πρώτα εξηγείται η θεωρία, δίνοντας αναφορές από τους Διδασκάλους που ήρθαν στο παρελθόν, που είδαν το Θεό και που έκαναν και άλλους να δουν το Θεό. «Ο Υιός γνωρίζει τον Πατέρα και οι άλλοι στους οποίους ο Υιός Τον αποκαλύπτει». Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά. Αυτός είναι η Ελέγχουσα Δύναμη που κρατά την ψυχή μέσα στο σώμα. Δίνονται αναφορές γι' αυτά τα πράγματα, για να βοηθήσουν αυτούς που παρευρίσκονται στο Σάτσανγκ να καταλάβουν τι είναι αυτό. Αλλά μόνο αυτό δεν θα ωφελήσει σε τίποτα. Πρέπει να υπάρχει κάποιος που να είναι πάνω από τα αισθήματα, τα συναισθήματα και τα συμπεράσματα. Αυτός βλέπει το Θεό και κάνει και τους άλλους να αναπτύξουν το μάτι που θα τους κάνει ικανούς να δουν το Θεό μέσα τους. Αυτός σας δίνει κάτι για να αρχίσετε με αυτό. Σας δίνει μια επαφή με την παντοτινά Αναλλοίωτη Μονιμότητα, που είναι ο Θεός. Γι' αυτό δεν χρειάζονται εξωτερικά τελετουργικά. Πρέπει να έρθετε, απαλλαγμένοι από όλες τις ετικέτες και τα σήματα. Ξεχάστε τα πάντα όταν παρευρίσκεστε εδώ και μαθητεύσετε στα πόδια κάποιου που γνωρίζει το Θεό και που είναι αρμόδιος να σας δώσει κάτι για να αρχίσετε με αυτό. Πρέπει πρώτα να καταλάβετε τη θεωρία. Οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν Τον είδαν το Θεό και ήταν επίσης αρμόδιοι να δώσουν κάτι, για να αρχίσουν με αυτό, σε όσους πήγαιναν σ' αυτούς. Δεύτερο, σας έχει δοθεί μια έμπρακτη απόδειξη. Λοιπόν είσαστε τυχεροί, θα έλεγα, που πηγαίνετε σε μια σχολή που δίνεται κάτι με τη χάρη του Θεού για να αρχίσετε με αυτό, Αν θέλετε να πάρετε το πλήρες όφελος από αυτό που σας έχει δοθεί και από το Σάτσανγκ, θα πρέπει να γίνετε δεκτικοί. Αυτό θα γίνει αν τηρείτε τις εντολές του Θεού-μέσα-

στον-άνθρωπο ή του ανθρώπου-μέσα-στο Θεό.

Λοιπόν έχετε έρθει εδώ γι' αυτόν το σκοπό. Είσαστε τυχεροί και θα έπρεπε να κάνετε την καλύτερη χρήση του. Ξεχύστε τα πάντα που αφορούν το σπίτι και τους συγγενείς σας, το εξωτερικό περιβάλλον και όσο είσαστε εδώ, ξεχάστε ακόμη και το σώμα σας. Γίνετε δεκτικοί κοιτάζοντας μέσα στα μάτια του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο. Η ψυχή Του μιλάει μέσω των ματιών στις ψυχές που είναι δεκτικές. Η Πνευματικότητα δεν μπορεί να διδαχτεί αλλά να κολληθεί, όπως μια επιδημία, μέσω των ματιών. Είσαστε τυχεροί που έχετε μια τέτοια σχολή με τη χάρη του Θεού, αλλά σε σας είναι να κάνετε την καλύτερη χρήση της με το να παρευρίσκεστε σ' αυτή με τον τρόπο που μόλις σας εξήγησα. Παραμείνετε σε οποιαδήποτε πίστη ή θρησκεία ανήκετε, αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Πρώτα απ’ όλα είσαστε άνθρωπος. Αυτά τα σήματα που φοράτε επηρεάζουν μόνο το εξωτερικό σώμα. Ο πνευματικός άνθρωπος δεν δίνει καμιά σημασία σ' αυτά. Είσαστε άνθρωποι με ίσα δικαιώματα που έχουν δοθεί από το Θεό, και επιπλέον είσαστε συνειδητές οντότητες, είσαστε εμψυχωμένα σώματα. Η ψυχή σας είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Είσαστε μια σταγόνα του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Σαν άνθρωποι είσαστε ένα. Σαν ψυχές είσαστε ένα. Είσαστε όλοι λάτρες του ίδιου Θεού υπεράνω.

27

ΠΩΣ ΘΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΜΕ ΔΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ -I

Η ζωή έρχεται από τη ζωή. Η ακτινοβολία ενός ανθρώπου που ζωογονείται από τη Δύναμη του Θεού-σε- Έκφραση μπορεί να μεταδοθεί και σε έναν άλλο που είναι δεκτικός. Ένας άνθρωπος μπορεί να είναι πολύ μακριά ή να είναι κοντά. Αν δεν είναι δεκτικός δεν μπορεί να έχει Ζωή. Η Ζωή ακτινοβολείται μέσω της Ζωής και επίσης μέσω των ματιών. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Η ψυχή που ζωογονείται με την επαφή του Θεού μπορεί να ακτινοβολεί αυτή τη ζωοδότρια αρχή μέσω των ματιών, όχι μέσω της διάνοιας. Με τη διάνοια μπορούμε να καταλάβουμε τι είναι αυτό. Η Ζωή μεταδίδεται μέσω της Ζωής και μόνο σ' αυτούς που είναι δεκτικοί. Αλλιώς δεν μπορούν να ζωογονηθούν. Λοιπόν η πνευματικότητα δεν μπορεί να διδαχτεί, αλλά μπορεί να κολληθεί σαν ένα μικρόβιο από αυτούς που γίνονται δεκτικοί. Ένας άνθρωπος μπορεί να ζει στο ίδιο σπίτι με το Διδάσκαλο πολλά χρόνια και όμως μπορεί να μην έχει ούτε μια σπίθα πνευματικότητας. Ένας άνθρωπος που ζει σε μακρινή απόσταση και είναι δεκτικός θα έχει περισσότερο όφελος παρά αυτός που ζει κοντά και δεν είναι δεκτικός. Αυτός που είναι δεκτικός θα αποκτήσει όλες τις καλές ιδιότητες. Γι' αυτό ο Καμπίρ λέει ότι δεν ωφελεί να κάθεται κανείς στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου αν ο νους του δεν είναι δεκτικός προς το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο.

Η δεκτικότητα αναπτύσσεται όταν όλες οι άλλες σκέψεις έχουν αποβληθεί. Εσείς παραμένετε κι Αυτός παραμένει. Εργαζόσαστε πίσω από τα μάτια και ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο εργάζεται επίσης εκεί. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής και Αυτός διδάσκει τους άλλους χωρίς καμιά γλώσσα, μέσω των ματιών. Βεβαίως αυτό που σας λέω είναι ένα πολύ λεπτό σημείο. Μπορεί να ζείτε χρόνια με το Διδάσκαλο και όμως να μην αναπτύξετε Ζωή. Όπως σκεπτόσαστε έτσι γινόσαστε. Αυτή η Ζωή εγχέεται μέσα στη ζωή σας αν γίνετε δεκτικοί. Εσείς θα γίνετε Ένας όχι πια δυο. Γι αυτό ο Απόστολος Παύλος είπε, «Είναι εγώ, όχι τώρα εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου». Αυτό έχει ειπωθεί απ' όλους σχεδόν τους Διδασκάλους, είτε αυτοί ήταν στην Ινδία είτε αλλού. Ο Maulama Rumi λέει, «Είμαι τόσο γεμάτος με το Διδάσκαλό μου που έχω ξεχάσει ποιο είναι το όνομά μου, αν Αυτός είναι μέσα μου ή αν εγώ είμαι μέσα σ' Εκείνον. Δεν μπορώ να το ξεχωρίσω.» Αυτό είναι στη μοίρα αυτών που γίνονται δεκτικοί. Ο Διδάσκαλος είναι πάνσοφος, γεμάτος χάρη, έλεος και αγάπη. Αυτές οι ιδιότητες μπορούν να αναπτυχθούν μέσα σας με το να γίνετε δεκτικοί, όχι με τα λόγια. Με τα λόγια θα καταλάβετε στο επίπεδο της διάνοιας, αλλά η Ζωή δεν μπορεί να ακτινοβοληθεί, δεν μπορεί να εγχυθεί μέσα σας, αν εσείς δεν γίνετε δεκτικοί. Παρακολουθείτε αυτό που θέλω να πω; Αυτή είναι η αιτία που αν και εκατοντάδες άνθρωποι μπορεί να ζουν μαζί στο ίδιο σπίτι με το Διδάσκαλο, δεν μπορούν να αναπτύξουν την πνευματικότητα.

Σας ανέφερα δυο περιπτώσεις, μια από τον Απόστολο Παύλο και την άλλη από τον Maulana Rumi. Ένας τέτοιος άνθρωπος ονομάζεται Gurmukh. Αυτός γίνεται το φερέφωνο του Διδασκάλου, όχι όμως στο επίπεδο της διάνοιας. Στο επίπεδο της διάνοιας μπορεί να θυμηθείτε τόσο πολλά πράγματα γι' αυτό που είπε ο Διδάσκαλος και τι άλλο έχει ειπωθεί. Αυτά δεν έχουν ζωή, σεις μιλάτε μόνο στο επίπεδο της διάνοιας. Λοιπόν η Ζωή ή η Συνειδητότητα είναι κάτι άλλο από τη διανοητική διαμάχη. Καταλαβαίνετε τώρα αυτό που θέλω να πω; Είναι ένα πολύ λεπτό θέμα αυτό που αναφέρουμε εδώ. Αυτά τα πράγματα δεν μπορούν να εξηγηθούν στα γραπτά. Τα γραπτά

δεν μπορούν να μεταφέρουν τα λόγια που έρχονται από το στόμα φορτισμένα με ανώτερη Ζωή. Είναι γι' αυτό που ο Swami Ji είπε, «Όταν πάτε σ' ένα Σάτσανγκ να έχετε το πλήρες όφελος από αυτό.» Πώς; Ξεχάστε τα πάντα όταν ερχόσαστε στο Σάτσανγκ. Ξεχάστε ακόμα και το περιβάλλον και ποιος κάθεται δίπλα σας. Ξεχάστε ακόμη και το σώμα σας. Τότε μένετε εσείς και Αυτός. Τα μάτια μιλάνε στα μάτια. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Όταν είσαστε απορροφημένοι με αυτό τον τρόπο θα γίνετε δεκτικοί και θα δεχθείτε τη Ζωή. Η Ζωή δεν μπορεί να μεταδοθεί μέσω του χαρτιού ή της διάνοιας. Η διάνοια εξηγεί μόνο αυτό που μπορεί να εξηγηθεί με λόγια και τίποτα παραπάνω. Μερικές φορές η γλώσσα αποτυγχάνει να εκφράσει τι είναι αυτό. Εμείς είμαστε συνειδητά όντα και θα γίνουμε πιο συνειδητοί αν πάρουμε τον Άρτο της Ζωής με το να γίνουμε δεκτικοί. Αυτή την ακτινοβολία μπορούμε να την έχουμε όταν καθόμαστε πολύ κοντά ή ακόμη και όταν καθόμαστε χιλιάδες μίλια μακριά. Μπορείτε να ακούσετε και να δείτε από χιλιάδες μίλια μακριά μέσω του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης. Αν είσαστε προσωποποιημένο Νάαμ, ο Λόγος που έγινε Σάρκα, τότε γιατί δεν μπορείτε να ακτινοβολείτε παντού; Μπορείτε. Ο άνθρωπος που αναπτύσσει δεκτικότητα παίρνει τον Άρτο της Ζωής και αυτό θα του δώσει περισσότερη Ζωή. Η Ζωή είναι ήδη μέσα σας, αλλά δεν έχετε γνωρίσει τον ίδιο σας τον εαυτό, γιατί είσαστε περιστοιχισμένοι από το νου την ύλη και τις αισθήσεις. Έχετε τόσο πολύ ταυτιστεί με το σώμα και τα εξωτερικά πράγματα, που δεν μπορείτε να ξεμπερδέψετε τον εαυτό σας από αυτά και να γνωρίσετε ποιος αληθινά είσαστε. Αν έρθετε σε επαφή με τον ανώτερο εαυτό σας, τον ανώτερο συνειδητό άνθρωπο, θα αναπτυχθείτε περισσότερο. Ο Guru Nanak είπε, «Μόνο αυτός είναι ζωντανός ω Nanak του οποίου η ψυχή έχει ενωθεί και είναι το φερέφωνο της Δύναμης του Θεού-σε-Έκφραση, που ονομάζεται Λόγος ή Νάαμ.» Αν γίνετε δεκτικοί προς Αυτόν που είναι ο Λόγος που έγινε Σάρκα, φυσικά θα έχετε περισσότερη Ζωή.

Όπως σας είπα η πνευματικότητα δεν μπορεί να διδαχτεί, αλλά να κολληθεί με το να γίνετε πιο δεκτικοί. Μπορείτε να

γίνετε δεκτικοί μόνο μέσω της αγάπης. Ο άνθρωπος που έχει αγάπη, ακόμη και όταν κάθεται με χιλιάδες άλλους ανθρώπους, παραμένει μόνος, γιατί ολόκληρη η προσοχή του είναι στραμμένη προς το Διδάσκαλο, για τον οποίο ενδιαφέρεται. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο θα αναπτύξετε δεκτικότητα. Μετά να γίνετε δεκτικοί θα έχετε περισσότερη Ζωή. Με τη διανοητική ομιλία θα καταλάβετε μόνο τι εννοούμε με τον Άρτο της Ζωής, και τίποτε περισσότερο. Υπάρχει μια σανσκριτική λέξη που ονομάζεται «Upasna». Upasna σημαίνει το να κάθεται κανείς δίπλα σε ένα Διδάσκαλο. Τίποτε δεν παρεμβαίνει μεταξύ εσάς και του Διδασκάλου. Αυτός είναι πλήρως συνειδητός και εσείς επίσης είσαστε ένα συνειδητό ον. Τα συνειδητά όντα πρέπει να μην έχουν τίποτα μεταξύ τους εκτός ίσως το φυσικό σώμα, τις αισθήσεις ή τη διάνοια. Πρέπει να υψωθούμε πάνω από αυτά τα πράγματα και να έρθουμε σε επαφή με τον ανώτερο εαυτό. Αυτό το δίδαγμα δίνεται από αυτούς που είναι Ζωντανοί. Αυτοί που δεν είναι σε επαφή με τον ανώτερο εαυτό δεν μπορούν να έχουν Ζωή. Όταν παίρνετε Ζωή θα γίνετε η κατοικία όλων των αρετών. Με την αυτοενδοσκόπηση θα ξεριζώσετε όλες τις ατέλειες. Αν και προσπαθείτε να έχετε αυτές τις ανώτερες αρετές αποτυγχάνετε μερικές φορές. Αν όμως πάρετε Ζωή μέσα σας και αν επιπρόσθετα, κάνετε και την αυτοενδοσκόπηση και ξεριζώσετε όλες τις ατέλειες από μέρα σε μέρα, θα έρθετε περισσότερο σε επαφή. Αν γίνετε δεκτικοί προς το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, δεν χρειαζόσαστε κανένα ημερολόγιο, τίποτε παρόμοιο. Θα παίρνετε τη Ζωή απευθείας και όταν παίρνετε Ζωή τα άλλα πράγματα θα σας εγκαταλείψουν. Όταν καθόσαστε δίπλα στη φωτιά φυσικά όλο το κρύο θα φύγει. Καταλαβαίνετε τώρα τι ακριβώς θέλω να πω; Λοιπόν αυτό παίρνουμε από τη φυσική παρουσία του Διδασκάλου.

Αυτοί που έρχονται στο Διδάσκαλο και δεν αναπτύσσουν δεκτικότητα θεωρούν ότι θα κατορθώσουν περισσότερα με τη δική τους προσπάθεια (βεβαίως μια ώθηση θα τους βοηθήσει), αλλά μπορείτε να μάθετε περισσότερα μ' αυτό τον τρόπο παρά με οποιονδήποτε άλλο. Οποτεδήποτε καθόσαστε για διαλογισμό, τι κάνετε; Πρέπει να κάνετε κάποια προ-

απάθεια, αλλά πρέπει να είναι μια προσπάθεια χωρίς προσπάθεια, στην οποία δεν υπάρχει θέμα του «πράττοντος». Πρέπει να αφήσετε όλες τις ελπίδες σας σ' Αυτόν που είναι εμπρός σας ή στη Δύναμη που επίσης εργάζεται μέσα σας. Τα βιβλία δίνουν αναφορές, αλλά δεν δίνουν αυτό που εξηγείται τώρα σε σας. Ο Καμπίρ λέει, ότι αν καθόσαστε κοντά σε κάποιον, αλλά ο νους σας τριγυρνάει έξω σε όλο τον κόσμο, αυτό δεν είναι Upasna. Δεν μπορείτε να έχετε το πλήρες όφελος από την παρουσία του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος δεν είναι το φυσικό σώμα. Έχει το φυσικό σώμα για να εργάζεται μέσω αυτού, αλλά Αυτός είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα. Ο Διδάσκαλος σάς δίνει μια συνειδητή επαφή με τη Δύναμη του Θεού-σε-Έκφραση, που είναι η Αρχή του Φωτός και του Ήχου. Όσο περισσότερο ερχόσαστε σε επαφή με την Αρχή του Ήχου και του Φωτός, μέσα στο ανθρώπινο σώμα, όπου αυτή είναι εκδηλωμένη, θα έχετε περισσότερη Ζωή. Η Ζωή έρχεται από τη Ζωή, και την παίρνετε όταν γίνεται δεκτικοί.

Την ώρα της μύησης σάς δίνετε μια επαφή με τη Δύναμη-του-Θεού-σε-Έκφραση. Αν ασκηθείτε σ' αυτό καθημερινά μπορείτε να το αναπτύξετε. Συγχρόνως πρέπει να κάνετε αυτοενδοσκόπηση και να ξεριζώσετε όλες σας τις ατέλειες. Όσο περισσότερο ερχόσαστε σε επαφή με αυτή τόσο θα έχετε μέσα σας περισσότερη αγάπη, σοφία και Ζωή. Με το να μιλάτε και να παραβρισκόσαστε σε διάφορες ομιλίες, αρχίζετε να καταλαβαίνετε κάτι, αλλά δεν το έχετε. Το να καταλάβετε είναι ένα πράγμα, το να έχετε αυτό το Ον, αυτή τη Ζωή, είναι τελείως κάτι άλλο. Όπως σας είπα την άλλη μέρα, το Σάτσανγκ είναι μια σχολή στην οποία έχετε έρθει όχι μόνο για να μάθετε, αλλά για να έχετε Πνευματικότητα. Πρώτα καταλαβαίνετε τι είναι αυτό, μετά μέσω της δεκτικότητας έχετε αυτή τη Ζωή μέσα σας. Αυτό είναι ένα απέραντο θέμα. Όσο πηγαίνετε μέσα σας καταλαβαίνετε όλο περισσότερο και περισσότερο. Από χιλιάδες μίλια μακριά είσαστε τελείως κοντά Του αν είσαστε δεκτικοί. Είναι γι αυτό που ο Καμπίρ είπε, «Ο Διδάσκαλος μπορεί να ζει πέρα από τους επτά ωκεανούς και ο μαθητής να είναι από την άλλη μεριά. Αν ο μαθητής κατευθύνει την προσοχή του προς το Διδάσκαλο,

θα έχει το ίδιο όφελος σα να ήταν δίπλα σ' Εκείνον.» Π.χ. όταν εγώ παίρνω τις αιτήσεις της μύησης απαντώ γράφοντας, «Εντάξει, δώστε του τις καθοδηγήσεις». Είναι η Δύναμη του Λόγου που το δίνει αυτό. Ποτέ να μην εξαπατηθείτε ότι ο άνθρωπος που μεταδίδει τις καθοδηγήσεις είναι αυτός που δίνει. Αυτός είναι μόνο το δοχείο μέσω του οποίου δίνονται οι καθοδηγήσεις. Μπορείτε να έχετε τη μύηση ακόμη και από χιλιάδες μίλια μακριά χωρίς να μεσολαβήσει κανένας άνθρωπος, αν γίνετε δεκτικοί. Αλλά γενικά, οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν, γι' αυτό μερικοί άνθρωποι έχουν εξουσιοδοτηθεί να μεταδίδουν τις καθοδηγήσεις της Μύησης. Η Μύηση στην πραγματικότητα γίνεται την ίδια τη στιγμή που εγκρίνεται. Αυτό έρχεται από το Λόγο που είναι μέσα σας ή από τον ανθρώπινο πόλο όπου ο Λόγος έχει πλήρως εκδηλωθεί.

Καταλαβαίνετε τώρα τι μαθαίνετε από το Σάτσανγκ, τι παίρνετε από το Σάτσανγκ; Πρώτο είναι η μάθηση μέσω της θεωρίας στο επίπεδο της διάνοιας και μετά το να έχετε αυτό τον Άρτο της Ζωής. Αυτό θα δώσει δύναμη στην ψυχή σας. Από την πνευματική υγεία εξαρτάται η ζωή του νου και του σώματος. Όλες οι ατέλειες θα σας αφήσουν, ακριβώς όπως όταν καθόσαστε κοντά στη φωτιά, το κρύο φεύγει. Ακούγοντας το Ηχητικό Ρεύμα γινόσαστε η κατοικία όλων των αρετών. Ακούγοντάς το μπορείτε να καθορίσετε την κατεύθυνση την οποία πρέπει να ακολουθήσετε. Ακούγοντας ανοίγει το εσωτερικό σας μάτι και βλέπετε πού πηγαίνετε. Είναι κρίμα που δίνουμε λίγο χρόνο σ' αυτά τα πράγματα και σπαταλούμε το χρόνο μας σε μηδαμινότητες, θα έλεγα. Όταν καταλάβετε κάτι τότε ακολουθείστε το. Όσο διάστημα δεν έχετε καταλάβει, το Σάτσανγκ θα σας βοηθήσει. Όταν έχετε κάτι, τότε ζήστε σύμφωνα με αυτό, και να έχετε μόνο τη συντροφιά κάποιου που έχει αυτή τη Ζωή μέσα του. Αυτό θα σας δώσει μια ώθηση. Αυτά τα πράγματα πρέπει πρώτα να τα καταλάβουμε και μετά να τα ζήσουμε. Με το να μιλάτε για το ψωμί η πείνα σας δεν μπορεί να κατασιγάσει, πρέπει να έχετε αυτό το ψωμί για να το φάτε. Γι' αυτό ο Χριστός είπε, «Εγώ είμαι ο Άρτος της Ζωής, Αυτός ο Άρτος της Ζωής έχει έρθει από τον

Ουρανό. Και όποιος μετέχει αυτού θα έχει αιώνιο Ζωή». Μετέχει αυτού – βεβαίως. Αυτός είναι ο Άρτος της Ζωής. Αυτός επίσης λέει, «Φάτε με και πιείτε με». Τι να φάτε; Αυτός είναι ο Λόγος που έγινε Σάρκα. Όσο περισσότερο ερχόσαστε σε επαφή και καταβροχθίζετε αυτόν το Λόγο, το Φως και τον Ήχο μέσα σας, τόσο περισσότερο θα τρώτε τον Άρτο της Ζωής.

28

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΑΡΤΟΣ ΚΑΙ το ΑΛΗΘΙΝΟ ΥΔΩΡ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τι μας λένε οι Διδάσκαλοι όταν έρχονται; Λένε πως ο Θεός έκανε τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος πήρε το φυσικό σώμα και τη διάνοια, αλλά είναι ένα εμψυχωμένο σώμα, μια συνειδητή οντότητα, μια σταγόνα του Ωκεανού της παν-Συνειδητότητας. Στο γήινο επίπεδο δίνουμε τροφή στο σώμα. Έχουμε αναπτυχθεί στο φυσικό τομέα έχοντας το σωστό είδος τροφής. Έχουμε τη διάνοια και με αυτή έχουμε μάθει τόσο πολλά πράγματα, έχουμε κάνει θαυμάσιες ανακαλύψεις και έχουμε πάρει όλων των ειδών την πληροφόρηση γι' αυτόν το φυσικό κόσμο και τα άλλα εξωτερικά πράγματα. Αυτός είναι ο άρτος της διάνοιας. Έτσι, δίνοντας τροφή στο σώμα και στη διάνοια, έχουμε γίνει δυνατοί στο φυσικό σώμα και στη διάνοια. Αλλά είμαστε συνειδητές οντότητες.

Τι τροφή έχουμε δώσει στην ψυχή μας, στον ίδιο μας τον εαυτό; Η μάθηση και η εξωτερική πληροφόρηση είναι τροφή μόνο για τη διάνοια, όχι για την ψυχή. Η ψυχή είναι μια συνειδητή οντότητα και ο Άρτος και το Ύδωρ της Ζωής γι' αυτή δεν μπορεί να είναι παρά μόνο κάτι συνειδητό. Πρέπει να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας πρώτα. Όλοι οι Διδάσκαλοι το έχουν πει αυτό από την αρχή του κόσμου. Το να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας δεν είναι θέμα αισθημάτων, συναισθημάτων ή το να βγάζουμε συμπεράσματα. Είναι πραγματικά το να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα με την αυτοανάλυση για

να γνωρίσουμε έμπρακτα ποιοι είμαστε. Ο Άρτος και το Ύδωρ της Ζωής για την ψυχή είναι το να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας και να έρθουμε σε επαφή με τον πανσυνείδητο Θεό. Για τις εξωτερικές επιστήμες και όλη την εγκόσμια πληροφόρηση οι βιβλιοθήκες είναι γεμάτες. Αν ο εγκέφαλός μας γεμίσει απ' αυτά, ε λοιπόν, αυτό δεν είναι Άρτος για την ψυχή. Είναι άρτος και ύδωρ για να αναπτυχθεί η διάνοια. Λοιπόν ο Άρτος και το Ύδωρ της Ζωής για την ψυχή είναι η συνειδητή επαφή με το Θεό ή τον Υπερεαυτό. Ποιος μπορεί να το δώσει αυτό; Μόνο ο ανθρώπινος πόλος που η ψυχή του έχει τελείως θεοποιηθεί. Που έχει αναλύσει τον Εαυτό Του από τις αισθήσεις και τις εξωτερικές προσκολλήσεις. Που έχει γνωρίσει τον Εαυτό του υψωμένος πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και έχει γίνει το φερέφωνο του Θεού. Που είναι παν συνειδητότητα.

Ο Θεός κατοικεί βεβαίως μέσα σε κάθε καρδιά, καμιά καρδιά δεν είναι χωρίς Αυτόν. Αυτός είναι η Ελέγχουσα Δύναμη που κρατά την ψυχή μέσα στο σώμα. Τώρα, δεν το γνωρίζουμε αυτό, γιατί η ψυχή μας είναι κάτω από τον έλεγχο του νου και των αισθήσεων. Είμαστε ταυτισμένοι με το φυσικό σώμα και το εξωτερικό περιβάλλον τόσο πολύ, που έχουμε ξεχάσει τον Εαυτό μας. Αν δεν γνωρίσουμε τον Εαυτό μας, πώς μπορούμε να γνωρίσουμε τον Υπερεαυτό; Ο Διδάσκαλος είναι ένας άνθρωπος όπως εμείς, γεννημένος βεβαίως με τον ίδιο τρόπο. Έχει όπως εμείς σώμα, αισθήσεις και διάνοια, αλλά έχει αναλύσει τον Εαυτό Του έμπρακτα υψωμένος πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Γνωρίζει τον Εαυτό Του και έχει επαφή με τον Υπερεαυτό. Έχει γίνει το φερέφωνο του Θεού. Είναι αρμόδιος να αποσύρει την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και από τις αισθήσεις, ανυψώνοντάς την πάνω από το επίπεδο της διάνοιας και να μας δώσει μια συνειδητή επαφή με την Υπερψυχή ή το Θεό. Ένας τέτοιος άνθρωπος καλείται Άγιος ή Διδάσκαλος με την αληθινή έννοια της λέξης. Οι Διδάσκαλοι οποτεδήποτε ήρθαν σ' αυτό τον κόσμο μοίραζαν στους ανθρώπους αυτή την Τροφή της Ζωής. Το ανθρώπινο σώμα είναι η ανώτατη βαθμίδα μέσα στη Δημιουργία. Μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα μπορούμε να

γνωρίσουμε τον Εαυτό μας και να έχουμε συνειδητή επαφή με το Θεό. Κανένας νους ανθρώπου δεν μπορεί να δώσει τα δώρα που μπορεί να δώσει ένας Διδάσκαλος. Αυτός έρχεται στον κόσμο με μια Αποστολή από το Θεό. Οι Διδάσκαλοι σε κάθε εποχή έλεγαν αυτά τα πράγματα στη δίκιά τους γλώσσα. Αυτοί που έρχονται σε επαφή με ένα Διδάσκαλο, πραγματικά γνωρίζουν, πραγματικά βλέπουν, τι δίνει Αυτός. Τα δώρα που ένας Διδάσκαλος μπορεί να δώσει, δεν μπορεί να τα δώσει κανένας άλλος. Τι είναι αυτή η Δύναμη που δίνει αυτά τα δώρα; Είναι ο εκδηλωμένος Θεός μέσα Του. Μπορεί να θυμόσαστε στην ιστορία που είναι μέσα στο Ευαγγέλιο, που ο Χριστός ζήτησε από τη Σαμαρίτιδα να του δώσει νερό. Από σύμπλεγμα κατωτερότητας, αυτή σκέφτηκε πως εφόσον ο Χριστός ανήκε σε ένα ανώτερο επίπεδο ζωής, γιατί να ζητήσει νερό από εκείνη, και έτσι δεν Του έδωσε. Ο Χριστός τότε της είπε, «Όποιος πιει από αυτό το νερό θα ξαναδιψάσει, αλλά όποιος πιει από το νερό που Εγώ θα του δώσω δεν θα διψάσει ποτέ, αλλά θα γίνει μέσα του μια πηγή νερού που θα αναβλύζει Ζωή αιώνια». Αυτός επίσης είπε, «Εγώ είμαι ο Άρτος της Ζωής. Αυτός ο Άρτος της Ζωής ήρθε από τον Ουρανό. Όποιος μετέχει αυτού θα έχει αιώνια ζωή».

Τι είναι αυτός ο Άρτος ή το Ύδωρ της Ζωής; Είναι η Δύναμη του Θεού-σε-Έκφραση, που έχει δυο φάσεις, η μια είναι το Φως και η άλλη η Αρχή του Ήχου. Αυτός είναι επίσης γνωστός ως η Μουσική των Σφαιρών ή η Μουσική όλων των Αρμονιών. Είτε ήρθαν στη μια χώρα ή στην άλλη οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν το έχουν αναφέρει αυτό. Λοιπόν αυτό τον Άρτο και το Ύδωρ της Ζωής μπορεί να τα δώσει μόνο ένας άνθρωπος που είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα. Αυτός εργάζεται βέβαια μέσα στον ανθρώπινο πόλο, αλλά-η ψυχή Του μετέχει του Άρτου και του Ύδατος της Ζωής. Αυτό δίνει ο Διδάσκαλος στους άλλους, γιατί από την υγεία του πνεύματος εξαρτάται η ζωή του νου και του σώματος. Κανένας πάνω στη γη δεν μπορεί να δώσει ένα τέτοιο δώρο εκτός Αυτός που έχει γίνει ένας συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου, το φερέφωνο του Θεού. Λοιπόν, αυτός ο Άρτος της Ζωής είναι ήδη μέσα μας, αλλά δεν μπορούμε να τον γευτούμε

γιατί η προσοχή, που είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής, είναι κάτω από τον έλεγχο του νου. Ο νους με τη σειρά του είναι κάτω από τον έλεγχο των αισθήσεων και οι αισθήσεις μάς σέρνουν στον εξωτερικό κόσμο και το φυσικό σώμα. Είμαστε τόσο πολύ ταυτισμένοι με αυτά τα πράγματα, που έχουμε ξεχάσει τον Εαυτό μας. Μέσω της χάρης του Διδασκάλου, μας έχει δοθεί κάποια εμπειρία για να ξεχάσουμε για λίγο τον εξωτερικό κόσμο, να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και να ανοίξουμε το εσωτερικό μάτι, το μοναδικό οφθαλμό, για να δούμε το Φως του Θεού και να ακούσουμε τη Φωνή του Θεού. Ο Χριστός είπε, «Βλέπετε πράγματα που οι παλιοί Προφήτες δεν είδαν, και ακούτε πράγματα που οι παλιοί Προφήτες δεν άκουσαν». Λοιπόν, τόσο μεγάλο δώρο δίνεται από το Διδάσκαλο.

Η εξωτερική γνώση από ολόκληρες βιβλιοθήκες γεμάτες με βιβλία ή αυτά που είπαν οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν, δεν θα σας κάνουν Διδάσκαλο. Αν ο εγκέφαλός σας γίνει βιβλιοθήκη, θα έχετε μόνο την εξωτερική γνώση από αυτά που είπαν οι Διδάσκαλοι. Όταν πίνετε νερό, η δίψα σας ικανοποιείται για λίγο, αλλά δεν έχετε πάρει το Ύδωρ της Ζωής. Μας έχουν πει πως ένα μήλο την ημέρα το γιατρό τον κάνει πέρα. Έχετε μάθει για το μήλο που είναι τονωτικό για την καρδιά ή για τον εγκέφαλο. Αν το φάει κανείς, δεν έχει ανάγκη κανένα γιατρό. Μάθατε για το Μήλο της Ζωής, αλλά δυστυχώς μέχρι τώρα δεν το έχετε φάει. Οτιδήποτε μάθουμε ή κάνουμε είναι μόνο στο επίπεδο της διάνοιας. Η πληροφόρηση μέσα στον εγκέφαλό σας μπορεί να σας δώσει κάποια διανοητική ικανοποίηση, αλλά δεν είναι ο Άρτος της Ζωής για την ψυχή. Αυτός που έχει έρθει σε επαφή με τη Δύναμη του Θεού μέσα Του καλείται ο Λόγος που έγινε σάρκα. Όλοι οι Διδάσκαλοι λένε τα ίδια πράγματα, βεβαίως στη δίκιά τους γλώσσα. Αυτό το Ύδωρ της Ζωής που είναι η πηγή όλης της ευτυχίας, όλων των αρετών, όλης της Ειρήνης, μπορούμε να το έχουμε μόνο από ένα Διδάσκαλο. Αυτό θα σας δώσει αιώνια ζωή. Είναι καλύτερα να γεννηθεί κανείς μέσα σε ένα ναό, αλλά να πεθάνει μέσα σ' αυτόν είναι αμάρτημα. Εμείς απλώς προσκολλούμαστε στη θήκη των πραγμάτων,

αλλά δεν αγγίζουμε τον καρπό που είναι μέσα σ' αυτή. Το αποτέλεσμα είναι σύγκρουση μεταξύ τάξης και τάξης, μεταξύ χώρας και χώρας. Μπορούμε να την έχουμε αυτή την αιώνια ζωή πίνοντας το Ύδωρ της Ζωής μέσω του Λόγου που έγινε σάρκα. Αν δώσετε ένα τονωτικό στο πνεύμα θα γίνετε δυνατοί πνευματικά. Από την πνευματική μας υγεία εξαρτάται η ζωή του νου και του σώματος. Αυτό δίνουν οι Διδάσκαλοι όταν έρχονται.

Ρώτησαν το Διδάσκαλο Amar Das τι δίνει ο Διδάσκαλος, και είπε, «Ο Διδάσκαλος δίνει κολλύριο μέσω των ματιών Του, στα μάτια των άλλων και αυτοί βλέπουν Φως». Αν η ψυχή δεν αποσυρθεί από τον εξωτερικό κόσμο και τις αισθήσεις και δεν υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, δεν ανοίγεται ο τρίτος οφθαλμός για να δούμε το Φως του Θεού. Ο Χριστός είπε, «Αν ο οφθαλμός σου είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι γεμάτο Φως». Αυτά ήταν τα βασικά διδάγματα όλων των Διδασκάλων που ήρθαν στο παρελθόν. Υπάρχουν δυο πλευρές στα διδάγματά τους, η μια για την εξωτερική ζωή και η άλλη για την εσωτερική. Αυτοί έδιναν τον Άρτο και το Ύδωρ της Ζωής. Ήταν τα φερέφωνα του Θεού. Ο Χριστός είπε, «Μιλώ όπως με παρακινεί ο Πατέρας μου. Όποιος είδε εμένα έχει δει τον Πατέρα». Τέτοιες ανακοινώσεις έχουν γίνει από όλους τους Διδασκάλους. Ο Διδάσκαλος Νανάκ είπε, «Λέγω αυτό που ο Θεός με βάζει να πω, μιλώ όπως μου έρχεται από πάνω. Εγώ απλώς είμαι ένα φερέφωνο». Ένας τέτοιος ανθρώπινος πόλος μέσα στον οποίο είναι εκδηλωμένος ο Θεός καλείται Άγιος ή Διδάσκαλος. Αυτός σας δίνει ένα τόσο μεγάλο δώρο που κανένας άλλος πάνω στη γη δεν μπορεί να σας δώσει. Κανένας νους του ανθρώπου δεν μπορεί να το κάνει. Κανένας διανοούμενος δεν μπορεί να σας το δώσει. Λοιπόν, αυτό είναι εκείνο που δίνουν οι Διδάσκαλοι όταν έρθουν.

Αν και υπάρχουν αναφορές γι' αυτά τα γεγονότα μέσα στα βιβλία, είναι κρίμα που δεν εξηγούνται με σαφήνεια μέσα σ' αυτά. Η αναφορά γίνεται, αλλά ποιος θα εξηγήσει τη σωστή της έννοια; Μπορεί να το κάνει αυτό μόνο ένας άνθρωπος που το έζησε. Αυτός εξηγεί με ένα πολύ σαφή τρόπο και

με πολύ λίγα λόγια. Καταλαβαίνετε τώρα τι δίνει ο Διδάσκαλος; Αυτός είναι μεθυσμένος από το Ελιξήριο της Ζωής και οποιοσδήποτε πάει σ' Εκείνον παίρνει κι αυτός ένα δοχείο από το ίδιο Ελιξήριο. Η αρμοδιότητα του Διδασκάλου έγκειται στο να μη δίνει θεωρίες ή διαλέξεις, ή να εξηγεί αυτά που είπαν οι περασμένοι Διδάσκαλοι, αλλά στο να σας δώσει πρώτα τη θεωρία και μετά την απόδειξη της θεωρίας, με μια έμπρακτη εμπειρία. Σ' αυτό πραγματικά έγκειται το μεγαλείο του Διδασκάλου. Λοιπόν αυτός είναι ο Άρτος και το Ύδωρ της Ζωής, που έδιναν οι Διδάσκαλοι στο παρελθόν. Οι σχηματισμοί [-θρησκείες], που προήλθαν από τα διδάγματά τους έγιναν με σκοπό να μπορέσουν περισσότεροι άνθρωποι να έχουν τον Άρτο της Ζωής. Όσο διάστημα ο πρακτικός Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο ή ο άνθρωπος-μέσα-στο-Θεό ήταν μεταξύ τους, αυτοί απολάμβαναν αυτό το προνόμιο. Όταν οι σχηματισμοί δεν είχαν πια τέτοιες Προσωπικότητες ή ανθρώπινα σώματα μέσα στα οποία να εργάζεται ο Θεός, τότε αυτοί οι ίδιοι οι σχηματισμοί αποτελματώθηκαν και η αποτελμάτωση έχει σαν αποτέλεσμα τη φθορά. Ένας διανοούμενος μπορεί να σας δώσει όλες αυτές τις δηλώσεις, αλλά δεν μπορεί να σας δείξει ή να σας δώσει ένα δοχείο με αυτό το Ελιξήριο, δίνοντας έτσι κάποιο κεφάλαιο για να αρχίσετε με αυτό. Πολλοί επονομαζόμενοι διδάσκαλοι έρχονται και κάνουν προπαγάνδα, αλλά δίνουν μόνο τη θεωρία. Σας λένε να επαναλαμβάνετε αυτό ή εκείνο το μάντρα ή λέξεις. Αυτό μόνο του δεν ωφελεί σε τίποτα. Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να λέει, «0ποιοδήποτε μικρό κοριτσάκι που κλώθει τη ρόκα μπορεί να σας δώσει τις πέντε λέξεις. Αυτό δεν σημαίνει τίποτα, είναι η έμπρακτη απόδειξη που μετράει». Το μεγαλείο του Διδασκάλου έγκειται στο γεγονός ότι είναι αρμόδιος να σας δώσει κάποιο κεφάλαιο για να αρχίσετε μ' αυτό, αποσύροντας την προσοχή σας από τον εξωτερικό κόσμο και ανυψώνοντάς σας πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Ανοίγει το εσωτερικό σας μάτι για να δείτε το Φως του Θεού και για να ακούσετε τη Φωνή του Θεού, λίγο ή πολύ. Αυτό εξαρτάται από το υπόβαθρο κάθε ανθρώπου. Αλλά πρέπει να έχετε κάτι για να αρχίσετε με αυτό. Αυτός που μπορεί να δώσει αυτό τον

Άρτο ή το Ύδωρ της Ζωής καλείται Άγιος. Γι' αυτό τα ιερά βιβλία εξυμνούν τόσο πολύ τους Διδασκάλους, είτε αυτοί ανήκουν στη μια χώρα ή στην άλλη. Το να συναντήσει κανείς έναν τέτοιο Διδάσκαλο είναι μια μεγάλη ευλογία.

29

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ Η ο ΤΡΙΤΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ είπε πως είναι καλύτερα να μπει κανείς στον κόσμο με ένα μάτι παρά με δυο, που θα σας ρίξουν στην κόλαση. Ο καθένας έχει δυο μάτια στο πρόσωπό του, που είναι ανοιχτά. Αυτά εργάζονται, από τότε που γεννηθήκαμε. Καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής εργαζόμαστε στο επίπεδο των δυο ματιών. Περίπου ογδόντα τοις εκατό από όλες τις εντυπώσεις που δεχόμαστε απ' έξω έρχονται μέσω των ματιών. Εκείνοι που εργάζονται μόνο στο επίπεδο των δυο ματιών δέχονται ή καλές εντυπώσεις ή κακές εντυπώσεις. Οι καλές εντυπώσεις θα αντιδράσουν σαν καλές πράξεις. Οι κακές εντυπώσεις θα έχουν σαν αποτέλεσμα τις κακές πράξεις. Αυτές οι εντυπώσεις που είναι ριζωμένες μέσα στην καρδιά μας θα ξεχειλίσουν. Ζούμε μια πολύ επιπόλαια ζωή.

Οι Διδάσκαλοι μάς λένε πως υπάρχει επίσης και ένα άλλο μάτι, που ονομάζεται διαφοροτρόπως, το τρίτο μάτι, ο μοναδικός οφθαλμός ή shiv netra. Αν δεν ανοίξετε αυτό τον τρίτο οφθαλμό (που μπορεί να ανοιχθεί μόνο ενώ βρισκόμαστε μέσα στο ανθρώπινο σώμα) δεν είσαστε πουθενά. Αυτό είναι το μάτι της ψυχής, όχι της διάνοιας ή των αισθήσεων. Είμαστε εμψυχωμένα σώματα, συνειδητές οντότητες, που εργαζόμαστε μέσω του νου και των αισθήσεων. Αυτό το εσωτερικό μάτι ανοίγεται όταν η ψυχή μας, της οποίας η εξωτερική έκφραση ονομάζεται προσοχή, αποσυρθεί στην έδρα της ψυχής μέσα

στο σώμα, που είναι πίσω από τα δυο μάτια. Η προσοχή εργάζεται τώρα στο επίπεδο των ματιών μέσω του νου και των αισθήσεων. Είμαστε ταυτισμένοι με το σώμα και έχουμε ξεχάσει τον εαυτό μας. Αν δεν αποσυρθεί η προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και δεν πάει πάνω από τις αισθήσεις, που τελειώνουν στο επίπεδο των ματιών, δεν μπορούμε να γνωρίσουμε ποιοι αληθινοί είμαστε. Την ώρα του θανάτου ερχόσαστε επάνω, σ' αυτό το σημείο. Γι' αυτό λέγεται πως, «Η ψυχή αυτών που είναι μυημένοι στα Μυστήρια του Υπερπέραν, έχει την ίδια εμπειρία της εγκατάλειψης του σώματος και των αισθήσεων, όπως και την ώρα του θανάτου». Αυτό το μάτι ανοίγει όταν η προσοχή αποσυρθεί από τον εξωτερικό κόσμο, και μετά τραβηχτεί πάνω από το επίπεδο των αισθήσεων στην έδρα της ψυχής μέσα στο σώμα, που είναι πίσω από τα δυο μάτια. Αυτό είναι το σημείο από όπου ο άνθρωπος εγκαταλείπει το σώμα την ώρα του θανάτου. Ο Καμπίρ λέει, «Απλώς κατευθύνετε την προσοχή σας στην έδρα [της ψυχής] που είναι πάνω από τις αισθήσεις». Όταν η προσοχή σας φτάσει σ' αυτό το σημείο, ανοίγεται ο τρίτος σας οφθαλμός. Το εσωτερικό μάτι είναι μέσα σε όλους. Λοιπόν, είναι γι' αυτό που λέγεται πως είναι καλύτερα να μπει κανείς στον κόσμο με ένα μάτι παρά με δυο, που θα σας ρίξουν στην κόλαση.

Αυτό σας εξηγήθηκε τώρα με πολύ σαφήνεια. Αν μπορείτε να το κάνετε αυτό μόνοι σας, ωραία και καλά. Αν όχι, τότε ζητήσετε τη βοήθεια κάποιου που είναι αρμόδιος να το κάνει αυτό για σας. Ο καθένας μπορεί να κηρύττει με λίγη προσπάθεια τις εξωτερικές πειθαρχίες της επανάληψης των μάντρα και τις εξωτερικές τελετουργίες στο επίπεδο των αισθήσεων. Αλλά είναι δεδομένο, θα έλεγα, πως πρέπει να αποσυρθεί η προσοχή από τον εξωτερικό κόσμο και να τραβηχτεί πάνω από το επίπεδο των ματιών, από το επίπεδο των αισθήσεων, όπου ανοίγεται το εσωτερικό μάτι. Αυτό το μάτι ανοίγεται για να δούμε τη Δύναμη του Θεού-σε-Έκφραση, που είναι η Αρχή του Φωτός και του Ήχου. Για να σας δώσω ένα παράδειγμα, όταν μια κότα κάθεται πάνω σε ένα αβγό, παράγει ζέστη μέσα της. Αυτή η ζέστη μεταδίδεται στο αβγό και μέσα στο αβγό

γεννιέται το κοτοπουλάκι. Αλλά το κοτοπουλάκι είναι περιφραγμένο από το εξωτερικό κάλυμμα του κελύφους. Έτσι η κότα λέει, «Κοίταξε παιδί μου, υπάρχει ένας πολύ μεγάλος ήλιος εδώ έξω και υπάρχουν αγροί και κοιλάδες». Το παιδί λέει, «Μητέρα, μπορεί να είναι έτσι, αλλά εγώ είμαι στο σκοτάδι». Τι κάνει τότε η κότα; Κτυπά απαλά το κέλυφος με το ράμφος της μέχρι να σπάσει το αβγό και να ελευθερωθεί το κοτοπουλάκι.

«Αν ο οφθαλμός σου είναι μοναδικός, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι γεμάτο Φως». Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Είναι μια ένδειξη, μια απόδειξη, πως όταν ανοίξει ο τρίτος οφθαλμός, βλέπετε το Φως του Θεού μέσα σας. Για να σας δώσω ένα άλλο παράδειγμα, υποθέσετε πως υπάρχουν εκατό σκαλοπάτια σε ένα σπίτι και ένας άνθρωπος ανεβαίνει τριάντα, σαράντα, πενήντα, εξήντα σκαλοπάτια, αλλά ακόμη δεν βλέπει κανένα φως. Καθώς πλησιάζει στο δώμα, βλέπει αστραπές φωτός. Όταν φτάσει στο δώμα, βλέπει φως. Αυτό είναι μόνο το πρώτο βήμα για να δείξει πως ο τρίτος οφθαλμός έχει ανοιχτεί. Αυτό μπορούμε να το κάνουμε μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα, που μας έχει δοθεί με τη χάρη του Θεού. Όταν η βροχή έρχεται καταρρακτωδώς πλημμυρίζει όλο τον κόσμο. Παρόμοια, όταν έρχεται ο αληθινός Διδάσκαλος, φέρνει μαζί Του το Ύδωρ της Ζωής. Χρησιμοποιώ τη λέξη «αληθινός», καθώς υπάρχουν τόσο πολλοί διδάσκαλοι που κατακλύζουν τον κόσμο. Αυτοί απλώς σας δίνουν κάτι στο επίπεδο των αισθήσεων. Ο τρίτος οφθαλμός δεν είναι ανοιχτός και δεν μπορούν να ανοίξουν τον τρίτο οφθαλμό των άλλων. Το μεγαλείο ενός αληθινού Διδασκάλου έγκειται στο γεγονός πως Αυτός έχει ανοίξει τον εσωτερικό Του οφθαλμό και επίσης μπορεί να κάνει και τους άλλους να δουν. 0 Διδάσκαλός μας συνήθιζε να λέει, «Καλά, σε τι χρησιμεύει το να δίνει κανείς τα πέντε ονόματα, πέντε μάντρα ή οποιοδήποτε εξωτερικό πράγμα; Αυτά ακόμη και ένα μικρό κορίτσι που κλώθει μπορεί να σας τα πει». Ο καθένας μπορεί να κάνει με λίγη εξάσκηση, τις εξωτερικές μεθόδους της εκτέλεσης ενός τελετουργικού. Αλλά την ανύψωση πάνω, από τη σωματική συνειδητότητα και το άνοιγμα του μοναδικού

οφθαλμού, μόνο ένας αρμόδιος άνθρωπος μπορεί να το κάνει. Αυτός θα σας δώσει τις καθοδηγήσεις και θα σας βάλει σε διαλογισμό και μετά από αυτό θα δείτε κάποιο Φως. Όσο πιο σωστά ακολουθείστε τις καθοδηγήσεις Του, τόσο περισσότερο Φως θα δείτε. Ακόμη και ένας τυφλός άνθρωπος έχει τον τρίτο οφθαλμό. Στην πρώτη μου περιοδεία στη Δύση το 1955, πήγα στο Los Angeles. Την ώρα του διαλογισμού το πρωί, ήταν εκεί ένας τυφλός γιατρός. Του δόθηκαν οι καθοδηγήσεις, κάθισε για διαλογισμό και είδε Φως. Οι Διδάσκαλοι δίνουν μάτι στον τυφλό άνθρωπο. Στα μάτια των Διδασκάλων, είμαστε όλοι τυφλοί. Αυτοί βλέπουν πως το τρίτο μας μάτι δεν είναι ανοιχτό. Ο Καμπίρ λέει, «Βλέπω πως όλοι είναι τυφλοί». Ποιος δεν είναι τυφλός; Εκείνος που βλέπει το Φως του Θεού μέσα του, του οποίου το τρίτο μάτι είναι ανοιχτό. Καταλαβαίνετε τώρα, τι θέλω ακριβώς να πω; Όταν έρχονται οι Διδάσκαλοι πλημμυρίζουν τον κόσμο. Οι ακτίνες τους ρέουν κάτω καταρρακτωδώς και ολόκληρος ο κόσμος πλημμυρίζει με το Ύδωρ της Ζωής. Ο Καμπίρ λέει, «Πλημμύρα γίνεται του Ύδατος της Ζωής που δίνεται από τους Διδασκάλους. Οι άνθρωποι μπορούν να πάρουν όσο θέλουν».

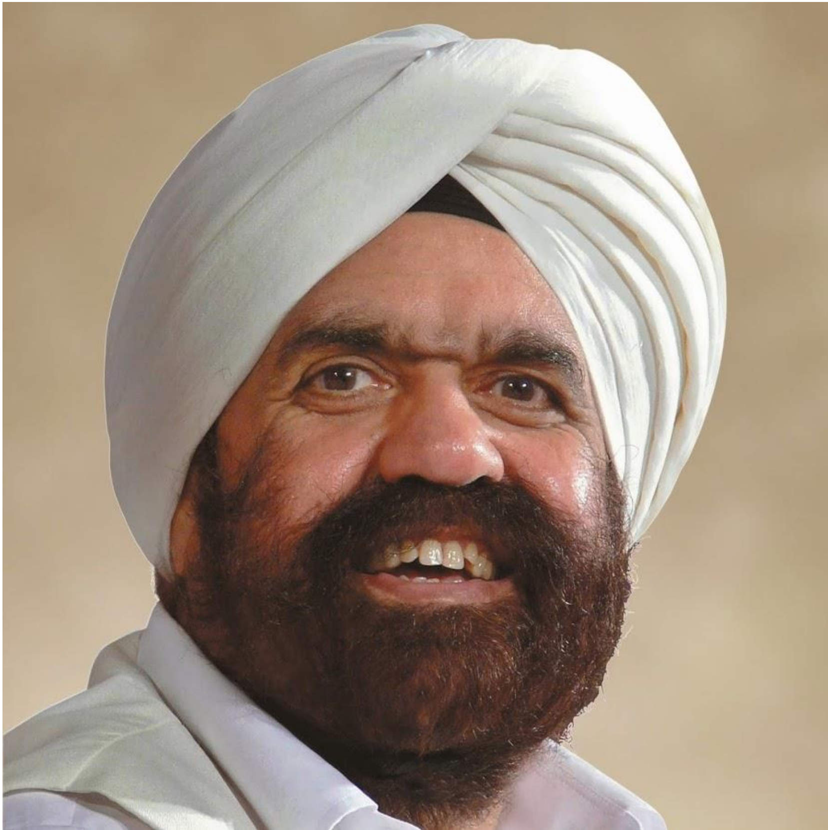
Όταν θα εγκαταλείπετε το σώμα την ώρα του θανάτου, εσείς απλώς θα μετανιώσετε. Θα έπρεπε να πεθάνετε ενώ ζείτε και αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα, όταν πάτε στα πόδια ενός αρμόδιου Διδασκάλου του οποίου ο οφθαλμός είναι ανοιχτός και μπορεί να ανοίξει και τον οφθαλμό των άλλων. Ακόμη και ένας τυφλός άνθρωπος έχει τον τρίτο οφθαλμό. Εκείνοι που δεν βλέπουν φως εξωτερικά βλέπουν Φως μέσα τους, όταν ανοιχθεί το εσωτερικό τους μάτι. Αυτό το μάτι ανοίγεται μόνο όπου υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Αυτό είναι το να ξαναγεννηθεί κανείς. «Αν δεν ξαναγεννηθείτε, δεν μπορείτε να μπείτε στη Βασιλεία του Θεού». «Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε». Την ώρα του θανάτου, η ψυχή σας θα αποσυρθεί από τον εξωτερικό κόσμο και από τις αισθήσεις. Θα έρθει επάνω στην έδρα της ψυχής πίσω από τα μάτια. Αν αυτή η διαδικασία γίνει ενώ ζείτε, είναι ανοιγμένο το εσωτερικό σας μάτι για να δείτε το υπερκόσμιο Φως. Όλη η δόξα βρίσκεται

μέσα σας. Λοιπόν όταν έρχονται οι Διδάσκαλοι υπάρχει πλημμύρα Πνευματικότητας στον κόσμο. Τώρα είναι η ώρα να πάρετε όσο μπορείτε. Αυτός είναι ο αληθινός πλούτος που μπορείτε να μαζέψετε ενώ είσαστε μέσα στο ανθρώπινο σώμα. Όλα τα άλλα πλούτη αφήνονται εδώ μαζί με το σώμα. Όταν έρχονται οι Διδάσκαλοι φωνάζουν, «Ω άνθρωποι, τώρα ήρθε η ώρα. Κάνετε την καλύτερη χρήση της. Υπάρχει πλημμύρα από το Ύδωρ της Ζωής. Πάρετε όσο μπορείτε, όλο δίνεται δωρεάν». Μόνο πρέπει να αναπτυχθεί λίγη αφοσίωση, λίγη δεκτικότητα, είτε ζείτε κοντά ή μακριά δεν κάνει καμιά διαφορά.

Γιατί είμαστε τόσο τυχεροί που έχουμε το ανθρώπινο σώμα; Επειδή μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα μπορούμε να ανοίξουμε αυτό το μάτι. Όταν το μάτι σας είναι ανοιγμένο, απολαμβάνετε το Υπερπέραν ενώ ζείτε. Θα έπρεπε να πάρετε το πτυχίο ενώ είσαστε εδώ, τότε παραμένετε πτυχιούχος και μετά που θα εγκαταλείψετε το σώμα. Αν τώρα είσαστε αγράμματος, πώς μπορείτε να γίνετε πτυχιούχος μετά που θα εγκαταλείψετε το σώμα; Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε πάντα να λέει, «Αυτός που είναι ένας μορφωμένος άνθρωπος ενώ είναι στη ζωή παραμένει μορφωμένος ακόμη και μετά που εγκαταλείπει το σώμα. Εκείνοι που είναι αγράμματοι εδώ, πώς μπορούν να είναι μορφωμένοι μετά;» Παρακολουθείτε τώρα, γιατί δίνεται τόσο πολύς έπαινος στους Διδασκάλους; Όχι στους επονομαζόμενους διδασκάλους, που ο κόσμος είναι γεμάτος από αυτούς. Αν ο δικός τους οφθαλμός δεν είναι ανοιχτός, δεν μπορούν να ανοίξουν τον οφθαλμό των άλλων. Το να συνεχίσετε [να παραμένετε] στην τωρινή σας κατάσταση δεν θα ωφελήσει σε τίποτα. Θα παραμένετε συνέχεια στο επίπεδο των ματιών ή στο επίπεδο των αισθήσεων. Λοιπόν αν μπορείτε να ανυψωθείτε μόνοι σας, ωραία και καλά. Τι περισσότερο χρειάζεται! Αν όχι, μπορείτε να έχετε τη βοήθεια κάποιου του οποίου ο οφθαλμός είναι ανοιχτός και ο οποίος μπορεί να σας δώσει κάτι για να αρχίσετε μ' αυτό, κάποιο κεφάλαιο για να δείτε το Φως του Θεού. Λοιπόν τώρα μπορείτε να εκτιμήσετε την ομορφιά της συμβουλής, «Είναι καλύτερα να μπείτε στον κόσμο με ένα μάτι παρά

με δυο, που θα σας ρίξουν στην κόλαση».

Όταν έρχονται οι Διδάσκαλοί, μιλούν στη δική τους γλώσσα, αλλά λένε τα ίδια πράγματα. Ολόκληρος ο κόσμος είναι στο επίπεδο των αισθημάτων και των συναισθημάτων, ή βγάζουν συμπεράσματα στο επίπεδο της διάνοιας. Δεν έχουν δει. Λοιπόν τα αισθήματα, τα συναισθήματα και το να βγάζουμε συμπεράσματα, όλα υπόκεινται σε λάθος, το να δει κανείς είναι πάνω απ' όλα. Εκείνοι που έχουν δει λένε το ίδιο πράγμα. Είναι γι' αυτό που λέγεται, «Ακούτε τα λόγια του Διδασκάλου. Αυτός λέει εκείνο που βλέπει και είναι αρμόδιος να κάνει και τους άλλους να δουν». Τα βιβλία δεν μπορούν να εξηγήσουν αυτά τα λίγα λόγια, που είναι πολύ απλά, ακριβώς πάνω στο θέμα και στο επίπεδο του κοινού νου. Το εσωτερικό μας μάτι είναι κλειστό αλλά υπάρχει και μπορεί να ανοιχθεί ενώ είμαστε μέσα στο ανθρώπινο σώμα. Γιατί δεν μπορούμε να το ανοίξουμε μόνοι μας; Επειδή η ψυχή μας, συνδυασμένη με το νου, έχει γίνει jiva [ενσωματωμένη ψυχή], και εκφραζόμενη μέσω των αισθήσεων, έχει ταυτιστεί με το σώμα και τον εξωτερικό κόσμο τόσο πολύ που έχει ξεχάσει την αληθινή της φύση. Αν συνεχίζει για χρόνια και χρόνια όλες τις μεθόδους της εξωτερικής λατρείας και τις χρησιμοποιεί για διαλογισμό στο επίπεδο των αισθήσεων ή στο επίπεδο των ματιών, δεν μπορεί να πάει επάνω. Αν αυτή μπορεί να πάει επάνω με τις δικές της προσπάθειες, ωραία και καλά. Αλλιώς θα έπρεπε να πάρει τη βοήθεια κάποιου του οποίου το εσωτερικό μάτι είναι ανοιχτό και είναι αρμόδιος να ανοίξει το εσωτερικό μάτι των άλλων.

SANT RAJINDER SINGH J! MAHARAJ
(1946-   )

30

ΠΩΣ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΜΕ ΔΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ - II

Αν επιθυμείτε να μάθετε κάτι στον τομέα της εκπαίδευσης θα το βρείτε μόνο στα σχολεία ή στα κολλέγια. Αν θέλετε να έχετε κάποιο φάρμακο, πάτε σε ένα νοσοκομείο. Παρόμοια, όταν θέλετε ρούχα, πάτε σε κάποιον που είναι ενδυματοπώλης. Αν θέλετε να βρείτε το Θεό, τότε πρέπει να πάτε σε έναν αληθινό Άγιο ή Διδάσκαλο. Τι είναι ένας Διδάσκαλος; Είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα και κατοικεί μεταξύ μας. Ο Θεός είναι παντού, αλλά Αυτός είναι εκδηλωμένος μέσα στο Διδάσκαλο. Σάτσανγκ καλείται η συντροφιά της Αλήθειας (Sat) . Sat είναι η Αναλλοίωτη Μονιμότητα. Αυτή πάντοτε υπάρχει. Η ψυχή μας, όταν αποβάλλει το νου, την ύλη και τις αισθήσεις με τη διαδικασία της αυτοανάλυσης, γίνεται γνώστης της Ελέγχουσας Δύναμης που είναι ήδη μέσα μας και μας ελέγχει μέσα στο σώμα. Αυτή η Ελέγχουσα Δύναμη, ή Θεός, είναι μέσα στον καθένα μας. Αλλά η ψυχή μας είναι ταυτισμένη με το νου και τις αισθήσεις τόσο πολύ, που έχουμε ξεχάσει τον εαυτό μας, τον Υπερεαυτό ή Θεό. Λοιπόν όπου υπάρχει μια τέτοια ψυχή, που έχει γνωρίσει τον Εαυτό Της με την αυτοανάλυση, υψωμένη πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, βλέπει το Θεό όπως εγώ βλέπω εσάς και σεις βλέπετε εμένα. Ένας τέτοιος άνθρωπος καλείται Διδάσκαλος ή Άγιος. Όπου είναι ο Διδάσκαλος, υπάρχει ακτινοβολία. Η ακτινοβολία έρχεται από κάθε πόρο του σώματός Του, όμως εκεί όπου ειδικά εκδηλώνεται είναι μέσω των ματιών

Του. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Η ψυχή Του είναι μεθυσμένη από την αγάπη του Θεού και αν κοιτάξετε μέσα στα μάτια Του, υπάρχει ακτινοβολία.

Για να έχετε το μεγαλύτερο όφελος από τη συντροφιά ενός Αγίου, πρέπει και εσείς να είσαστε αγνοί. Όταν πάτε εκεί όπου είναι ο Διδάσκαλος, θα πρέπει να ξεχάσετε τα πάντα. Ξεχάστε το περιβάλλον γύρω σας και ποιος κάθεται δίπλα σας. Να έχετε όλη σας την προσοχή μόνο στα μάτια του Διδασκάλου, από όπου λειτουργεί η ψυχή Του. Πρέπει να γίνετε δεκτικοί για να έχετε το πλήρες όφελος από τη συντροφιά ενός Αγίου. Αυτοί που πάνε κοντά στο Διδάσκαλο και ο νους τους, πώς να το πούμε, τριγυρνά εδώ και εκεί, και συνέχεια υψώνονται κυματάκια στη δεξαμενή του νου τους, δεν μπορούν να αναπτύξουν δεκτικότητα. Δεν μπορούν να πάρουν το πλήρες όφελος από την ακτινοβολία που έρχεται από το Διδάσκαλο, από όλο Του το σώμα και ειδικά μέσα από τα μάτια Του. Αυτό το όφελος μπορείτε να το πάρετε ακόμη και αν είσαστε χιλιάδες μίλια μακριά. Μέσω του ραδιοφώνου ακούτε τι λέει ο άνθρωπος από μια μακρινή απόσταση. Μέσω της τηλεόρασης βλέπετε επίσης ποιος μιλάει. Ο Λόγος είναι παντού. Ο Λόγος ή Νάαμ ή Shabda όλα είναι ένα και το αυτό. Λοιπόν η δόνηση του ανθρώπου μέσα στον οποίο είναι εκδηλωμένος ο Λόγος διαπερνά ολόκληρο τον κόσμο. Αυτοί που γίνονται δεκτικοί, ακινητοποιώντας το νου και τη διάνοιά τους, παίρνουν το πλήρες όφελος. Ο Καμπίρ λέει, «Αν ο Διδάσκαλος κατοικεί χιλιάδες μίλια πέρα από τις θάλασσες και τους ωκεανούς και ο μαθητής κατοικεί εδώ, θα έπρεπε απλώς να κατευθύνει την προσοχή του στο Διδάσκαλο». Ο Λόγος είναι παντού, πρέπει απλώς να γίνετε δεκτικοί. Όταν γίνετε δεκτικοί θα πάρετε το πλήρες όφελος από το Σάτσανγκ. Λοιπόν αν θέλετε να βρείτε το Θεό, τότε να πάτε στον τόπο όπου είναι ο Διδάσκαλος. Μην αφήσετε τίποτε να παρέμβει μεταξύ εσάς και του Διδασκάλου, ούτε ακόμη και το σώμα Του. Αν απορροφήσετε ολόκληρη την προσοχή σας μέσα στα μάτια του Διδασκάλου, θα πάρετε όλη την ακτινοβολία και θα έχετε τη μέθη που θα σας δώσει μακαριότητα. Αυτός είναι ο πιο γρήγορος και ο πιο εύκολος τρόπος για να έχετε το πλήρες

όφελος από τη συντροφιά ενός Αγίου. Όταν γίνετε δεκτικοί, θα έχετε ανώτερη μέθη. Θα ξεχάσετε τον κόσμο. Θα έχετε περισσότερη απόλαυση, περισσότερη μακαριότητα από το Υπερπέραν όταν γίνετε δεκτικοί, σε σύγκριση με τα εξωτερικά πράγματα. Είμαστε συνειδητά όντα και θα έπρεπε να γίνουμε δεκτικοί ή να έρθουμε σε επαφή με το Λόγο ή το Νάαμ, του οποίου η εξωτερική έκφραση είναι το Φως και ο Ήχος. Όσο περισσότερο ερχόσαστε σε επαφή με το Λόγο ή Νάαμ, τόσο θα έχετε περισσότερη μέθη σε σύγκριση με οτιδήποτε άλλο στον εξωτερικό κόσμο. Ο νους θα ακινητοποιηθεί.

Οι Ουπανισάδες λένε, «Τι είναι αυτό, που έχοντάς το, δεν χρειαζόσαστε τίποτα άλλο πια». Είναι το να έρθετε σε επαφή με την Αρχή του Φωτός και του Ήχου, του Λόγου που έγινε σάρκα. Λοιπόν η συντροφιά Ενός που είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα καλείται Σάτσανγκ. Εκεί μπορείτε να βρείτε την ακτινοβολία του Θεού και μπορείτε να την έχετε ακόμη και από χιλιάδες μίλια μακριά αν γίνετε δεκτικοί. Είναι γι' αυτό που ο Maulana Rumi λέει, «Αν έχετε μόνο είκοσι λεπτά για να καθίσετε κοντά σ' έναν Άγιο, το αποτέλεσμα από το όφελος που θα έχετε πάρει από αυτή τη σύντομη χρονική περίοδο δεν μπορείτε να το έχετε κάνοντας χιλιάδες χρόνια αληθινά προσκυνήματα και στερήσεις». Όταν καίει η φωτιά, καθίστε δίπλα της. Όταν οι φλόγες της φωτιάς είναι πολύ υψηλές τα πάντα καίγονται (δηλ. είναι πιο αποτελεσματικό και εύκολο να κάψετε το κάρμα σας στη συντροφιά του Διδασκάλου παρά κάνοντας προσκυνήματα και στερήσεις). Όταν ο Λόγος εκδηλώνεται κάπου και γίνετε δεκτικοί προς αυτόν, ο νους σας θα ακινητοποιηθεί. Μπορείτε τότε να δείτε την αντανάκλαση του εαυτού σας μέσα σ' αυτόν, καθώς επίσης και την αντανάκλαση του Θεού μέσα σας. Το μόνο πράγμα που παρεμβαίνει μεταξύ εσάς και του Θεού είναι ο νους. Δεν έχετε να βάλετε μέσα τίποτα απ' έξω. Αυτό είναι ήδη εκεί. Όταν τα ταραγμένα κύματα του νου ακινητοποιηθούν μπορείτε να δείτε το αληθινό σας πρόσωπο μέσα σ' αυτόν. Καταλαβαίνετε τώρα, πως θα έχετε το πλήρες όφελος από τη συντροφιά του Διδασκάλου;

Ο Θεός δεν βρίσκεται μέσα στα βιβλία, καθώς μόνο δηλώσεις γι' Αυτόν δίνονται μέσα σ' αυτά. Ούτε μπορούμε να Τον βρούμε μέσα στους πέτρινους ναούς που έχουν κατασκευαστεί από τα χέρια του ανθρώπου. Μέσα σ' αυτούς συγκεντρωνόμαστε μαζί μόνο για να προσευχηθούμε στο Θεό ή για να Τον ευχαριστήσουμε για όλα αυτά που μας δίνει. Αυτός κατοικεί μέσα σας. Το σώμα είναι ο αληθινός Ναός του Θεού. Όταν το έχετε καταλάβει αυτό, τότε πού πάτε για να Τον βρείτε; Πρώτον μέσα στον ίδιο σας τον εαυτό. Αποσυρθείτε από τον εξωτερικό κόσμο. Αποσυρθείτε από το νου και τις αισθήσεις και ανεβείτε στην έδρα της ψυχής πίσω από τα μάτια. Όταν συγκεντρωνόσαστε εκεί, θα ανοίξει το εσωτερικό σας μάτι για να δείτε το Θεό μέσα σας. Αλλά μπορείτε να έχετε την ακτινοβολία Του από εκεί που είναι ήδη εκδηλωμένος. Αν καθίσετε κοντά στο ανθρώπινο σώμα όπου ο Θεός είναι εκδηλωμένος, ακόμη και για ένα μικρό χρονικό διάστημα, θα σας δώσει πιο γρήγορα αποτελέσματα. Είναι γι' αυτό που μιλούν με τόσο ανώτερα λόγια μέσα σε όλες τις γραφές για το Σάτσανγκ ή τη συντροφιά ενός Αγίου. Η διαδικασία γίνεται πιο γρήγορη από ακτινοβολία. Η ίδια Θεϊκή Δύναμη είναι μέσα σας αλλά δεν είναι αφυπνισμένη. Θα αφυπνιστεί την ώρα της Μύησης και επιπλέον θα της δοθεί και μια ώθηση από την ακτινοβολία του Διδασκάλου. Γι' αυτό λέγεται, πως μια γεμάτη αγάπη ματιά, που ακτινοβολείται προς την ψυχή σας από έναν Άγιο, μπορεί να σας ανεβάσει επάνω στον ίδιο σας τον εαυτό και θα δείτε το Φως του Θεού μέσα σας. Λοιπόν μια ματιά χάρης από ένα Διδάσκαλο είναι αρκετή για μας. Αυτό θα σας δώσει μια ώθηση. Αυτό εννοεί το, «Έχετε τη συντροφιά ενός Αγίου, όσο περισσότερο παίρνετε τόσο το καλύτερο». Όσο πιο δεκτικοί γινόσαστε όταν καθόσαστε δίπλα Του, τόσο περισσότερο όφελος θα έχετε. Απλώς το να πηγαινοερχόσαστε δεν θα ωφελήσει σε τίποτα. Είναι η δεκτικότητα που σας δίνει ουσιαστικό όφελος. Όσο περισσότερο χρόνο μπορείτε να διαθέσετε στη συντροφιά ενός Αγίου, τόσο το καλύτερο. Ακόμη και αν δεν είσαστε απευθείας στη συντροφιά ενός Αγίου, μπορείτε να ωφεληθείτε ενώ καθόσαστε στα δωμάτιά σας, ακόμη και σε μακρινούς

τόπους, αναπτύσσοντας δεκτικότητα. Αυτή η δεκτικότητα έρχεται μόνο όταν έχουν αποβληθεί τα πάντα μεταξύ εσάς και του Διδασκάλου, αν και μπορεί να είσαστε χιλιάδες μίλια μακριά. Τίποτα δεν θα έπρεπε να παρεμβαίνει μεταξύ εσάς και του Διδασκάλου, ούτε εγκόσμια πράγματα ούτε ακόμη το σώμα και ο νους σας. Απλώς καθίστε γλυκά και θα αναπτύξετε δεκτικότητα. Βεβαίως, δεν μπορούμε να υποβαθμίσουμε την αξία της απευθείας συντροφιάς του Διδασκάλου. Όσο περισσότερο γινόσαστε δεκτικοί προς Εκείνον τόσο περισσότερο όφελος μπορείτε να πάρετε και μπορείτε να το αναπτύξετε ακόμη και αν είσαστε σε ένα μακρινό τόπο. Μόνο όταν έχετε αναπτύξει δεκτικότητα, μπορείτε να πάρετε περισσότερο όφελος και αν ακόμη είσαστε σε μακρινούς τόπους. Όταν είσαστε μαζί Του, πρόσωπο με πρόσωπο, το παίρνετε απευθείας και φυσικά αυτό θα σας δώσει δύναμη. Αν αναπτύξετε δεκτικότητα, τότε από χιλιάδες μίλια μακριά μπορείτε να έχετε το ίδιο όφελος.

Όταν οι άνθρωποι κάνουν αίτηση για Μύηση εγώ απλώς την επικυρώνω και λέω στον Αντιπρόσωπο, «Εντάξει, δώσε του τις καθοδηγήσεις». Ο άνθρωπος στον οποίον δίνονται οι καθοδηγήσεις έχει την ίδια εμπειρία όπως αυτή που θα είχε αν ήταν σε απευθείας επαφή. Αυτό γίνεται μέσω του Shabda ή Λόγου, που είναι παντού. Λοιπόν, νομίζω πως θα το εκτιμήσετε που μπορείτε να έχετε περισσότερο όφελος γινόμενοι δεκτικοί. Όσο περισσότερο χρόνο έχετε σε απευθείας επαφή, τόσο το καλύτερο. Αν όχι, γιατί δεν είναι δυνατόν να την έχετε 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, τότε αναπτύξετε δεκτικότητα ενώ καθόσαστε στα δωμάτιά σας. Αν αυτή αναπτυχθεί, τότε μπορείτε να πάτε οπουδήποτε και να εξακολουθείτε να την έχετε. Λοιπόν ο Λόγος διαπερνά τα πάντα. Αυτός πάλλει μέσα σε όλο το Σύμπαν και είναι ειδικά συγκεντρωμένος στο Λόγο που έγινε σάρκα. Μια δόνηση από Αυτόν πάλλει επίσης και μέσα σε ολόκληρο το Σύμπαν. Είναι μόνο θέμα του να γίνουμε δεκτικοί σ’ αυτήν, αυτό είναι όλο. Έτσι δεν διαφέρει αν ένας άνθρωπος κάθεται εδώ ή μακριά. Είναι θέμα μόνο του να γίνουμε προσεκτικοί, δεκτικοί στο Λόγο ή Shabda, που διαπερνά τα πάντα. Εκεί όπου είναι εκδηλωμένος δονείται

και αυτή η δόνηση απλώνεται μέσα σε όλο τον κόσμο. Ξέρετε τώρα τι είναι αληθινά ο Διδάσκαλος; Για τέτοιους Διδάσκαλους μιλούν μέσα σε όλες τις γραφές.

31

Η ΑΓΑΠΗ ΣΕ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΣΗ

Αγάπη – τη λέξη αγάπη την ακούμε από τον καθένα. Αλλά τι είναι αγάπη; Ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Και εμείς επίσης είμαστε προσωποποιημένη αγάπη. Η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στην ψυχή μας. Αυτή ακτινοβολεί και πρέπει να έρθει σ' επαφή με τον Υπερεαυτό, που ονομάζεται Θεός ή Paramatma. Αντί όμως να συνδέσουμε την ψυχή μας με το Θεό, την έχουμε συνδέσει με τα εμψυχωμένα σώματα και αυτό ονομάζεται προσκόλληση. Η αγάπη είναι αυτό που ξεχειλίζει μέσα μας και ξεχνάμε τον εαυτό μας. Αυτό είναι το κριτήριο για να ξεχωρίσουμε την αγάπη από την προσκόλληση. Γι' αυτή την αγάπη μιλάνε οι γραφές. Λοιπόν σαν κανόνα, η ψυχή μας θα έπρεπε να αγαπά το Θεό. Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά. Αυτός είναι η Δύναμη που μας Ελέγχει μέσα μας. Αν η ψυχή μας ελευθερωθεί από το νου, την ύλη και τις αισθήσεις, θα πάει πάνω σ' αυτή την ίδια την πηγή απ' όπου προήλθε. Αν ανάψετε ένα κερί, η φλόγα θα πάει προς τα πάνω. Αν αναποδογυρίσετε το κερί, ακόμη και τότε η φλόγα θα πάει προς τα πάνω. Λοιπόν η αγάπη της ψυχής πρέπει να πάει προς τα πάνω προς τον Υπερεαυτό. Αν αυτή παραμείνει προσκολλημένη στο σώμα και στις αισθήσεις, αυτό δεν είναι αγάπη, είναι προσκόλληση. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ των δυο. Το να αγαπάτε το Θεό τον οποίο δεν έχετε δει, δεν είναι

δυνατόν παρά μόνο αν ανεβείτε στο δικό Του επίπεδο. Λοιπόν, αν ενώ παραμένετε μέσα στο σώμα, θέλετε να αγαπήσετε το Θεό, τότε τι πρέπει να κάνετε; Πρέπει να υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα ή να έρθετε σε επαφή με κάποιον μέσα στον οποίο η Δύναμη του Θεού είναι εκδηλωμένη, και η ψυχή Του ξεχειλίζει από αγάπη και μέθη για το Θεό. Εσείς θα έπρεπε πάντοτε να κοιτάζετε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου. Τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Με οποιοδήποτε χρώμα είναι εμποτισμένη μια ψυχή, αυτή την ακτινοβολία θα έχουμε και θα μας επιδράσει. Αν μια ψυχή είναι εμποτισμένη με την αγάπη και τη μέθη του Θεού θα γίνετε δεκτικοί προς αυτή την ψυχή μέσω των ματιών. Τότε θα έχετε μια ώθηση και θα ξεχάσετε το σώμα σας. Αν η αγάπη σάς κρατά μέσα στο σώμα, προσκολλημένους στο σώμα, αυτό δεν είναι αγάπη, αλλά ονομάζεται προσκόλληση. Αυτή είναι η πολύ λεπτή διαφορά μεταξύ των δυο.

Η ψυχή είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού, μια σταγόνα του ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές από το Θεό. Αυτή η Ελέγχουσα Δύναμη είναι μέσα σε κάθε καρδιά. Αν βλέπετε τα πράγματα από αυτό το επίπεδο, τότε δεν υπάρχει προσκόλληση. Ανέφερα μια ιστορία, ένα παράδειγμα, όταν ο Θεός συνάντησε το Μωυσή και του είπε, «Ήμουν πολύ άρρωστος στο κρεβάτι με πυρετό, και συ δεν ενδιαφέρθηκες για μένα». Ο Μωϋσής ρώτησε, «Θεέ πώς μπορεί εσύ να είσαι άρρωστος;» «Ναι, ήμουν άρρωστος. Αυτόν τον άνθρωπο που με αγαπούσε, ποτέ δεν πήγες να τον ρωτήσεις τι χρειάζεται. Αν όμως με αγαπούσες, θα τον είχες εξυπηρετήσει. Η αγάπη γνωρίζει την εξυπηρέτηση και τη θυσία και εγώ θα είχα εξυπηρετηθεί». Ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά, βλέπετε. Αυτό που εμείς τώρα ονομάζουμε αγάπη δεν είναι αγάπη αλλά είναι προσκόλληση, και αυτό οφείλεται στο ότι έχουμε εγωιστικά κίνητρα ή στις αισθήσεις που μας τραβάνε προς τα εξωτερικά πράγματα και μας κρατάνε μέσα στο σώμα.

Όταν αγαπάτε το Θεό, μπορείτε να έχετε μια ώθηση με το να έρθετε σε επαφή με την ψυχή κάποιου που είναι εμποτισμένος με την αγάπη του Θεού. Αυτή η αγάπη θα σας τραβήξει

προς τα πάνω. Θα ξεχάσετε το σώμα σας και το περιβάλλον. Οι Διδάσκαλοι λένε, «Οποτεδήποτε βλέπω το Διδάσκαλο, ξεχνώ τα πάντα που αφορούν τη διάνοια, το σώμα και το περιβάλλον». Οποιαδήποτε αγάπη που εσείς ονομάζετε αγάπη αλλά σας κρατάει μέσα στο σώμα δεν είναι αγάπη, είναι προσκόλληση. Αν κοιτάζετε μέσα στα μάτια κάποιου που σας τραβάει προς τα πάνω και σας βοηθάει να ξεχάσετε το σώμα, αυτό είναι το κριτήριο του τι είναι αγάπη. Είναι γι' αυτό που πάντοτε συμβουλεύω, «Μην κοιτάζετε μέσα στα μάτια των άλλων εκτός του Διδασκάλου». Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο μας επιτίθεται η λαγνεία. Η λαγνεία μας επιτίθεται μέσω των ματιών. Αν κοιτάζετε μέσα στα μάτια των άλλων που είναι εμποτισμένοι με τη λαγνεία ή με άλλα χαμηλά πράγματα, θα έχετε την ίδια επίδραση από ακτινοβολία. Να κοιτάζετε μέσα στα μάτια ενός ανθρώπου όπου ο Θεός είναι εκδηλωμένος και θα ωφεληθείτε. Θυμάμαι ένα συμβάν μέσα στη Ramayana στο οποίο ο Ravana είχε απαγάγει τη Sita. Λοιπόν, ενώ την έπαιρνε μακριά, έπεσαν τα στολίδια της στο έδαφος. Όταν ο Rama πήγε να ψάξει να βρει τη γυναίκα του και βρήκε τα στολίδια της, ρώτησε τον πιο μικρό αδελφό του τον Laxman (που ήταν επίσης μαζί του) αν αναγνώριζε ότι αυτά ανήκουν στη νύφη του. Ο Laxman απάντησε πως μπορούσε να αναγνωρίσει τα στολίδια που φορούσε στα πόδια της η νύφη του, όχι στο κεφάλι της. Απλώς δείτε το ανώτατο κριτήριο της ηθικής! Αυτός μπορούσε να αναγνωρίσει μόνο τα στολίδια που η γυναίκα του Rama φορούσε στα πόδια της. Από αυτό μπορούμε να πάρουμε κάποιο μάθημα. Κοιτάτε πάντα στα πόδια των άλλων και ποτέ δεν θα σας επιτεθούν οι κατώτερες ροπές. Αν πρέπει να κοιτάζετε σε κάποιου τα μάτια κοιτάξτε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου, που είναι εμποτισμένος με την αγάπη του Θεού, αλλιώς θα πάτε προς τα κάτω. Αν κοιτάζετε μέσα στα μάτια Του και ξεχνάτε τα πάντα, αυτό είναι αγάπη. Αν είσαστε προσκολλημένοι στο σώμα, υπάρχει κίνδυνος να πέσετε προς τα κάτω. Σας δίνω μια πολύ λεπτή διαφορά, που δεν δίνεται μέσα στα βιβλία. Λοιπόν η αγάπη είναι μέσα σας και όταν είναι συγκεντρωμένη ξεχειλίζει. Όταν έρχεται σε επαφή με τον Υπερεαυτό ή

το Θεό, αυτή ξεχειλίζει ακόμη περισσότερο. Ακριβώς όπως ένας αγωγός που έχει πολλές τρύπες, το νερό που ρέει μέσα από αυτόν θα στάζει έξω σταγόνα σταγόνα. Αν κλείσετε όλες τις τρύπες εκτός από μια, τότε το νερό θα ξεπηδάει από αυτή με ορμή. Η ψυχή μας είναι τώρα κάτω από τον έλεγχο του νου και η αγάπη μας είναι μοιρασμένη σε τόσο πολλά πράγματα. Στο σώμα μας, στα παιδιά μας, στα χρήματά μας, στο όνομα και στη φήμη μας. Αν αποσύρετε την προσοχή σας από όλα τα εξωτερικά πράγματα και την κατευθύνεται προς τη μοναδική έξοδο, που είναι η πόρτα που βρίσκεται πίσω από τα μάτια, και ονομάζεται η Δέκατη Πόρτα, ή με τη συγκέντρωση έρθετε σε επαφή με την ψυχή κάποιου που είναι εμποτισμένος με την αγάπη του Θεού, θα έχετε μια ώθηση. Αυτό είναι αγάπη και μπορείτε να χρησιμοποιείτε πάντα αυτό το κριτήριο για να δείτε πού βρισκόσαστε. Αγάπη προς το Θεό, που κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά, είναι αυτό που χρειάζεται. Η ουσία Του, είναι ήδη εκεί και Αυτός είναι η Δύναμη που μας ελέγχει και έχει αγάπη για όλη την ανθρωπότητα. Αν κάνετε τα πάντα για χάρη αυτής της αγάπης, δεν θα υπάρξει προσκόλληση. Όταν θα κοιτάζετε στα πρόσωπα των άλλων θα πηγαίνετε πάνω, θα ξεχνάτε τον κόσμο. Τώρα όταν τους κοιτάζετε, προσκολλιέστε σ' αυτούς. Αυτό δεν είναι αγάπη. Η αγάπη δεν έρχεται σαν αποτέλεσμα του φαγητού και του ποτού, είναι ήδη έμφυτη μέσα στην ψυχή μας. Αν αυτό συγκεντρωθείτε, αυτή η αγάπη θα ξεχειλίσει. Αυτά είναι πολύ λεπτά σημεία που δεν λέγονται λεπτομερώς μέσα στα βιβλία. Λοιπόν πάντοτε να αποφεύγετε να κοιτάζετε μέσα στα μάτια των άλλων. Αν πρέπει να κοιτάξετε σε κάποιου τα μάτια, κοιτάξετε μόνο στα μάτια του Διδασκάλου. Αυτό θα σας σώσει από πολλούς κινδύνους.

Ερχόσαστε στο Σάτσανγκ για χάρη του Διδασκάλου, όχι για τους άλλους. Είναι ένα πρακτικό σχολείο, σας λέω, όπου μπορείτε να έχετε αυτά τα πράγματα. Μπορείτε να τα έχετε μόνο όταν ερχόσαστε σε απευθείας επαφή με την ψυχή μέσω της οποίας απορρέουν. Η ψυχή Του είναι εμποτισμένη με την αγάπη του Θεού και φυσικά θα χρωματιστείτε και σεις με αυτή την αγάπη. Θα έχετε αυτή τη μέθη. Λοιπόν αγάπη είναι η

αγάπη που όταν την έχουμε ξεχνάμε το σώμα μας και τις εξωτερικές απολαύσεις. Ακριβώς όπως η φλόγα ενός κεριού, η ψυχή σας όταν έρθει σε επαφή με την ψυχή αυτών που είναι εμποτισμένοι με την αγάπη του Θεού, θα έχει μια ώθηση. Ο Emerson είπε, «Όταν κοιτάζω τους ανθρώπους βλέπω το Θεό να λάμπει μέσα από τα μάτια τους». Πρέπει να κοιτάζετε από αυτό το επίπεδο, όχι από το επίπεδο των αισθήσεων ή του σώματος. Μόνο μέσω της αγάπης μπορούμε να γνωρίσουμε το Θεό. Αυτοί που δεν γνωρίζουν την αγάπη, δεν μπορούν να γνωρίσουν το Θεό. Αυτό εννοείται με τη λέξη αγάπη, αλλά εμείς παίρνουμε την προσκόλληση για αγάπη. Η προσκόλληση δεν είναι αγάπη, είναι μια κακώς νοημένη αγάπη. Η αγάπη μιας συνειδητής οντότητας πρέπει να έρθει σε επαφή με ένα πανσυνείδητο Θεό. Αν έχετε μια τέτοια αγάπη, ακόμη και στις εξωτερικές μεθόδους προσκυνήματος, τότε έχετε σωθεί. Αλλιώς είσαστε γερά προσκολλημένοι.

Λοιπόν αγαπάτε το Θεό και καθώς ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά, αγαπάτε όλους για χάρη της ψυχής και της Ελέγχουσας Δύναμης που κρατάει την ψυχή μέσα στο σώμα, όχι για το ίδιο το σώμα. Τότε έχετε σωθεί. Αν εξυπηρετείτε τους άλλους από το ίδιο επίπεδο, τότε αυτή είναι εξυπηρέτηση προς το Θεό. Όλοι οι Διδάσκαλοι το λένε αυτό. Ο δέκατος Διδάσκαλος είπε, «Καταλάβετε όλοι είτε ανήκετε στη μια θρησκεία ή στην άλλη, μόνο αυτοί που έχουν αληθινή αγάπη μπορούν να γνωρίσουν το Θεό». Ο Θεός είναι αγάπη, και μόνο μέσω της αγάπης μπορείτε να γνωρίσετε το Θεό. Αυτό είναι ένα πάρα πολύ λεπτό θέμα και αν και αναφέρεται μέσα στα βιβλία δεν δίνεται με λεπτομέρειες. Τώρα μπορείτε να κρίνετε καθημερινά από το δικό σας επίπεδο, αν εσείς πραγματικά έχετε αγάπη. Μια τέτοια αγάπη θα σας δώσει αγάπη για όλους, αλλά όχι προσκόλληση. Αυτή η αγάπη ξεχειλίζει όταν έρθετε σε επαφή με κάποια ψυχή που είναι μεθυσμένη, θα έλεγα, από την αγάπη του Θεού. Αυτή η αγάπη δεν θα σας οδηγήσει στην προσκόλληση του σώματος, αλλά θα σας κάνει να ξεχάσετε το σώμα.

32

ΠΩΣ ΝΑ ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟ ΘΕΟ

Σας έλεγα χθες για το πως η αγάπη ξεπέφτει και γίνεται προσκόλληση. Αγάπη είναι η ουσία της ψυχής. Αυτή πρέπει να έρθει σε επαφή με την Υπερψυχή. Όταν είναι προσκολλημένη στα σώματα, στο εξωτερικό περιβάλλον, ξεπέφτει και ονομάζεται προσκόλληση. Χθες σας εξηγήθηκε πως στο δρόμο προς το Θεό, σταματάμε και αντί να πηγαίνουμε στη σωστή κατεύθυνση, αλλάζουμε πορεία και πάμε προς τα κάτω. Το σημερινό θέμα δεν είναι τι είναι αγάπη και πως αυτή ξεπέφτει αλλά πως θα έπρεπε να ασκείται η αγάπη. Αυτή είναι ήδη μέσα μας. Εμείς είμαστε αγάπη προσωποποιημένη. Είμαστε μια σταγόνα του Ωκεανού όλης της Αγάπης. Έτσι αυτή η αγάπη, όπως σας είπα χθες, θα έπρεπε να πάει στο Θεό. Ή αν δεν έχετε δει το Θεό, τότε θα έπρεπε να δοθεί στο ανθρώπινο σώμα που ξεχειλίζει από την αγάπη του Θεού. Για παράδειγμα, αν δείτε ένα δικηγόρο φυσικά αυτό θα φέρει στο νου σας τα δικαστήρια, και τις υποθέσεις που εκδικάζονται εκεί. Όταν βλέπετε ένα γιατρό, τότε η προσοχή σας πάει σε φάρμακα, αρρώστους ή νοσοκομεία. Παρόμοια, όταν βλέπετε κάποιον άνθρωπο στο δρόμο, η προσοχή σας κατευθύνεται στο να καταλάβετε το έργο που κάνει. Διδάσκαλος ή Άγιος είναι αυτός που είναι εργάτης στη συγκομιδή του Θεού. Η συγκομιδή είναι πολλή, εργάτες ζητούνται. Αν Τον σκεπτόσαστε, θα σκεπτόσαστε συνέχεια το Θεό. Φυσικά αυτό θα έρθει από μόνο του. Λοιπόν θα έπρεπε να

σκεπτόσαστε συνέχεια το Διδάσκαλο. Αυτός είναι το πρότυπο του Θεού στη γη και ο Θεός είναι μέσα Του. Ο Θεός είναι βέβαια και μέσα σε σας επίσης, αλλά όχι εκδηλωμένος. Όμως είναι εκδηλωμένος στο ανθρώπινο σώμα του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος αγαπά ακόμα και τους εχθρούς Του, γιατί φυσικά αυτός αγαπά τον καθένα, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που μιλούν άσχημα γι' Αυτόν. Αγαπά ακόμη και τον πιο αμαρτωλό, για να τον ανυψώσει στο επίπεδο του ανθρώπου και μετά στο επίπεδο της Θειότητας. Λοιπόν θα έπρεπε να αγαπάτε το Θεό, όμως δεν μπορείτε να Τον αγαπάτε αν δεν Τον δείτε. Γι' αυτό αγάπη για τον ανθρώπινο πόλο, ή το Διδάσκαλο, στον οποίο Αυτός είναι εκδηλωμένος, είναι αγάπη για το Θεό. Όταν Τον βλέπετε, βλέπετε το Θεό. Όπως ο Χριστός είπε, «Αυτοί που έχουν δει εμένα, έχουν δει Τον Πατέρα μου». Το ίδιο πράγμα εξηγούν όλοι οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν. Η γλώσσα τους είναι διαφορετική, όμως λένε το ίδιο πράγμα. Παρόμοια, όταν βλέπετε έναν Διδάσκαλο, μην τον θεωρείτε σαν γιο ανθρώπου, αλλά σαν το Θεό μέσα Του. Μόνο τότε θα σωθείτε και η αγάπη σας για το Θεό θα ξεχειλίσει. Αν τον θεωρείτε έναν άνθρωπο σαν εσάς τότε...; Αν τον θεωρείτε έναν καλό άνθρωπο, θα έχετε μόνο καλό από Αυτόν. Λοιπόν, μόνο όταν σκεπτόσαστε το Διδάσκαλο σαν το πρότυπο του Θεού στη γη, σαν τον εκδηλωμένο Θεό μέσα Του, τότε θα ξεχειλίσει η αληθινή ενθύμηση μέσα σας.

Γενικά, όταν σκεπτόσαστε κάποιον συνέχεια, ξεχνάτε τον εαυτό σας. Έλεγα για ένα περιστατικό στη ζωή του Διδασκάλου Νανάκ. Ζύγιζε σιτάρι σε ένα μαγαζί όπου εργαζόταν και όταν έφτασε στη λέξη Tera (που σημαίνει δεκατρία καθώς και δικός σου), έπεσε σε μέθη και συνέχισε να επαναλαμβάνει «Είμαι δικός Σου, είμαι δικός Σου», μέχρι που μοίρασε όλο το σιτάρι. Έτσι αυτοί που έχουν αποκτήσει αγάπη για το Θεό, φυσικά αυτή η αγάπη ξεχειλίζει. Ένας τέτοιος μαθητής απορροφάται μέσα στο Διδάσκαλο. Όπως ο Άγιος Παύλος είπε, «Είναι εγώ, όμως όχι εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου». Παρόμοια, και άγιοι από άλλες χώρες, είπαν το ίδιο πράγμα. Ένας από αυτούς είπε, «Είμαι τόσο πολύ γεμάτος

από το Διδάσκαλό μου, που έχω ξεχάσει αν είμαι Αυτός ή εγώ». Την ίδια έκφραση είπαν σχεδόν όλοι οι Άγιοι, βέβαια στη δική τους γλώσσα. Ο τρόπος έκφρασής τους μπορεί να διαφέρει λίγο, όμως αυτοί είπαν το ίδιο πράγμα. Έτσι όταν εσείς έχετε μια τέτοια αγάπη και βλέπετε το Διδάσκαλο, δεν βλέπετε το σώμα Του, βλέπετε το Θεό μέσα Του. Αυτή είναι αληθινή αγάπη για το Θεό. Μόλις τώρα σας έδωσα το παράδειγμα πως όταν βλέπετε ένα δικηγόρο, θυμόσαστε το δικαστήριο, όταν βλέπετε ένα γιατρό, θυμόσαστε νοσοκομεία, αρρώστους και φάρμακα. Παρόμοια όταν βλέπετε έναν Άγιο, φυσικά θυμόσαστε το Θεό, γιατί αυτός είναι το πρότυπο της ενθύμησης του Θεού. Αυτός ξεχειλίζει από την αγάπη του Θεού. Ο Maulana Rumi λέει, «Όταν αποδεχόμαστε ένα Διδάσκαλο, αποδεχόμαστε και το Θεό και τον Προφήτη Του». Αν διαβάσετε τον πρόλογο ενός βιβλίου, αυτός σας δίνει περιληπτικά τι περιέχει το βιβλίο. Αφού διαβάσετε όλο το βιβλίο και καταλάβετε τι λέει, θα δείτε πως αυτό μπορείτε να το καταλάβετε επίσης και από τον πρόλογό του. Παρόμοια όταν βλέπετε ένα Διδάσκαλο, διαβάζετε τον πρόλογο του Θεού.

Αυτά είναι παραδείγματα, για να σας δείξουν πως όταν συναντάτε έναν Διδάσκαλο, συναντάτε το Θεό μέσα Του. Ένας τέτοιος Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο συναντιέται μόνο με τη χάρη του Θεού. Αν θέλετε να έρθετε σε επαφή με το Θεό και λιώνετε από λαχτάρα να Τον βρείτε, τότε Αυτός κανονίζει να οδηγηθείτε στον ανθρώπινο πόλο όπου Αυτός είναι εκδηλωμένος. Έδωσα το παράδειγμα του μαθητή ενός Αγίου με το όνομα Bheek. Ήταν τόσο απορροφημένος μέσα στο Διδάσκαλο που είχε συνέχεια την ενθύμηση του Bheek, όχι του Θεού, αλλά του Bheek. Θεωρούσε το Διδάσκαλό του σαν το πρότυπο του Θεού στη γη. Όλη η επανάληψή του δεν ήταν αυτή των πέντε ονομάτων αλλά το όνομα του Διδασκάλου, του Bheek. Αυτό είναι φυσικό. Έβλεπε το Θεό μέσα του, όχι το γιο του ανθρώπου. Επαναλάμβανε συνέχεια, «Ω, Bheek, Ω, Bheek!» Ζούσε την εποχή της βασιλείας του Μωάμεθ και όταν τον ρωτούσαν, «Ποιος είναι ο Θεός σου;» απαντούσε, «Ο Bheek είναι ο Θεός μου, ο. Διδάσκαλός

μου είναι Θεός». «Ποιος είναι ο προφήτης του;» «Ο Bheek μου είναι ο Προφήτης». Μια τέτοια ομολογία ήταν αντίθετη με το Μωαμεθανικό νόμο, και έτσι τον καταδίκασαν σε θάνατο. Τέτοιες περιπτώσεις που αφορούσαν θανατική καταδίκη τις έφερναν στο βασιλιά για τελική έγκριση. Όταν του έφεραν την υπόθεση, ο βασιλιάς είδε ότι τα μάτια του μαθητή του Bheek ήταν γεμάτη μέθη. «Λοιπόν, ποιος είναι ο Θεός σου;» ρώτησε ο βασιλιάς, «Ο Bheek μου είναι ο Θεός μου». «Ποιος είναι ο προφήτης σου;» «Ο Bheek μου είναι ο προφήτης μου». Ο βασιλιάς είπε στους υπηκόους του, «Αφήστε αυτόν τον άνθρωπο, μην τον πειράζετε». Οι υπήκοοι είπαν ότι θα έφευγε τρέχοντας [αν τον άφηναν]. «Όχι, όχι» απάντησε ο βασιλιάς. Μετά ο βασιλιάς στράφηκε και του είπε, «Λοιπόν, κοίτα εδώ, έχουμε ανομβρία στη χώρα μας τους τελευταίους λίγους μήνες. Αν παρακαλούσες ευγενικά τον Bheek σου για λίγη βροχή, θα μπορούσαμε να καλλιεργήσουμε περισσότερο καλαμπόκι». «Ω, ναι, θα Του το ζητήσω», απάντησε ο μαθητής του Bheek. Ακριβώς σαν ένα παιδί, βλέπετε, που έχει πλήρη εμπιστοσύνη στη μητέρα του. Δεν έχει καμιά απολύτως αμφιβολία ότι η μητέρα δεν μπορεί να του δώσει αυτό που επιθυμεί. «Εντάξει, πότε θα επιστρέφεις;» ρώτησε ο βασιλιάς. «Θα έρθω σε μια ημέρα ή δυο», απάντησε ο μαθητής του Bheek. Την επομένη ημέρα έπεσαν πολλές βροχές σε όλη τη χώρα. Την τρίτη ημέρα, ο μαθητής επέστρεψε. Ο βασιλιάς είπε, «Λοιπόν χάρη στον Bheek σου, είχαμε αρκετές βροχές. Ήταν πολύ ευγενικό από μέρους σου και από μέρους του Bheek σου». Ο βασιλιάς τότε προσέφερε στο μαθητή τα έσοδα από τα κτήματα 21 χωριών για το Διδάσκαλό του. Ο μαθητής του Bheek αρνήθηκε να δεχτεί τα χρήματα λέγοντας, «Αυτά είναι υλικά πράγματα, δεν πρόκειται να προσφέρω αυτά στο Θεό μου. Δεν τα χρειάζεται».

Μια τέτοια ενθύμηση σας δίνει αληθινή αγάπη για το Θεό. Όπως η βελόνα της πυξίδας, ακόμα κι αν την κουνάτε, δείχνει πάντα προς το Βορρά, έτσι και στις γήινες ασχολίες, όποιες κι αν είναι αυτές, θα έπρεπε να έχετε συνέχεια τη γλυκιά ενθύμηση του Θεού. Το να κοιτάξει κανείς το γιο του ανθρώπου που ξεχειλίζει από την αγάπη του Θεού, είναι συνάντηση με

το Θεό. Αυτή είναι η αλήθεια. Όλοι οι επονομαζόμενοι δάσκαλοι δεν είναι βέβαια Διδάσκαλοι, τότε πώς μπορείτε να αναγνωρίσετε έναν Διδάσκαλο; Το μοναδικό κριτήριο είναι ότι Αυτός είναι ικανός να σας δώσει κάποια εμπειρία, να σας υψώσει πάνω από τη σωματική συνειδητότητα για λίγο και να σας δώσει κάτι για να ξεκινήσετε. Μεγάλες συγκεντρώσεις και προπαγάνδα είναι δυνατόν να επιτευχθούν με πολύ εύκολες μεθόδους, πληρώνοντας, καθώς και με άλλους τρόπους. Μπορείτε να ορίσετε πληρώνοντάς τους, πέντε ή έξι ανθρώπους να γυρίζουν διακηρύσσοντας ότι ο δάσκαλός μας είναι Θεός. Ένας αληθινός Διδάσκαλος βρίσκεται μόνο μέσω της χάρης του Θεού. Τον βρίσκει όποιος λιώνει από λαχτάρα για το Θεό. Ο Θεός είναι μέσα σας, και είναι Αυτός που κάνει τις διευθετήσεις για να σας φέρει σε επαφή με το Θεό που είναι εκδηλωμένος σε κάποιο ανθρώπινο σώμα, γιατί, ο δάσκαλος του ανθρώπου είναι άνθρωπος. Έτσι μια τέτοια αγάπη σας κάνει να θυμόσαστε το Θεό, όχι το πρόσωπο Του Διδασκάλου ή το παλτό Του. Θυμάμαι έναν μαθητή που ζούσε για σαράντα χρόνια με το Διδάσκαλό μου. Υπηρετούσε το Διδάσκαλο ενώ ζούσε στο σπίτι Του. Μια μέρα, ο Διδάσκαλος του ζήτησε να πάει σε ένα από τα δωμάτια του σπιτιού Του και να φέρει ένα συγκεκριμένο βιβλίο μέσα από μια ντουλάπα. Ο μαθητής απόρησε ποια ντουλάπα και σε ποιο δωμάτιο αναφερόταν ο Διδάσκαλος. Μόνο σκεφτείτε, πόσο απορροφημένος ήταν μέσα στο Διδάσκαλο, που ενώ ζούσε στο σπίτι
Του, δεν ήξερε ποια ντουλάπα ήταν σε ποιο δωμάτιο. Αυτό είναι ένα ενδεικτικό παράδειγμα. Τέτοια αγάπη κυριολεκτικά σας μεταγγίζει μέσα Του. Η αγάπη του Διδασκάλου είναι η αγάπη του Θεού. Τώρα, η ερώτηση που γεννιέται είναι, πώς θα μπορούσαμε να γνωρίσουμε έναν αληθινό Διδάσκαλο; Υπάρχουν τόσο πολλοί δάσκαλοι. Το μόνο κριτήριο βρίσκεται στο γεγονός ότι Αυτός είναι ικανός να σας δώσει κάτι με το οποίο να ξεκινήσετε, όχι μόνο την απλή επανάληψη συγκεκριμένων πραγμάτων ή την εκτέλεση συγκεκριμένων εξωτερικών τρόπων λατρείας. Ο αληθινός Διδάσκαλος θα σας δώσει μια μικρή ώθηση, ένα κεφάλαιο για να ξεκινήσετε, μπορεί να είναι λίγο ή περισσότερο. Αυτό εξαρτάται από το υπόβαθρο

του καθενός. Ο καθένας όμως κάτι πρέπει να πάρει. Ακόμη κι ο τυφλός πρέπει να πάρει κάτι. Αυτοί πραγματικά κάτι παίρνουν, όταν έρχονται για Μύηση. Ένας άνδρας ήρθε από το Amritsar, του δόθηκε η μισή Μύηση και μετά σηκώθηκε πάνω και είπε ότι είχε πολλές αμφιβολίες. Του είπα να φύγει και να διαθέσει χρόνο να τις ξεκαθαρίσει. Τον συνάντησα το απόγευμα και του είπα να ξεχάσει για λίγο ό,τι είχε μάθει και να καθίσει σαν ένα παιδί που δεν ξέρει τίποτα. Είχε την καλύτερη εμπειρία. Μετά έθεσε μια ερώτηση, ότι το να βλέπει κανείς Φως κατά τη διάρκεια της Μύησης την ημέρα πιθανόν να οφείλεται στο εξωτερικό φως. Του είπα, «Εντάξει, εδώ δίπλα σου είναι ένας τυφλός, είδε το Φως». Λοιπόν είναι το εσωτερικό φως που πρέπει να δούμε. Ο Χριστός είπε, «Είμαι το Φως του κόσμου, όποιος έρχεται σε μένα δεν θα περπατήσει ποτέ στο σκοτάδι». Όλοι οι Διδάσκαλοι το λένε αυτό, κι όταν συναντήσετε ένα Διδάσκαλο της Αλήθειας βλέπετε το Φως, εσωτερικά και εξωτερικά. Όταν εκείνο το Φως αναπτυχθεί, βλέπετε Φως και εξωτερικά επίσης.

Λοιπόν το θέμα μας σήμερα ήταν «Πως να αγαπάμε το Θεό, ή το Διδάσκαλο». Η αγάπη του Θεού είναι εκδηλωμένη στο Διδάσκαλο και όλα τα προσόντα του Θεού τα έχει, σε μικρογραφία, ο Διδάσκαλος, γιατί ο Θεός αντανακλάται μέσα Του. Αυτός είναι το πρότυπο του Θεού στη γη.

33

Τι Είναι Αγάπη

Τι είναι αγάπη; Όλοι λένε αγαπώ το θεό, αγαπώ το Διδάσκαλο, όμως τι είναι αγάπη; Αγάπη είναι ο καρπός ενός δέντρου. Είναι ο τελικός σκοπός, που αναπτύσσεται και εμφανίζεται μέσα μας. Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό με όλη την καρδιά μας, με όλη την ψυχή μας, με όλη μας τη δύναμη. Είναι η καρδιά μια ή δυο; Η καρδιά είναι μόνο μια, και μπορείτε να τη δώσετε μόνο σε κάποιον που αγαπάτε. Αν δώσετε την καρδιά σας σε κάποιον, τότε τι σας μένει; Θα σκεφτόσαστε με τον ίδιο τρόπο που Αυτός σκέπτεται, όχι με το δικό σας. Αυτός είναι ο τελικός σκοπός. Ο Θεός Κρίσνα είπε, «Ω, μαθητή μου, η καρδιά είναι μόνο μια και ο Θεός Κρίσνα σού την έχει πάρει». Αν η καρδιά σας έχει ήδη δοθεί στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, τότε δεν μένει τίποτα που πρέπει να δοθεί ξεχωριστά στο Θεό. Λοιπόν πρώτο, η καρδιά μας θα έπρεπε να είναι ολόκληρη, όχι κομματιασμένη. Μόνο όταν είναι ολόκληρη μπορείτε να τη δώσετε. Κάποτε ο Διδάσκαλός μας έδινε μια ομιλία, και είπε, «Αν κάποιος από σας μπορεί να δώσει την καρδιά του, θα πάει κατευθείαν στον ουρανό». Ένας άνδρας σηκώθηκε και είπε, «Εντάξει, εγώ δίνω την καρδιά μου». Ο Διδάσκαλος τον ρώτησε, «Έχεις κάτω από έλεγχο την καρδιά σου; «Όχι», απάντησε ο άνδρας. «Τότε πώς μπορείς να τη δώσεις;» είπε ο Διδάσκαλος. Μπορείτε να δώσετε, μόνο κάτι που είναι κάτω από τον έλεγχό σας, που βρίσκεται στην κατοχή σας. Η καρδιά σύρεται

από τις αισθήσεις εδώ, εκεί και παντού. Αν δεν είναι συγκεντρωμένη πώς μπορείτε να τη δώσετε; Δεν ελέγχουμε την καρδιά μας. Παρασύρεται με τόσους πολλούς τρόπους.

Λοιπόν σας μιλούσα για την αγάπη. Η αγάπη είναι ο τελικός καρπός ενός δέντρου. Επιθυμούμε κάτι, θέλουμε να έχουμε κάτι, όμως αυτό δεν είναι παρά μια επιθυμία. Η καρδιά δίνεται μόνο όταν την αποσύρετε από όλα τα εξωτερικά πράγματα, και είναι κάτω από τον έλεγχό σας. Λοιπόν υπάρχουν βήματα που οδηγούν σ’ αυτό τον έλεγχο. Αυτό που έχουμε είναι μόνο – «Επιθυμούμε, μας αρέσει, να γίνει έτσι κι αλλιώς» – αλλά δεν έχει γίνει ακόμη. Λοιπόν υπάρχουν βήματα που οδηγούν σ' αυτό και το πρώτο βήμα είναι, «Αν με αγαπάτε τηρείτε τις εντολές μου». Ποιες είναι αυτές οι εντολές; «Αγάπα τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου με όλη την ψυχή σου, με όλη σου τη δύναμη», υπάρχει η λέξη «καρδιά» εκεί. Με όλη την καρδιά σου, όχι με μια καρδιά κομματιασμένη, εδώ, εκεί και παντού. Λοιπόν να είναι ολόκληρη, πρώτα απ' όλα. Αγαπάμε το Θεό έχοντας κάποια συμπάθεια, κάποιους ευσεβείς πόθους, θα μπορούσατε να πείτε. Λοιπόν το αλφαβητάριο αρχίζει με το, «Δίνετε προσοχή στις εντολές μου». Για παράδειγμα, στη Δύση, όταν ο αστυφύλακας που εκτελεί υπηρεσία λέει «στοπ», ακόμη και οι άνθρωποι σταματούν. Το είδα με τα μάτια μου όταν ήμουν εκεί. Αν ο Διδάσκαλος ή αυτός που αγαπάτε λέει «στοπ», τότε σταματήστε εκεί, μην κάνετε ούτε βήμα. Όμως εμείς τηρούμε τις εντολές Του; Δεν τις τηρούμε, τότε πού είναι η αγάπη μας; Λαχταρούμε την αγάπη, έχουμε ευσεβείς πόθους να έχουμε αγάπη, όμως δεν την έχουμε αποκτήσει ακόμη. Δεν έχουμε θέσει τον πρώτο λίθο του οικοδομήματος της αγάπης. Η θεμελίωση αρχίζει όταν τηρείτε τις εντολές Του. Λοιπόν Αυτός λέει, «Εντάξει, αφιερώνετε τακτικά χρόνο για το διαλογισμό σας. Ξεριζώστε όλες τις ατέλειες μέσα σας μέρα με τη μέρα». Λέμε ότι δεν έχουμε χρόνο να κρατήσουμε το ημερολόγιο. Ακόμη δεν έχουμε καν αρχίσει, τι να πούμε για αγάπη. Επιπλέον, αν επιθυμούμε να έχουμε τη σκέψη κάποιου, την αγάπη του, συνεχώς τον σκεπτόμαστε. Λέγεται για κάποιον Majnu (που ήταν μεγάλος λάτρης της Laila), ότι τον είδαν να σφιχταγκαλιάζει τα πόδια

ενός σκύλου. Οι άνθρωποι τον ρώτησαν, «Τι κάνεις, τρελάθηκες;» «Όχι, όχι», απάντησε, «Έχω δει αυτό το σκύλο να πηγαίνει μερικές φορές στο δρόμο που μένει η Laila μου, την οποία αγαπώ». Αν αγαπάτε κάποιον για χάρη του Διδασκάλου, η για χάρη του Θεού, αυτό είναι σημάδι ότι μεγαλώνει η αγάπη σας για τον Αγαπημένο σας, για το Διδάσκαλό σας. Αυτοί είναι οι θεμέλιοι λίθοι, όχι ακόμα αγάπη, προσέξτε το αυτό! Η αγάπη εκπέμπεται από την καρδιά σας. Η καρδιά είναι μια και όταν δοθεί σε κάποιον, τότε τι μένει; Ο Maulana Rumi λέει, «Όταν αποδεχόσαστε το Διδάσκαλό σας μια για πάντα, ο Προφήτης και ο Θεός υπάρχουν μέσα Του». Λοιπόν ο σεβασμός μας πάει στο Θεό όταν έχουμε δώσει την καρδιά μας εκεί όπου Αυτός είναι εκδηλωμένος. Όπως σας είπα στην αρχή, η αγάπη είναι ο καρπός ενός δέντρου. Αρχικά ξεκινάμε με ευσεβείς πόθους, με συμπάθεια, για να πάρουμε κάτι αφού έχουμε συγκρίνει με διάκριση, ή διαβάζοντας τις γραφές.

Ποιόν θα έπρεπε να αγαπάμε; Η ψυχή θα έπρεπε να αγαπά το Θεό, γιατί μια συνειδητή οντότητα πρέπει να πάει προς την Πανσυνειδητότητα. Αυτό είναι φυσικό. Όμως η ψυχή έχει προσκολληθεί στα εξωτερικά πράγματα του κόσμου και το αποτέλεσμα είναι, ότι πηγαινοερχόμαστε όπου είμαστε προσκολλημένοι. Ο καθένας είναι πεπεισμένος, από το δικό του επίπεδο σκέψης, ότι αγαπά το Θεό. Το Θεό που δεν έχουμε δει, που όμως είναι εκδηλωμένος σε κάποιο ανθρώπινο σώμα. Αν λέμε ότι Τον αγαπάμε, τότε ο θεμέλιος λίθος θα τοποθετηθεί με το να τηρούμε τις εντολές Του, πρώτα απ' όλα. Δεύτερο-, αν αγαπάμε κάποιον, τότε θα αγαπάμε και εκείνους που πάνε σ' Αυτόν. Εμείς κριτικάρουμε, μερικές φορές μαλώνουμε, ακόμη και με εκείνους που είναι στον ίδιο Δρόμο με μας. Τότε πού είναι η αγάπη μας για το Διδάσκαλο; Αυτά είναι οι θεμέλιοι λίθοι, όμως υπάρχουν κι άλλα βήματα. Όταν η αγάπη σας για το Θεό-μέσα-τον-άνθρωπο (είναι ένα και το αυτό), αυξάνει, φυσικά θα Τον λαχταράτε. Δεν μπορείτε να Τον ξεχάσετε. Θα σας άρεσε να έχετε τη συντροφιά κάποιου που έχει πρώτο χέρι εμπειρία Του, ή που ήταν μαζί Του. Επιπλέον, θα θέλατε να είσαστε κοντά Του, όσο το δυνατόν πιο

κοντά. Αν δεν είσαστε εκεί, αλλά ακούτε κάποιον που μιλά γι' Αυτόν, η καρδιά σας γεμίζει και ξεχειλίζει μέσω των ματιών. Αυτό είναι σημάδι ότι η αγάπη σας γι' Αυτόν αυξάνει. Αυτά είναι τα άνθη που προμηνύουν τον ερχομό του καρπού. Αν περιμένετε βροχή, προηγουμένως θα έχετε σύννεφα. Αν δεν υπάρχουν σύννεφα, δεν θα υπάρξει βροχή. Αν δεν υπάρχουν άνθη, δεν θα υπάρξει καρπός. Έτσι για να αναπτύξουμε αυτή την αγάπη, πρέπει πρώτο να υπακούμε τις εντολές Του, δεύτερο να ξεριζώσουμε όλες τις ατέλειες και τρίτο να αφιερώνουμε χρόνο στις πνευματικές ασκήσεις. Επίσης θα έπρεπε να έχετε τη συντροφιά κάποιου που σας θυμίζει το ιδανικό σας. Αποφύγετε τη συντροφιά όλων των άλλων που η συναναστροφή τους σας κάνει να είσαστε προσκολλημένοι στον κόσμο ή να Τον ξεχνάτε. Αν δεν μπορείτε να έχετε τη συντροφιά εκείνων που σας βοηθούν να Τον θυμόσαστε, τότε είναι καλύτερα να ζείτε μόνοι. Ζείτε με τους Διδασκάλους που μιλούν μέσω των βιβλίων, μέσω των γραφών. Θα είσαστε καλύτερα. Ένα άλλο σημάδι που δείχνει ότι η αγάπη σας σάς έλκει πιο κοντά σ' Αυτόν, είναι ότι θα νιώσετε αποχωρισμό. Θα λαχταράτε να Τον δείτε. Όταν ακούτε γι' Αυτόν,
η καρδιά σας θα γεμίζει και δάκρυα θα τρέχουν στα μάγουλά σας. Αυτά είναι σημάδια ότι ο καρπός ωριμάζει. Αυτά τα πράγματα είναι τα άνθη. Τελικά, όταν ο καρπός ωριμάσει πλήρως, σεις είσαστε για το Διδάσκαλο και ο Διδάσκαλος είναι για σας. Αυτά είναι τα βήματα και τώρα πρέπει να κρίνουμε πού βρισκόμαστε.

Δεν θα έπρεπε να ακούμε τίποτα που δεν είναι σύμφωνο με τις γραφές, που δεν συμφωνεί με ό,τι ο Θεός θα έλεγε, ακόμη και ενάντια σε οποιαδήποτε προπαγάνδα που μπορεί να υπάρχει. Με παρακολουθείτε; Λέμε ότι αγαπάμε το Θεό, ότι αγαπάμε το Διδάσκαλο. Εντάξει, όμως πού είναι τα εξωτερικά σημάδια; Πώς γίνεται η αρχή; Αγάπη είναι το δόσιμο της καρδιάς σας μια για πάντα. Δεν μπορείτε να την ξαναπάρετε και να τη δώσετε σε κάποιον άλλο. Μπορούμε να δώσουμε την καρδιά μας μόνο όταν την έχουμε κάτω από έλεγχο. Διαφορετικά δεν μπορούμε να τη δώσουμε. Μπορούμε μόνο να έχουμε ευσεβείς πόθους. Λοιπόν αυτό είναι κάτι πολύ πρακτικό

θα έλεγα, που πρέπει να το διαβούμε παρά τη δυσκολία. Η Ρώμη δεν χτίστηκε σε μια μέρα. Η Αγάπη αναπτύσσεται στην άμεση συντροφιά του Διδασκάλου ή έμμεσα, ακόμη κι από χιλιάδες μίλια μακριά, όταν γίνετε δεκτικοί. Θα έρθει ο καιρός που θα πείτε, «Ποιος ζει μέσα σ' αυτό το σώμα; Εγώ;» Θα ξεχάσετε τον εαυτό σας* θα βλέπετε το Διδάσκαλο εκεί μέσα, όταν διπλώνετε τα χέρια σας αυτά θα είναι τα χέρια του Διδασκάλου, όχι τα δικά σας. Λοιπόν η αγάπη είναι ο τελικός καρπός του σκοπού. Είναι γι' αυτό που ο Άγιος Παύλος είπε, «Ο Θεός είναι αγάπη και αγάπη είναι Θεός». Δεν έχουμε εμβαθύνει στο, «Τι είναι Αγάπη;» Όλοι μιλάτε γι' αγάπη, αλλά πού πραγματικά βρισκόσαστε; Όταν ένας άνθρωπος λέει ότι αγαπά το Θεό αλλά μισεί τους αδελφούς του, αυτό δεν είναι αγάπη. Νομίζω ο Χριστός είπε κάποτε ότι αν δεν αγαπάτε τους αδελφούς σας, πώς είναι δυνατόν να αγαπάτε το Θεό που δεν έχετε δει; Αν δεν έχετε αγάπη για εκείνους που μπορείτε να δείτε, πώς είναι δυνατόν να έχετε αγάπη γι' Αυτόν που δεν έχετε δει; Παρακολουθείτε την άποψή μου; Αυτό μπορούμε να το δούμε. Ένας άνθρωπος μπορεί να κάνει αυτοενδοσκόπηση και να δει ο ίδιος. Εγώ γνωρίζω τι κάνω για τον Εαυτό μου για μετά από αυτή τη ζωή. Ο καθένας μπορεί να μάθει, απλά κρούοντας εσωτερικά. Μπορεί να αναλύσει τον εαυτό του και να δει που βρίσκεται σαν ένας αυστηρός δικαστής. Μπορούμε άφοβα να πούμε, «Αγαπώ το Διδάσκαλό μου, αγαπώ το Θεό;» Αυτό το ιδανικό απευθύνεται παντού, σε σπίτια, κοινωνίες, χώρες σε όλο τον κόσμο.

Αυτές είναι οι διάφορες απόψεις της αγάπης; που σας τις εξηγώ. Χθες εξήγησα μια άποψη, προχθές μια άλλη και σήμερα σας έχω εκθέσει ακόμα μια. Έτσι από σήμερα, θα έπρεπε να κρίνετε πού βρισκόσαστε. Αγαπάτε αληθινά το Θεό; Είσαστε πραγματικά στο Δρόμο; Αν ναι, τότε εντάξει. Αυτό μπορείτε να το κρίνετε καλύτερα από τις πράξεις σας, όχι από τα λόγια. Όπως σας είπα το αλφαβητάριο αρχίζει με το να τηρούμε τις εντολές Του. Αυτά είναι τα σημάδια που δείχνουν ότι αρχίζετε να αγαπάτε το Θεό ή το Διδάσκαλο. Όλα αρχίζουν με την τήρηση των εντολών Του. «Αν με αγαπάτε τηρείτε τις εντολές μου», είπε ο Χριστός. Πραγματικά, σεις έχετε

αγάπη αν εξυπηρετείτε τους άλλους. Εκείνον που αγαπούν το Θεό και μισούν τους αδελφούς τους και τα άλλα μέλη της δημιουργίας Του, πώς είναι δυνατόν να αγαπούν το Θεό; Εμείς λέμε μόνο λόγια. Εμβαθύνετε και βρείτε πού βρισκόσαστε. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να δείξουμε είναι αγάπη ο ένας για τον άλλο, θυσία του εαυτού για τους άλλους. Θα έπρεπε να τους αγαπάτε όλους όσους έρχονται εδώ, είτε είναι μαθητές είτε όχι. Αυτό είναι το ξεκίνημα της ανάπτυξης σε αγάπη. Απλά το να σκεφτείτε γι' αυτό δεν θα σας βοηθήσει. Πρέπει να το βάλετε σε εφαρμογή. Πρέπει να ζείτε σύμφωνα με αυτό. Μερικοί σκέφτονται ότι θα δημιουργήσουν έναν παράδεισο για τους εαυτούς τους εξυπηρετώντας το Διδάσκαλο, όμως μπορείτε να φτιάξετε έναν παράδεισο ακριβώς εδώ με το να ζείτε ταπεινά, απλά, με αγάπη, στα πόδια του Διδασκάλου. Κάποτε ο Kabir είπε, «Πήγα στο σπίτι του Πατέρα μου και δεν Τον βρήκα. Έμαθα ότι ζούσε με Τους Άγιους εδώ στη γη». Μπορείτε να φτιάξετε έναν παράδεισο πάνω στη γη. Είναι αυτό που εννοεί το, «Ελθέτω η Βασιλεία Σου επί της γης». Είναι δυνατόν να έλθει αν ζείτε με αυτό τον τρόπο. Τώρα αποφασίστε, πηγαίνοντας μέσα στην καρδιά σας, πού βρισκόσαστε. Με κομπασμούς δεν θα κάνετε τίποτα, πρέπει να το αποδείξετε εμπράκτως. Αυτές είναι ανεπαίσθητες λεπτομέρειες που δεν δίνονται στα βιβλία. Πολλά πράγματα γίνονται μέσω της προσοχής. Τα λόγια τα δοσμένα με προσοχή μπορούν να πάνε στην καρδιά. Ένα ζωντανό βιβλίο θα σας βοηθήσει, και ο Διδάσκαλος είναι ένα Ζωντανό Βιβλίο. Εκείνοι που έχουν διαλεχτεί είναι τυχεροί. Θα έπρεπε να αποδειχθούν άξιοι αυτής της εκλογής. Δεν θα σας άρεσε να αφήσετε τον παράδεισο στα πόδια του Διδασκάλου και να πάτε σε κάποιον άλλο επάνω. Ο Θεός διαμένει στη συντροφιά ενός Άγιου.

34

ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ

Αν ο Διδάσκαλος είναι ευχαριστημένος μαζί σας, τότε θα είσαστε σίγουροι πως ο Θεός είναι ευχαριστημένος μαζί σας, γιατί ο Θεός είναι εκδηλωμένος μέσα Του. Αν στο βάθος της καρδιάς Του δεν είναι ευχαριστημένος μαζί σας, τότε ποιος μπορεί να Τον πλησιάσει για να μεσολαβήσει να είναι καλός προς εσάς; Αν ο Θεός είναι δυσαρεστημένος, υπάρχει ένας τρόπος, υπάρχει κάποιος μέσω του οποίου μπορείτε να πλησιάσετε. Αυτός ο κάποιος είναι εκεί που ο Θεός είναι εκδηλωμένος, ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο. Αν ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο δυσαρεστηθεί, δεν υπάρχει κανένας τρόπος.

Ποιό είναι το κριτήριο για να ξέρει κανείς αν έχει πραγματική αγάπη για το Διδάσκαλο; Αν ο Διδάσκαλος είναι δυσαρεστημένος μαζί σας και σας δίνει επίθετα, ακόμη και τότε η αγάπη σας γι' Αυτόν δεν πρέπει να κλονιστεί καθόλου. Αυτό είναι το κριτήριο. Ακόμη και αν σας δίνει επίθετα ή σας μαλώνει (βεβαίως Αυτός δεν θα το κάνει αυτό) εσείς θα εξακολουθείτε να Τον αγαπάτε, θα έλκεστε από Αυτόν. Μερικές φορές ένα παιδί θα ζητήσει κάτι από τη μητέρα του που δεν είναι δυνατόν να γίνει, αλλά ακόμη και τότε η μητέρα του δεν το θεωρεί ότι είναι κάτι κακό.

Τώρα γεννιέται η ερώτηση πώς μπορούμε να ευχαριστήσουμε το Διδάσκαλο; Υπάρχουν δυο τρόποι και ο πρώτος

είναι, οποιεσδήποτε ιδιότητες έχει Εκείνος στη ζωή Του πρέπει να τις υιοθετήσουμε και μεις στη δίκιά μας ζωή. Θα έπρεπε να αντιγράφουμε, να ζούμε σύμφωνα μ' αυτές τις ιδιότητες που βλέπουμε σ' Αυτόν. Οι ιδιότητες σ' Αυτόν είναι οι ιδιότητες του Θεού σε μια μικρή κλίμακα. Ο Θεός δίνει στον καθένα που Αυτός δημιουργεί, γιατί φυσικά ο Δημιουργός αγαπά τη Δημιουργία Του. Λοιπόν ο Διδάσκαλος αγαπάει όλους τους μαθητές Του, γιατί είναι Αυτός που τους έδωσε γέννηση στον εσωτερικό δρόμο. Όπως Αυτός δεν θα αφήσει κανένα άνθρωπο να υποφέρει κι εσείς δεν πρέπει να αφήσετε κανένα άνθρωπο να υποφέρει. Πρέπει να μοιραζόμαστε με τους άλλους. Αυτές είναι μερικές από τις ιδιότητες που έχει ο Διδάσκαλος και είναι οι ιδιότητες του Θεού που αντανακλώνται μέσα σ' Εκείνον. Ο δεύτερος τρόπος είναι το να ζείτε αυστηρώς κατά γράμμα σύμφωνα με αυτά που λέει. Έδωσα ένα παράδειγμα των πέντε Pandavas, που τους είχαν στείλει σ' ένα Διδάσκαλο για να μορφωθούν. Λοιπόν το πρώτο μάθημα που τους έδωσε ήταν να μάθουν να λένε την αλήθεια, να είναι φιλαλήθεις. Μετά τους είπε να το αποστηθίσουν αυτό. Έφυγαν και εκτός από έναν οι υπόλοιποι επέστρεψαν την επόμενη μέρα. Ο Διδάσκαλος ρώτησε τους τέσσερις Pandavas πού ήταν ο πέμπτος και αυτοί απάντησαν ότι αποστήθιζε το μάθημα που τους είχε δώσει ο Διδάσκαλος. Πέρασε μια βδομάδα χωρίς να γυρίσει, και όταν επέστρεψε, είπε, «Εντάξει, Σεβαστέ Διδάσκαλε, τώρα έμαθα αυτό που μας είπατε, να λέω την αλήθεια, να είμαι φιλαλήθης». Οι άλλοι τον κορόιδεψαν και είπαν, «Σεβαστέ Διδάσκαλε, εμείς θυμόμαστε αυτά τα λίγα λόγια από τη στιγμή που μας τα είπες, ενώ σ' αυτόν πήρε μια βδομάδα για να τα μάθει». Ο Διδάσκαλος τότε εξήγησε την αληθινή έννοια του μαθήματος και έκανε και τους άλλους τέσσερις Pandavas να υποσχεθούν ότι δεν θα λένε ψέματα. Λοιπόν οτιδήποτε λέει ο Διδάσκαλος, ζείτε σύμφωνα με αυτό. Απλώς βάλτε το στη ζωή σας.

Ένας pandit, ο Guru Dutt όπως ονομαζόταν ήταν ένας μαθητής του Swami Dayanand, του ιδρυτή της Arya Samaj. Κάποιος
του είπε ότι θα έπρεπε να γράψει τη βιογραφία του Διδασκάλου του. «Εντάξει», είπε, «θα τη γράψω». Πέρασαν δυο μήνες,

τρεις μήνες και τον ρώτησαν τι έκανε. Αυτός είπε, «Γράφω». Πέρασαν έξι μήνες, ένας χρόνος και ήθελαν να μάθουν τι έκανε με τη βιογραφία. Αυτός απάντησε, «Ω, γράφω, δουλεύω σκληρά». Πέρασαν άλλα δυο χρόνια και ξανά τον ρώτησαν πόσο είχε γράψει. «Ω, γράφω, δουλεύω πολύ σκληρά», είπε. Τι είναι το να γράψει κανείς τη ζωή του Διδασκάλου; Είναι το να βάλει στη ζωή του τις ιδιότητες που έχει ο Διδάσκαλος. Λοιπόν οτιδήποτε λέμε πρέπει να είναι με γλυκά λόγια. Τα καλά λόγια εμποτισμένα με ταπεινοφροσύνη δεν στοιχίζουν τίποτα. Αν έχετε αυτή τη στάση για τη ζωή νομίζω ότι το ενενήντα τοις εκατό από τις δυστυχίες σας θα αποφευχθεί. Λοιπόν πρέπει να ζούμε κατά γράμμα, σύμφωνα με αυτά που λέει ο Διδάσκαλος. Αυτός είναι ο ένας τρόπος για να ευχαριστήσουμε το Διδάσκαλο. Ο άλλος τρόπος είναι ότι θα πρέπει να υιοθετήσετε τις ιδιότητες που έχει και να τις βάλετε στη δική σας ζωή.

Μερικές φορές ο Διδάσκαλος πρέπει να εξασκήσει το μαθητή για να τον κάνει ένα σωστό άνθρωπο. Μερικές φορές πρέπει να τον σπρώξει λέγοντας, «Εντάξει, ήσουνα πολύ καλό παιδί, κάνοντας το καλύτερο που μπορείς και είμαι ευχαριστημένος», για να του δώσει μια ώθηση. Άλλες φορές, πρέπει να πει στο μαθητή ότι έχει κάνει κάτι λάθος και δεν προσέχει το Διδάσκαλο. Το να μην προσέχει κανείς αυτό που λέει ο Διδάσκαλος είναι χειρότερο και από το θάνατο για τον άνθρωπο που αγαπά το Διδάσκαλο. Μια μικρή λέξη ενθάρρυνσης από το Διδάσκαλο και παίρνει κανείς μια ώθηση μέσα στην ψυχή του. Ο Διδάσκαλος έχει διάφορους τρόπους για να κάνει το μαθητή να γίνει σωστός άνθρωπος, αλλά γενικά οι άνθρωποι δεν το καταλαβαίνουν. Λοιπόν πρέπει να ζείτε, προσπαθώντας να αντιγράψετε τη ζωή του Διδασκάλου στη δική σας ζωή και να υιοθετήσετε τις καλές ιδιότητες που έχει, και επίσης να ζείτε σύμφωνα με αυτά που λέει. Ο καλύτερος τρόπος για να γίνετε η κατοικία όλων των ιδιοτήτων είναι το να έχετε μια γλυκιά γλώσσα, καλά λόγια, εμποτισμένα με ταπεινοφροσύνη. Ο Διδάσκαλος πρέπει να καθαρίσει την καρδιά του μαθητή, όχι μέσα σε μια μέρα, αυτό παίρνει χρόνο. Τα ρούχα που έχουν πλυθεί μπορούν να μπουν μέσα στο πανέρι,

όχι όμως και τα βρώμικα. Ο Διδάσκαλος έχει αγάπη για το μαθητή, όπως η μητέρα έχει αγάπη για το παιδί της. Αν το παιδί λερωθεί με βρωμιές, τι κάνει η μητέρα; Αυτή απλώς το πλένει με αγάπη και μετά το σφίγγει μέσα στην αγκαλιά της. Λοιπόν, να αγαπάτε τον αμαρτωλό, αλλά να μισείτε την αμαρτία. Να μην έχετε μίσος, αλλά να έχετε γλυκά λόγια εμποτισμένα με ταπεινοφροσύνη. Αυτά είναι τα πράγματα που θα μας κάνουν αγαπητούς προς το Διδάσκαλο. Πρέπει να ζείτε σύμφωνα με αυτά που λέει, ακόμη και αν αυτό θα σας στοιχίσει τη ζωή σας. Αυτό είναι το κριτήριο που θα δείξει πώς μπορεί να ευχαριστηθεί ο Διδάσκαλος. Αν Αυτός ευχαριστηθεί ο Θεός μέσα Του ευχαριστιέται και τότε και ο Θεός επίσης είναι ευχαριστημένος.

Λοιπόν, το πρώτο κριτήριο για να γνωρίσετε αν έχετε πραγματική αγάπη για το Διδάσκαλο είναι, ακόμη και αν αυτός σας μισεί και σας δίνει επίθετα– Θεός φυλάξει, Αυτός ποτέ Του δεν θα το κάνει αυτό– αλλά ακόμη και αν συμβεί αυτό η αγάπη σας γι' Αυτόν δεν πρέπει να κλονιστεί. Μπορεί να μη σας επιτρέψει να έρθετε κοντά Του για κάποιο διάστημα –μιλάω από δική μου εμπειρία στη ζωή– εξαιτίας κάποιας προπαγάνδας ή άλλων πραγμάτων, ακόμη και τότε πρέπει να Του είσαστε αγαπητοί, σεις πρέπει να Τον αγαπάτε. Αυτό είναι το απώτατο κριτήριο για να δείξει τον άνθρωπο που έχει φτάσει να γίνει, «Εγώ ζω, όχι πια εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου». Δεύτερο, οποιεσδήποτε ιδιότητες έχει [ο Διδάσκαλος] προσπαθήστε να τις υιοθετήσετε μέσα στη δική σας ζωή. Να ζείτε σύμφωνα με αυτές και τρίτο να ζείτε αυστηρώς σύμφωνα με αυτά που λέει, κατά γράμμα, χωρίς να ενδιαφερόσαστε τι λέει ο νους σας ή τι αρέσει στην καρδιά σας. Μια φορά ήταν το καθήκον μου να δώσω Σάτσανγκ στη Λαχώρη μια Κυριακή. Προηγουμένως επισκέφτηκα το Διδάσκαλό μου, που κατοικούσε στη Beas, και έφτασα εκεί περίπου στις δώδεκα τη νύχτα. Είχα την καλή τύχη να έχω την άδεια να βλέπω το Διδάσκαλο οποιαδήποτε ώρα. Έμενε στον τρίτο όροφο και πήγα επάνω να Τον δω. Λοιπόν, ήταν αργά και είχα στο μυαλό μου να παραμείνω στο Διδάσκαλό μου και να αναθέσω σε κάποιον άλλο να δώσει την ομιλία.

Έφτασε η ώρα που έπρεπε να φύγω για τη Λαχώρη και ο Διδάσκαλος είπε, «Δεν θα δώσεις Σάτσανγκ στη Λαχώρη;» «Ναι», απάντησα. «Εντάξει, πήγαινε τότε». Βεβαίως πήρα το τρένο για τη Λαχώρη και έδωσα το Σάτσανγκ.

Λοιπόν σας έδωσα τρία πράγματα που δείχνουν αν έχετε πραγματική αγάπη για το Διδάσκαλο, Αυτός είναι η κατοικία όλων των καλών ιδιοτήτων. Οποιεσδήποτε ιδιότητες υπάρχουν στο Θεό αντανακλώνται μέσα στο Διδάσκαλο. Να ζείτε σύμφωνα με αυτές, υιοθετείστε τες στη ζωή σας και να ζείτε αυστηρώς, κατά γράμμα, σύμφωνα με αυτά που λέει. Να σεβόσαστε τα λόγια Του μάλλον παρά το σώμα Του. Αν υπάρχουν τέσσερα ή πέντε παιδιά και ένα παιδί ζει σύμφωνα με τη θέληση και την ευχαρίστηση του πατέρα του και δεν ζητάει τίποτα, ενώ τα άλλα ζητούν αυτό και εκείνο το πράγμα και δεν ζουν σύμφωνα με αυτά που λέει ο πατέρας, τότε ποιόν θα αγαπάει ο πατέρας; Λοιπόν προσπαθήστε να κερδίσετε την ευχαρίστηση του Διδασκάλου, ζώντας όπως σας έχω πει. Απλώς να έχετε αυτές τις ιδιότητες που Αυτός έχει και να τις βάλετε στη ζωή σας, γράψτε τες μέσα στη ζωή σας όχι πάνω σ’ ένα χαρτί. Έδωσα ένα παράδειγμα του Pandit Guru Dutt που ήταν μαθητής του Swami Dayanand, του ιδρυτή της Arya Samaj. Όταν μερικοί άνθρωποι του ζήτησαν να γράψει τη βιογραφία του Swami Dayamand, απάντησε ότι θα το έκανε. Πέρασαν δυο μήνες, τρεις μήνες, ένας χρόνος. Τον ρώτησαν τι έκανε μ’ αυτή. «Ε, γράφω», είπε. Πέρασαν δυο τρία χρόνια και τον ξαναρώτησαν πού είχε φτάσει. Αυτός απάντησε, «δουλεύω πολύ σκληρά». «Τι έχεις γράψει στο κάτω κάτω;» τον ρώτησαν. Το να γράψετε την ιστορία της ζωής του Διδασκάλου είναι απλώς το να βάλετε τη ζωή Του μέσα στη δική σας ζωή. Γράφω στη δική μου τη ζωή. Τέτοιοι μαθητές έχουν λαμπρή επιτυχία, εξαιτίας του Θεού που βρίσκεται μέσα τους.

Λοιπόν σήμερα μάθατε τρία πράγματα. Πρώτο, το κριτήριο που δείχνει αν έχετε πραγματική αγάπη για το Διδάσκαλο. Και αν ακόμη σας δίνει επίθετα εσείς πάλι θα έλκεστε από Αυτόν. Το δεύτερο είναι να πάρετε αυτές τις ιδιότητες, που αντανακλώνται μέσα Του από το Θεό, και να τις βάλετε

στη ζωή σας. Αυτές είναι η απλότητα και καλά λόγια εμποτισμένα με ταπεινοφροσύνη. Το τρίτο είναι να ζείτε αυστηρώς
σύμφωνα με αυτά που λέει, χωρίς να ενδιαφερόσαστε ούτε και για την ίδια σας τη ζωή. Αν αφήσετε τα πάντα στο Διδάσκαλο, ο Διδάσκαλος πρέπει να φροντίσει για το παιδί του. Λοιπόν αυτά είναι τα τρία πράγματα που έχω εξηγήσει σήμερα. Αυτά τα πράγματα δεν δίνονται μέσα στα βιβλία με σαφήνεια ή με τέτοιες λεπτομέρειες όπως *σ'* αυτές τις πρωινές ομιλίες. Αν θέλετε να είσαστε αγαπητοί στο Διδάσκαλο, τότε να ζείτε σύμφωνα με αυτά που λέει. Αυτός δεν θα σας εγκαταλείψει ποτέ, έχετε το υπόψη σας. Ο Χριστός είπε, «Δεν θα σας αφήσω ούτε θα σας εγκαταλείψω μέχρι το τέλος του κόσμου». Ο Διδάσκαλος ποτέ δεν εγκαταλείπει το μαθητή. Αυτός είναι ο Θεός μέσα του, πώς Αυτός μπορεί; Έχουμε δημιουργηθεί από Αυτόν. Εσείς είσαστε ο Θεός που είναι μέσα σας και είσαστε μικρό-Θεοί. Ο Διδάσκαλος προσπαθεί να κάνει έκδηλο το Θεό που είναι μέσα σας όπως είναι εκδηλωμένος μέσα Του, κάνοντάς σας να ζήσετε αυστηρώς σύμφωνα με αυτά που λέει, ζητώντας σας να αντιγράψετε τη δική Του ζωή. Αυτά είναι τα κυριότερα πράγματα που πρέπει να κατανοηθούν και να ζήσετε σύμφωνα με αυτά.

35

ΠΟΙΟΝ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΑΓΑΠΑΜΕ - ΙΙ

Ο ΘΕΟΣ είναι αγάπη, η φύση της ψυχής μας είναι επίσης αγάπη. Αυτή η αγάπη είναι έμφυτη στην ψυχή μας και είναι φυσικό να θέλει κάποιον να αγαπήσει και να αγαπηθεί από κάποιον. Κάθε άνθρωπος θέλει να αγαπά κάποιον και να υπάρχει κάποιος να τον αγαπά. Αυτό είναι φυσικό. Τώρα, γεννιέται η ερώτηση, ποιον θα έπρεπε να αγαπάμε. Η ψυχή μας είναι μια συνειδητή οντότητα. Η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στη φύση της ψυχής και ζητά κάποιον που να μπορεί να αγαπήσει. Μια συνειδητή οντότητα θα έπρεπε να αγαπά έναν πανσυνείδητο Θεό. Η αγάπη μας ήταν πάντα για κάτι που δεν είναι συνειδητό, ή που είναι λιγότερο συνειδητό. Ο υλικός κόσμος είναι γαντζωμένος στις εξωτερικές προσκολλήσεις, έτσι το αποτέλεσμα είναι, πάμε όπου είμαστε προσκολλημένοι. Το ανθρώπινο σώμα είναι η ανώτατη βαθμίδα μέσα στη Δημιουργία και το ανώτατο πράγμα που είναι δυνατόν να κατορθώσουμε μέσα σ' αυτό το ανθρώπινο σώμα είναι να πάμε πίσω στο Σπίτι του Πατέρα μας. Το αληθινό Σπίτι του συνειδητού Εαυτού μας είναι το αληθινό σπίτι του Πατέρα μας, και είναι πανσυνείδητο. Λοιπόν θα έπρεπε να αγαπάμε το θεό που είναι απαλλαγμένος από το πήγαινε έλα. Αυτός υπάρχει παντοτινά, στην αιωνιότητα. Όλη η Δημιουργία ήρθε σε ύπαρξη με τη θέλησή Του, όλα είναι έκφρασή Του. Το θέμα είναι, αν δεν έχουμε δει το Θεό, πώς είναι δυνατόν να έχουμε αγάπη γι' Αυτόν; Θα έπρεπε να αγαπάμε

το Θεό, όμως για να τον αγαπήσουμε, θα έπρεπε να είμαστε σε θέση να Τον δούμε. Πρέπει να είμαστε σε θέση να έρθουμε σε επαφή μαζί Του, να χαρούμε την παρουσία Του και τη συντροφιά Του. Γι' αυτόν το λόγο, ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε καρδιά, όμως ευλογημένη είναι εκείνη η καρδιά στην οποία Αυτός είναι εκδηλωμένος. Ο εκδηλωμένος Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο πρέπει να αγαπηθεί, ώστε ο Θεός μέσα Του να μπορέσει μέσω ακτινοβολίας να αφυπνίσει την αγάπη που είναι ήδη μέσα μας και να μας δώσει κάτι μόνιμο, κάτι που δεν πρόκειται ποτέ να εξαλειφθεί. Αυτό το κάτι είναι ο Θεός που ήδη υπάρχει μέσα μας, και είναι η Ελέγχουσα Δύναμη που μας συντηρεί μέσα στο σώμα. Έτσι για να αγαπήσουμε το Θεό, το πρώτο βήμα είναι να αγαπήσουμε αυτό τον ανθρώπινο πόλο στον οποίο Αυτός είναι εκδηλωμένος. Αυτός ο ανθρώπινος πόλος είναι ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο ή ο άνθρωπος μέσα-στο-Θεό , που μιλάει όπως εμπνέεται από το Θεό, αν και τα λόγια φαίνεται να έρχονται από ανθρώπινο στόμα. Όμως δεν είναι Αυτός που μιλάει, είναι ο Θεός μέσα Του. Ο Διδάσκαλος Νανάκ είπε κάποτε, «Λέω αυτό που ο Θεός θέλει να πει μέσω μου. Είμαι μόνο μια μαριονέτα, είμαι απλά το φερέφωνο του Θεού».

Λοιπόν, ποιόν θα έπρεπε να αγαπάμε; Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό, για να έχουμε ζωή αιώνια, ώστε ποτέ να μην επιστρέφουμε στον κόσμο. Ίσως να σταλούμε στον κόσμο σαν Δάσκαλοι, όμως όχι σαν κατάδικοι. Για να έρθουμε σε επαφή με το Θεό, θα έπρεπε να έχουμε τη συντροφιά αυτών στους οποίους ο Θεός είναι εκδηλωμένος και που είναι αρμόδιοι να ανοίξουν το εσωτερικό μας μάτι για να δούμε το Θεό. Όχι τον απόλυτο Θεό, αλλά το Θεό σε έκφραση, ο οποίος είναι η αιτία όλης της Δημιουργίας, και ο οποίος υπάρχει μέσα σε κάθε μορφή, διαπερνώντας τα πάντα, έμψυχα και άψυχα. Λοιπόν το να Τον αγαπάμε θα μας στηρίξει και θα μας δώσει ζωή αιώνια.

Πώς ερχόμαστε σε επαφή με το Θεό; Ο μόνος τρόπος είναι μέσω του Θεού που είναι εκδηλωμένος μέσα στο ανθρώπινο σώμα. Οι Διδάσκαλοι μερικές φορές αναφέρονται στο θέμα του σεβασμού, με μια σύγκριση. Αν ο Θεός και το ανθρώπινο

σώμα στο οποίο Αυτός είναι εκδηλωμένος σταθούν μπροστά μας, πού θα έπρεπε να αποδώσουμε το σεβασμό μας; Φυσικά στο ανθρώπινο σώμα στο οποίο ο Θεός είναι εκδηλωμένος, γιατί αν Αυτός δεν μας συναντήσει, τότε πώς είναι δυνατόν να έχουμε αγάπη για το Θεό αν δεν Τον δούμε; Ο εκδηλωμένος Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο μάς δίνει μια εμπειρία του Θεού μέσα μας. Έτσι στο θέμα του σεβασμού λέμε, «Εντάξει, θα έπρεπε να σκύψουμε μπροστά στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο μάλλον παρά εμπρός στον παντοτινά ενυπάρχοντα Θεό, γιατί με τον τελευταίο είναι δυνατόν να έρθουμε σε επαφή μόνο μέσω της αγάπης του Θεού που είναι εκδηλωμένος». Αυτός είναι ο λόγος που οι Διδάσκαλοι λένε, «Θα σκύψω μπροστά στον ανθρώπινο πόλο στον οποίο Αυτός είναι εκδηλωμένος». Ο Θεάνθρωπος δεν είναι δυνατόν να είναι ανώτερος του Θεού, αυτό προσέξτε το, όμως αποδίδουμε το σεβασμό μας στο Θεό μέσα Του, γιατί είναι μόνο με τη μεσολάβησή Του που γινόμαστε ικανοί να έχουμε μια φευγαλέα ματιά του Θεού.

Θα έπρεπε να υπηρετούμε πρώτα το Θεό και μετά το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο. Και τα δυο είναι καλά και θα μας οδηγήσουν στο δρόμο πίσω στο Θεό και στην αιώνια ζωή. Υπηρετούμε το Θεό, γιατί μόνο όταν έρθουμε σε επαφή μαζί Του, είναι δυνατόν να γίνουμε ικανοί να ελευθερωθούμε από τον τροχό των επαναγεννήσεων. Υπηρετούμε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, γιατί Αυτός μας δίνει μια επαφή με το Θεό μέσα μας. Έτσι και τα δυο είναι αδιαχώριστα, χωρίς το ένα δεν μπορείτε να κάνετε το άλλο. Η αγάπη του Θεού είναι η αγάπη του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο και η αγάπη του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο είναι η αγάπη του Θεού. Ο Maulana Rumi λέει, «Αν έρθετε κοντά σε έναν τέτοιο ανθρώπινο πόλο, όπου ο Θεός είναι εκδηλωμένος, είσαστε πιο κοντά στο Θεό, καθόσαστε κοντά Του. Αν θέλετε να καθίσετε στην παρουσία του Θεού, τότε καθίστε στην παρουσία κάποιου ανθρώπινου πόλου στον οποίο Αυτός είναι εκδηλωμένος». Για παράδειγμα, είναι μια γεννήτρια και ένας διακόπτης είναι συντονισμένος, είναι σε επαφή με τη γεννήτρια. Αν καθίσετε κοντά σ' αυτόν το διακόπτη, είναι σα να καθόσαστε πολύ κοντά στη

γεννήτρια. Αυτό είναι απλά ένα παράδειγμα για να σας εξηγήσω. Ο Ηλεκτρισμός διαπερνά όλη τη Δημιουργία, όμως δεν μας ωφελεί εκτός κι αν συγκεντρωθεί σε κάποια γεννήτρια, και όποιος διακόπτης είναι συνδεμένος με αυτή τη γεννήτρια κάνει αξιοθαύμαστα πράγματα για μας. Λοιπόν και τα δυο πράγματα είναι αναγκαία. Αγάπη για το Θεό, γιατί αυτό είναι ο τελικός σκοπός που θα μας μεταφέρει στο σπίτι Του, θα μας δώσει ζωή αιώνια* και αγάπη του ανθρώπινου σώματος στο οποίο Αυτός είναι εκδηλωμένος, γιατί μόνο ο Θεός μέσα Του μπορεί να μας δώσει μια επαφή με το Θεό.

Το εξωτερικό γνώρισμα που φανερώνει ότι αγαπάμε το Θεό είναι η σταθερή ενθύμηση, η γλυκιά ενθύμηση του Θεού. Δεν μπορείτε να ξεχάσετε Αυτόν που αγαπάτε. Πάντα Τον θυμόσαστε μέσα στο βάθος της καρδιάς σας. Σας έλκει πάρα πολύ. Πώς αυτή η αγάπη αναπτύσσεται; Το παιδί γεννιέται και η μητέρα έχει αγάπη γι’ αυτό. Φυσικά το παιδί θα αναπτύξει μια στενή σχέση με την καρδιά της μητέρας. Τ ο παιδί θυμάται τη μητέρα για το καθετί και όταν έχει πρόβλημα θα πάει στην αγκαλιά της. Έτσι η συνειδητή επαφή με τη μητέρα έχει δημιουργήσει αγάπη και στο παιδί. Παρόμοια, είναι ο Θεάνθρωπος που πρώτα μας αγαπά και αυτή η αγάπη απλά ανταποδίδεται. Αν Τον αγαπάτε, φυσικά θα πάτε εκεί που Αυτός πάει. Αν Αυτός δεν επηρεάζετε από τη μετεμψύχωση και έχει ένα Αιώνιο Σπίτι, σεις θα πάτε Σπίτι Του, χωρίς επιστροφή. Αν Τον θυμόσαστε από τα βάθη της καρδιάς σας, θα υπάρξει μια αντίδραση μέσα σ’ Αυτόν τον οποίο θυμόσαστε. Λοιπόν ο Θεός είπε μέσα στο Κοράνιο, που είναι η ιερή γραφή των Μωαμεθανών, «Αγαπώ αυτούς που με αγαπούν. Θυμάμαι αυτούς
που με θυμούνται». Αν αγαπάμε το Θεό φυσικά θα υπάρξει αντίδραση στην καρδιά. Όμως ποιόν πραγματικά θυμόμαστε ή αγαπάμε; Εκείνους με τους οποίους έχουμε μια επαφή. Μπορούμε να την έχουμε αυτή την επαφή καθώς είναι ήδη μέσα μας. Ο Θεός είναι η Ελέγχουσα Δύναμη που μας συντηρεί μέσα στο σώμα. Το ανθρώπινο σώμα είναι ο Ναός του Θεού, μέσα στον οποίο ο Θεός διαμένει καθώς και εμείς. Λοιπόν η σταθερή ενθύμηση, η γλυκιά ενθύμηση δίνει μακαριότητα, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις όπου ο άνθρωπος έχει μια

επαφή μ' Εκείνον. Αν Τον έχετε δει και έχετε χαρεί την Αγάπη Του, αυτή η αγάπη ριζώνει μέσα στην καρδιά σας.

Υπάρχει μια ιστορία για τον Μωυσή στην οποία αναφέρεται πως έλεγε, ότι ήταν ο καλύτερος λάτρης του Θεού, και ότι παρακάλεσε το Θεό να του γνωρίσει οποιονδήποτε άλλο που να Τον αγαπά τόσο πολύ. Λοιπόν λέγεται ότι ο Θεός τον έστειλε σε ένα πουλί που καθόταν σε ένα δέντρο. Ο Μωυσής πήγε προς το πουλί και είπε, «Λοιπόν, πώς τα πας, καλά;» Το πουλί απάντησε καταφατικά. «Έχεις τίποτα δυσκολίες;» ρώτησε ο Μωυσής. «Υπάρχει μια δυσκολία και μου δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα», αποκρίθηκε το πουλί. «Και ποια είναι αυτή;» ρώτησε ο Μύωσής. Το πουλί απάντησε, «Υπάρχει μια πηγή που τρέχει κάτω από αυτό το δέντρο και ο χρόνος που μου χρειάζεται να πετάξω από το δέντρο στην πηγή και να σβήσω τη δίψα μου με βάζει σε πολύ μεγάλο μπελά, γιατί ξεχνώ το Όνομά του Θεού». Ο Μωυσής ντράπηκε. Σκέφτηκε, «Ακόμη και ένα πουλί έχει περισσότερη αγάπη από μένα για το Θεό». Λοιπόν να ένα παράδειγμα που δείχνει αν έχουμε αγάπη για το Θεό. Για να σας δώσω ένα άλλο παράδειγμα, κάποτε ο Θεός διέταξε τον Αβραάμ να θυσιάσει ό,τι του ήταν πιο αγαπητό. Ο Αβραάμ στην αρχή θυσίασε ένα αρνί, μετά μια καμήλα, όμως ο Θεός αποκρίθηκε ότι δεν ήταν αρκετά. Έτσι πήρε το γιο του να τον θυσιάσει στο Όνομα του Θεού και μόνο τότε ο Θεός αληθινά εξέφρασε ικανοποίηση και σταμάτησε τη θυσία. Ο Θεός θέλει, η αγάπη απαιτεί κάθε θυσία από μέρους μας. Ποιος είναι λάτρης του Θεού; Είναι αυτός που μπορεί να θυσιάσει τα πάντα στο Όνομα του Θεού. Εμείς μπορούμε; Είμαστε σε θέση να πούμε ότι έχουμε αγάπη για το Θεό; Για ασήμαντα πράγματα λέμε ότι δεν έχουμε χρόνο να θυμόμαστε το Θεό. Λοιπόν η αγάπη απαιτεί να θυσιάσετε τα πάντα, ακόμη και τη ζωή σας, τι να πούμε για εξωτερικά πράγματα.

Λοιπόν αγάπη είναι Θεός και Θεός είναι αγάπη. Ποιόν θα έπρεπε να αγαπάμε; Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό. Είμαστε συνειδητές οντότητες και θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό γιατί Αυτός είναι Πανσυνειδητότητα. Μετά το Θεό, θα έπρεπε να αγαπάμε το ανθρώπινο σώμα όπου ο Θεός είναι εκδηλωμένος

Δεν είναι για το ανθρώπινο σώμα που Τον αγαπάμε, αλλά για το Θεό που είναι εκδηλωμένος σ' αυτό το ανθρώπινο σώμα. Αυτό είναι ευλογημένο, γιατί Αυτός είναι εκδηλωμένος εκεί. Λοιπόν για να επιτύχουμε, δυο πράγματα είναι πολύ ουσιαστικά. Το ένα είναι η αγάπη για το Θεό και το άλλο η αγάπη για το ανθρώπινο σώμα μέσα στο οποίο Εκείνος είναι εκδηλωμένος. Αγαπάμε το δεύτερο, γιατί Αυτός δίνει μια επαφή με το Θεό μέσα μας, και αγαπάμε το πρώτο γιατί ερχόμενοι σε επαφή με Αυτόν, φτάνουμε στο αληθινό μας Σπίτι και δεν θα ξαναεπιστρέψουμε. Αν έχουμε αγάπη για το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, θα πάμε όπου Αυτός θα πάει. Αυτός έρχεται από το Σπίτι του Πατέρα μας. Είναι ο Θεός που Τον στέλνει στον κόσμο. Αν αγαπάτε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, ο Θεός θα σας αγαπά. Ο Χριστός είπε, «Εκείνοι που με αγαπούν ο Πατέρας μου τους αγαπά, και αφού ο Πατέρας μου τους αγαπά, εγώ εκδηλώνω τον εαυτό μου σ' αυτούς». Αυτά είναι τα λόγια που έχουν εκφράσει σχεδόν όλοι οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν.

Η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στην ψυχή μας και πρέπει να προσκολληθεί σε κάποιον. Δυστυχώς, έχει προσκολληθεί έξω στον υλικό κόσμο. Έτσι το αποτέλεσμα είναι, ερχόμαστε ξανά και ξανά στον κόσμο. Όπου είναι η αγάπη μας εκεί θα πάμε. Αγαπάμε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, όπου ο Θεός είναι εκδηλωμένος, γιατί Αυτός ανοίγει το εσωτερικό μας μάτι για να δούμε τη Δύναμη του Θεού-σε-Έκφραση. Γι’ αυτόν το λόγο πρέπει να θυσιάσουμε τα πάντα. Τώρα μπορούμε να κρίνουμε πού βρισκόμαστε. Ο ανώτερος σκοπός μέσα στο ανθρώπινο σώμα, είναι όπως σας είπα, να γνωρίσουμε το Θεό, να φτάσουμε στο Θεό, να πάμε πίσω στο Σπίτι του Πατέρα μας. Θα πάμε εκεί που είμαστε προσκολλημένοι. Ερχόμαστε ξανά και ξανά στον κόσμο, γιατί είμαστε προσκολλημένοι στον κόσμο. Είσαστε τυχεροί που έχετε το ανθρώπινο σώμα, που είναι η ανώτερη βαθμίδα μέσα στη Δημιουργία. Αν αναπτύξουμε αγάπη μέσα μας για το Θεό, μέσω της χάρης του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο τότε θα πάμε στο Σπίτι του Πατέρα μας. Είναι για αυτόν το σκοπό που πρέπει να αναπτύξουμε αγάπη για το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο. Ο δάσκαλος

του ανθρώπου είναι άνθρωπος. Μιλάει από το επίπεδό μας, αναπτύσσει την αγάπη μέσα μας, δίνει μια επαφή μέσα μας, ανοίγει το εσωτερικό μας μάτι για να δούμε το Φως του Θεού και να ακούσουμε τη μουσική όλων των σφαιρών. Παραμείνετε σε όποια θρησκεία σας αρέσει. Ο κύριος σκοπός είναι να πάμε πίσω στο Σπίτι του Πατέρα μας και, όσο είμαστε στη γη, θα έπρεπε να ζούμε ειρηνικά. Μπορούμε να έχουμε ειρήνη μόνο αν αναπτύξουμε αγάπη για όλους, για το Θεό μέσα τους. Γιατί; γιατί όλοι είμαστε αδελφοί και αδελφές από το Θεό. Είμαστε συνειδητές οντότητες, σταγόνες του ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Λοιπόν με την αγάπη, αν αυτή κατευθυνθεί στη σωστή πηγή, αποκτούμε ειρήνη και εδώ και στη μετέπειτα ζωή. Αυτό είναι που εννοεί η έκφραση, «Είθε η Βασιλεία σου να έλθει επί της γης».

Λοιπόν ποιόν θα έπρεπε να αγαπάμε; Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό. Πώς μπορούμε να αγαπάμε το Θεό; Αγαπώντας το Θεό-μέσα-τον-άνθρωπο που δίνει μια επαφή με το Θεό. Η αγάπη του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο είναι η αγάπη του Θεού. Αυτός ξεχειλίζει από αγάπη και μέθη για το Θεό. Δεν είναι δεμένος στη γη, αλλά είναι σταλμένος εδώ για να οδηγήσει τη νηπιακή ανθρωπότητα και να πάει πίσω στο Σπίτι Του. Αν Τον αγαπάτε, πού θα πάτε; Θα πάτε όπου Αυτός πάει. Αν Αυτός δεν πρόκειται να ξαναγυρίσει στη γη, γιατί σεις θα έπρεπε να γυρίσετε; Πώς είναι δυνατόν να γυρίσετε! Λοιπόν αυτά τα δυο πράγματα είναι πολύ ουσιώδη.

Οι Σικχ πάντα προσεύχονται με τα εξής λόγια, «Ω, Θεέ χάρισέ μας αγάπη και τη συντροφιά εκείνων που είναι το φερέφωνο του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο. Συ είσαι εκδηλωμένος μέσα στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο και Αυτός είναι και τα δυο, Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο και Θεός. Σε μια τέτοια συντροφιά η αγάπη μου θα ήταν συνεχώς στραμμένη σ' Εσένα». Είναι η ανώτατη προσευχή, νομίζω, που μπορείτε να έχετε. «Ω, Θεέ, ας είμαστε με εκείνους τους ανθρώπους στους οποίους Συ είσαι εκδηλωμένος, που ξεχειλίζουν από την αγάπη Σου. Μια τέτοια συντροφιά θα έπρεπε να μας χαρίσει ο Θεός». Θα έπρεπε να έχουμε τη συντροφιά τέτοιων ανθρώπων μέχρι το τέλος του κόσμου. Κάθε λάτρης θέλει να πεθάνει

στην αγκαλιά του αγαπημένου του, δεν είναι έτσι; Θα του άρεσε να είναι με Αυτόν σε όλη του τη ζωή, μέχρι τελευταίας πνοής. Γιατί; γιατί η αγάπη για τέτοιους ανθρώπους θα μας οδηγήσει στην αγάπη του Θεού. Η αγάπη για το Θεάνθρωπο, για το Θεό μέσα Του, είναι πραγματικά αγάπη για το Θεό. Όπου αυτοί πάτησαν το πόδι τους, εκείνοι οι τόποι έγιναν τόποι προσκυνήματος. Ο Χριστός γεννήθηκε στην Ιερουσαλήμ καθώς και χιλιάδες άλλοι άνθρωποι. Δεν είναι γιατί τόσες πολλές χιλιάδες άλλοι γεννήθηκαν εκεί, αλλά γιατί ο Χριστός γεννήθηκε εκεί, που η Ιερουσαλήμ έγινε τόπος προσκυνήματος για όλους τους Χριστιανούς του κόσμου. Εκείνος ο τόπος καθαγιάστηκε λόγω της γέννησης ενός Διδασκάλου. Η Μέκκα έγινε άγιος τόπος λόγω του Προφήτη Μωάμεθ και είναι τόπος προσκυνήματος για όλους τους Μωαμεθανούς του κόσμου. Θα βρείτε ότι κι άλλοι τόποι έγιναν τόποι προσκυνήματος, εξαιτίας κάποιου αγίου. Κάποιος Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο έζησε εκεί. Γιατί; γιατί η ψυχή μας είναι ταυτισμένη με το σώμα και τις εξωτερικές προσκολλήσεις, και Αυτός είναι αρμόδιος να αποσύρει την προσοχή μας από έξω, να την ανυψώσει, να την τραβήξει πάνω από το επίπεδο των αισθήσεων και να ανοίξει το εσωτερικό μας μάτι να δούμε το Φως του Θεού.

Όταν γίνετε ο συνειδητός συνεργάτης του Θείου σχεδίου, ποιος υπάρχει για να σας φέρει πίσω στον κόσμο; Μπορεί να είσαστε μακριά από το Θεό για χιλιάδες χρόνια, όμως μια και συναντήσετε ένα Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, Αυτός σας δίνει μια επαφή με το Θεό. Αν την αναπτύξετε, τότε φυσικά το πήγαινε-έλα σας τελειώνει και θα πάτε πίσω Σπίτι σας. Αγάπη για το Θεό σημαίνει απόλυτη υπακοή σ' Εκείνον. Το να αγαπάμε τα λόγια του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο είναι αληθινή αγάπη γι' Αυτόν, όχι μόνο εξωτερική επίδειξη. Θα έπρεπε να σεβόμαστε τα λόγια Του. Αυτός περιμένει να ζείτε σύμφωνα με αυτά. Ο Θεός-μέσα-στον-άνθρωπο ήδη κατοικεί στον προσωποποιημένο Λόγο μέσα μας. Λοιπόν αφού Αυτός κατοικεί μέσα σας δεν θα έπρεπε να παραβιάζετε κανέναν περιορισμό. Θα έπρεπε να τηρείτε ότι Αυτός λέει και όχι να το παραβιάζετε. Αν έχουμε έναν τέτοιο Διδάσκαλο, τότε δεν

χρειάζεται να φοβόμαστε κανέναν μέσα σε όλο τον κόσμο. Αυτός είναι ο αγαπημένος του Θεού και όποιος είναι αγαπητός στο Διδάσκαλο είναι αγαπητός στον Πατέρα, το Θεό μέσα Του, και όποιον ο Θεός αγαπά, τότε όπως ο Χριστός είπε, «Εγώ εκδηλώνω τον εαυτό μου σ' αυτόν». Ο Θεός εμφανίζεται με τη μορφή του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο. Είναι η χάρη του Θεού που παρέχει αυτό το προνόμιο. Μια και Αυτός εκδηλωθεί μέσα μας, μας μιλάει όπως ακριβώς θα έκανε εξωτερικά. Αυτός είναι ο απλήρωτος Σύμβουλός μας σε όλες μας τις υποθέσεις, εξωτερικές και εσωτερικές.

Λοιπόν αυτή η ομιλία είναι για το ποιον θα έπρεπε να αγαπάμε και γιατί. Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό και για χάρη της αγάπης του Θεού, το ανθρώπινο σώμα στο οποίο ο Θεός είναι εκδηλωμένος. Αυτός μπορεί να μας διδάξει, μπορεί να μας δώσει μια επαφή με το Θεό. Λοιπόν αγαπάτε πρώτα το Θεό και μετά το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο. Θα έπρεπε επίσης να έχουμε αγάπη για όλους τους άλλους γιατί όλες οι ψυχές είναι μια συνειδητή οντότητα, μια σταγόνα του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Όλα τα σώματα ελέγχονται από το Θεό, που είναι η Ελέγχουσα Δύναμη. Έτσι φυσικά, αυτός που αγαπά το Θεό αγαπά όλη τη Δημιουργία, είτε έμψυχη είτε άψυχη. Αυτό πρέπει να το αναπτύξουμε μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα που ευτυχώς το έχουμε. Γι' αυτό το σκοπό, πάμε στα πόδια κάποιου Διδασκάλου, κάποιου Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο. Κανένας γιος ανθρώπου δεν μπορεί να το κάνει αυτό. Είναι όλα χάρη του Θεού και όταν αυτή η χάρη ρέει, ερχόμαστε σε επαφή με κάποιο ανθρώπινο σώμα, όπου Αυτός είναι εκδηλωμένος. Ευλογημένοι είναι αυτοί που έχουν μια τέτοια συναναστροφή, μια τέτοια συντροφιά. Αυτό είναι ένα σημάδι, ένας προάγγελος, ότι αυτοί πηγαίνουν πίσω στο Σπίτι τους.

Όλοι οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν έδωσαν το ίδιο Δίδαγμα, και αυτό βέβαια, δεν είναι απλά για να το διαβάσουμε ή να το ακούσουμε, αλλά το κυριότερο, να το εφαρμόσουμε στη ζωή μας, να ζήσουμε σύμφωνα με αυτό. Όσο πιο κοντά είμαστε στο Θεό, τόσο περισσότερο επωφελούμαστε από το ανθρώπινο σώμα που έχουμε. Οι Διδάσκαλοι βλέπουν

από τη σωστή σκοπιά αυτά τα πράγματα, που έχουν δοθεί επίσης και στα βιβλία. Για μερικούς μπαίνει κάτι από το ένα αυτί και βγαίνει από το άλλο. Άλλοι άνθρωποι ακούν και μετά ανοίγουν το στόμα τους και λένε, κάνοντας πως ξέρουν τόσα πολλά. Αυτά και τα δυο δεν δίνουν κανένα πραγματικό όφελος, ωσότου αυτό το ίδιο το πράγμα γίνει μέρος και κομμάτι της ζωής σας. Η τροφή που χωνεύεται σας δίνει δύναμη. Διαφορετικά, θα έχει σαν αποτέλεσμα αρρώστιες, όπως ματαιοδοξία και άλλα.

36

Η ΑΓΑΠΗ ΣΕ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΛΑΓΝΕΙΑ -Ι

ΑΓΑΠΗ - πολλοί λένε ότι γνωρίζουν τι είναι αγάπη. Κι εμείς επίσης επαναλαμβάνουμε κάθε τόσο ότι ο Θεός είναι αγάπη, ότι η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού, ότι η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στην ψυχή μας και ότι ο δρόμος πίσω στο Θεό είναι επίσης μέσω της αγάπης. Η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στην ψυχή μας και ζητά κάποιον να αγαπήσει και να αγαπηθεί από κάποιον. Αυτό είναι φυσική επιθυμία του καθενός. Η ψυχή μας είναι συνειδητή οντότητα και θα έπρεπε να έχει αγάπη για την Πανσυνειδητότητα ή το Θεό. Αντίθετα, αυτή έχει προσκολληθεί σε εγκόσμια ή υλικά πράγματα. Το αποτέλεσμα είναι, όπου αγαπάτε, εκεί θα πάτε. Η ψυχή θα έπρεπε να αγαπά το Θεό, που είναι η Ελέγχουσα Δύναμη μέσα σ' αυτόν το ναό του ανθρώπινου σώματος. Αυτή [η ψυχή] έχει προσκολληθεί στο σώμα και το περιβάλλον του, στις αισθήσεις και στις όλο λαγνεία απολαύσεις του εξωτερικού κόσμου. Αυτή είναι η αιτία που έχουμε σκλαβωθεί. Ερχόμαστε ξανά και ξανά όπου είμαστε προσκολλημένοι. Αν η ψυχή μας είναι προσκολλημένη στο Θεό, που είναι η Ελέγχουσα Δύναμη μέσα σ' αυτό το ανθρώπινο σώμα, που είναι αιώνιος και ακόμη πιο πέρα από την αιωνιότητα, αυτή [η ψυχή μας] θα ελευθερωθεί και δεν θα υπόκειται στη δουλεία. Έτσι η διαφορά ανάμεσα στην αληθινή αγάπη και τη λαγνεία είναι ότι η αληθινή αγάπη δεν μπορεί να σπάσει ακόμα και

μετά που αφήνουμε το σώμα. Αυτή η αγάπη αναπτύσσεται μέσα στο σώμα όμως απορροφάται στην ψυχή, όχι στο σώμα και στο περιβάλλον του. Λοιπόν αυτό καλείται αληθινή αγάπη ή φιλανθρωπία. Το άλλο καλείται λαγνεία ή προσκόλληση και υπάρχει τεράστια διαφορά ανάμεσα στα δυο. Η αγάπη του Θεού μάς κάνει ελεύθερους, μας γεμίζει χαρά, ευτυχία, ευλογία. Η λαγνεία ή προσκόλληση μάς κάνει σκλάβους, μας κάνει πολύ στενόμυαλους. Κατά τον εγκόσμιο τρόπο, αν αγαπάτε κάποιον, θα γίνετε ζηλόφθονος αν κάποιος άλλος μοιράζεται αυτή την αγάπη, όμως εκείνους που αγαπούν το Θεό και σεις θα τους αγαπάτε, γιατί αγαπούν το Θεό. Λοιπόν η αγάπη του Θεού σάς δίνει αγάπη για τον κόσμο όλο. Η αγάπη για εξωτερικά πράγματα, το μόνο που θα σας κάνει είναι στενόμυαλους, τσιγκούνηδες και το αποτέλεσμα είναι, ο ένας ζει για το Θεό, ο άλλος ζει για τον κόσμο.

Από τότε που αφήσαμε το Σπίτι του Πατέρα μας, έχουμε προσκολληθεί σε εξωτερικά πράγματα, γιατί η αγάπη μας εσφαλμένα έχει δοθεί στα εγκόσμια πράγματα, το φυσικό σώμα και το εξωτερικό περιβάλλον. Λοιπόν ποιό είναι το κριτήριο της αληθινής αγάπης, ή φιλανθρωπίας; Αρχίζει από το σώμα όμως απορροφά την προσοχή μέσα στην ψυχή μας και τον ανώτερο εαυτό. Το άλλο [η λαγνεία] κυριολεκτικά σας κρατά προσκολλημένους στο φυσικό σώμα και το εξωτερικό περιβάλλον. Η ικανοποίηση των επιθυμιών σας δεν είναι αγάπη, με τη σωστή σημασία της λέξης. Τέτοια αγάπη σας δίνει δουλεία και σκλαβιά.

Από τότε που αφήσαμε το Σπίτι του Πατέρα μας, τριγυρίζουμε εδώ κι εκεί και δεν έχουμε ακόμη βρει το δρόμο του γυρισμού. Υπάρχει μια ιστορία ενός Majnu, που λάτρευε τη Laila. Η Laila ήταν πριγκίπισσα και ήταν τα πάντα γι’ αυτόν. Οι Μωαμεθανοί προσδίνουν ένα χαρακτηρισμό σε όποιον είναι πάρα πολύ αφοσιωμένος στο Θεό. Κάποτε ρώτησαν το Majnu σε ποιον θα έπρεπε να δοθεί αυτός ο χαρακτηρισμός. Είπε ότι το πιο κατάλληλο πρόσωπο ήταν η Laila, που αγαπούσε. Ήταν τόσο πολύ αφοσιωμένος σ' αυτήν που μια φορά τον είδαν να γλείφει τα πόδια ενός σκύλου που τριγύριζε στο δρόμο που ζούσε η Laila του . Ένα μάθημα που μπορούμε

να πάρουμε από αυτό είναι ότι αν είμαστε αφοσιωμένοι στο Θεό ή στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, τότε πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλο. Αυτό είναι φυσικό. Όμως οποιαδήποτε αγάπη είναι χρωματισμένη με το προσωπικό σας ενδιαφέρον ή με εγωιστικά κίνητρα σάς κάνει στενόμυαλους. Θα σας άρεσε το πρόσωπο που αγαπάτε να το αγαπούσατε εσείς και κανείς άλλος. Αν έχετε όμως αληθινή αγάπη για το Θεό, τότε φυσικά όλους αυτούς που αγαπά ο Θεός θα τους αγαπάτε. Αυτή είναι η τεράστια διαφορά μεταξύ των δυο. Έτσι όταν είπαν στο Majnu ότι η Laila πέθανε, είπε, «Όχι, δεν μπορεί – πώς είναι δυνατόν να πέθανε;» Όταν του είπαν ότι ήταν αληθινά νεκρή, είπε, «Είναι αλήθεια λοιπόν; Αυτό συμβαίνει σε κάθε άνθρωπο γιατί λοιπόν να αγαπώ κάτι που δεν διαρκεί!» Έτσι έκανε στροφή, βλέπετε, προς το σωστό δρόμο.

Λοιπόν η αγάπη είναι αγάπη όταν απευθύνεται στο Θεό, στην Πανσυνειδητότητα. Ακόμη και όταν αφήσετε το σώμα, αυτή η αγάπη δεν θα σας αφήσει. Η αγάπη για τον κόσμο, τις εξωτερικές προσκολλήσεις, η ικανοποίηση των επιθυμιών μας ή των σκοπών μας είναι λαγνεία ή προσκόλληση, όχι αγάπη. Ένας προφήτης είπε ότι η αγάπη είναι σαν μια γέφυρα για να διαβούμε το ποτάμι που περνά από κάτω. Είναι μόνο για το σκοπό του να περάσουμε, όχι να μείνουμε πάνω στη γέφυρα. Λοιπόν η αγάπη σας για το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο είναι για να περάσετε τη γέφυρα, να εναρμονιστείτε με τη συντροφιά Του, όπου φυσικά ακτινοβολείται η αγάπη του Θεού. Αν είσαστε δεκτικός σ’ αυτήν, τότε η αγάπη σας είναι αληθινή. Αν είσαστε προσκολλημένοι στο φυσικό σώμα και τις εξωτερικές προσκολλήσεις, αυτό δεν είναι αγάπη. Η αγάπη είναι ευλογημένη αν κατευθύνεται στο Θεό, στην Πανσυνειδητότητα. Αν κατευθύνεται στο φυσικό σώμα και τις προσκολλήσεις του, αυτό είναι δουλεία, είναι σκλαβιά, είναι προσκόλληση. Ερχόσαστε ξανά και ξανά στον κόσμο όπου είσαστε προσκολλημένοι. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ των δυο. Ο Διδάσκαλος Amar Das είπε, «Ας αγαπάμε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο γιατί Αυτός ξεχειλίζει με την αγάπη και τη μέθη του Θεού. Στη συντροφιά Του, θα έχετε την

ακτινοβολία της αγάπης του Θεού». Αυτή θα δώσει μια ώθηση στην ψυχή σας και θα την κατευθύνει προς το Θεό. Αυτό είναι το αληθινό κριτήριο για να εξακριβώσετε αν αγαπάτε το σώμα του Θεανθρώπου μόνο για το Θεό μέσα Του. Αν αγαπάτε το Θεό μέσα Του (και το σώμα Του είναι βεβαίως ευλογημένο), τότε αυτή είναι η γέφυρα για να διαβείτε πάνω από τον ωκεανό της ζωής προς τον Αγαπημένο.

Λοιπόν η αγάπη είναι έμφυτη στην ψυχή μας κι εμείς είμαστε συνειδητά όντα. Αν αυτή κατευθύνεται προς την Πανσυνειδητότητα, είναι αληθινή αγάπη. Αυτή θα σας δώσει ελευθερία, άφθονη ευλογία και χαρά. Αν είναι προσκολλημένη στα εγκόσμια πράγματα, το φυσικό σώμα, το περιβάλλον του, τις απολαύσεις των αισθήσεων, τότε αυτό είναι δουλεία και ένας σίγουρος δρόμος για να ερχόμαστε ξανά και ξανά στον κόσμο όπου είμαστε προσκολλημένοι. Λοιπόν η αγάπη είναι καλή. Ακόμη και το δηλητήριο είναι καλό αν το παίρνετε σε μικρές δόσεις για να σας βοηθήσει. Όμως αν κάνετε κακή χρήση, τότε θα πεθάνετε. Η αληθινή αγάπη, που θα σας βοηθήσει, θα έπρεπε να κατευθύνεται στο Θεό ή στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, για χάρη του Θεού μέσα Του, όχι για χάρη του φυσικού σώματος. Τότε σωζόσαστε, αλλιώς είσαστε καταδικασμένοι, θα έλεγα. Αυτό είναι ένα πολύ λεπτό θέμα. Θα έπρεπε να δούμε πού βρισκόμαστε, πού πάμε. Αυτά τα πράγματα αναφέρονται στα βιβλία, αν και δεν δίνονται πολύ ξεκάθαρα. Λοιπόν τώρα, το τι είναι αγάπη θα έπρεπε να είναι ξεκάθαρο σε σας.

Η αγάπη είναι έμφυτη μέσα στον ίδιο τον εαυτό μας, όμως παρ' όλα αυτά, εμείς είμαστε προσκολλημένοι στον κόσμο γιατί αυτή [η αγάπη μας] είναι προσαρμοσμένη λάθος. Αντί να είναι προσκολλημένη στο Θεό, που είναι Πανσυνειδητότητα, έχει προσκολληθεί στο φυσικό σώμα και στον κόσμο. Η Αγάπη είναι η γέφυρα για να διαβούμε πάνω από τον ωκεανό της ζωής, από αυτόν το φυσικό κόσμο στην Πανσυνειδητότητα. Αν αυτή η αγάπη κατευθύνεται στα εγκόσμια πράγματα, σεις θα είσαστε προσκολλημένοι στον κόσμο. Θα έπρεπε να κατευθύνεται στο Θεό ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, τον ανθρώπινο πόλο στον οποίο ο Θεός είναι εκδηλωμένος

Αυτός ξεχειλίζει από την αγάπη του Θεού και τη μέθη αυτής της αγάπης. Καθήμενοι κοντά Του, θα έχετε την ακτινοβολία αυτής της αγάπης και φυσικά θα αρχίσετε να αγαπάτε το Θεό. Αν πάτε σε έναν άνθρωπο που πουλάει άρωμα, ακόμη και όταν δεν σας δώσει τίποτα, σεις θα έχετε την ευωδία του αρώματος, δωρεάν. Αν σας δώσει μια φιάλη γεμάτη άρωμα, τότε...; Λοιπόν η συναναστροφή του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο σας δίνει άρωμα, την αγάπη του Θεού, μέσω ακτινοβολίας. Σας δίνει μια επαφή μέσα στον ίδιο σας τον εαυτό, κατευθύνοντας την προσοχή σας από έξω προς το Θεό μέσα σας. Σας δίνει μια επαφή και τι περισσότερο απαιτείται; Αγάπη του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο για χάρη του Θεού μέσα Του είναι αγάπη του Θεού. Αν αγαπάτε το Θεάνθρωπο για χάρη του φυσικού Του σώματος, αυτό είναι ακόμη προσκόλληση. Η αγάπη του Θεανθρώπου είναι μια γέφυρα για να υπερβείτε μέσα στο Υπερπέραν, προσέξτε το αυτό! Αυτό είναι πολύ λεπτό θέμα, όπως σας είπα πριν. Πρέπει να κρίνουμε πώς προχωρούμε. Αν κάθε μέρα η αγάπη μας για το Θεό μεγαλώνει όλο και περισσότερο και Αυτός μας γίνεται πιο αγαπητός σε σύγκριση με οτιδήποτε άλλο στον κόσμο, αυτή είναι αγάπη για το Θεό. Ακόμη κι αν αγαπάτε το Θεό, όταν τα εγκόσμια πράγματα σάς είναι πιο προσφιλή συγκρινόμενα με το Θεό, τότε αυτό δεν είναι, μέχρι στιγμής, αγάπη του Θεού. Το ένα είναι προσκόλληση, δουλεία, σκλαβιά, και το άλλο ελευθερία, χαρά, μακαριότητα.

Είναι καλύτερα να έχετε τη συντροφιά ενός που είναι εμποτισμένος με την αγάπη του Θεού, παρά εκείνον που είναι βουτηγμένος στην αγάπη των εγκόσμιων πραγμάτων. Αν δεν μπορείτε να έχετε μια τέτοια συναναστροφή, μπορείτε να έχετε τη συντροφιά εκείνων που επιδιώκουν την αγάπη του Θεού, όχι την αγάπη των εγκόσμιων πραγμάτων. Αν δεν μπορείτε να την έχετε, τότε ζείτε μέσα στο Διδάσκαλό σας που μιλά μέσω των βιβλίων, αυτό είναι όλο. Ζείτε με τον εαυτό σας, μόνο με τη συντροφιά των Διδασκάλων που ήρθαν στο παρελθόν και οι οποίοι μιλούν μέσω των βιβλίων. Αυτό θα σας βοηθήσει να πάτε πίσω στο αληθινό σας Σπίτι. Όμως, καθώς ο Θεός είναι ανείπωτος, και η αγάπη

F

είναι ανείπωτη, θα έλεγα. Όσο περισσότερο προχωράτε μέσα στην αγάπη τόσο αυτή διευρύνεται όπως ο Θεός, που δεν έχει τέλος. Ένας ποιητής έχει πει, «Η αγάπη είναι ένας Ωκεανός, ένας απέραντος Ωκεανός, χωρίς ακτή». Εσείς μπορείτε να αφιερώσετε τη ζωή σας σ' Αυτόν, στην ευσπλαχνία Του. «Η Μύηση, ο Λόγος του Θεού, η Δύναμη του Shabda ή Naam, είναι μέσα σας και αυτό είναι η αληθινή συντροφιά του Άγιου. Ένας Άγιος είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα. Για χάρη του Λόγου, Τον Αγαπάτε. Αν έχετε εξελιχθεί κατ' αυτόν τον τρόπο ενώ είσαστε στο ανθρώπινο σώμα, είσαστε τυχεροί, έχετε πάρει το πλήρες όφελος από αυτό [το ανθρώπινο σώμα]. Διαφορετικά, έχετε διευθετήσει τα πράγματα για να έρθετε πίσω ξανά και ξανά.

37

Η Αγαπη σε Αντιπαραθεση με τη Λαγνεια - ΙΙ

ΥΠΑΡΧΕΙ λαγνεία εξωτερικά και αληθινή αγάπη εσωτερικά. Ο Θεός είναι αγάπη. Η αγάπη είναι επίσης έμφυτη μέσα στην ψυχή μας και επιθυμεί να προσκολληθεί σε κάτι. Μια συνειδητή οντότητα θα έπρεπε να είναι προσκολλημένη στην Πανσυνειδητότητα. Τώρα είναι προσκολλημένη στον κόσμο και στις εξωτερικές προσκολλήσεις. Αυτή είναι η αιτία που ερχόμαστε ξανά και ξανά μέσα στον κόσμο, γιατί είμαστε προσκολλημένοι σ* αυτόν. Πώς να ξεχωρίσουμε και να καταλάβουμε τι είναι η αληθινή αγάπη και τι είναι η εξωτερική αγάπη; Αυτό είναι το θέμα. Τώρα μόλις εξήγησα, οτι πραγματικά θα καταλάβουμε τη διαφορά μεταξύ των δυο, αν μελετήσουμε τους εαυτούς μας. Είμαστε συνειδητά όντα. Είμαστε σταγόνες του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Ο μακρόκοσμος είναι μέσα στο μικρόκοσμο. Στο μακρόκοσμο υπάρχουν τρία επίπεδα, το φυσικό, το αστρικό και το αιτιατό. Εμείς έχουμε ένα φυσικό σώμα, ένα αστρικό σώμα και ένα αιτιατό σώμα, τα οποία μας κάνουν ικανούς να εργαζόμαστε μέσα σ' αυτά τα επίπεδα. Τώρα εργαζόμαστε στο φυσικό επίπεδο και έχουμε επίσης το αστρικό και το αιτιατό σώμα. Όταν εργαζόμαστε στο φυσικό επίπεδο, χρησιμοποιούμε τις αισθήσεις μας, που είναι προσαρμοσμένες στο φυσικό σώμα και ανοικτές προς τα έξω για να παίρνουν εντυπώσεις από τον εξωτερικό κόσμο, οτιδήποτε κι αν είναι αυτές, καλές

ή κακές. Αυτοί που είναι εμποτισμένοι με την προσκόλληση ή με την αγάπη για τις εξωτερικές απολαύσεις έχουν αυτές τις εντυπώσεις ριζωμένες μέσα στο αστρικό σώμα μέσω των φυσικών αισθήσεων. Το αληθινό χρώμα του εαυτού μας δεν είναι το φυσικό σώμα, που μπορεί να είναι πολύ καθαρό και όμορφο, αλλά είναι ριζωμένο μέσα στο αστρικό μας σώμα. Αυτό δεν μπορούμε να το δούμε με τα εξωτερικά μας μάτια. Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να λέει, «Όταν ένας άνθρωπος έρχεται προς εμένα, τον βλέπω όπως βλέπω σε μια γυάλα, αν περιέχει μέσα γλυκά ή ξινά πράγματα. Το μάτι Του είχε γίνει αιθέριο και μπορούσε να δει έναν άνθρωπο με το αληθινό του χρώμα.

Όταν αφήσου με αυτό το φυσικό σώμα, εμφανιζόμαστε με τα αληθινά μας χρώματα. Ο άνθρωπος του οποίου το αστρικό σώμα είναι τελείως καθαρό από τις εξωτερικές εντυπώσεις, χωρίς λαγνεία, προσκόλληση ή μίσος, αλλά είναι εμποτισμένος με την αγάπη του Θεού, θα ακτινοβολεί αυτές τις ιδιότητες σε σας, όταν έρθετε στη συντροφιά του. Στο αιτιατό σώμα είναι οι εντυπώσεις των περασμένων γεννήσεων. Όταν κι αυτές επίσης καθαρίσουν, τότε αυτός ο άνθρωπος ονομάζεται Άγιος, με την αληθινή έννοια της λέξης. Οι Διδάσκαλοι αποδοκιμάζουν την αγάπη του φυσικού σώματος και των εξωτερικών προσκολλήσεων. Αν έχετε τη συντροφιά κάποιου ή σκεπτόσαστε κάποιον του οποίου το αστρικό σώμα δεν είναι καθαρό, που δεν είναι εμποτισμένος με την αγάπη του Θεού, αλλά είναι εμποτισμένος με τις εξωτερικές προσκολλήσεις αγάπης και μίσους, η συντροφιά αυτού του ανθρώπου θα σας δώσει μια παρόμοια ακτινοβολία. Αν σκεπτόσαστε έναν άνθρωπο του οποίου το αιτιατό σώμα έχει καθαρίσει απ’ όλες τις περασμένες γεννήσεις, η μορφή Του θα είναι πάντοτε μαζί σας, θα σας φυλάει, θα σας βοηθάει ακόμη και αν εσείς δεν είσαστε ενήμεροι ότι βοηθιέστε. Αυτή είναι η περίπτωση των Αγίων ή των Διδασκάλων. Αυτοί που θυμούνται το Διδάσκαλο ο Διδάσκαλός τους ακούει και εμφανίζεται η μορφή Του σ' αυτούς. Γι' αυτό ο Καμπίρ είπε, «Ο νους μου είναι τόσο καθάριος που είναι τόσο διαυγής όσο το νερό του Γάγγη στο Hardwar. Αν πάτε εκεί για ένα λουτρό, ακόμη και τα μικρά

χαλίκια φαίνονται πολύ καθαρά. Έτσι και ο νους μου έχει γίνει τόσο καθάριος, που το αστρικό και το αιτιατό μου σώμα είναι τελείως καθαρά και ακόμη και ο Θεός τρέχει πίσω μου. Ο Θεός αναζητά να βρει έναν τέτοιον άνθρωπο, που το αστρικό και το αιτιατό του σώμα είναι τελείως καθαρά, και είναι εμποτισμένος με την αγάπη Του, όχι εμποτισμένος με τις εγκόσμιες προσκολλήσεις. Υπάρχει μια απέραντη διαφορά μεταξύ της αγάπης των εξωτερικών πραγμάτων και της αγάπης των εσωτερικών. Οι Διδάσκαλοι αποδοκιμάζουν την αγάπη για το φυσικό σώμα. Ο άνθρωπος του οποίου το αστρικό σώμα είναι στιγματισμένο, μπορείτε να πείτε, από τη βρωμιά των εξωτερικών προσκολλήσεων και των άλλων πραγμάτων, μπορεί να φαίνεται πολύ καθαρός εξωτερικά. Αν καθίσετε δίπλα του, θα έχετε αυτή την ακτινοβολία που έρχεται από το αστρικό του σώμα. Αν καθίσετε δίπλα σε έναν άνθρωπο του οποίου το αστρικό σώμα είναι καθαρό, θα έχετε την ακτινοβολία της καθαριότητας. Αυτός είναι εμποτισμένος με την αγάπη του Θεού και φυσικά θα νιώσετε και σεις την ίδια αγάπη, από εκείνον. Αν σκεπτόσαστε κάποιον του οποίου το αιτιατό σώμα είναι τελείως καθαρό, ακόμη και αν δεν τον έχετε δει, αλλά μόνο έχετε ακούσει γι' αυτόν, αυτός θα εμφανιστεί. Λοιπόν αυτή είναι η διαφορά μεταξύ της αληθινής και της κίβδηλης αγάπης. Ποιόν θα έπρεπε να αγαπάμε; Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό. Και ποιόν άλλο; Αυτόν του οποίου ο νους είναι τόσο καθαρός, που ο Θεός αντανακλάται μέσα Του. Ο Θεός είναι Φως και η Αρχή του Ήχου και οποτεδήποτε ένας τέτοιος άνθρωπος σας μιλάει, θα έχετε το Φως και τον Ήχο. Ο άνθρωπος του οποίου το αστρικό και το αιτιατό σώμα δεν είναι καθαρό, μπορεί να σας πει να κάνετε αυτό ή εκείνο το πράγμα και σεις να αφιερώνετε σ' αυτό τέσσερις ή έξι ώρες την ημέρα, αλλά παρ' όλα αυτά δεν θα έχετε τίποτα. Βλέπετε τώρα τη διαφορά, μεταξύ της πραγματικής αγάπης και της φυσικής ή εξωτερικής αγάπης;

Όλοι οι επονομαζόμενοι διδάσκαλοι θα σας πουν να διαλογιζόσαστε στη μορφή του διδασκάλου. Ο Θεός φυλάξει! Αν αυτός δεν είναι καθαρός εσωτερικά, τότε θα γίνετε όπως είναι εκείνος. Ο Θεός έρχεται από Μόνος Του. Δεν ζητώ

από κανένα να διαλογίζεται στη μορφή του Διδασκάλου. Λοιπόν θα έπρεπε να αγαπάτε αυτόν που το αστρικό και το αιτιατό του σώμα είναι τελείως καθαρά. Μπορεί για ορισμένους λόγους να είναι αυστηρός εξωτερικά, αλλά ο νους Του είναι τελείως καθαρός, έχοντας αγάπη για το Θεό και για τον καθένα. Έχει αγάπη ακόμη και για τους εχθρούς Του. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι ένας Διδάσκαλος και θα έπρεπε να αγαπάτε το Θεό για χάρη Αυτού μέσα στον οποίο ο Θεός αντανακλάται πλήρως, που η όραση του νου του είναι τελείως διαυγής. Αν αγαπάτε έναν τέτοιον άνθρωπο, τότε νομίζω πως η αγάπη του Θεού θα έρθει μέσα σας και θα υψωθείτε πάνω από το φυσικό, το αστρικό και το αιτιατό σώμα και θα πάτε εκεί από όπου αυτός ο ίδιος ο Θεός έχει εκδηλωθεί. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ της πραγματικής αγάπης και της μη αγνής αγάπης. Λοιπόν αγαπάμε το Θεό και οποιονδήποτε άλλο του οποίου το αστρικό και το αιτιατό σώμα είναι τελείως καθαρά. Αν καθίσετε κοντά Του θα έχετε αυτή την ακτινοβολία. Αν σας δώσει Μύηση, θα έχετε το Φως, γιατί σ' Αυτόν αντανακλάται το Φως μέσα Του. Αυτός που δεν αντανακλάται μέσα του κανένα Φως, πώς μπορεί να το δώσει; Μπορεί να δοθούν εκατοντάδες μυήσεις, μπορεί να αφιερωθούν [σε διαλογισμό] ώρες και ώρες, αλλά Φως δεν μπορεί να δοθεί. Αυτή είναι η απέραντη διαφορά μεταξύ της φυσικής εξωτερικής αγάπης Kat της εσωτερικής αγάπης.

Εξηγούσα προηγουμένως και με έναν τρόπο που ήταν τελείως σαφής, έτσι ώστε να μην υπάρξει κακή κατανόηση, ότι θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό και τους άλλους μέσα στους οποίους αντανακλάται ο Θεός. Το κριτήριο για να το καταλάβετε, είναι πως την ώρα της Μύσης, θα έχετε το Φως. Όπως είπε ο Χριστός, «Εγώ είμαι το Φως του κόσμου. Όποιος έρθει σε μένα δεν θα περπατά ποτέ στο σκοτάδι». Αυτά τα πράγματα δίνονται μέσα στα βιβλία, αλλά ακόμη και τότε χρειαζόσαστε καθοδήγηση από κάποιον πρακτικό άνθρωπο, που τα γνωρίζει αυτά. Αυτός θα σας εξηγήσει αυτά τα πράγματα πολύ καθαρά και με λίγα λόγια. Θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό, γιατί είμαστε συνειδητά όντα και φυσικά όλοι μας θέλουμε να φτάσουμε στην πραγμάτωση. Γιατί θα έπρεπε να αγαπάμε

έναν Θεάνθρωπο και όχι τους άλλους; Ποιό είναι το κριτήριο για ένα Θεάνθρωπο; Ένας Θεάνθρωπος είναι ένας του οποίου το αστρικό και το αιτιατό σώμα είναι τελείως καθαρά, διαυγή, μέσα στον οποίο αντανακλάται το Φως του Θεού. Οποιοσδήποτε έρθει σε επαφή με έναν τέτοιο Θεάνθρωπο και δεχτεί λίγη από την προσοχή Του, θα αντανακλασθεί το Φως Του μέσα του. Υπάρχουν τόσο πολλές εκατοντάδες ανθρώπων που δίνουν μύηση σήμερα. Υπάρχουν τόσο πολλοί Gurus και Διδάσκαλοι που κοντεύει να μην υπάρχουν ακόλουθοι ή μαθητές. Το μόνο κριτήριο για έναν αληθινό Διδάσκαλο είναι πως όταν σας δώσει τη Μύηση, θα έχετε κάποια εμπειρία για να αρχίσετε με αυτή, θα έχετε κάποιο Φως. Αυτό σημαίνει πως ο άνθρωπος μέσω του οποίου δίνεται [η Μύηση] είναι καθαρός. Το Φως του Θεού αντανακλάται μέσα Του και αυτό ακτινοβολεί. Οι άλλοι απλώς δίνουν μερικά λόγια για επανάληψη, μερικά μικροπράγματα να κάνετε. Όποτε πάνε *σ'* αυτούς οι άνθρωποι τους λένε να αφιερώνουν περισσότερο χρόνο. Αυτοί αφιερώνουν καθημερινά τέσσερις ώρες, έξι ώρες και ακόμη και τότε δεν βλέπουν κανένα Φως. Η αιτία γι' αυτό είναι πολύ σαφής τώρα.

Αν συναντήσετε κάποιον που είναι αρμόδιος να σας δώσει κάποιο Φως, αυτό σημαίνει πως η εσωτερική Του ζωή είναι καθαρή. Απλώς το να κάθεται κανείς και να επαναλαμβάνει κάποιες λέξεις εκατοντάδες φορές μπορεί να είναι καλές πράξεις, αλλά όχι καθαρή ζωή. Το Φως θα έρθει μόνο (αυτό είναι εκεί), θα εκδηλωθεί μόνο όταν κάποιος μέσα στον οποίον αντανακλάται το Φως απλώς το κατευθύνει. Αν ένα παιδί γεννηθεί μέσα σε μια σπηλιά, θα είναι μέσα σε βαθύ σκοτάδι. Αν τοποθετηθεί ένας καθρέφτης μέσα εκεί, μέσω του οποίου το φως του Ήλιου αντανακλάται μέσα στη σπηλιά, το παιδί θα δει αυτό το φως. Όποια καρδιά έχει το Φως του Θεού θα αντανακλά αυτό το Φως και αυτό με τη σειρά του θα αντανακλάται μέσα σ' αυτόν που κατευθύνεται. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ της αληθινής αγάπης και της φυσικής αγάπης. Δεν μπορείτε να έχετε αυτό το πράγμα από έναν άνθρωπο που δεν αντανακλάται το Φως του Θεού μέσα του. Υπάρχουν τόσο πολλοί διδάσκαλοι στην Ινδία και αλλού.

Κάνουν καλή προπαγάνδα. Η προπαγάνδα γίνεται με τα χρήματα και αυτό ο καθένας μπορεί να το κάνει. Αλλά ποιό είναι το κριτήριο; Αυτός πρέπει να σας δώσει κάτι. Λοιπόν αληθινός Διδάσκαλος είναι αυτός που μπορεί να αποσύρει την προσοχή σας από τον εξωτερικό κόσμο, να τη φέρει πάνω από τις αισθήσεις και τότε να σας δώσει κάποια αντανάκλαση Φωτός. Αυτό είναι δώρο και είναι το κριτήριο για να κρίνουμε το σωστό από το λάθος. Τα βιβλία αναφέρουν αυτά τα πράγματα, αλλά οι λέξεις δεν μπορούν να τα εξηγήσουν τόσο ζωντανά όπως σας τα λέω εγώ τώρα. Λοιπόν αγαπάτε το Θεό και τους άλλους μέσα στους οποίους Αυτός αντανακλάται. Ποιό είναι το κριτήριο; Όταν Αυτός σας μυήσει, όταν
Τον σκεπτόσαστε, το Φως θα αναζωπυρώνεται μέσα σας. Αυτός είναι αρμόδιος να σας δώσει μια πρώτο χέρι εμπειρία την ίδια τη μέρα της Μύησης.

Είμαι σε επαφή με τις κεφαλές των θρησκειών καθώς έτυχε να είμαι ο Πρόεδρος της Παγκόσμιας Συναδελφότητας των Θρησκειών. Όλοι τους τα περιγράφουν αυτά τα πράγματα. Αυτό δρα για λίγο εφόσον υπάρχει συγκέντρωση, αλλά το Φως δεν μπορεί να εμφανιστεί. Ένας άνθρωπος που είναι εμποτισμένος με τη λαγνεία του κόσμου μπορεί να φαίνεται πολύ καθαρός εξωτερικά και να κάνει και μια καλή προπαγάνδα, αλλά παρ' όλα αυτά δεν μπορείτε να έχετε Φως από εκείνον. Θα έχετε Φως μόνο από κάποιον του οποίου το αστρικό και το αιτιατό σώμα είναι τέλεια καθαρισμένα, τελείως διαυγή, στα οποία αντανακλάται το Φως του Θεού. Πάντα έρχονται τέτοιου είδους Διδάσκαλοι. Ο κόσμος δεν είναι ποτέ χωρίς αυτούς, όσο περισσότεροι τόσο το καλύτερο. Τέτοιοι άνθρωποι έρχονται για να δώσουν στον κόσμο, όχι για να πάρουν κάτι απ' αυτόν. Λοιπόν ν‘ αγαπάτε κάποιον που είναι εμποτισμένος με την αγάπη του Θεού, του οποίου το αστρικό και το αιτιατό σώμα είναι τελείως διαυγή, μέσα στον οποίο είναι εκδηλωμένη η Δύναμη του Θεού-σε-Έκφραση του Φωτός και του Ήχου. Όταν σας μυήσει, θα έχετε μια εμπειρία από αυτές τις αρχές. Αυτός μπορεί να έχει ή να μην έχει μάτια στο πρόσωπό Του. Λοιπόν να αγαπάτε το Θεό και Αυτόν που είναι αρμόδιος να σας δώσει κάτι. Αυτή είναι μια θετική

απόδειξη πως έχει καθαρό αστρικό σώμα και καθαρό αιτιατό σώμα. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ της αγάπης του φυσικού σώματος και της αγάπης του Θεού ή του Θεού-μέσα-στον-άνθρωπο. Υπάρχει μια απέραντη διαφορά. Αυτά τα πράγματα αναφέρονται μέσα στα βιβλία δίνοντας διάφορα παραδείγματα, αλλά όχι τόσο ζωντανά και καθαρά για να γίνουν κατανοητά όπως σας τα δίνω εγώ τώρα. Όταν ο Θεός σας συναντά και σας δίνει μύηση, κάτι για να αρχίσετε με αυτό, σας φυλάγει για να μην οργιάζετε μέσα στις εξωτερικές απολαύσεις, στις χαμηλές επιδιώξεις της λαγνείας, του θυμού και των αποτελεσμάτων τους. Αυτές οι εντυπώσεις γίνονται δεκτές μέσω των αισθήσεων, που είναι ανοιχτές προς τον εξωτερικό κόσμο, και είναι ριζωμένες μέσα στο αστρικό σώμα. Για να δώσω ένα παράδειγμα, αν πάρετε ένα γυαλί και το καλύψετε με κάποιο κερί, κάνετε κάποια σχέδια πάνω στο κερί μετά χύσετε κάποιο οξύ πάνω από αυτό, όλα αυτά τα σχέδια θα χαραχτούν στο γυαλί. Παρόμοια, όλες οι εντυπώσεις από τον εξωτερικό κόσμο χαράσσονται στο αστρικό μας σώμα μέσω του φυσικού σώματος και των αισθήσεων. Γι' αυτό, όταν εγκαταλείψετε αυτό το σώμα εμφανίζεστε με τα αληθινά σας χρώματα. Λοιπόν το εξωτερικό κριτήριο είναι, όταν Αυτός σας μυήσει, σας δίνει κάτι για να αρχίσετε με αυτό, γιατί ο Θεός αντανακλάται μέσα Του. Ένας άνθρωπος μέσα στον οποίο δεν αντανακλάται ο Θεός θα σας πει να επαναλαμβάνετε αυτό ή εκείνο για ώρες και ώρες, αλλά παρ' όλα αυτά δεν θα έχετε τίποτα. Αν κανείς από αντίδραση του παρελθόντος δει κάτι, δεν γνωρίζει τι να κάνει παρακάτω. Λοιπόν να είσαστε πολύ προσεκτικοί, θα έλεγα, στις συναναστροφές με τους ανθρώπους που είναι εμποτισμένοι με την αγάπη του φυσικού κόσμου.

Οι Σικχ έχουν μια προσευχή που λέει, «Ω, Θεέ, δώσε μου τη συντροφιά ενός που είναι το φερέφωνο του Διδασκάλου. Επειδή ο Διδάσκαλος είναι το φερέφωνο του Θεού, και αυτός που τον συναναστρέφεται γίνεται το φερέφωνο του Θεού». Κάθε μέρα οι Σικχ λένε αυτή την προσευχή. Τη νύχτα προσεύχονται, «Ω, Θεέ δώσε μας τη συντροφιά ενός Αγίου». Η συντροφιά ενός Αγίου είναι η συντροφιά του Θεού που είναι

μέσα Του, δεν είναι; Λοιπόν αυτή είναι η πολύ λεπτή διαφορά γιατί θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό, γιατί θα έπρεπε να αγαπάμε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο και γιατί θα έπρεπε να αγαπάμε τους άλλους. Να αγαπάτε το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, για τον οποίο σας έχω δώσει το κριτήριο, μόνο για το Θεό μέσα Του. Επίσης, προσέξετε, Αυτός είναι ένα με το Θεό, λοιπόν όταν εσείς γίνετε ένα με το Διδάσκαλο, είσαστε επίσης ένα με το Θεό. Είναι γι’ αυτό που όλοι οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν, ή εκείνοι που απλώς κάθισαν στα πόδια Διδασκάλων, είπαν όπως ο Απόστολος Παύλος, «Εγώ ζω, όχι τώρα εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου». Όλοι οι άνθρωποι θα έπρεπε να μπορούν να το πουν αυτό. Ο Θεός είναι Ένας που μπορεί να εκδηλώσει τον Εαυτό Του μέσα στο Υποσυνείδητο ρεζερβουάρ του νου. Αυτός θα έρθει από μόνος Του. Γι' αυτό δεν συμβουλεύω κανένα να διαλογίζεται στη μορφή του Διδασκάλου. Μια πολύ βάσιμη αιτία, νομίζω.

Στη νεαρή μου ηλικία, πάντοτε προσευχόμουν, «Ω, Θεέ, θέλω να Σε συναντήσω, αλλά φοβάμαι μην τύχη και πάω σε κάποιον μέσα στον οποίο Εσύ δεν αντανακλάσαι. Τότε η ζωή μου θα πάει χαμένη. Τον παλιό καιρό, λέγεται πως Εσύ εμφανιζόσουν σ' αυτούς που Σε αγαπούσαν, τότε γιατί Εσύ δεν μπορείς να εμφανιστείς τώρα;» Αυτή ήταν η προσευχή μου, μια πολύ δυνατή προσευχή. Ο Διδάσκαλός μου συνήθιζε να εμφανίζεται σε μένα από πριν, αλλά Τον πήρα για τον Guru Nanak. Τον συνάντησα στο, φυσικό επίπεδο μετά το 1917. Έτυχε να ταξιδεύω στην ορεινή περιοχή της χώρας, επισκεπτόμενος διάφορα μέρη, αλλά πάντοτε μου άρεσαν πολύ οι ποταμοί. Έτσι όταν έφτασα στη Λαχώρη, καθώς η Beas ήταν πολύ κοντά, σκέφτηκα να πάω να δω τον Ποταμό Beas. Όταν έφτασα εκεί με το τρένο, ρώτησα το σταθμάρχη πού βρισκόταν ο ποταμός. «Ω! ήρθες για να δεις το Διδάσκαλο», είπε. «Υπάρχει κανένας Διδάσκαλος;» απάντησα. «Ναι, ζει στην όχθη του ποταμού». Έτσι πήγα να δω τον ποταμό και είδα το Διδάσκαλο, τον ίδιο Διδάσκαλο που συνήθιζε να εμφανίζεται σε μένα επτά χρόνια πριν. Με παρακολουθείτε τώρα; Ένας αληθινός Διδάσκαλος εμφανίζεται από μόνος Του, αλλά η καρδιά πρέπει να είναι αγνή. Ο Θεός είναι μέσα

σας και αν προσευχηθείτε σ' Εκείνον, Αυτός σας φέρνει σε επαφή με κάποιον μέσα στον οποίον αντανακλάται το Φως Του, και για να πούμε την αλήθεια, Αυτός είναι ο αληθινός Διδάσκαλος. Λοιπόν να αγαπάτε το Θεό και Αυτόν που είναι αρμόδιος να σας δείξει ότι ο Θεός αντανακλάται μέσα Του. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ αυτών που είναι εμποτισμένοι με τη λαγνεία του σώματος και εκείνων που είναι εμποτισμένοι με την αγάπη του Θεού, των οποίων το αστρικό και το αιτιατό σώμα είναι τελείως καθαρό.

Εκείνοι που έχουν πολύ λάγνες σκέψεις θα εκπέμπουν κόκκινο και μαύρο χρώμα αναμεμιγμένα. Εκείνοι που είναι επηρεασμένοι από το θυμό θα εκπέμπουν ένα σκοτεινό κόκκινο χρώμα. Εκείνοι που αγαπούν το Θεό θα ακτινοβολούν ένα γαλάζιο χρώμα. Εκείνοι που είναι άνθρωποι της αληθινής Πνευματικότητας θα ακτινοβολούν ένα χρυσό χρώμα. Αυτές είναι οι διαφορές. Τα βιβλία δίνουν αναφορές γι' αυτά τα πράγματα. Οποτεδήποτε έχουν φωτογραφία ενός Διδασκάλου, βάζουν ένα φωτοστέφανο γύρω από το κεφάλι Του, ή με χρυσό ή με άσπρο χρώμα.

Εκείνοι που είναι τυχεροί οδηγούνται σε ένα Διδάσκαλο και τους δίνεται κάτι για να αρχίσουν με αυτό, είτε είναι λίγο είτε περισσότερο. Αυτό σημαίνει πως υπάρχει κάτι μέσα Του. Σας βάζει στο σωστό Δρόμο και αν το αναπτύξετε αυτό, ο Θεός θα εμφανιστεί σε σας από μόνος Του. Η αγάπη του φυσικού σώματος είναι αγάπη ενός νεκρού σώματος. Αυτό βάφεται σύμφωνα με τις σκέψεις που είναι χαραγμένες μέσα στο αστρικό σας σώμα. Θα γίνετε τόσο καλοί όσο ένας Άγιος την κατάλληλη ώρα. Βεβαίως, ο παράγοντας του χρόνου είναι αναγκαίος. Δεν μπορούμε να είμαστε πάνω από το Διδάσκαλο αλλά να γίνουμε τόσο καλοί όσο και Εκείνος, γιατί Αυτός είναι ο Θεός που είναι μέσα Του, και ποιος μπορεί να είναι πάνω από το Θεό;

Λοιπόν δείτε την αληθινή κατάσταση των πραγμάτων και απλώς μείνετε σταθεροί σ' αυτό [το Μονοπάτι]. Οι άνθρωποι οδηγούνται στραβά από προπαγάνδα. Ακούν κάτι και μετά που το έχουν ακούσει δέκα φορές το θεωρούν πως είναι η αλήθεια. Οι Άγιοι δεν κάνουν ποτέ καμιά ενάντια προπαγάνδα,

ποτέ. Ο χρόνος θα δείξει πως έχουν τα πράγματα. Λοιπόν αυτοί που έχουν κατανοήσει ορθά θα έπρεπε να μείνουν σταθεροί σ' αυτό [το Μονοπάτι], Μπορούν να εξηγήσουν τα πράγματα με φιλικό τρόπο σ' αυτούς με τους οποίους έρχονται σε επαφή. Αν κάποιος σκέπτεται άσχημα γι’ αυτό [το Μονοπάτι], τότε αυτοί δεν πρέπει να σκέπτονται άσχημα γι' αυτόν, γιατί θα καταστρέψει την εσωτερική κατάσταση του νου τους. Αφιερώνετε χρόνο [στο διαλογισμό], όσο περισσότερο μπορείτε, με αγάπη για το Θεό, για το Θεό μέσα Του, και να έχετε αγάπη για όλον τον κόσμο, γιατί είμαστε αδελφοί και αδελφές από το Θεό και ο Θεός είναι μέσα τους. Αυτός είναι ο πιο σημαντικός τομέας της ζωής μας. Σαν άνθρωποι, θα έπρεπε να έχουμε κάποια πνευματική τροφή, μια επαφή με την Πνευματικότητα, το Θεό μέσα μας. Από την πνευματική υγεία εξαρτάται η υγεία του νου και του σώματος. Η μάθηση είναι η τροφή του εγκέφαλου, της διάνοιας, αλλά η επαφή με το Θεό είναι ο Άρτος της Ζωής. Αν δώσετε περισσότερη σημασία σ' αυτό, τα άλλα πράγματα θα ακολουθήσουν από μόνα τους.

38

ΠΩΣ ΘΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΜΕ ΤΙΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΘΑ έπρεπε να έχουμε αγάπη για το Θεό, αλλά πώς αναπτύσσεται αυτή η αγάπη; Πώς είναι δυνατόν να αναπτύξουμε αγάπη για το Θεό αν δεν Τον δούμε, δεν έρθουμε σε επαφή μαζί Του και δεν χαρούμε τη συντροφιά Του; Λοιπόν γι' αυτό, πρέπει να αγαπάμε κάποιον ανθρώπινο πόλο στον οποίο ο Θεός είναι εκδηλωμένος. Να Τον αγαπάμε για το Θεό μέσα Του. Λοιπόν πώς να αναπτύξουμε αγάπη γι' Αυτόν; Αυτό είναι το θέμα. Θα έπρεπε να καλλιεργήσουμε ακριβώς εκείνα τα προσόντα ή τις ιδιότητες που έχει το ανθρώπινο σώμα στο οποίο ο Θεός εργάζεται. Ας πούμε ότι Αυτός είναι καλός ζωγράφος, Του αρέσει η ζωγραφική. Τότε θα έπρεπε να καλλιεργήσετε τη ζωγραφική, γιατί τη στιγμή που την καλλιεργείτε θα θυμόσαστε πάντα Εκείνον, για τον οποίο ζωγραφίζετε. Έτσι θα έχετε συνεχώς ενθύμηση γι' Αυτόν. Όταν γίνετε ένας καλός ζωγράφος, φυσικά θα τραβήξετε την προσοχή Του, γιατί αυτό το χάρισμα [της ζωγραφικής] είναι μέσα Του. Υποθέσετε ότι Αυτός είναι καλός τραγουδιστής. Του αρέσει το τραγούδι, η ποίηση ή οι στίχοι. Τότε θα έπρεπε να καλλιεργήσετε αυτό ακριβώς το ταλέντο μέσα σας. Οι ποιητές είναι μισοί Άγιοι, σας λέω. Όταν καλλιεργήσετε αυτό το ταλέντο θα το μάθει και θα Τον ελκύσετε. Ασκούμενοι να γίνετε ζωγράφος, τραγουδιστής ή ποιητής, όλη την ώρα Τον σκεπτόσαστε. Αν έχετε κάποιον μέσα στο

νου σας, θα δημιουργήσετε μια αντίδραση στο δικό του νου. Αν ο μαθητής θυμάται το Διδάσκαλο, το Θεό μέσα Του, ο Διδάσκαλος θα θυμάται το μαθητή. Θα συμβεί δράση και αντίδραση. Λοιπόν το πρώτο πράγμα είναι, να καλλιεργήσουμε εκείνα τα προσόντα που είναι μέσα στο Διδάσκαλο. Για παράδειγμα, αν κάποιες θέσεις αδειάσουν και ζητηθεί από τον αρμόδιο ανώτερο υπάλληλο, που ο ίδιος είναι καλλιγράφος, να υποβληθούν αιτήσεις διορισμού γραμματέων, ποιοι θα έχουν τη μεγαλύτερη πιθανότητα να προσληφθούν; Μπορεί να υπάρχουν εκατοντάδες αιτήσεων αλλά μόνο λίγες θέσεις διορισμού. Ο υπάλληλος θα διαλέξει από όλες τις αιτήσεις και θα δεχτεί μόνο εκείνες που είναι καλλίγραφες, γιατί αυτό ακριβώς το προσόν βρίσκεται μέσα του. Έτσι αν θέλετε να αναπτύξετε αγάπη για κάποιον, απλά καλλιεργείστε τα προσόντα ή τις ιδιότητες που είναι μέσα Του. Τη στιγμή ακριβώς που τα καλλιεργείτε, θα έχετε την ενθύμηση αυτών των προσόντων που είναι μέσα Του. Αυτό θα δράσει με δυο τρόπους. Αν έχετε κάποιον μέσα στην καρδιά σας, θα είσαστε στην καρδιά Αυτού που θυμόσαστε. Ενώ θα αναπτύσσετε το προσόν ή την ιδιότητα, θα Τον θυμόσαστε, και αυτό θα Τον ελκύσει. Λοιπόν αυτό είναι το πρώτο πράγμα που απαιτείται. Δεν τίθεται θέμα αν είσαστε στην παρουσία Του ή μακριά. Εσείς απλά πρέπει να αναπτύξετε εκείνο το προσόν. Σας έδωσα πολλά παραδείγματα. Ένα ήταν του Bulleh Shah, που ήταν μαθητής του Inayat Khan. Ο Bulleh Shah ανήκε στην υψηλή τάξη των Μωαμεθανών και φοβόταν για το τι θα έλεγαν οι άνθρωποι αν μάθαιναν ότι ένας της υψηλότερης τάξης είχε πάει σε κάποιον που ανήκε σε χαμηλότερη τάξη. Λοιπόν ο Inayat Khan έστειλε κάποιους από τους μαθητές Του στον Bulleh Shah και τους ζήτησε να του πουν ότι τώρα ήταν αδελφός τους. Όταν έφτασαν στο δρόμο όπου έμενε ο Bulleh Shah, φώναξαν δυνατά, «Πού είναι ο Bullet Shah; είναι αδελφός μας στην πίστη». Τότε μερικοί τον ειδοποίησαν πως οι αδελφοί του είχαν έρθει. Ο Bulleh Shah φοβόταν για το τι θα έλεγαν, επειδή αυτός ο άνθρωπος της ανώτερης τάξης είχε πάει σε έναν κατώτερης τάξης και έτσι είπε, «Όχι, δεν είναι αδελφοί μου». Όταν οι μαθητές γύρισαν

και είπαν στον Inayat Khan τι είχε συμβεί, Αυτός είπε, «Εντάξει, δεν θα ποτίσουμε άλλο τον αγρό του». Ο μαθητής τότε μόνο είναι εντάξει, όταν λαβαίνει την προσοχή, ή το Ύδωρ της Ζωής από το Διδάσκαλο. Με την παραμικρή σκέψη του Διδασκάλου, ποτίζεται το έδαφος του μαθητή. Λοιπόν το πότισμα κόπηκε. Ο άνθρωπος που είχε αυτή την ευλογία πριν, την αποστερήθηκε. Πώς μπορούσε ο Bulleh Shah να πλησιάσει το Διδάσκαλο; Με τι πρόσωπο να πάει στο Διδάσκαλο και να Του πει πως αυτός δεν ήταν μαθητής! Ο Bulleh Shah ήξερε ότι ο Διδάσκαλός του αγαπούσε πολύ να ακούει ποίηση, στίχους και τραγούδια αγάπης. Αν και δεν του άρεσαν καθόλου αυτά, έπρεπε να τα μάθει ώστε να τραβήξει την προσοχή του Διδασκάλου. Έτσι πήγε σε κάποιες χορεύτριες, που ασχολούνταν επαγγελματικά με αυτά τα πράγματα. Έμεινε μαζί τους για μήνες και έμαθε τραγούδι. Τις υπηρετούσε δωρεάν, μέρα και νύχτα, ωσότου έμαθε να τραγουδά. Περίπου μια βδομάδα αργότερα, οι χορεύτριες θα τραγουδούσαν στον Inayat Khan. Ο Bulleh Shah τους είπε, «Κοιτάξτε, έχετε αυτά τα γυναικεία ρούχα, δώστε μου μερικά και θα πάω σήμερα να τραγουδήσω εμπρός στο Διδάσκαλο». Έτσι έβαλε τα. ρούχα και πήγε να τραγουδήσει στο Διδάσκαλό του. Τραγουδούσε από την καρδιά του και όπως ήταν φυσικό αυτό ακτινοβολούσε. Ο Διδάσκαλος αναφώνησε-, «Ω, είναι ο Bulleh», και σηκώθηκε και τον αγκάλιασε. Οι άνθρωποι συνήθως βλέπουν με τα δικά τους θολά γυαλιά και άρχισαν να λένε, «Ω, κοιτάξτε, ο Διδάσκαλος κατέβηκε και αγκάλιασε μια γυναίκα! Όλα είναι φανερά τώρα». Ο Inayat Khan είπε, «Bulleh, βγάλε αυτά τα ρούχα, ώστε οι άνθρωποι να μάθουν ποιος είσαι». Ο Bulleh είπε, «Όχι, δεν είμαι άξιος, είμαι μόνο ένας ανόητος που σε άφησε. Έχω κάνει ένα αποτρόπαιο έγκλημα με το να μην αποκαλώ τον εαυτό μου μαθητή σου». Πώς πέτυχε ο Bulleh; παίρνοντας υπόψη τις ιδιότητες ή τα προσόντα που είχε ο Διδάσκαλός του, στον οποίο άρεσε πολύ η μουσική. Καλλιέργησε το τραγούδι για να ευχαριστήσει το Διδάσκαλό Του.

Αυτό είναι ένα παράδειγμα, όμως υπάρχουν και άλλα. Ο θεός Rama ήταν εξόριστος για δεκατέσσερα χρόνια. Μια

γυναίκα με το όνομα Shivri, που ζούσε στην ερημιά εκεί όπου ο Θεός Rama εξορίστηκε, άκουσε για τον ερχομό του. Σκέφτηκε ότι θα ερχόταν ξυπόλητος και ότι τα αγκάθια θα τρυπούσαν τα πόδια του. Έτσι άρχισε να καθαρίζει το δρόμο από όλα τα αγκάθια. Η αγάπη αναπτύσσεται όχι απαραίτητα μέσω της όρασης αλλά και μέσω της ακοής. Επίσης αναρωτήθηκε τι να του προσφέρει να φάει. Στην ερημιά δεν υπήρχε τίποτε, μόνο μούρα. Έτσι άρχισε να μαζεύει τα μούρα, δοκίμασε το καθένα, και φύλαξε μόνο τα γλυκά. Ήταν και μερικοί μεγάλοι γιόγκις που ζούσαν στην ερημιά, όμως ο Θεός Rama δεν πήγε πρώτα σ' αυτούς. Πήγε στη Shivri, που καθάρισε το δρόμο γι' αυτόν ώστε τα αγκάθια να μην τρυπήσουν τα πόδια του, και η οποία φύλαξε τα μισοφαγωμένα μούρα που τα μισόφαγε μόνο και μόνο για να δει ποια ήταν γλυκά και ποια ξινά. Λοιπόν η αγάπη δεν έχει νόμους. Αφού ο Rama πήγε στη Shivri, επισκέφθηκε τους γιόγκις. Έτυχε να είναι μια λιμνούλα εκεί που ζούσαν οι γιόγκις, η οποία ήταν γεμάτη έντομα, και ζήτησαν από το Θεό Rama να πλύνει τα πόδια του σ' αυτή, ώστε να καθαρίσει από τα έντομα. Ο Rama υποκλίθηκε και είπε, «Όχι, εσείς είσαστε μεγάλοι γιόγκις, είναι καλύτερα εσείς να πλύνετε τα πόδια σας στη λιμνούλα, και τότε αυτή θα καθαρίσει». Όλοι οι γιόγκις έβαλαν μέσα στη λιμνούλα το νερό με το οποίο πλύθηκαν, όμως αυτή δεν καθάρισε από τα έντομα. Τότε απευθύνθηκαν στο Rama, «Εσύ είσαι ο Θεός Rama, αν εσύ πλύνεις τα πόδια σου η λίμνη θα καθαρίσει στα σίγουρα». «Εντάξει, είπε ο Rama, θα δοκιμάσουμε». Αυτός έπλυνε τα πόδια του στη λίμνη αλλά αυτή ούτε τότε καθάρισε. Ο Rama τότε απευθυνόμενος στους γιόγκις, τους είπε να πλύνουν τα πόδια της Shivri (που δεν συμπαθούσαν) και όταν το έκαναν και έβαλαν το νερό του πλυσίματος στη λιμνούλα, αυτή καθάρισε.

Εκείνοι που αγαπούν το Θεό, αγαπούν το Διδάσκαλο, το Θεό μέσα Του βέβαια. Αυτό δεν είναι θέμα επίδειξης. Αυτή η μεγάλη Δύναμη είναι μέσα σας και γνωρίζει κάθε σας δράση, τι κάνετε και γιατί. Αυτός γνωρίζει τις πραγματικές ροπές των σκέψεών σας. Η αγάπη δεν ξέρει τι είναι επίδειξη. Η αγάπη ξέρει την εξυπηρέτηση και τη θυσία. Το εξωτερικό σύμβολο

της αγάπης είναι γλυκιά γλώσσα, εμποτισμένη με ταπεινοφροσύνη. Όταν έχετε αναπτύξει αυτό το είδος της αγάπης, τι θα έπρεπε να κάνετε; Πρέπει να έχετε υπομονή, επιμονή και να συνεχίσετε έτσι. Ακριβώς σαν μια πεταλούδα που καίγεται στη φλόγα του κεριού μα δεν κάνει καθόλου θόρυβο. Έτσι εκείνοι που θέλουν να αγαπούν το Θεό δεν θα έπρεπε να ενδιαφέρονται για το όνομα, τη φήμη ή την τιμή τους, αυτό ή εκείνο το πράγμα. Θα έπρεπε να αφήσουν κάθε εξωτερικό μεγαλείο που έχουν αποκτήσει, και να το αποθέσουν στα πόδια Του. Αν θυσιάσουν τη ζωή τους,· ακόμη και τότε δεν το αναφέρουν. Λοιπόν αυτό είναι ένα πολύ λεπτό θέμα, θα έλεγα. Εκείνοι που έχουν αγάπη για το Θεό, ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, είναι μια σχέση ανάμεσα σε σας και του Θεού μέσα Του και κανενός άλλου. Πρέπει να την καλλιεργήσετε. Γι' αυτό πρέπει να έχετε επιμονή. Παίρνει χρόνο. Η δουλειά του υπηρέτη είναι να εργάζεται, αυτό είναι όλο. Είναι στο Διδάσκαλο να δει τι πρέπει να του δώσει.

Κάποτε έδωσαν ένα πολύ όμορφο αραβικό άλογο στο Διδάσκαλο Har Govind, τον έκτο Διδάσκαλο των Σικχ. Ο Διδάσκαλος Har Govind είπε ότι όποιος μπορούσε να απαγγείλει από το Jap Ji χωρίς άλλη σκέψη να περνά από το νου του την ώρα που απάγγειλε το στίχο, θα του έδινε αυτό που επιθυμούσε η καρδιά του. Ένας άνθρωπος προχώρησε εμπρός και είπε ότι θα απαγγείλει. Άρχισε την απαγγελία και μόλις λίγο πριν τελειώσει, σκέφτηκε, «Απορώ τι θα μου δώσει ο Διδάσκαλος». Θυμήθηκε το αραβικό άλογο που είχαν δώσει στο Διδάσκαλο και σκέφτηκε πως αυτό θα έπρεπε να του δώσει [ο Διδάσκαλος]. Όταν τελείωσε την απαγγελία, ο Διδάσκαλος διέταξε να του δώσουν το άλογο. Έπειτα γύρισε προς τον άνθρωπο και είπε, «Συ φτωχέ άνθρωπε, δεν ήξερες τι έμελλε να σου δώσω. Θα σου έδινα την ίδια μου τη θέση». Λοιπόν δεν είναι σε σας να κρίνετε τα πράγματα και να ζητάτε τι θέλετε, αλλά είναι σ’ Αυτόν να δει ποιο είναι πραγματικά το καλύτερο συμφέρον σας.

Πώς μπορείτε να καλλιεργήσετε την αγάπη; Πρώτο, καλλιεργείστε εκείνες ακριβώς τις ιδιότητες που έχει και ο Διδάσκαλος. Αν Αυτός είναι καλός ζωγράφος τότε καλλιεργείστε

τη ζωγραφική. Αν είναι καλός τραγουδιστής τότε καλλιεργείστε το τραγούδι. Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να ανοίγει πηγάδια προς όφελος των ανθρώπων. Λοιπόν οι άνθρωποι τότε άρχισαν να σκάβουν πηγάδια για Εκείνον και Αυτός ήταν ευχαριστημένος. Ήθελε ανιδιοτελείς υπηρέτες που ποτέ να μην Του πουν κουβέντα για το τι κάνουν για το Διδάσκαλο. Ήταν ένας πολύ ευθύς άνθρωπος. Εκείνοι που πήγαιναν και Του έλεγαν, «Διδάσκαλε, έχω κάνει αυτό το αμάρτημα», Αυτός τους έλεγε, «Εντάξει», και τους συγχωρούσε. Όμως εκείνοι που έκρυβαν τα ελαττώματά τους από Αυτόν ήταν χαμένοι. Όταν πάμε στο Διδάσκαλο, απλά σκεφτόμαστε ότι Αυτός δεν ξέρει τίποτα. Όμως κατά βάθος Αυτός γνωρίζει τι λέτε. Όπως σας έλεγα χθες, ακριβώς όπως βλέπουμε τι είναι μέσα σε ένα γυάλινο δοχείο, Εκείνος βλέπει τι είναι μέσα μας. Ακόμη κι αν προσπαθήσετε να το κρύψετε, πάλι Αυτός το βλέπει. Λοιπόν θα έπρεπε να πάμε στο Διδάσκαλο με πολύ καθαρές καρδιές, με αγάπη γι' Αυτόν, με όλο τον οφειλόμενο σεβασμό γι' Αυτόν. Τότε φυσικά θα σας δώσει τον ίδιο Του τον Εαυτό. Έτσι αυτός είναι ο τρόπος για να καλλιεργήσουμε αγάπη για το Διδάσκαλο, για το Θεό-μέσα-Του. Τις ιδιότητες που Εκείνος έχει καλλιεργήσει, προσπαθήστε να τις καλλιεργήσετε μέσα σας. Ποιες είναι αυτές; Αυτός θέλει αγάπη, όχι επίδειξη, απόλυτη υπακοή σε ό,τι λέει. Άμα πει κάτι υπακούστε Τον. Υπακούετε Τον κατά γράμμα. Ενώ θα καλλιεργείτε αυτά τα πράγματα θα έχετε όλη την ώρα τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου εσωτερικά και εξωτερικά επίσης. Είναι στο Διδάσκαλο να δει τι πρέπει να δώσει. Έχει έρθει μόνο για να δώσει Ζωή. Δεν έχει άλλη εργασία. Αυτός είναι Ζωή, Φως και Αγάπη. Μπορεί να σας δώσει αυτές τις ιδιότητες μόνο όταν έχετε γίνει δεκτικοί και δεν υπάρχει τίποτα που να παρεμβαίνει ανάμεσα σε σας και σ' Εκείνον. Οι ιδιότητες του Θεού αντανακλώνται μέσα Του. Αν μόνο υιοθετήσετε αυτές τις ιδιότητες στη ζωή σας, τότε ο Διδάσκαλος θα σας αγαπά καθώς και ο Θεός μέσα Του. Όπως ο Χριστός είπε, «Εκείνοι που με αγαπούν, ο Πατέρας μου θα τους αγαπά, και όποιον ο Πατέρας μου αγαπά, εγώ εκδηλώνω τον εαυτό μου σ' εκείνον». Όλοι οι Διδάσκαλοι έχουν πει το ίδιο πράγμα.

39

ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Μόλις τώρα σας έδωσα τον ορισμό της προσευχής, τι είναι και πώς θα έπρεπε να γίνεται. Πρώτα απ' όλα, πάντα προσευχόμαστε σε κάποιον στον οποίο έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη ότι μπορεί να μας δώσει αυτό που θέλουμε. Δεύτερο, έχουμε επίσης εμπιστοσύνη ότι Αυτός είναι αρμόδιος να το δώσει. Θα έπρεπε πρώτα να έχουμε ακλόνητη πίστη ότι υπάρχει Θεός, ή ότι υπάρχει Διδάσκαλος, ότι κάποιος υπάρχει που θα ακούσει την προσευχή μας.

Τι είδους προσευχή θα έχει επιτυχία; Πρώτα, θα έπρεπε να ρωτήσετε την καρδιά σας τι θέλει. Δεν είναι θέμα μόνο του τι λέει η γλώσσα σας ή του τι σκέπτεται το μυαλό σας. Μερικές φορές θέλετε κάτι και σκεφτόσαστε ότι αυτό θα είναι καλό για σας, όμως η καρδιά σας θέλει κάτι άλλο. Δεν υπάρχει ενότητα. Θα έπρεπε να υπάρχει ενότητα της καρδιάς, της γλώσσας και του μυαλού. Η προσευχή που βγαίνει από την καρδιά, και εκφράζεται με το στόμα και στην οποία διανοητικά έχουμε πλήρη σιγουριά, θα εισακουστεί. Ο Χριστός είπε ότι αν προσευχόσαστε στο Θεό, μπορεί να εισακουστείτε, όμως υπάρχει κάποια αμφιβολία. Αν ζητάτε από το Θεό στο όνομά μου, η πιθανότητα να σας ακούσει είναι ακόμα μεγαλύτερη, αλλά αν ζητάτε από μένα, θα έχετε αυτό που θέλετε. Τι σημαίνει αυτό; Αν προσευχόσαστε στο Θεό και δεν είσαστε σίγουρος ότι Αυτός υπάρχει, ή ότι είναι πλήρως αρμόδιος να εκπληρώσει την προσευχή σας, τότε πώς αυτή θα

εισακουστεί; Επιπλέον, η προσευχή θα έπρεπε να βγαίνει μέσα από την καρδιά σας και το μυαλό και το στόμα θα έπρεπε να εκφράζουν το ίδιο πράγμα. Δεν πρέπει να υπάρχει ασυμφωνία και τότε θα εισακουστεί. Λοιπόν όταν ο Χριστός είπε, ότι αν προσευχόσαστε στο Θεό Αυτός ίσως να σας δώσει αυτό που θέλετε, ή ότι αν προσευχόσαστε στο Θεό στο όνομά μου οι πιθανότητές σας θα είναι καλύτερες, έδωσε μεγαλύτερη έμφαση στο γεγονός ότι μια προσευχή που θα απευθυνόταν προς Αυτόν θα εισακουγόταν. Ένας άνθρωπος που προσευχόταν στο Χριστό όταν Αυτός ήταν στη γη, ήταν πλήρως πεπεισμένος ότι ο Χριστός υπήρχε γιατί Τον είχε δει. Για τον ίδιο λόγο, ήταν πεπεισμένος για την αρμοδιότητά Του.

Έτσι αν έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη, πλήρη πίστη στο Διδάσκαλο και στην αρμοδιότητά Του, και προσευχόμαστε σ' Αυτόν από την καρδιά μας, η προσευχή μας πρέπει να εισακουστεί. Οι Διδάσκαλοι που ήρθαν στο παρελθόν είπαν ότι αν προσφέρατε μια τέτοια προσευχή, ο Θεός θα σας έπαιρνε από το χέρι και θα σας έλεγε, «Εντάξει, παιδί μου, πες μου τι θέλεις». Με παρακολουθείτε τι λέω; Ο Θεός θα άκουγε μια τέτοια προσευχή γιατί βλέπει ότι η καρδιά σας, η γλώσσα και το μυαλό σας είναι σε συμφωνία, και ότι έχετε πλήρη εμπιστοσύνη στην αρμοδιότητά Του να την εκπληρώσει.

Μερικές φορές συμβαίνει το παιδί να επιμένει να αποκτήσει κάτι που το δηλητηριάζει αν και καλυμμένο με ζάχαρη. Σ' αυτή την περίπτωση, τι θα κάνει η μητέρα του παιδιού; Με όλα τα παρακάλια του παιδιού αυτή μπορεί να πει, «Εντάξει, παιδί μου, θα σου το δώσω, μείνε ήσυχο», όμως παρ' όλα αυτά δεν θα του το δώσει. Μερικές φορές αυτό που ζητάτε δεν είναι για το καλύτερο συμφέρον σας και ο Πατέρας δεν θα σας το δώσει. Γιατί θα έπρεπε να προσευχόμαστε; Κάποιες φορές προσευχόμαστε για συγκεκριμένα πράγματα και όταν τα αποκτήσουμε, μετανιώνουμε. Μετά προσευχόμαστε στο Θεό να τα πάρει πίσω. Όμως όταν προσευχόμαστε (η καλύτερη προσευχή είναι πάντα αυτή που απευθύνεται προς το Διδάσκαλο), «Ω, Θεέ, δώσε μας εκείνο το πράγμα που είναι τελικά για το καλό μας», μια τέτοια προσευχή είναι ιδανική και

Αυτός θα σας το δώσει. Αυτός ξέρει τι σας συμφέρει καλύτερα, αλλά δεν θα σας δώσει ποτέ δηλητήριο, προσέξτε το αυτό!

Μερικοί είναι πλούσιοι, άλλοι φτωχοί. Κάποιοι ζουν λίγο ενώ άλλοι πολύ. Μερικοί είναι ευτυχισμένοι, άλλοι δυστυχούν. Όλα αυτά οφείλονται στην αντίδραση του περασμένου κάρμα και δεν μπορούν να αποφευχθούν. Πάντα προσευχόμαστε στο Θεό για εγκόσμια πράγματα, αλλά γιατί να μην προσευχηθούμε λέγοντας, «Ω, Θεέ θέλουμε να Σε συναντήσουμε, έλα σ' εμάς ή τράβηξέ μας κοντά Σου». Ο Διδάσκαλος είναι το μέσο, ο Θεός μιλά μέσω Του. Αν προσευχόσαστε στο Διδάσκαλο οτιδήποτε είναι για το συμφέρον σας θα σας δοθεί. Η προσευχή που έρχεται από την καρδιά και εκφράζεται μέσω του μυαλού και του στόματος θα εισακουστεί. Όταν προσευχόσαστε, θα έπρεπε να πάτε στο καμαράκι σας και να προσευχηθείτε ολομόναχοι. Αν είσαστε τελείως σίγουροι για την προσευχή σας και για την ύπαρξη Εκείνου στον οποίο προσευχόσαστε καθώς και την αρμοδιότητά Του, και αν αυτή η προσευχή βγαίνει από την καρδιά σας, φυσικά θα εισακουστεί. Για παράδειγμα, υπάρχει μια ιστορία για τα τέσσερα είδη αφοσίωσης που οι σύζυγοι έχουν για τους συζύγους τους. Η σύζυγος που ανήκει στο πρώτο είδος είναι προσκολλημένη σ' άλλους άνδρες, αν και εξωτερικά φαίνεται να είναι πλήρως αφοσιωμένη στο σύζυγό της. Αληθινά οι δυο σύζυγοι θα έπρεπε να είναι σαν μια ψυχή που εργάζεται σε δυο σώματα. Εμείς είμαστε σαν τη γυναίκα που εξωτερικά ήταν αφοσιωμένη στο σύζυγό της αλλά πάντα σκεπτόταν άλλους. Δεν έχουμε πίστη, δεν είμαστε ολοκληρωτικά και μοναδικά αφοσιωμένοι στο Θεό ή το Διδάσκαλο. Μερικές σύζυγοι είναι αφοσιωμένες, όμως θέλουν κάτι σε αντάλλαγμα. Αυτό το είδος αφοσίωσης είναι δεύτερης τάξης. Αν δεν της δοθεί αυτό που θέλει, δυσανασχετεί. Το τρίτο είδος συζύγου θα παρακαλέσει στο σύζυγό της αν θέλει να έχει κάτι, αλλά είτε της το δώσει είτε όχι, αυτή παραμένει αφοσιωμένη. Όμως το τέταρτο και ανώτατο είδος αφοσιωμένης συζύγου θα σκεφτεί, «Καλά, ο άνδρας μου ξέρει την κατάστασή μου, με βλέπει κάθε μέρα και θα φροντίσει για τις ανάγκες μου. Αν

είμαι αποδεκτή με αυτά τα κουρελιασμένα ρούχα, τότε τι περισσότερο να θέλω!» Αυτός είναι ο ανώτατος τύπος της αφοσιωμένης ψυχής. Είτε είμαστε πλούσιοι ή φτωχοί, ευτυχισμένοι ή δυστυχισμένοι. Αυτός βλέπει τη μοίρα μας. Άλλωστε είμαστε όλοι παιδιά Του, έτσι δεν είναι; Λοιπόν αυτός ο τύπος αφοσίωσης είναι ο ανώτατος.

Αν και μπορεί να Του εκθέσετε αυτό που θέλετε, μη δυσανασχετείτε αν δεν εκπληρώνει την προσευχή σας. Το καθετί εξαρτάται από την αφοσίωση και υπάρχουν πολλά είδη αφοσίωσης, των οποίων παραδείγματα ήδη σας έδωσα. Αυτά είναι τα πράγματα στα οποία πρέπει να εξασκηθούμε και σύμφωνα με τα οποία πρέπει να ζήσουμε. Τα βιβλία αναφέρονται σ' αυτά, όχι όμως με τόσο σαφή τρόπο όπως σας τα δίνω εγώ. Υπάρχουν επίσης διαφορετικές βαθμίδες αγίων. Ο ανώτατος τύπος είναι σαν τη σύζυγο που δεν ζητά τίποτα από το σύζυγό της, αλλά είναι πλήρως πεπεισμένη ότι αυτός θα φροντίσει για τις ανάγκες της. Τώρα θα έπρεπε να κρίνετε πού βρισκόσαστε.

Ένα βράδυ καθόμουν με το Διδάσκαλό μου, και ο Δόκτωρ Julian Johnson ήταν επίσης εκεί. Ήταν περίπου 10 η ώρα μιας χειμωνιάτικης νύχτας. Ο Johnson έκανε μια ερώτηση στο Διδάσκαλο. Ρώτησε, «Είναι απαραίτητο να προσευχόμαστε;» Ο Διδάσκαλος απάντησε στο δικό μας επίπεδο. Είπε, «Η εργασία του μαθητή είναι να προσεύχεται, όμως για ανώτερα πράγματα, όχι για τα εγκόσμια». Αν ένας μαθητής δεν είναι τέλειος, απαιτεί, θέλει κάτι από το Διδάσκαλο. Όταν καθόμαστε για την προσευχή μας, απλά καθόμαστε σαν ένας παλαιστής, σαν ένας γυμναστής, και σκεπτόμαστε ότι θα πάμε πάνω με τη δική μας δύναμη. Δεν είναι αυτός ο τρόπος. Θα έπρεπε να καθίσετε με ταπεινοφροσύνη και να προσευχηθεί- τε, «Ω, Θεέ, βοήθησε με. Ω, Διδάσκαλε βοήθησε με, βρίσκομαι στην πόρτα σου, σε παρακαλώ ανύψωσε με». Να καθίσετε στην πόρτα, να περιμένετε και να εναποθέσετε όλες τις ελπίδες σας σ' Εκείνον. Αυτό το είδος προσευχής θα σας βοηθήσει. Θα πάρετε μια ώθηση. Υποθέσετε ότι καθόσαστε στην πόρτα και λέτε, «Σε παρακαλώ έλα μέσα», αλλά δεν φεύγετε από την πόρτα. Τότε πώς μπορεί να μπει;

Αυτά είναι τα πράγματα που πρέπει να καταλάβουμε σωστά και να ζήσουμε σύμφωνα με αυτά. Ίσως οι περισσότεροι από σας τα καταλαβαίνετε, όμως ζείτε σύμφωνα με αυτά; Αυτό είναι το θέμα. Λοιπόν αυτό το είδος προσευχής θα σας βοηθήσει. Αυτός είναι ο Πατέρας σας και σεις το παιδί Του. Ο Θεός μέσα στο Διδάσκαλο είναι επίσης ο Πατέρας σας. Θα έπρεπε να πάτε κατευθείαν σ' Αυτόν, χωρίς επιφυλάξεις, ακριβώς σαν ένα παιδί. Ο Χριστός είπε, «Αφήστε τα μικρά παιδιά να έλθουν προς εμένα, γιατί δική τους είναι η Βασιλεία των Ουρανών».

Όταν καθόσαστε για προσευχή, αποκόψετε τον εαυτό σας από το εξωτερικό περιβάλλον και έχετε πλήρη εμπιστοσύνη, πλήρη πίστη στην αρμοδιότητά Του. Απλά προσευχηθείτε και περιμένετε. Αν προσευχηθείτε σ' Αυτόν και πείτε, «Σε παρακαλώ έλα μέσα», αλλά δεν φεύγετε από την πόρτα, ποια είναι η χρησιμότητα μιας τέτοιας προσευχής! Δεν έχει σημασία σε ποιά θρησκεία ανήκετε. Αυτό δεν έχει να κάνει τίποτα με θρησκείες. Είναι κάτι το πρακτικό. Αν θέλετε να γίνετε δεκτός στην πόρτα Του, τότε προσευχηθείτε με την προσοχή εστιασμένη σε ένα σημείο, έτσι ώστε να ξεχάσετε τον κόσμο, με τον τρόπο που μόλις σας έχω πει. Αν ζείτε σύμφωνα με αυτά, η προσευχή σας θα έχει επιτυχία.

40

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΛΑΤΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ Ή ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Πια είναι η κατάσταση του λάτρη του Θεού ή του Διδασκάλου; Η προσοχή του είναι πάντα προσηλωμένη στο Διδάσκαλο, στο Θεό μέσα Του, ακόμη και όταν τρώει, πίνει ή κοιμάται. Μερικές φορές μπορεί να είσαστε τόσο πολύ απασχολημένοι με το Διδάσκαλο που δεν θυμόσαστε αν έχετε γευματίσει ή όχι, ποιος είσαστε ή τι κάνατε, ποιος έχει έλθει ή ποιος έχει φύγει. Αυτός είναι ο τελικός σκοπός. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι ξύπνιος προς το Διδάσκαλο εσωτερικά και κοιμισμένος προς τον κόσμο εξωτερικά. Τώρα η κατάστασή μας είναι ότι είμαστε ξύπνιοι προς τον κόσμο εξωτερικά αλλά είμαστε κοιμισμένοι προς το Διδάσκαλο, προς το Θεό μέσα Του, εσωτερικά. Για παράδειγμα, εγώ σας βλέπω μπροστά μου αλλά είμαι κοιμισμένος εξωτερικά. Κοιμισμένος σημαίνει ότι δεν έχω συνείδηση του τι συμβαίνει στον κόσμο έξω. Παρόμοια, όταν κοιτάζω κατευθείαν μπροστά μου, είμαι ξύπνιος εδώ, αλλά κοιμισμένος εσωτερικά. Αν είμαι ξύπνιος μέσα μου, προς το Θεό μέσα μου, ή το Θεό μέσα στο Διδάσκαλο, τότε είμαι κοιμισμένος εξωτερικά. Παρακολουθείτε τι θέλω να πω; Λοιπόν ο λάτρης του Θεού είναι ξύπνιος προς Αυτόν και κοιμισμένος εξωτερικά, όμως δεν πρέπει πραγματικά να εγκαταλείψει τον κόσμο.

Ένας Άγιος στη δύση είπε, «Όταν θέλω να μείνω τελείως μόνος, πού πάω; Πάω σε ένα Πανδοχείο όπου οι άνθρωποι πηγαινοέρχονται, όμως εγώ παραμένω αδιάφορος γιατί είμαι ολομόναχος». Είναι κρίμα που δεν μένουμε ολομόναχοι, αλλά έχουμε τόσες πολλές σκέψεις, που έρχονται από μέσα και μας απασχολούν. Λοιπόν αυτός ο Άγιος είπε ότι όταν θέλω να μείνω τελείως μόνος, πάω να ζήσω σε ένα Πανδοχείο, όπου οι άνθρωποι πηγαινοέρχονται αλλά εγώ δεν ασχολούμαι με αυτούς. Λοιπόν αυτό είναι ένα είδος αφύπνισης, που πηγάζει μέσα από τον ίδιο σας τον εαυτό, για την αγάπη του Θεού μέσα στο Διδάσκαλο. Εντάξει, αν απορροφηθείτε, θα γίνετε ένα με το Διδάσκαλο. Ο Shamez Tabrez είπε, «Εγώ γίνομαι εσύ και συ εγώ. Εσύ γίνεσαι η ψυχή μου, τόσο πολύ που οι άνθρωποι δεν ξεχωρίζουν αν είμαι εσύ ή εγώ». Ο Απόστολος Παύλος είπε, «Είμαι εγώ, όμως όχι εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου». Όλοι εκείνοι που έχουν πάει εσωτερικά λένε το ίδιο πράγμα, βέβαια στη δική τους γλώσσα.

Αν κατευθύνετε την προσοχή σας, που είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής σας, ολοκληρωτικά και μοναδικά στο Θεό ή στο Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο, τότε δεν θα βλέπετε το πρόσωπό Του, αλλά το Φως που εκπέμπεται από εκεί. Αυτό είναι το κριτήριο. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι κοιμισμένος εξωτερικά και ξύπνιος εσωτερικά. Λοιπόν είμαστε προσοχή ή surat, βλέπετε. Η προσοχή μας είναι η αιτία όλων των λειτουργιών του σώματος. Ο premi ή λάτρης είναι πραγματικά ξύπνιος εσωτερικά και κοιμισμένος εξωτερικά. Είναι μέσα στον κόσμο κι όμως έξω από αυτόν. Αυτό είναι το τελικό κατόρθωμα της αγάπης, που ονομάζεται φιλανθρωπία. Δεν είναι λαγνεία, αλλά αγάπη ή φιλανθρωπία και είναι έμφυτη μέσα στον ίδιο μας τον εαυτό. Ο Θεός είναι αγάπη και αγάπη είναι Θεός, και είναι μέρος και κομμάτι του ίδιου του εαυτού μας. Όταν αποσύρεται από έξω με τη συγκέντρωση της προσοχής, τότε οπουδήποτε κατευθυνθεί, σεις είσαστε ολοκληρωτικά και μοναδικά εκεί. Αν κατευθύνετε την προσοχή σας προς το Διδάσκαλο, θα γίνετε ό,τι είναι Αυτός. Ό,τι είναι μέσα Του θα διοχετευθεί μέσα σας, θα αντανακλάται μέσα σας.

Ένας Διδάσκαλος είπε ότι αυτός που έχει γίνει Διδάσκαλος κάποτε ήταν ένας sikh, ή μαθητής. Όταν ένας sikh ή μαθητής απορροφάται τελείως μέσα στο Διδάσκαλο, γίνεται ο Διδάσκαλος, όμως πρώτα πρέπει να γίνει ένας αληθινός sikh, ένας αληθινός μαθητής. Όταν μιλάει, είναι ο Διδάσκαλος που μιλάει μέσα του. Αυτά τα πράγματα αναφέρονται στα βιβλία όμως δεν είναι δυνατόν να εξηγηθούν όπως σας τα λέω εγώ τώρα. Αυτά είναι πρακτικά πράγματα που δίνονται από έναν πρακτικό άνθρωπο. Ο λόγος Του είναι ο νόμος, το Κοράνιο, η Βίβλος ή το Guru Granth Saheb. Τι είναι το Κοράνιο, η Βίβλος ή το Guru Granth Saheb; Είναι τα ρητά ή τα λόγια των Διδασκάλων, του Θεού μέσα Τους. Είναι οι Διδάσκαλοι του παρελθόντος, που μιλούν μέσω των βιβλίων. Οι Διδάσκαλοι κάποτε ήταν μαθητές, αλλά όταν απορροφήθηκαν ολοκληρωτικά και μοναδικά μέσα στο Διδάσκαλό τους, έγιναν κι αυτοί Διδάσκαλοι. Το πρόβλημα είναι, ότι θέλουμε να γίνουμε Διδάσκαλοι, όχι μαθητές. Αν γίνετε ένας αληθινός μαθητής και απορροφήσετε όλο τον εαυτό σας μέσα Του, νου, σώμα και ψυχή, τότε...; Οι άνθρωποι θα πουν ότι είσαστε Διδάσκαλος, όμως εσείς δεν χρειάζεται να λέτε ότι είσαστε Διδάσκαλος. Εδώ, οι άνθρωποι κάνουν ένα αποτρόπαιο λάθος, θα έλεγα. Θέλουν να γίνουν Διδάσκαλοι, όχι μαθητές. Το αποτέλεσμα είναι, ότι καθυστερούν στο Δρόμο. Λοιπόν προσπαθήστε να γίνετε ένας αληθινός sikh, ένας αληθινός αφοσιωμένος, να απορροφηθείτε τελείως μέσα στο Διδάσκαλο και θα γίνετε ο Διδάσκαλος. Δεν χρειάζεται να το ζητήσετε. Ο Θεός θα σας διαλέξει, ο Διδάσκαλος θα σας διαλέξει. Αυτός παρακολουθεί τον καθένα, αν και δεν λέει τίποτα. Όλοι είναι στο γίγνεσθαι. Όποιος γίνει «αυτό» θα το έχει. Καταλαβαίνετε τώρα τι είναι αγάπη;

Ποιος είναι λάτρης; Ο λάτρης γίνεται ο Αγαπημένος και ο Αγαπημένος γίνεται ο λάτρης. Όλες οι διαφορές του νου, του σώματος και της ψυχής εξαφανίζονται. Αυτό εξηγεί, με λίγα λόγια, ποιος είναι ο Διδάσκαλος και ποιος ο sikh. Λοιπόν προσπαθήστε να είσαστε ολοκληρωτικά και μοναδικά ένας μαθητής. Νομίζω ότι τότε θα έχετε αυτό που επιδιώκετε χωρίς να το ζητήσετε. Λοιπόν αυτό είναι το θέμα στο οποίο αναφερθήκαμε σήμερα. Θα έπρεπε να είμαστε ξύπνιοι εσωτερικά προς

το Θεό ή το Θεό-μέσα-στον-άνθρωπο και κοιμισμένοι εξωτερικά. Αυτό θα έρθει μόνο, θα έχετε αυτό το αποτέλεσμα μόνο, όταν όλη σας η προσοχή απορροφηθεί μέσα Του. Η εξωτερική έκφραση της ψυχής είναι η προσοχή και εμείς είμαστε προσοχή, έτσι δεν είναι; Με μια προσοχή του Θεού, ολόκληρη η Δημιουργία ήλθε σε ύπαρξη. Ο Θεός είπε. «Είμαι ένας και θέλω να γίνω πολλοί» και να! - ο Κόσμος δημιουργήθηκε. Αν αποσυρθούμε από τον εξωτερικό κόσμο και απορροφηθούμε μέσα Του, γινόμαστε μικροθεοί. Αυτά τα πράγματα δεν δίνονται τόσο ζωντανά στα βιβλία, γιατί το θέμα είναι πρακτικό. Λοιπόν προσπαθήστε να γίνετε έ-νας αληθινός αφοσιωμένος ολοκληρωτικά και μοναδικά, στο νου, στο σώμα και στην ψυχή. Θα γίνετε Διδάσκαλοι. Μια μέρα θα δείτε ότι δεν είσαστε αυτό που ήσασταν πριν. Ακόμη και τώρα, αν ρίξετε μια γρήγορη ματιά στο παρελθόν, θα δείτε ότι είσαστε καλύτεροι από πριν. Ακόμη δεν έχετε γίνει εκατό τα εκατό αυτό που θέλετε να γίνετε, αλλά το έχετε κατορθώσει δέκα τα εκατό, είκοσι τα εκατό, πενήντα τα εκατό, όμως καλυτερεύετε. Λοιπόν συνεχίσετε για να γίνετε έ-νας αληθινός μαθητής του Διδασκάλου, τόσο πολύ που να απορροφηθεί ο εαυτό σας μέσα σ' Εκείνον. Τότε δεν θα ξέρε-τε ποιος είσαστε, αν είσαστε εσείς ή Αυτός, Αυτός ή εσείς. Θα έχετε γίνει «Είναι εγώ, όμως όχι τώρα εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου». Ο μαθητής θα έπρεπε να είναι, πώς να το πούμε, μέσα στον τύμβο του Διδασκάλου του, θα έπρεπε να μπει μέσα και να απορροφηθεί. Αυτό (ο Διδάσκαλος δείχνει το στήθος Του) είναι ο τύμβος. Ο Ζωντανός Διδάσκαλος ζει εδώ σεις είσαστε εκεί, λοιπόν θα έπρεπε να αφήσετε το σώμα σας και να μπείτε μέσα στον τύμβο Του. Αυτό είναι ο τελικός σκοπός της αγάπης και σεις πρέπει να δείτε πού ακριβώς βρισκόσαστε. Είναι μεγάλη τύχη να έχετε έναν Ζωντανό Διδάσκαλο, έναν αληθινό Διδάσκαλο. Υπάρχουν πολλοί δάσκαλοι, εκατόν ένας, χίλιοι και ένας, όμως αυτοί μόνο προσποιούνται και ποζάρουν, ή είναι ακόμη στο δρόμο. Ό-ποιος τους ακολουθεί λοξοδρομεί και εκείνοι που τους βοηθούν επίσης λοξοδρομούν. Επιπλέον, στερούνται το πλήρες όφελος που θα έπαιρναν αν πήγαιναν σ' έναν αληθινό Διδάσκαλο.

Λοιπόν είναι γι' αυτό που λέω, αν αγαπάτε το Διδάσκαλο, πρέπει να τηρείτε τις εντολές Του. Το αλφαβητάριο αρχίζει από εκεί. Αν γίνετε σαν Αυτόν, θα είναι πάντα μαζί σας, θα σας μιλάει, θα σας τριγυρίζει. 0 Καμπίρ λέει, «Είμαι τώρα τόσο καθαρός στην καρδιά που ο Θεός τρέχει πίσω μου, φωνάζοντας το όνομά μου - Ω, Καμπίρ, Ω, Καμπίρ - ο Καμπίρ πάει μπροστά και ο Θεός Τον ακολουθεί». Ο Θεός αναζητά κάποιον που να είναι ξύπνιος προς Αυτόν και κοιμισμένος εξωτερικά, αυτό είναι όλο.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Sant Kirpal Singh Ji Maharaj διορίστηκε από τον Hajur Baba Sawan Singh Ji να συνεχίσει την πνευματική εργασία μετά από αυτόν. Ο Sant Kirpal Singh Ji ήταν καλά καταρτισμένος στη συγκριτική μελέτη των θρησκειών. Έχοντας την ικανότητα να κάνει εύκολα νοητά τα διδάγματα στους ανθρώπους της Δύσης, παρουσίασε την πνευματικότητα σαν επιστήμη - μια επιστήμη που μπορούσε να ασκηθεί σαν ένα πείραμα μέσα στο εργαστήριο του ανθρώπινου σώματος.

Έκανε τρεις παγκόσμιες περιοδείες διαδίδοντας τα διδάγματα της Επιστήμης της Πνευματικότητας και στη Δύση.

Εκτός από του να διδάσκει στους ανθρώπους την τέχνη του διαλογισμού, ο Sant Kirpal Singh Ji αφιέρωσε επίσης τον εαυτό του στο να προωθήσει την ενότητα των ανθρώπων και την παγκόσμια ειρήνη. Το 1956 έδωσε την εναρκτήριο ομιλία στη Ninth General Session της UNESCO που έγινε στο Νέο Δελχί στην Ινδία και εξελέγη παμψηφεί πρόεδρος των Παγκοσμίων Συνεδρίων της Ενότητας των Θρησκειών που έγιναν το 1957, 1960,1965 και 1970. Αυτά τα συνέδρια έφεραν μαζί τις κεφαλές των διαφόρων θρησκειών για να καταλάβουν ο ένας τον άλλον μέσα σε ένα πνεύμα αγάπης και σεβασμού.

Το 1969 έκανε το Manav Kendra, ένα κέντρο για να βοηθήσει τους ανθρώπους να αναπτυχθούν φυσικώς, νοητικώς και πνευματικώς, ενώ εξυπηρετούν την ανθρωπότητα και το περιβάλλον.

Το 1974 ο Sant Kirpal Singh Ji αποφάσισε να καλέσει ένα συνέδριο που να έχει σαν σκοπό να ενώσει τους ανθρώπους όχι μόνο στο επίπεδο της θρησκείας αλλά και στο επίπεδο του ανθρώπου. Έτσι το Φεβρουάριο του 1974 συγκάλεσε στο Δελχί το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του

Ανθρώπου που (που τώρα ονομάζεται Συνέδριο της Ανθρώπινης Ενότητας). Σ' αυτό κάθισαν μαζί και οι θεϊστές και οι άθεοι σαν μια
οικογένεια του Θεού. Αυτός δίδαξε ότι ο Θεός είναι ένας αν και μπορεί να καλείται με διαφορετικά ονόματα στις διάφορες χώρες και στις διάφορες θρησκείες.

Έγραψε πάρα πολλά βιβλία τα οποία ενέπνευσαν τους ανθρώπους να αναπτυχθούν πνευματικά.

Η εργασία του αναγνωρίστηκε από πολυάριθμους θρησκευτικούς, πολιτικούς και κοινωνικούς ηγέτες. Το 1964 ο Sant Kirpal Singh Ji ήταν ο πρώτος μη Χριστιανός που τιμήθηκε με το παράσημο του Αγίου Ιωάννου των Ιπποτών του Τάγματος της Μάλτας. Στις περιοδείες του συναντήθηκε με τον Πάπα Παύλο VI στη Ρώμη και αντάλλαξαν ιδέες πάνω στην παγκόσμια ειρήνη. Επίσης συναντήθηκε με το Μεγάλο Δούκα του Oldenburg, τον Αρχιεπίσκοπο της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, τον Πρωθυπουργό Lemass της Ιρλανδίας, τον Πρόεδρο De Valera της Ιρλανδίας και τον Κυβερνήτη της Massachusetts.

Επίσης και στην Ινδία συναντήθηκε με τον Jawaharial Nehru και τον Lai Bahadur Shastri που ήταν οι πρώτοι κατά σειρά πρωθυπουργοί της Ινδίας, καθώς και με τον Dr. Rajendra Prasadi, Dr. S. Radnakrishnan και τον Dr. Zakir Husein που ήταν οι
τρεις πρώτοι κατά σειρά πρόεδροι της Ινδίας.

Συναντήθηκε επίσης πολλές φορές και με την Indira Ghandhi.

Το 1974 ο Sant Kirpal Singh Ji μίλησε στο Ινδικό Κοινοβούλιο και έδωσε το μήνυμά του της Ειρήνης και της Ελπίδας για το μέλλον της ανθρωπότητας.

Σήμερα ο Sant Kirpal Singh Ji είναι αναγνωρισμένος σε όλο τον κόσμο σαν τον πατέρα των Συνεδρίων της Ανθρώπινης Ενότητας και οι άνθρωποι συνεχίζουν να τον τιμούν γιατί έ-βαλε τη βάση της ειρήνης και της ενότητας.

Για τη Sawan Kirpal Ruhani Mission: Επιστήμη της Πνευματικότητας

Η Sawan Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμη της Πνευματικότητας- είναι ένας αφιλοκερδής οργανισμός αφιερωμένος στο να μεταδίδει στους αναζητητές της αλήθειας τα διδάγματα του Sant Rajinder Singh Ji Maharaj, του Sant Darshan Singh Ji Maharaj, του Sant *Kirpal* Singh Ji Maharaj, του Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj και των Διδασκάλων που προηγήθηκαν. Οι αναζητητές διδάσκονται την επιστήμη του διαλογισμού με την οποία έχουν την εμπειρία του εσωτερικού Φωτός και Ήχου, υψώνονται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, υπερβαίνουν τις ανώτερες πνευματικές περιοχές και τελικά, αποκτούν την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας, που τα κεντρικά της γραφεία είναι στο Kirpal Ashram στο Δελχί της Ινδίας, έχει 800 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες. Οι αναζητητές και οι σπουδαστές μπορούν να επισκεφθούν τον Sant Rajinder Singh Ji Maharaj στο Kirpal Ashram για καθοδήγηση στο διαλογισμό, για μύηση και για να ακούσουν τις ομιλίες του, ή μπορούν να τον συναντήσουν στις συχνές περιοδείες του σε όλο τον κόσμο. Υπάρχουν, επίσης, βιβλία, περιοδικά και άλλα έγγραφα μεταφρασμένα σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες, καθώς και κασέτες και βιντεοκασέτες Πάνω στην πνευματικότητα.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj (1858-1948): Έκανε τη Surat Shabd Yoga, που ήταν εφικτή για λίγους, να γίνει προσιτή σε όλη την ανθρωπότητα.
Προφήτεψε ένα μεγάλο πνευματικό ξύπνημα.

Sant Kirpal Singh ji Maharaj (1894-1974): Παρουσίασε τα διδάγματα των Διδασκάλων σαν μια τέλεια επιστήμη .Με τρεις περιοδείες σε όλο τον κόσμο και βιβλία που καλύπτουν ολόκληρο τον τομέα της πνευματικότητας, έφερε το μήνυμα της ελπίδας σε κάθε γωνιά της γης.
Το 1974 όταν άρχισε το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, είπε πως η χρυσή εποχή της πνευματικότητας έχει ανατείλει.

Sant Darshan Singh Ji Maharaj (1921-1989): Στη δεκαπεντάχρονη αποστολή του, εγκαθίδρυσε τη Sawan Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμη της Πνευματικότητας με 550 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες και βιβλία που έχουν εξηγηθεί σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες. Ήταν ένας φημισμένος μύστης ποιητής και πήρε δυο Βραβεία της Ουρδρικής Ακαδημίας για τα ποιήματά του. Εξήγησε την πνευματικότητα σαν ένα μονοπάτι «θετικού μυστικισμού», στο οποίο επιδιώκοντας κανείς τον πνευματικό του στόχο, ενώ εκτελεί τις εγκόσμιες του υπευθυνότητες, συμβάλλει θετικά στην κοινωνία του και γενικά στον κόσμο.
Προτού να αφήσει το γήινο επίπεδο, στις 30 Μαΐου 1989, ο Sant Darshan Singh Ji εμπιστεύθηκε την πνευματική του εργασία στον Sant Rajinder Singh Ji.

Sant Rajinder Singh Ji Maharaj (1946-): Συγκάλεσε το Πρώτο Διεθνές Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου και το Πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο για το Μυστικισμό, τα οποία συνεχίζει να κάνει κάθε χρόνο. Έλαβε πολλές τιμές και επαίνους για την εργασία του για την επίτευξη της εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης μέσω του διαλογισμού.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

https://www.sos.org/el

Οι ορθές σκέψεις θα σας δώσουν ορθά λόγια και τα ορθά λόγια θα σας δώσουν ορθή δράση.

ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ